ድርሳነ ኤልያስ

ነቢይ

ተርጓሚ፦
መ/ር ተስፋ ሚካኤል ታከለ

፳፻፫ ዓ.ም

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው
ALL RIGHTS RESERVED

©

ምስጋና

ውድ ጊዜያቸውን መሥዋዕት አድርገው በትክክል ሙተርጎሙን በማየትና እንዲታተም ልባዊ ምክራቸውን በመለገስ ለተባበሩኝ በማኅበረ ቅዱሳን የስምዐ ጽድቅ አዘጋጅ ለሆኑት ለሊቀ ጠበብት ሐረገ ወይን አገዘ ምስጋናየ የላቀ ነው።

አድራሻ፡-
ፖ.ሳ.ቁ 80078
አዲስ አበባ
ኢትዮጵያ

መግቢያ

አምላካችን እግዚአብሔር ያገለገሉት፣በሕይወታቸውም ያስደሰቱት የወዳጆቹ መታሰቢያ እንዳይጠፋ በምእመናን አድሮ ቤተ ክርስቲያን እንዲ ታነፅላቸው፣ስለ እነርሱ የሚመሰክሩ መጻሕፍት እንዲጻፉላቸው በማ ድረጉ ስማቸው በክርስቲያኑ ልቡና ታትሞ ሲዘከር ይኖራል። ደስ ላሰ ኙት ለወዳጆቹ ነቢያት፣ሐዋርያት፣ጻድቃን፣ሰማዕታት የገባላቸው ቃል ኪዳንም ይህ ነው፡- "ስንብቴን ስለሚጠብቁ ደስ የሚያሰኝኝንም ነገር ስለሚመርጡ፣ ቃል ኪዳኔንም ስለሚይዙ ጃንደረቦች፡- በቤቴና በቅጥሬ ውስጥ ከወንዶችና ከሴቶች ልጆች ይልቅ የሚበልጥ መታሰቢያና ስም እሰጣቸዋለሁ፣የማይጠፋ የዘለዓለም ስምም እሰጣቸዋለሁ"።/ኢሳ ፶፮፥፬/

አስቀድመን ባነሣው አምላካዊ ቃል ኪዳን መሠረት ስማቸው ሲዘከር ይኖር ዘንድ ቤተ ክርስቲያን ከታነፀላቸው፣ መጽሐፍ ከተጻፈላቸው የእ ግዚአብሔር ወዳጆች አንዱ ሙት ያስነሣው፣በእሳት ሰረገላ ያረገው ነቢዩ ኤልያስ ነው። ይህ ነቢይ በስሙ ቤተ ክርስቲያን ቢታነፅለትም ድርሳኑ ግን በአንዳንድ ገጾች በግዕዝ ቋንቋ ተጽፎ ቢኖር እንጂ ምሉን ለትምህርትና ለጸሎት ይጠቀመብት ዘንድ በሚያመች መልኩ ተተርጉሞ አልቀረበም ነበር። " ጊዜ ሽር ለእግዚአብሔር"እንዳል እግዚአብሔር የፈቀደው ጊዜ አሁን በመሆኑ ለአገልግሎት አንዲያመች ሆኖ ቀርቧል። ይህመጽሐፍ በወራት የተከፋፈለ ሲሆን የወሮችን ቅደም ተከተል የጠበቀ አልነበረም። በሚተረጎማት ጊዜ ግን አነባቢያን ግራ እንዳ ይጋቡ በማ ሰብ ቅደም ተከተሉን ጠብቆ ተተርጉሟል። ድርሳኑ መቅድምን፣ዋናውን ድርሳን፣መልክዓ ኤልያስን ያጠቃለለ ሲሆን ውስጣዊ ይዘቱም ኤልያስ በእሳት ሰፋድል ተጠቅልሎ መወሰዱን፣የም ናኔ ሕይወቱን፣ሃይማኖታዊና መንፈሳዊ ቅንዓቱን፣ በሰማይና በምድር የሠለጠነ መሆኑን፣ሙት ማስነሣቱን ከንጉሡ ከአክዓብና ከኤልዛቤል የደ ረሰበትን ግፍ፣በእሳት ሰረገላ ማረጉን፣የናቡቴን ሁኔታ እያመሰጠረ በሰፊው ያስረዳል። በዘመነ ሥጋዌም በደብረ ታቦር ከክርስቶስ ጋር መነጋገሩን፣

መቅድመ ዘድርሳነ ኤልያስ

፩. በስመ ሥላሴ ዋሕድ ዘበተ ዋሕዶ ይሰገድ ፈትለ ትሥልስቱ ዘኢይትገመድ ዘፈጠረ ነባብያነ ዘአዝለለ ነቢብ ዘውኦቶሙ መላእ ክት ወገብረ ኢነባብያነ እስከ ሠርክ ዓርብ ለአዳምስ ነባቢ ፈጠሮ በነቢብ እስመ ላዕሌሁ ኃይለ እንስሳ ዕቁብ ዘይርኅብ ወዘኢይርኅብ ወላሐኰ እምኔሁ ኵሉ እንለምሕያው።

፪. ወንሕነኒ እምኔሁ ዘአንቅሐ አልባቢነ ኀበ ዝክሩ ወመርሐ ልሳናቲነ ኀበ አኰቴተ ስብሐቲሁ ንሰብሖ እንክ እንዘ ንብል ሃሌ ሉያ ለአብ ሰዋስወ ሄኖክ ዘሰወሮ እምገጸ ሞት ሃሌ ሉያ ለወልደ ሠረገላ ኤልያስ ዘአዕረገ ውስተ ሰማያት ሃሌ ሉያ ለመንፈስ ቅዱስ ተንከተመ ዕዝራ ዘአዕደዎ እሞት ውስተ ሕይወት።

፫. ኦ እግዚአብሔር አብ ሥርወ ሃይማኖትነ በእንተ ሚካኤል መልአከ ምክርከ ሀቦኪ ልሳነ ጥዝዘ ከመኢኤምር

የኤልያስ ድርሳን መቅድም

1 ለአንድነቱ በሚሰገድለት አንድ በሆነች ሦስትነቱ ስም የነቢዩ ኤል ያስን ድርሳን እንጀምራለን። የማይ ከፈል ሦስት ሺርብ ገመድ ነው፤ ሳይ ናገር የሚናገሩትን የፈጠረ እርሱ ነው፤እነዚህም መላእክት ናቸው። ከእሑድ ጀምሮ እስከ ዐርብ ድረስም በመናገር የማይናገሩትን ፈጠረ።የሚ ናገር አዳምንም በመናገር ፈጠረው። በእርሱም የሚራብና የማይራብ እን ስሳዊ ጠባይ አሰበት፤ከእርሱም የሰ ውን ልጅ ሁሉ ፈጠረው።

2 እኛም ከእርሱ ተገኘን። ልባች ንን እርሱን ወደማሰብ ሳነቃን አንደ በታትነንም እርሱን ሰማመሰገን ለመራ የሄኖክ መሰላል ለሆነው ለአብ ምስ ጋና ይገባል።ኤልያስን ወደሰማይ ላሳ ረገው ሰረገላውም ለሆነ ለወልድም ምስጋና ይገባል፤ከሞት ወደሕይወት ላሸጋገረው የእዝራ ድልድይ ለሆነ ው ለመንፈስ ቅዱስም ምስጋና ይ ገባል እያልን እናመሰግነው።

3 የሃይማኖታችን መሠረት እግ ዚአብሔር አብ ሆይ ስለመልአከ ምክርህ ስለቅዱስ ሚካኤል ብለህ የኤ ልያስን ዜና አውቄ እናገር

ሄኖክም ወደ ደብረ ታቦር ያልመጣበትን ምክንያትም ያመሰጥራል።

ዳግመኛም ክርስቶስ ለፍርድ ከመምጣቱ አስቀድሞ ለማስተማር እን ደሚመጣና ከሐሳዌ መሲህ የሚደርስበትን መከራ ያስረዳል፤ ከዚህም በተጨማሪ ጥበበኛው እስክንድር እግዚአብሔር በነሰጠለት መንፈሳዊ ጥበቡ ወደእነ ኤልያስ የመነጠቁ፣ ባሕታዊው ዮሐንስም ወደ ብሔረ ሕያዋን የማረጉ ታሪክ ይገኙበታል። ሊቃውንቱ ለማኅሌት፣ ምእመናኑ ለጸሎት ይገለገሉበት ዘንድ መልክዓ ኤልያስንም አጠቃሎ የያዘ መጽሐፍ ነው።

ስለሆነም ምእመናን ለትምህርትና ለጸሎት እንዲገለገሉበትና የነቢዩ ኤልያስ የቃል ኪዳኑ ተካፋይ እንዲሆኑ የሚያስችል በመሆኑ ተተርጕሞ ለመታተም በቅቷል። "የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ሁሉ ለትምሕርትና ለተግሳፅ፣ ልብንም ለማቅናት፣ በጽድቅም ላለው ምክር ደግሞ ይጥቅማልና" የተባለውም ለዚህ ነው። ፪ጢሞ ፫፥ ፲፮።

በዘመናችን አንዳንዶች ኤልያስ መዋቲል፣እኛም የኤልያስ ደቀመዛ ሙርት ነን ሲሉ ይደመጣሉ።፣ ይህ ከቤተክርስቲያናችን አስተምህሮ ፈጽሞ የተለየና ከእውነት የራቀ ነው።፣ ምክንያቱም ከነ ቢዩ ኤልያስ መምጣት አስቀድሞ እኔ ኤልያስ ነኝ በማለት የሚመጣው ሐሳዌ ኤልያስ ነውና፤ነቢዩ ኤልያስ ከዚህ ሐሳዌ መከራን እንደ ሚቀበል ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ታምናለች፤ታስተምራለችም። አሁን ኤልያስ ነኝ እያለ ያለው ግን የጥፋት ልጅ የተባለው ሐሳዌ ኤልያ ስነው። ደቀ መዛሙርቱ ነን የሚሉ ወሸኔዎም የሐሰተኛው ኤልያስ ደቀ መዛሙርት፣ የመንሃዩ ጠራጊዎች እንደሆኑ ልናስተውልና ልንጠነቀቅም ይገባል። በነቢዩ ዳንኤል የተባለው የጥፋት ርኩሰት በቤተ መቅደስ መቆሙንና ጊዜው መቅረቡን ግን አንባቢው ሊያስተውልይገባል።

ለመጀመር ላነቃቃን፣ ለፍጻሜም ላበቃን ለልዑል እግዚአብሔ፣ ለእናቱ ለድንግልም ምስጋና ይሁን ለዘለዓለሙ አሜን።

ከአዘጋጁ

ዘእነብብ ዜናሁ ለኤልያስ ወበለኒ ከመ ኢሳይያስ መንፈሰ ዚአየ ውእቱ ዘዲቤከ ወደ ይኩ ቃልየ ውስተ አፋከ።

፬. አ ወልድ ዋሕድ ኢየሱስ ክር ስቶስ ቀዳሜ ቃሉ ለአብ ወበእ ንተ ገብርኤል ጸዋሬ ዜናከ ወመ ንፈሰከ ቅዱስ ኢታውጽእ እም ላዕሌየ ዕሥየኒ ፍሥሐ ወአድኅ ኖተከ ወበመንፈስ አዚዝ አጽን ዓኒ ከመ እጽሐፍ ዜና ግዙ ለኤልያስ ቀናዒ በእንተ አምልኮትከ።

፭. አ ጸራቀሊጦስ መንፈሰ ቃሉ ለአብ ፈጻሜ ሃይማኖትነ በእንተ ቅዱስ ሩፋኤል ሣልሳይ መልአከ ምሕረትከ ሀበኒ አፈ ወጥበበ ከመ አስተጋብዕ ዜና ትሩፋቲሁ ወጽድቁ ለኤልያስ።

፮.አንተ፡ውእቱ፡ ዘአለበውኮ ለሄኖክ ጸውዖ ስምከ አንተ ውእቱ ዘአስተይኮ ለእዝራ ጽዋዓ እሳት በእደ ዑራኤል መልአክከ እስከ ከብደ ልቡ ዲበ እንግድአሁ ወአስተጋብአ መጻሕፍተ ብሊት ዘንድ የጥበብን አንደበት ስጠኝን እንደ ኢሳይያስም መንፈሴ በአን ተ ላይነው፤ቃሌንም በአንደበትህ አሳድራለሁ በለኝ።

4 የአብ የመጀመሪያ ቃሉ፤አንድ ልጁ የሆንህ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ የመወለድህን ዜና ስለተናገረ ስለ ቅዱስ ገብርኤል ብለህ ቅዱስ መንፈስህን ከእኔ አትለይ፤ደስታን ማዳንኀንም አድለኝ። ስለ አምላክ ነትህ የሚቀና የኤልያስን የተግባ ሩን ዜና እጽፍ ዘንድ በሚያጽናና መንፈስህ አጽናናኝ።

5 የሃይማኖታችን ፈጻሚ የአብ ቃል (የወልድ) መንፈስ ጸራቅሊጦ ስ ሆይ ስለ ሦስተኛው የይቅርታህ መልአክ ስለቅዱስ ሩፋኤል ብለህ የ ኤልያስ የትሩፋቱንና የእውነ ተኛነቱን ነገር እጽፍ ዘንድ ጥበብን ፣ርቱዕ አንደበትን አድለኝ አሜን።

6 ስምህን መጥራት ለሄኖክ ያስ ተማርኸው ለእዝራም፤ በአገልጋ ይህ በዑራኤል እጅ የእሳትን ጽዋ ያጠጣኸውም አንተ ነህ ። በሰው ነቱ የሚገኝ ልቡናው አዝኖ ነበርና፤ እርሱም በባቢሎናውያን ስደት ጊዜ የጠፉ የብሉይ ኪዳን

ዘማስና አመ ፍልሰቱ ባቢሎን አንተ ውእቱ ምብጽሐ ኩሉ አስተብ ቍዖታት አብጽሐኒ እስክፍጻሜሃ ለዛቲ ድርሳን።አንተ ውእቱ ዘኮርኢዮስ ለሄኖክ ጎቡዓቲከ ዘሀሎ ውስተ ኩሉ ፍጥረተ ዓለም እስከ ለዓለም።

፯. ዘተናገርከ በነቢያት ወአስተር አይከ ጸጋከ በሐዋርያት። እንዘ ሀለው ጎቡረ አሐተኔ ወረደ ላዕሌ ሆሙ መንፈስ ቅዱስ ከመዘእሳት ወተናገሩ በነገረ ኩሉ በሐውርት ውእተ መንፈስከ ፈኑ ላዕሌነ። አንተ ውእቱ ወጣኔ ኩሉ ወፈጻሜ ኩሉ ወለከ ስብሐት በአፈ ኩሉ፡ ፍጥረት ለዓለመ ዓለም አሜን፤ ወአሜን ለይኩን ለይኩን።

፩. ንቀድም በረድኤተ እግዚአብሔር ወበሥናይ ሀብቱ ወበጸሎታ ለእግዚእትነ ቅድስት ድንግል ማርያም ወላዲተ አምላክ መሶበ ወርቅ እንተ ኤልያስ ወይእቲ ደመናሁ በፍጻሜ ዓመተ ረኀበ ጽሑፈ ድርሳኑ ለኤልያስ ዐቢይ ነቢይ አሐዱ ዘእምነቢያት ፲ወሯቱ ነቢያት ዐቢያን እለ እም አመ አሪት እሉ እመንቱ መሴ ወኢያሱ ወሳመኤል የኖታን ወጋድ ዳዊት መጻሕፍትን ሰበሰበ፤ ልመናን የምትሰማ ምልጃም የምትፈጽም አ ንተ ነህእኔንም ይህችን ድርሳን ለመፈጸምኸብቃኝ። ዓለምከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዘለዓለሙ ድረስ ያለ ውን ምስጢርህን ለሄኖክ የገለጥህ አ ንተ ነህ።

7 በነቢያትም የተናገርህ አንተ ነህ፤ ለሐዋርያት ጸጋህን ገለጥህ፤በአን ድነት ሳሉም በእነርሱ ላይ መንፈስ ቅዱስ በእሳት አምሳል ወረደ፤ በየሀገሩ ቋንቋም ተናገሩ፤ ይህን መንፈስህንም በእኛ ላይ ላክ።ሁሉን የምትጀምር፤ሁሉን ምየምትፈጽም አንተ ነህ። ለአንተም በፍጥረታት ሁሉ አንደበት ምስጋና ይገባል። ለዘ ለዓለሙ አሜን፤ይሁን፤ይሁን።

1 በእግዚአብሔር አጋዥነት በመ ልካም ፈቃዱ አምላክን በወለደች የኤልያስ የወርቅ መሶብ በተባለች በእመቤታችን በቅድስት ድንግል ማርያም ጸሎት ይህችውም የረዝዙዘ መን ፍጻሜ ደመና ናት፤ በአሪት ዘመን ከነበሩት ከዐሥራ አምስቱ ዐበይት ነቢያት አንዱ የሆነውን የታላቁን ነቢይ የኤልያስን ድርሳን መጻፍ እንጀምራለን። እነዚህም

ወሰሎሞን ኤልያስ ወኤልሳዕ ዕዝራ ወኢሳይያስ ዳንኤል ወኤር ምያስ ሕዝቅኤል ወዮሐንስ መጥ ምቅ ዘልዑሰ ይሠርር ወልዑሰ ይሰብክ።

፪.ነቢያት እለ እምቅድመ ኦሪት ፯ቱ ዘውእቶሙ አዳም ወሄኖክ ኖኅ አብርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ ወኢዮብ ጻድቅ ዘእምቤተ ኤሳው ወውእቱ ኤልያስ ሐዋርያ ምስለ ሐዋርያት እለ ይብልዎሙ አዕ ማድ እሙንቱ ዘውእቶሙ ጴጥ ሮስ ያዕቆብ ወዮሐንስ።

፫. ወውእቱ ኤልያስ ዘተናገረ ምስሌሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ በደብረ ታቦር ወሰምዐ ቃለ አብ እንዘ ይብል ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ዘቦቱ ሠመርኩ ወሰሙቱ ስምዕ ወውእቱ ኤልያስ ርእሰ መነኰሳት ንጹሕ ወድንግል ዝኩሐዊ ወባሕታዊ ወጣኔ ሥርዓቶሙ ለመነኰሳት እለ ይፀውሩ አስኬማ ዘኤልያስ ወቆብዓ ዘሠለስቱ ደቂቅ ወቅናተ ዘዮሐንስ መጥምቅ።

ሙሴ፣ኢያሱ፣ ሳሙኤል፣ዮናታን ፣ጋድ፣ዳዊት፣ሰሎሞን ፣ኤልያስ ፣ኤልሳዕ፣ ዕዝራ፣ ኢሳይያስ ዳን ኤል ኤርምያስ፣ሕዝቅኤልና ወደ ከፍታ የወጣ ከፍ ስላለው ምስጢ ርም ያስተማረ ዮሐንስ መጥምቅ ነው።

2 ከኦሪት በፊት የነበሩ ነቢያትም አዳም ፣ሄኖክ ፣ኖኅ፣ አብርሃም፣ ይስሐቅ፣ያዕቆብ ከኤሳው ወገን የሆነው ጻድቁ ኢዮብ እዝህ ሰቡቱ ና ቸው። ይህ ኤልያስም አዕማድተ ብለው እንደሚጠሩት እንደ ሐዋር ያት ሐዋርያ ነው። እነዚህም ጴ ጥሮስ፣ያዕቆብ፣ዮሐንስ ናቸው።

3 ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር በደብረ ታቦር የተነጋገረ ፣ለተዋሕዶ የመ ረጥሁት፣የምወደው ልጄ ይህ ነው ፣እርሱን ስሙት ሲል የአብን ቃል የሰማ ይህ ኤልያስ ነው። የ መነኰሳት አለቃ ፣ንጹሕ፣ድንግል ፣ዝኩሐዊ፣ባሕታዊ፣ የእርሱን አ ስኬማ ለሚሸከሙ የሠለስቱ ደቂ ቅን ንጽሕና ፣ የዮሐንስ መጥም ቅን ቅናት ለሚያደርጉ የመነኰሳ ትን ሥርዓት የጀመረ ይህ ኤልያ ስ ነው።

፬.ወውእቱ ኤልያስ ሰማዕት በእ ንተ ምጻዓቱ ለወልደ እግዚአ ብሔር በቀዳሚኒ ወበደኃሪኒ እስመ ይቤሎ አንተሰ ትከውነኒ ስምዓ በደኃሪ መዋዕል ወውእቱ ኤልያስ መልአክ ዘበምድር በስመ ይቤ ሚልክያስ ነቢይ ናሁ አነ እፌኑ መልአክየ ቅድመ ገጽከ ዘይጸይሕ ፍኖተከ በቅድሜከ።

፭.ወውእቱ ኤልያስ ካህን እምካህናት ዘነሠተ መሥዋዕተ ጣዖት ወአዕረገ መሥዋዕተ ሰላም ለእግዚአብሔር ልዑል ኦ አኃውየ ፍቁራን ምንተ እነግር ወምንተ እዜኑ በእንተ ዝንቱ ብዑዋዊ ገብረ እግዚአብሔር ኤልያስ አጽርቅተ ልደቱ ዘእሳት ወቃሉኒ ዘእሳት ወሠረገላሁኒ ዘእሳት ወአፍራ ሲሁኒ ዘእሳት።

፮.ወሊተኒ አውዓየኒ እሳተ ፍቁሩ ወሞቀኒ ልብየ በውስጥየ ወነደ እሳት እምአንብቦትየ ወፈቀድኩ እክሳህ በኃይልየ ወኢይምሕክ በቃልየ ወእነብብ ዜና ተጸምዶቱ ለእግዚአብሔር ወባሕቱ ኢተክህለኒ እስመ እነ ኢነበርኩ

4 ይህ ኤልያስም በመጀመሪያውም በመጨረሻውም ስለ እግዚአብሔር መምጣት ምስክር ነው ፤በኋለኛው ዘመን አንተ ምስክሬ ትሆናለህ ብሎታልና፤ ይህ ኤልያስም ምድ ራዊ መልአክ ነው። ነቢዩ ሚልክ ያስ እኔ መንገድህን የሚጠርግ መል አኬን በፊትህ እልካለሁ ብሎ እንደ ተናገረው።

5 የጣዖትን መሥዋዕት ያፈራረሰ ለልዑል እግዚአብሔርም የሰላም መሥዋዕትን ያሳረገ ክህናት ወገን የሆነ ካህኑ ኤልያስ ነው።የተወደ ዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ የእግዚአ ብሔር አገልጋይ ስለሆነ ስለዚህ ብ ፁዕ አገልጋይ ምን አላለሁ ፤ምንስአ ናገራለሁ፤ተጠቅልሎ የተወለደበ ትጨርቅ አሳት ነው፤የቃሉ ትምህር ትም ሠረገላውም የእሱ ነው፤ፈረሶ ቹም እሳታውያን ናቸው።

6 እኔንም የፍቅሩ እሳት አቃጠለኝ ፤ልቤን፤ውስጤንም ሞቀኝ፤ከመና ገሬ የተነሣም እሳት ነደደኝ፤በኃይ ሉም እጮህ ዘንድ ወደድሁ፤ለድምጼ ሳልራራም እግዚአብሔርን ስለ ማገ ልገሉ ዜና እናገራለሁ፤ነገር ግን ጥንቱን አልነበርሁምና አልተቻለ

ትካት ወኢተለውክዎ ለዝንቱ ኤልያስ ቀናዒ በእንተ አምልኮቱ ለእግዚአብሔር አምላኩ ከመ ኤልሳዕ ወአብድዩ ወዮናስ ሠለስቱ አርዳኢሁ፡፡

፯.ለአብድዩስ ወዮናስ ኅልቆሙ እም ዐሥርቱ ወክልኤቱ ደቂቀ ነቢያት እሉ እሙንቱ ሆሴዕ ወአሞፅ ወሚክያስ ኢዮኤል አብድዩ ወዮናስ ናሆም ወእንባቆም ወሶፎንያስ ሐጌ ወዘካርያስ ወሚልክያስ ወስእንኩ አብጽሖተ ማኅለቅቱ ለነገር

፰.ወአኃዝኩ እጸሊ እንዘ እብል ኦ ዘሦጥከ ላዕለ ኤልሳዕ ካዕበተ መንፈስ ዘላዕሌከ በእንተ ዘርእየከ እንዘ ተዐርግ ሰማየ ወበእንተ ዘኮነ ስምዓ ዕርገትከ ሰአል ኀበ እግዚእከ ወዘሂ ሰአልኮ ይሰምዓከ ከመ ይሠወጥ መንፈሰ አእምሮ ውስተ ልብየ ወከመ እዜኑ ኅዳጠ እምዜና ኂሩትከ፡፡

፱.ስምዑኒኬ ኦ አኀውየ እንግር ክሙ ትርጓሜ ስሙ ለኤልያስ ወሬዛ በኃይሉ ወአረጋዊ በመዋዕሉ እስመ ብሂለ ኤልያስ ተክለ ዘይት

ኝም፡፡ ስለ አምላኩ ስለ እግዚአብሔር አምላክነት የሚቀና ኤልያስን እንደ ሦስቱ ደቀ መዛሙርቱ እንደ ኤልሳዕ እንደ አብድዩ እንደ ዮናስም አልተከተልሁትምና ፡፡

7 ለአብድዩና ለዮናስም ቁጥራቸው ከዐሥራ ሁለቱ ደቂቀ ነቢያት ነው ፤ እነዚህም ሆሴዕ ፣አሞጽ ፣ሚክያስ ፣ኢዩኤል፣አብድዩ ፣ዮናስ፣ናሆም ፣እንባቆም ፣ሶፎንያስ፣ሐጌ፣ዘካርያስ፣ ሚልክያስ ናቸው፡፡ የነገሩን መጨረሻ መፈጸም ተሳነኝ፡፡

8 ወደሰማይ በምታርግበት ጊዜ በእንተ ያደረው መንፈስ እጥፍ ሆኖ በኤልሳዕ እንዲያድርበት ያደረግህ ሆይ ስለ ዕርገትህ ምስክር ስለሆነው ስለ ኤልሳዕ ብለህ ወደ ጌታህ ለምንልኝ፡፡ ከለመንኸውይሰማሃልና ፤በልቦናዬ የዕውቀትመንፈስ ያድርብኝ ዘንድ ክቸርነትህዜናም ትንሹን እናገር ዘንድ እያልሁመጸለይ ጀመርሁ፡

9 ወንድሞቼ ሆይ በኃይሉ ጎልማሳ በዘመኑ አረጋዊ የሆነ የኤልያስን የስሙን ትርጓሜ እነግራችሁ ዘንድ ስሙኝ፡፡ ኤልያስ ማለት የወይራ ተክል የወይራ ዘይት ማለት

ወቅብዓ ዘይት እስመ ቅብዓ ዘይት ማኅቶት ውእቱ በቤተ እግዚአብሔር በከመ ይቤ ዳዊት በመዝሙር ዘ፶ወ፩ዱ አንሰ ከመ ዕፀ ዘይት ሥሙር ውስተቤተ እግዚአብሔር፡፡

፲.ወኤልያስኒ ማኅቶት ውእቱ ለቤተ እግዚአብሔር ወቤቱሰ ለእግዚአብሔር እሉ እሙንቱ እስራኤል በከመ ይቤ ኤርምያስ አነ አኀድር ኀቤሆሙ ወአንሶሱ ማእከሌሆሙ፡፡

፲፩. እስመ ቅብዓ ዘይት ያበርህ ለኵሎሙ እለ ውስተ ጽልመት ከማሁ እስራኤልኒ እምድኅረ ነበሩ በጽልመተ ተዓድዎተ ሕገ እግዚአብሔር እምአምልኮ ጣዖት ወገቢረ ኅጢአት ዘዘዚአሁ ተንሥአ ኤልያስ ቴስብያዊ ወአብርሀ አልባቢሆሙ ወሜጦሙ ኀበ እግዚአብሔር አምላኮሙ በዓዊወ ሰማይ ወበሕፀተ ማያተ አፍላግ ወዮሐንስኒ አቡቀለምሲስ ይቤ እንዘ ይነግር በእንተ ሄኖክ ወኤልያስ ከመ እሙንቱ መኃትዊሃ ለዓለም ይቤሉ እሙንቱ ፪ቱ ዕፀ ዘይት ወ፪ቱ መሐትው

ነው፡፡ የወይራ ዘይት ነቢዩ ዳዊት በመዝሙር ሃምሳ አንድ "እኔ በእግዚአብሔር ቤት እንደ ተወደደ የወይራ ዘይት ነኝ" በማለት እንደተናገረ ለእግዚአብሔር ቤት መብራት ነውና፡፡

10 ኤልያስም ለእግዚአብሔር ቤ ትመብራት ነው፡፡ የእግዚአብሔር ቤት የተባሉትም ነቢዩ ኤርምያስእኔ በእነርሱ ላይ አድራለሁ በመካከላቸውም እመላለሳሁ እንዳለ ውእስራኤል ናቸው፡፡

11 የወይራ ዘይት በጨለማ ላሉ ትሁሉ ያበራል፤እንደዚሁም ሁሉ እስራኤል የእግዚአብሔርን ሕግበመደፋፈር፣ጣዖትን በማምለክ ፣የተለያየ ኃጢአትን በመሥራት ጨለማ በተዋጡ ጊዜ የቴስብያ ሰው ኤልያስ ተነሣ፡፡ ሰማይን በመለጎም፣የምንጮቹን ውኃ በማድረቅ ልቡናቸውን ብሩህ አድርጎ ወደ አምላካቸው ወደ እግዚአብሔር መለሳቸው፡፡አቡቀለምሲስ ዮሐንስም እነርሱ የዓለም ብርሃን እንደሆኑ ስለ ሄኖክ እና ኤልያስ ሲናገር በእግዚአብሔር ፊት የሚኖሩ ሁለቱ የወይራ እንጨቶች ሁለቱ መብ

አለ ቅድመ እግዚአብሔር።

፲፪ ስዘይትኒ ዕፁብ ነገሩ ሰባ ይበለ. ተክለ ቅብዓ ዘይት ይሱበሩ አዕጹቂሁ ለተክለ ቅብዓ ዘይት ዘውስተ ሀገር ወይሰቁሩ ሥረዊሁ ለዘይት ወይወድዩ መሬተ ውስተ ስቁረቱ ወያመጽኡ አምገዳም ሠርፀ አውልዕ ወይተክልዎ ውስተ መሬት ስቁረቶ ወይሠርፁ ወየንብሩ ሥረው ወአዕፁቂሆሙኒ ይነውኅ ወይትሔደስ ወይጸንዕ።

፲፫. በከመ ይቤ ቅዱስ ጳውሎስ በመልእክቱ ኀበ ሰብአ ሮሜ እንዘ ይዛስፎሙ ለእስራኤል ወለአሕዛብ በእንተ ትዝኅርቶሙ ይቤ ወለአመ ኮነ ሥርዋ ቅዱሰ ከማሁ አዕጹቂሃኒ ቅዱስ።

፲፬. ወለእመ ተሰብሩ አዕጹቂሃ ኪያክ አውልዓ ገጽም ተክለ መሰየመ. ወሠጠርኃ ሥርወ ምስለሃመ. ወቀኝክ ዘይተ ዮጣሃመ. ወኢትዘኅር ላዕለ አዕጹቅ ወእመሰ ተዝኅርከ አኮ አንተኒ ዘትጸውሮ ለሥርው ዳእመ ሥርዉ ይፀውረከ።

፲፭. ወካዕበ ይቤ ኪያክ ጥቀ አውልዓ ገዳም ገዘመከ እምፍጥረትከ ውተከለከ ውስተ ዘኢኮነ ፍጥረትከ ውስተ ሠናይ ዘይት እፎ እንከ ፈድፋደ ሎሙ ይክል ተኪሎቶሙ ውስተ ፍጥረቶሙ እለ ዘይት እሙንቱ ቀዳሚሆሙ ወከማሁ ሄኖክኒ ወኤልያስ ከመ ተክለ ዘይት ሐዲሳን ጽኑዓን በውርዙቶሙወዘ ልፈ ይትሔደሱ እምውርዙቶሙ ከመ ንስር።

፲፮. ወካዕበ ኤልያስ ብሒል ቅብዕ ወተፋቅሮ ቅብዕሰ ፍቅረ ደቂቀ ዕዳለ እመሕያው ከማሁ ኤልያስ በእንተ ፍቅረ አምላኩ ወበእንተፍ ቅረ ደቂቀ እስራኤል ሰማየ ለጉመ ወከልዓ ዝናመ ዘመነ ወአዝማነ ወመንፈቀ ዘመን ወገብረ ሰላመ ማእከለ ፈጣሪ ወፍጡራን ወበመ ዋዕሊሁ ነሰተ ዓረፍተ ማእከል እንተ ጽልዕ ዘውእቱ አምልኮተ ጣዖት ወዘንተ ሰበ ነቢ አኮ ዘናስተአርዮ ምስለ ፈጣሪሁ አላ ናስተማስሎ በዙሉ ግብር።

፲፯. ኢስማዕከኑ አ እጉየ ዘይቤ ጳውሎስ በመልእክቱ ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ እሉ ፫ቱ ዘይነብሩ በቤተ

አንተን ካለህበት ፈጽሞ ቆረጠህ፡ ፡ባሕርይህ ባልሆነ ባማረ ዘይትነት ምተክለህ። ከመጀመሪያው ጀምሮ ተ ፈጥሯቸው ዘይት የሆነ እነርሱን ማመትከል እንዴት ፈጽሞ ይቻለ ውይሆን፤እንደዚሁም ሁሉ ሄኖክና ኤልያስም እንደ አዲስ የወይራ ዘይት ቡኃይላቸው ጽኑዓን ናቸው፤ በጉልም ስናቸውም ዘወትርእንደ ንስር ይታደሳሉ።

16 ዳግመኛም ኤልያስ ማለት ዘይ ትተፋቅሮ ማለት ነው።ዘይት ወይ ም ቅብዕ ማለትም የሰው ልጆች ፍ ቅርማለት ነው። እንደዚሁም ሁሉ ኤልያስም ስለ አምላኩ ፍቅር ስለ እስራኤል ልጆች ፍቅር ስማይን ለጉመ፤ሦስት ዓመት ከመንፈቅም ዝናምን ከለከለ።በፈጣሪና በፍጡራን መካከመልም ሰላምንአደረገ።በዘመ ኑም የጥሉን ግድግዳ አፈረሰይህም ጣዖትን ማምለክ ነው። ይህንበተናገ ረን ጊዜም ከፈጣሪው ጋርየምናስ ተካክለው አይደለም በሥራዎቹሁሉ እናመሳስለዋለን እንጂ።

17 ወንድሜ ሆይ ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በጻፈው መልእ ክቱ ሃይማኖት፤ ተስፋ፤ፍቅር እ

ክርስቲያን ሃይማኖት ወትውክልት ወተፋቅሮ ወእምኵሉ የዐቢ ተፋ ቅሮ ወከማሁ እሉ ፫ቱ ነቢያት እለ ኢይጥዕምዎ ለሞት ሄኖክ እዝራ ወኤልያስ ወዝንቱ ኤልያስ የዐብዮሙ ለ፪ሆሙ እስመ በአን ጽሖ መንፈስ ርእዮ ለእግዚእነ በደብረ ታቦርበእንተ ዝንቱ ርቱዕ ይትመካሕ ወይበል ምስለ ዮሐን ስ ወንጌላዊ ርኢነ ስብሐቲሁ ለዋሕድ ከመ ስብሐተ አሐዱ አቡሁ፡፡

፲፰. ወበእንተ ብዝኀ ፍቅሩ ይቤሎ ኤልሳዕ ለኤልያስ አፈቅረከ አባ ወአቡየ ወእተልወከ ድኅሬከ ሲራ ክኒ ኀበ ወደሶሙ ለእደው ክቡ ራን ይቤ ኦ ኤልያስ ነቢይ ብፁዓን እለ የአምሩከ ወእለ ሥርግዋን በፍቅርከ ዓዲ ቅብዓ ዘይት ቅብዓ ትፍሥሕት ወሐሤት ውእቱ፤ ከማሁ ኤልያስኑ አስተፍሥሖ ለአክዓብ ንጉሥ በዕለት ዘይቤሎ ብላዕ ወስ ተይ እስመ ናሁ ደምፀ እገሪሁ ለዝናም ወአሜሃ ሰማይ ወሀበ ዝናሞ ወምድርኒ ወሀበት ፍሬሃ ከመ ይትፈሣሕ ኵሉ ዘይዘርዕ ወየዓርር ወአሜሃ በለስ አውዕአ ነዚህ ሦስቱ በቤተክርስቲያን ይኖራ ሉ፡፡ ከሁሉም ግን ፍቅር ይበልጣል ያለውን አልሰማህምን እንደዚሁም ሁሉ ሞትን የማይቀምሱትእነዚህ ሦስት ነቢያት ሄኖክ፣እዝራ፣ኤልያስ ናቸው፡፡ ይህ ኤልያስምሁለቱን ይ በልጣቸዋል፡፡ ልቡናውንንጹህ በማ ድረግ ጌታችንን በደብረታቦር አይቶ ታልና፡፡ ስለዚህም ሊመካከወንጌላዊ ው ዮሐንስ ጋርም አንድ እንደ ሆነ እንደ አባቱ ክብር ያለ የወልድን ክብር ዐየን ሊል ይገባዋል፡፡

18 ስለ ፍቅሩ ብዛትም ኤልሳዕ ኤልያስን አባቴ ሆይ እወድሃለሁ ፤አርአያህን እከተላለሁ አለ፡፡ ሲራክ ም የተከበሩ ወንዶችን ሲያመሰግን ነቢዩ ኤልያስ ሆይ የሚያውቁህ በፍ ቅርህም የሚቃጠሉ ብፁዓን ናቸው አለ፡፡ ዳግመኛም የዘይት ቅባት የ ፍጹም ደስታ ቅባት ነው፡፡ እንደዚ ሁም ሁሉ ኤልያስም እነሆ የዝናም ድምፅ ተሰምቷልና ብላ ጠጣ ባለው ቀን ንጉሥ አክዓብን ደስ አሰኘው፡፡ ያን ጊዜም ሰማዩ ዝናሙን ሰጠ፤ መሬትም የሚዘራው የሚሰበስበው ሁሉ ይደሰት ዘንድ ፍሬዋን ሰጠች፡፡ ያን ጊዜም በለስ ቡቃያ አወጣ፤ ወይ

ሠርፀ ወይንሂ ጸገየ ወሮማንሂ ፈረየ ወአሜሃ ተሰፍሐ ትፍሥት ውስተ ኵሉ ምድር፡፡

፲፱ .ዓዲ ተክለ ዘይት ጽኑኅ ለኵ ሎን መፍቅዳት ከማሁመ ኤል ያስኒ ፀብዖሙ ለኤልዛቤል ወለ ኢዩ ወአክበሮ ለአብድዩ መስፍነ ፪ቱ ወተሣሃለ ላዕሌሁ ወአሰሰለ እምኔሁ መዓተ ፪ቱ መሳፍንት ምስለ ሕዝቦሙ ወለኤልሳዕኒ ጸውዖ ወቀብዖ ከመ ይኩን ነቢየ ህየንቴሁ፡፡ወከመ ዘይት ሥሙር ይሰመይ ኤልሳዕሃ ይነግር መጽ ሐፈ ሄኖክ ወይብል በእንቲእሁ ወተአምር ፲ወ፪ ምክንያተ አሐቲ መስፈርተ ኤልያስ፡፡

ድርሳን ዘወርኃ ታኅሣሥ

፩. መቅድመ ኵሉ ነአምን በአብ ወነአምን በወልድ ወነአምን በመ ንፈስ ቅዱስ ዘይሤለስ በአካላትወይ ትወሐድ በመለኮትሊሉይ እንበለ ትድምርት ወኅቡር ዘእንበለ ፍልጠት ወእምዝ ናተሉ ጽሒፈ ዜናሁ ለኤልያስ ቴስብያዊ፣ኮሬባዊ ፣ታቦራዊ ዘይትነበብ አመ አሚሩ ለወርኃ ታኅሣሥ ውእቱኬ በዓለ አስተርዮቱ ቅድመ አክዓብ ረድኤ ኑም አበበ ፤ሮማኑም አፈራ፡፡ ያን ጊዜም በምድር ደስታ በዛ፡፡

19 የዘይት ተክሉም ፍላጐቶቹን ሁሉ ያጸናል፡፡ እንደዚሁም ሁሉ ኤልያስም ኤልዛቤልንና ኢዩን ወጋቸው፤ የሁለቱን ነገድ መሪ አብድዩንም አከበረው፡፡ ይቅርም አለው፡፡ የሁለ ቱን መሳፍንት ቁጣም ከሕዝቦቹ ጋር አስወገደ፡፡ ኤልሳዕንምበእርሱ ፈንታ ነቢይ ይሆን ዘንድጠርቶ ቀ ባውና አከበረው፡፡ እንደተወደደ ዘይ ትም ኤልሳዕ ተባለ፡፡ የሄኖክ መጽ ሐፍም ስለእስራኤል ይናገራል፡፡ ስለኤልያስም ሕይወት ዐሥራ ሁ ለት ተአምር አለ፡፡

የታኅሣሥ ወር ድርሳን

1 ከሁሉ አስቀድሞ በአካል ሦስት በመለኮት ግን አንድ በሆኑ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም እና ምናለን፡፡ ሦስትነታቸው አንድነታ ቸውን አይከፍለውም፤አንድነታቸ ውም ሦስትነታውን አይጠቀልለ ውም፤የተለየ ነው፡፡ ከዚህ በኋላም ታኅሣሥ አንድ ቀን የሚነበብ እሳ ታዊ፣ በደብረ ታቦር የተገኘ የቴስ ብያዊውን ሰው የኤልያስን ዜና

ትኅሰ እምኀበ እግዚአብሔር ወይምላዕ ስበሐቲሁ ኵሎ ምድረ ለይኩን ለይኩን፤አሜን ወአሜን፡፡

፪ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ በሀገረ ቴስብያ ዘገለዓድ ዘእምነገደ ሌዊ ዘስሙ ኢያሴንዩ ወስመ ብእሲቱ ቶና ወክልኤሆሙ ጻድቃን እሙ ንቱ ወየሐውሩ በኵሉ ትእዛዙ ወሕጉ ወኵነኔያቲሁ ለእግዚአብ ሔር ወአልቦሙ ውሉድ እስመ መካን ይእቲ ቶና ወይጼልዩ ወትረ ኀበ እግዚአብሔር መዓልተ ወሌ ሊተ ከመ የሀቦሙ ወልደ ዘያሠ ምሮ ለእግዚአብሔር በኵሉ ልቡ ወ፪ሆሙ ልሒቃን እሙንቱ ወነለፈ መዋዕሊሆሙ ወተወክፈ እግዚ ብሔር ስዕለቶሙ ፡፡

፫ ወሐወፃ ለቶና ብእሲቱ ወፀንሰት ወወለደት ወልደ ወተብህለ በእን ቲአሁ በዕለት እንተ ባቲ ተወልደ ርእየ አቡሁ ክልኤተ እደወ ብርሃ ናውያነ እንዘ ይሰግዱ ሎቱ ዘው እቶሙ መላእክተ ብርሃን እስመ ቀደሶ እግዚአብሔር እምከርሠ

መጻፍ እንጀምራለን፡፡ይህ ዕለት በአ ክዓብ ፊት የተገለጠበት ነው፤ረዳታ ችንም እግዚአብሔር ነው፤ምስጋውም በዓለሙ ሁሉ ይሙላ፤ይሁን፤ይደረግ አሜን፤አሜን፡፡

2 የገለአድ አውራጃ በምትሆን በቴ ስብያ ከሌዊ ወገን የሚሆን ስሙ ኢያሴንዩ የተባለ አንድ ሰው ነበር፤የሚስቱ ስምም ቶና ይባል ነበር፡፡ሁለቱም ጻድቃን ነበሩ፤በእግ ዚአብሔር ሕግና ትእዛዝም ጸንተው ይኖሩ ነበር፤ልጅ ግን አልነበራቸ ውም ነበር፤ቶና መካን ነበረችና፤ በፍጹም ልቡናው እግዚአብሔርን የሚያገለግል ልጅ ይሰጣቸው ዘንድም በቀንም በሌሊትም ዘወትር ወደ እግዚአብሔር ይጸልዩ ነበር፡፡ እግ ዚአብሔርም ልምናቸውን ሰማ፡፡

3 ሚስቱ ቶናንም ኅበኛት፤ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች፤በተወለደባት ዕለትም ስለእርሱ እንዲህ ተነገረ ፤አባቱ ሁለት ብሩሃን ወንዶች ለእርሱ ሲሰግዱለት ተመለከተ፤እነዚ ህም መላእክተ ብርሃን ናቸው፤እግዚ አብሔር ከእናቱ ማኅፀን ጀምሮ መር ጦታልና፡፡ ሕፃናትን እንደ ሚጠቀል

እሙ ወጠብለልዎ በእሳት ህየንተ አጽርቅት ከመ ዘይጠበለሉ ቦቱ ሕፃናት አቡሁሰ ወእሙ ፈርሁ ቀረቦቶ ወተመይጠ ትፍሥሕቶሙ ኀበ ፍርሃት ወረአድ፡፡

፬ ርኦክኑ ኦ ፍቁርየ ዘገብረ እግ ዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሎቱ ዕበይ በህላዌሁ ወትሕትና በፈቃ ዱ ዘከመ አክበረ ልደተ ገብሩ ኤልያስ እምክብረ ልደቱ በሥጋ ዘተወልደእምቅድስት ድንግል ማርያምውእቱሰ አመ ተወልደ ጠብለለቶ እሙ በአጽርቅት ወቦ ኀበ ተብህለ ከደነቶ እሙ ቈጽለ በለሶን፡፡

፭ ለውእቱሰ ኤልያስ ተፈነው ኀቤሁ መላእክት ከመ ይጠብልልዎ በአ ጽርቅተእሳት ኦ ኤልያስ ሰማዕተ ምጽአቱ ለወልደ እግዚአብሔር ዘ ሰማዕከ ቃለ ትሕትናሁ ለአበ ድዩ መስፍን ስማዕ ጸሎተነ በከመ ይሰምዓከ እግዚአብሔር ጸሎተከ ለኵሉ ዘይነብር፡

፮ ለዝንቱ መጽሐፈ ድርሳን ረስዮከ መ ኤልሳዕ ረድእከ ወለዘይሰምዕ ቃለ ንባቡ እመኒ ደወየ ሀቦ ፈውሰ ወእመኒ ኀዘነ አስተፍሥሖ፡፡

ሉም በጨርቅ ፈንታ በእሳት ጠቀለ ሉት፤እናትና አባቱ ግን ወደእርሱ መቅረብን ፈሩ፤ደስታቸውም ወደ ፍር ሐትና ወደ መንቀጥቀጥ ተለወጠ፡፡

4 ወዳጄ ሆይ በባሕርዩ ልዑል፤በፈቃዱ ትሑት የሆነ ጌታችን ኢየሱስ ክርስ ቶስ ያደረገውን ተመለከትህን፤ከእ መቤታችን ከቅድስት ድንግል ማር ያም በሥጋ ከተወለደበት ልደት ክብ ርይልቅ የአገልጋዩ የኤልያስን ልደት እንዳከበረ አስተዋልህን? እ ርሱ (ጌታችን) በተወለደ ጊዜ እናቱ በጨርቅ ጠቀለለችው፤የበለስ ቅጠልም አለበሰችው የሚል አለና፡፡

5 ኤልያስን ግን በእሳት ጨርቅ ይጠቀልሉት ዘንድ መላእክት ተላ ኩለት፤የእግዚአብሔር ልጅ መም ጣት ምስክሩ፤የመስፍኑ የአብድዩን የትሑትና ቃል የሰማህ ኤልያስ ሆይ ለሁሉም የሚጠቅም ጸሎት ህን እግዚአብሔር እንደሚሰማህ ጸሎታችንን ስማን፡፡

6 ይህን የድርሳን መጽሐፍም እንደ ደቀ መዝሙርህ ኤልሳዕ አድርገው ፤ የንባቡን ቃል ሲነበብ የሚሰማ ውንም ቢታመም ፈውስን ስጠው

ሰላም ለልደትከ ክቡር ወልዑል፣እም ልደተ ክርስቶስ በሥጋ እም ቅድስት ድንግል፣ ክቡረ ልደት ኤል ያስ በአጽርቅተ አሳት ጥብሱል፣ እስመ ተጠብለለ በአጽርቅት እግዚአከ ቃል፣ ርእሶ ኀበ አንደየ ውእቱ ባዕል።

፮ ንግባዕኬ ኀበ ጥንተ ነገረ ልደቱ ለኤልያስ እሳታዊ ወመሬ ታዊ ወሰብ ርእየ አቡሁ ዘንተ ግርማ ዘከነ በዕለተ ተወልደ ሐረ ኢየሩሳሌም ወነገሮሙ ለካህናት ኵሎ ዘርእየ በቃለትንቢት በ ዘይቤ ይከውን ማኅደሩ ውስተ ብርሃን ወበ ዘይቤ ይከውን መታሬ በቃሉ ወበ ዘይቤ ይኰንኖሙ ለእስራኤል በእሳት ወበሰይፍ ወአመ ሰሙን ዕለት ወሰድዎ ከመ የሀብዎ ሥርዓተ ግዘረት ወሰመይዎ ስሞ ኤልያስሃ ዘበትርጓሜሁ ዘይት በከመ አቅደምነ ፈክሮቶ በእንተ ብዝኃ ፍካሬሁ ወሐፀንዎ በሠናይ ተሐፅኖ ወመሐርዎ አረተ ሙሴ ወኵሎ ሥርዓታተ።

፯ ወሶብ ልሕቀ ኀደገ አዝማዲሁ ፤ቢያዝንም ደስ አሰኘው፤ቅድስት ከሆነች ድንግል በሥጋ ከተወለደ ከክርስቶስ ልደት ይልቅ ሉተከበረ ውና ከፍ፣ከፍ ላለው ልደትህ ሰላምታ ይገባል፤በእሳት ጨርቅ የተጠቀለ ልህ፣በልደት የከበርህ ኤልያስ ሆይ ጌታህ ቃል በጨርቅ ተጠቅልሏልና ባዕለ ጸጋ እርሱ ራሱን ድህ አደረገ።

7 እሳታዊና መሬታዊ ወደሆነው ወደኤልያስ ጥንታዊ የልደት ነገር እንመለስ፤በተወለደበት ዕለት የነበረ ውን ግርማ አባቱ በተመለከተጊዜ ወደ ኢየሩሳሌም ሔደ፤የተመለከ ተውን ሁሉ ለካህናቱ ተናገረ፤ካህ ናቱም በትንቢቱ ቃል አማካኝነት አልተስማሙም ነበር፤ማደሪያውብ ብርሃን ውስጥ ይሆናል የሚልአለ፤ በአነጋገሩ የሚያሰምን ይሆናል የሚል አለ፤እስራኤልን በእሳትና በሰይፍ ይገዛል የሚል አለ። በስምንተኛው ቀን ሥርዓተ ግዘረት ይፈጽሙለት ዘንድ ወሰዱት፤ስሙንም ኤልያስ አሉት፤አሰቀድመን እንደተናገርነው ትርጓሜውም ወይራ ማለትነው። መጽሐፈ አሪትንና ሥረዓቱንም አስተማሩት።

8 ባደገ ጊዜም እናቱንና አባቱን፣ አባሁ ወእሞ ወኵሉ ንዋያቲሁ ወነበረ ሐቅለ ወዔለ በሠቅ ወበ ሐሜስት ወነበረ ውስተ አድባር ወበዓታት ወግበበ ምድር ወበመ ዋዕሊሁ ነግሠ አክዓብ ወልደ ዘንበሪ ለእስራኤል በሰማርያ እሥራ ወፀተ ዓመተ ወገብረ አክዓብ እኩየ ቅድመ እግዚአብሔር ወአፈድፈደ ገቢረ እከይ እምኵ ሎሙ እለ እምቅድሜሁ ወወጠነ ይሑር በፍኖተኃጢአቱ ለኢዮርብአም ወልደ ናባጥ።

፱ ወአውሰበ ብእሲተ እንተ ስማ ኤልዛቤል ወሰተ ኢያትባሔ ንጉሠ ሲዶና ወሖረ ወተቀንዖ ለበዓል ወሰ ገደ ሎቱ ወገብረ ምሥዋዓ ለበዓል በውስተ ቤተ አማልክቲሁ ዘሐነፀ በሠማርያ ወገብረ አክዓብ ምሕራ ማተ አም ወወሰከ ገቢረ እከይ በዘያ ምዕየ ለእግዚአብሔር በዘትሴረው ነፍሱ ወአፈድፈደ ገቢረ እኪት እምኵሉ ነገሥተ እስራኤል እለ ነግሡ እም ቅድሜሁ።

፲ ነሐሲ አኀዊነ በልብነ ወበዓይንነ ወበነጽሮትነ ኵሎ ግብረ ዘገብረ ኤልያስ ገብረ እግዚአብሔር ዘአጽንዓ ሥጋሁ በኃይለ ዘመዶቹን፣ገንዘቡንም ሁሉ ተወ፤ በበረሃም ተቀመጠ፤ማቅና መጠ ምጠሚያ በመልበስም ዞረ፤በየተ ራራው፣በየፍርኩታው በየዋሻውም ተቀመጠ። በዘመኑም የዘንበሪ ልጅ አክዓብ በሰማርያ ለሃያ ሁለት ዓመ ትነገሠ፤አክዓብም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገርን አደረገ፤ከእርሱ በፊት ከነበሩት ይልቅ ክፉ መሥ ራትን አበዛ፤በናባጥ ልጅ በኢዮር ብአም የኃጢአት መንገድ መሔ ድም ጀመረ።

9 ስሟ ኤልዛቤል የተባለች የሲዶ ናውን ንጉሥ የኢያትባሔን ልጅም አገባ፤ሒዶም ለበዓል/ ጣዖት/ ተገዝ ሆነ፤ሰገደለትም፤በሰማርያ በተሠራው የጣዖት ቤትም ለበዓል መሥዋዕትን አቀረበ፤አክዓብም የዕንጨት ጣዖ ትን ሠራ፤እግዚአብሔርንም በሚ ያስቆጣው፣ሰውነቱንም በሚያጠፋት ገንዘብ ክፉ ማድረግን አበዛ፤ከእርሱ በፊት ከነገሡት ከእስራኤል ነገሥታ ትይልቅ ክፉ ተግባርን ጨመረ።

10 ወንድሞቻችን ሆይ በልባችን ፣ በዓይናችን፣በአዕምሮአችን ሰው ነቱን በትሕትና ያጸና የእግዚአብ ሔር አገልጋይ ኤልያስ ያደረገውን

ትሕትናሁ ለደዶሙ ለክቡራን ወነጺሮ ሰይጣን ፈርሃ እምኔሁ ወተንሥአ ኤልያስ ነቢይ ከመ ዘእሳት ወቃሉኒ ከመ ነድ ያውዒ ወቀነተ ሐቍሁ ከመ ዘይትቃተል ወመጽአ ወገብአ ነፍሶ ከመ ገብር ለእግዚኡ ወአም ለኮ ለእግዚአብሔር ወሰወሮ ወኮነ ያፈቅሮሙ ለመላእክት ወጸለየ ጸሎተ ወዐርገ ኀበ እግዚአብሔር ስዕለቱ ኮነ መዓዛ ሠናየ ዜናሁ።

፲፩ ወተፈሥሑ ሕዝብ ወመላእ ክተ ሰማይ ወሰምዓ እግዚአብሔር ጸሎቶ ወይእዜኒ ንንግር ኀይሎ ለብፁዕ ወንር ገብረ እግዚአብ ሔር ዘጸልአ ዘንተ ዓለመ ኃላፌ ወአፍቀሮ ለእግዚአብሔር በኵሉ ልቡ ወምልዓ ነፍሱ ገብረ እግዚ አብሔር ኤልያስ ነቢይ በመንፈስ ቅዱስ ወኀቤሁ እምነት ወነዘን ወተከዘ በልቡ ወይቤ ለምንት ይ ትፈቀር ዝ ጣዖት ወኢየኀሥሥዎ ለእግዚአብሔር ወመባዓኒ ዘቀርባን ይውህቡ ለጣዖት ወመሥዋዕተ እገዚአብሔር የኀድጉ።

ተግባር ሁሉ እናስተውል።የተከበ ሩትን አስወገዳቸው፤ሰይጣንም ከአ ርሱ የተነሳሣ ተመልክቶ ፈራ።ነቢይ ኤልያስ እንደ እሳት ተነሣ። አነጋ ገሩም እንደእሣት ያቃጥላል።እንደአ ርበኛ ወሸቡን ታጥቆ መጣ። አገልጋይ ለጌታው እንደ ሚታዘዝ ሰውነቱን አሳልፎ ሰጠ። እግዚአብሔርንም አመለከ።እርሱም ሰወረው።መላእክት ንም ይወዳቸው ነበር።ጸሎትን ጸለየ። ልመናውም ቅድመ እግዚአብሔር ደረሰ።ሽታውም ያማረ መዓዛ ሆነለት።

11 ሕዝቡና የሰማይ መላእክት ተደሰቱ። እግዚአብሔርም ልመና ውን ሰማ።ዛሬም ይህን ኃላፊውን ዓለም የጠላ በፍጹም አሳቡ በፍጹም ነፍሱ እግዚአብሔርን የወደደ ብፁዕና ቸር በመንፈስ ቅዱስም ነቢይ የሆነ የእግዚአብሔር አገልጋዩ የኤል ያስን ኃይል ወይም ተግባር እንና ገራለን።በእርሱ ዘንድ ሃይማኖትም ነዘንም አለ።በልቡናውም ይህ ጣዖ ትስምን ይወደዳል? እግዚአብሔርስ ለምን አይፈልጉትም የቁርባኑን እጅ መንሻም ለጣዖት ይሰጣሉ። የእ ግዚአብሔርን መሥዕዋትም ያስቀ ራሉ።በማለት በልቡናው አዘነ።

፲፪ ወይቤ ይኄይስ መዊት እምነ ጽሮቱ ለዝንቱ ምግባር ወደክመ ነፍሱ ለኤልያስ ነቢይ እምነዘን ወይብል በልቡ እፎ አግበሮ ለአከ ዓብ ወለሕዝቡ ደቂቀ እስራኤል እስመ ወለጡ ሠናየ ስብሐቲሁ ለእግዚ አበሔር ዘኢይመውት እምፍ ጥረተ ዓለም ወአምለኩ ጣዖተ ርኩሰ ዘኢይበቍዕ።

፲፫ ወይቤ እፎ እክል ወአወፅአ ቃለ እምአፋየ ከመ እሳት ትበልዖ መ እፈትሕ አፋየ ለጸሎት ከመ ሙሴ ነቢይ ወአጠፍዖሙ ከመ ጠፍው ዳታን ወአቤሮን ወቆሬ አስከ ይትፈለጥ ዓመሳሆሙ ዘአውረ ዶመ ውስተ ሲያል ሕያዋኒሆሙ እስመ ነዘን ቦአ ላዕሌየ እስከ አጸልሞሙ በረኀብ ወእንዘ ዝናመ ወአውሰ ወእክለ ከመ ኢይብቍዑ።

፲፬ ወአየበስ ገጻ ለምድር እስከ የ አምሩ አሕዛብ ከመ አማልክቲሆ መ፡ ኢይበቍዑ ወከመ ይጠይቁከ መ እግዚአብሔር ይገብር ሀኖይቶ ወይሁብ እምሰማይ ዝናመ ወያከርም በበዓመት ያሠምር ወያ

12 ይህን ተግባር ከማየት ሞት ይሻላልም አለ። ከነዘኑ ጽናት የተነ ሣም የነቢዩ ኤልያስ ሰውነት ደከመ። በልመናውም አክዓብንና ሕዝቦቹ የሆኑ የእስራኤልን ልጆች ምን ላድ ርጋቸው? ዓለም ከመፈጠሩ አስቀ ድሞ መልካም የሆነ የእግዚአብሔርን ምስጋና ሰውጠዋልና፡የማይጠቅም ርኩስ የሆነ ጣዖትንም አምልከዋልና በማለት አሰበ።

13 ምን ማድረግ እችላለሁ? ታቃ ጥላቸው ዘንድ ከአንደበቱ እንደ እሳት የምታቃጥል ቃልን አወጣለሁ።አፉ ንም እንደ ነቢዩ ሙሴ ለጸሎት እከ ፍታለሁ። ከእነሕይወታቸው ወደ ሲያል ያሰጠማቸው ክፋታቸው እስ ኪገለጥ ድረስዳታን፣አቤሮን፣ቆሬም እንዳጠፋቸው በረኀብ እስከ ማጠቁ ራቸው ድረስ ነዘን አድሮብኛልና ዝናመ፡ን፣ልምላሜውን፣እህሉንም እንዳይበቅል አደርጋለሁ።

14 አሕዛብ አማልክቶቻቸው የማ ይጠቅሙ እንደሆኑ እስከሚረዱ ድረስም መሬትን አደርቃታለሁ። እግዚአብሔር መልካሙን እንደ ሚያደርግ ዝናብንም ከሰማይ እንደ ሚሰዮ በየዓመቱም የሚጠበቅ ፣የሚ

ፈሪ ያጸግብ ርኑባነ እስመውእቱ ይሁብ ዘርዓ ለዘራዒ ወእክለ ለሲ ሳይ፡፡

፲፭ ወዘንተ ነገረ ዘይቤ ኤልያስ ነቢይ በመንፈሱ እምኀዘነ ልብ ወእምክዒወ አንብዕ ፡ ውዑይ እስመ ኮነት ነፍሱ ትፃሙ ኵሎ ዕለተ በእንተ ምግባራቲሆሙ ለንጉሥ ወለብእሲቱ ስቁርርት ወእምዝ ተቁጥአት ነፍሱ ወቆመቅ ድመ ገጸ ንጉሥ ወይቤሎ ለምንት ኀደግሙ አምላከ ሰማይ አንተወብእ ሲትከ ኤልዛቤል እንዘ ነፍ ስከ ውስተ እዴሁ ለእግዚአብሔር እፎ ሰገድክሙ ለበዓለ ጣዖት ዘኢየ ኃሥም ወኢይሴኒ ዘኢይሬኢ ወኢይሰምዕ ዘኢይነብብ ወኢያጼኑ ወአልቦ መንፈስ ውስተ አፉሁ ወዘንተ ዘለፋ ተዛለፎሙ፡፡

፲፮ እሙንቱሰ ኢነስሑ ወኢተመ ይጡ እም ግብሮሙ እኩይ ወነደ ልቡ በእሳተ ቅንዓት ወኢክህለ ተዓግሦ ወአእመረ ከመምሕረተ እግዚአበሐር ኅዱር ውስቴቱ ዘነ በበ ይገብር ሎቱ ወመሐለ በስመ አምላኩ ወይቤ ሕያው እግዚአብ ሔር ዘእትቀነይ ሎቱ በኵሉ ሰዓት ያሳምረው እንዲያፈራም የሚያደርግ የተራቡትን የሚያጠግብ እርሱ እንደ ሆነ ያውቁ ዘንድ እርሱ ነውና፡፡

15 ነቢዩ ኤልያስ ይህን የተናገ ረውም በልባዊ ኀዘን፣የሚያቃጥ ል እንባንም በማፍሰስ ነው፤ሰው ነቱም በንጉሡና በሚስቱ ተግባር ዘወትር ትደከምና ሥራቸውንም ትጸየፍ ነበር፡፡ ከዚህ በኋላም ሰው ነቱ ተቆጣችና በንጉሡ ፊት ቆመ፤ አንተና ሚስትህ ኤልዛቤል ሕይወ ታችሁ በእግዚአብሔር እጅ እያለ የሰማይን አምላክ ለምን ተዋችሁት? ክፉውንም በጎውንም ለማያደርግ ፣ለማያይ፣ለማይሰማ፣ለማይናገር ፣ለማያሸት ጣዖትስ እንዴት ሰገዳ ችሁ? ከአንደበቱም እስትንፋስ የለ ውምና በማለት ይህን ተግሣፅ ገሠ ፃቸው፡፡

16 እነርሱ ግን አልተጸጸቱም፤ ከክፉ ተግባራቸውም አልተመለም ፤ኤል ያስም ልቡናው በመቅናት እሳት ተቃጠለ፤መታገሥም አልቻለም፤የእ ግዚአብሔር ጸጋ በእርሱ ላይ እንዳደረ ፣የተናገረውንም እንደሚያደርግለ ት ዐወቀ፤በአምላኩ ስምም ማለ፤በየሰ ዓቱሁሉ የምገዛለት ሕያው እግዚአ

ከመ ኢይወርድ ዝናም በዲበ ምድር በእንተአክዓብ ንጉሥ ወኤልዛቤልብ እሲቱ ወበእንተ ኵሎሙ ደቂቀ እስራኤል እለ ኀደግዎ ለእግዚአብሔር፡፡

፲፯ ወአዕበዩ ጣዖታተ ወሰገዱ ለበዓለ ጣዖት ወይሰግዱ ለምውት ወይክህድዎ ለእግዚአብሔር ሕያው ዘገብረ ተአምረ በቅድመአበዊሆሙ ወይእዜኒ እነግረክሙ መንግሥተ አምላኪየ ወአአኃዝ በእንቲ አሆሙ ንዋየ አምላኪየ ዘኢጸግቡ እምጥዕመቱ ወአአኃዝ በእንቲ አሆሙ አውለ ወዝናመ ወኢይዘ ንም ወኢይወርድ ዝናም በዲበ ምድር ወኢይበልዑ እምፍሬሃ ወአየብስ አዕዋሚሃ ከመ ኢይፍረይ ሎሙ አየብስ አፍላጋተ ወአንቅዕተ ማያት ወአነጽፍ አዘቃተ ወቀላያተ ወአብሕርተ እስከ ይስእኑ ሰጊደ ለጣዖት ወነጊደ ኀበ ፈቀዱ ወእስከ ኢይክሉ ነቢረ ወተንሥኦ፡፡

፲፰ ወእገብር ትፍሥሕቶሙ ኀዘነ በእንተ ዘኀደጉ እግዚኦሙ ወፍሥሐሆሙ አጸውኩ ማዕጾ ወመኑ ዘይክል አርኃዎተ አሠርኩ ሰማየ ወምድረ ወአልቦ ብሔርን በንጉሡ አክዓብና በሚስቱ በ ኤልዛቤል፣እግዚአበሔርን በተውት በእስራኤል ልጆች ሁሉ ላይ ዝናም በምድር እንዳይወርድ አለ፡፡

17 ጣዖታትን ከፍ አድርገዋል፤ከ ንቱ ለሆነ ጣዖትም ሰግደዋልና፤በአ ባቶቻቸው ፊት ተአምርን ያደረገ ዘለዓለማዊ እግዚአብሔርንም ክደ ውታልና፡፡ ዛሬ ግን የአምላኬን ኃ ይል አስረዳቸዋለሁ፤ከጣዕሙ የተነሣ ያልጠገቡበት የፈጣሪየን ሀብትም ስለእነርሱ እይዛለሁ፤ዝናም ለዘር ፣ጠል ፣ ለመከር እንዳይሰጥም አደርጋለሁ፤በመሬት ዝናም አይዘ ንብም፤ከፍሬዋም አይመገቡም፤እን ዳያፈራላቸውም ዛፎቿንሁሉ አደ ርቃለሁ፤ወንዞችን፣የውኃዎችን ምን ጮም አደርቃለሁ፤ለጣዖት መስገድ ፣ወደፈለጉት መሔድ፣መነሣት፣ መቀመጥ እስከሚሳናቸው ድረስም ኵሬዎችን፣ባሕሮችን፣ቀላያትን አደ ርቃለሁ፡፡

18. ጌታቸውን ደስታቸውን ከመ ተዋቸው የተነሣም ደስታቸውን ወደኀዘን እመልሳለሁ፤በሩን እዘ ጋለሁ፤ መክፈት የሚቻለው ማን ነው? ሰማይና ምድርን አሰርሁ፤

ዘይክል ይፍትሖሙ ዘእንበለ ቃለ አፉየ ወሶቤሃ ተአስሩ ነገሥታተ ምድር እስመ ኃያል ውእቱ አምላኩ ለኤልያስ ወዐቢይ ውእቱ ፈጣሬ ሰማየት ወምድር ወለእለ የአምኑ ቦቱ ያሐይዎሙ ወያወር ሶሙ መንግሥቶ።

፲፱ ወጸርሐ በዐቢይ ቃል ገብረ እግዚአብሔር ኤልያስ ነቢይ ወከነ ቃሉ ከመ ነጐድጓድ ወፈርሃት ምድር ወርዕደት እምግርማ ቃሉ ወትቤ ምድር በቅድመ ኤልያስ ነቢይ ኀዘን ወረደ ላዕሌየ ወእለ ይነብሩ ላዕሌየ ላዕለ ምድር ለብእሲ ጽኑእ አልቦ ዘይትኀሠሥ ወአልቦ ዘይክል ተዋሥኦተ እንዘ መሬታዊ ውእቱ ይኰንን ሰማያውያነ ወእንዘ ይነብር ታሕተ ያደነግፅ ሰማየ ዘላዕሉ ወይኤዝዞሙ ለደመናት ኢያውርዱ ዝናመ ላዕሌየ።

፳ ወእንሰ አአምሮ ለእግዚእየ ኤሎሄ ዘፈጠረኒ ወአጽንአኒ ዲበ ማይ ውእቱለ መሐሪ ውእቱ ከመ ይስአልዎ ይፈቱ ወበከመ ብዙኀ መዓቱ ብዙኀ ምሕረቱ ላዕሌየ ወበ ቅድሜየኒ መዋዕል ኀዘነ ላዕለ አዳ ከአንደበቱ ቃል በስተቀር ይፈታቸው ዘንድ የሚቻለው የለም።ያን ጊዜምየ ምድር ነገሥያት ሁሉ ታሰሩ፤የኤ ልያስ አምላክ ኃያል፤ሰማይንና ም ድርን የፈጠረ፤ ገናና አምላክ ነውና፤ የሚያምኑበትንም ያድናቸዋል፤መን ግሥቱንምያወርሳቸዋል።

19 የእግዚአብሔር አገልጋይ ነቢይ ኤልያስ በታላቅ ድምፅ ተናገረ፤ ቃሉም እንደ ነጐድጓድ ነበር።ከድ ምፁ ግርማ የተነሣ ምድር ተንቀጠ ቀጠች። ምድርም በኤልያስ ፊትበ እኔና በሚኖሩብኝ ላይ ኀዘን ደረሰ ብን አለች። ብርቱ ሰውን የሚፈ ላለገው የለም። መከራከር የሚቻ ለውም የለም።መሬታዊ ሊሆን በሰ ማይ የሚኖሩትንም ይገዛልና።በ ታች ወይም በመሬት ተቀምጦ እ ያለ በላይ ያለ ሰማይን ያስደነግጣ ልና። በእኔ ላይ ዝናምን እንዳያወ ርዱም ደመናትን ያዝዛቸዋልና።

20 የፈጠረኝ በውኃ ላይም ያጸናኝ ኤሎሄ የተባለ ጌታዬን አውቀዋለሁ። እርሱ መሐሪ ነው፤እንደለመነትም ያደርጋል።የቁጣውን ብዙት ያህል ግን ምሕረቱም በእኔ ላይ ነው። በመጀ መሪያየ ዘመንምበአገልጋዩ በአዳም

ምንብሩ ወበእንቲአሁ ተረገምኩ ወ ድኅሬሁ መሐረኒ ወሠረየ ሊተ አ በሳየ ወመርገምየ።

፳፩ ወካዕበ ኀዘነ ላዕለ ሕዝቡ አመ ኖኅ ወበእንቲአሆሙ ቀሠፈኒ በማየ አይኅ ወለእሙንቱሂ ሰብእ ረሲአን አጥፍአመ ወለኖኅሰ ጻድቀ መሐሮ ወይቤሎ ግበር ታቦተ በዘትድኅን አንተ ወደቂቅከ ወአትረፈ ነፍሰ አምነ አይኅ ወአድኀነ ምስሌሁ ዘረዓ ኩሉ ፍጥረት በበንስቲት፤ ወካዕበ ኀዘነ ላዕለ ሰዶም ወገሞራ ወአዝነመ ላዕሌሆሙ እሳተ ውዒየ እስከ አውዳሞሙ ወንፍትአመ።

፳፪ ወገብረ ምሕረተ ምስለ ሎጥ ዘይትገፋዕ እምኔሆሙ ወከፈሎ ከመ ይትቀበል ነግደ መላእክተ እንዘኢያአምር ከመ መላእክት እሙ ንቱ ባልሐ እምእሳት ምስለ ክል ኤሆንአዋልዲሁ ወሰብእሲቱሰ አ ቅዓግረሰያ ሐውልተ ዔው ወበእ ንተ ዝንቱ እፈርህ ብዙኀ ሰዓተ።

፳፫ ለእግዚእየሰ አአምሮ ከመ መሐሪ ውእቱ በእንተ ጻድቃን ይምሕር ኃጥአነ ወባሕቱ ዐቢይ ኀዘን ብየ አምነ ኤልያስ ጸውዒ ላይ አዘነ በእርሱ ምክንያትም ተረገ ምሁ። በኋላ ግን ይቅር አለኝ፤በደ ሌን፣ መርገሜንም አስወገደልኝ።

21 ዳግመኛም በኖኅ ጊዜ በሕዝቡ ላይ አዘነ።ስለ እነርሱም በጥፋት ውኃ ቀጣኝ፤እነ፣ህን ጉስቁላ ሰዎች ምአጠፋቸው።ጻድቅ ኖኅን ግን ይቅር አለው፤ራራለትም። አንተናልጆችህ ም በምትደኅብት ገዝዘበ መርከብ ሥራ አለው። ኣኽሃምፕኅት አተረፈ።ከእርሱ ጋርምከሁሉም ፍጥረት ዘርን በየ ትንሹአደነ።ዳግመኛም በሰዶምና በ ገሞራአዘነ፤እስከሚያቃጥላቸው፤ እስከሚገለባብጣቸውድረስ እሳትና ዲንን አዘነበባቸው።

22 በእነርሱ ከተገፋ ከሎጥ ጋር ግን ምሕረትን አደረገ ። እነርሱ መላእክት እንደሆኑ ሳያውቅ መላ እክትን በእንግድነት ለመቀበልም አደለው።ከሁለት ልጆቹ ጋርም ከእሳት አዳነው።ሚስቱ አቅዓማን ግን የጨው ሐውልት አደረጋት።

ስለዚህም ብዙ ጊዜ እፈራለሁ።

23 ጌታዬን ይቅር ባይ እንደሆነ አውቃለሁ፤ስለጻድቃን ሲል ኃጥ አንን ይቅር ይላልና። ነገር ግን ከኤልያስ የተነሣ ኀዘን አለብኝ፤በ

በቃለ መጓቱ ወአንቀልቀለ መሠረታተኖ በታሕቱ ወካዕበ ወደየ እዴሁ ዲበ ባሕር ወሥልጣኖ ላዕለ የብስ ወዐርገ መዓቱ ውስተ ሰማይ ወከመ ድምፀ አንበሳ ነጐርንሩ ወፈርኁ ሕዝብ ወአንቃዕደው ላዕለ ወርእዩደመናተ ወተመይጡ ደመናትውስተ ሰማይ ፈሪሆሙ።።

፳፬ ወካዕበ ትቤሎ ምድር ዝንቱ ኵሉኀዘን ዘረከበኒ በእንተ አክዓብንጉሥ እምአይቱ እረክብ ዘይትናገር በእንቲአየ ኀበ ኤልያስ ነቢይ ወትቤሎ በእንተ ኃጥአን ወረሲዓን እፎ ታጠፍዕ ጻድቃነ ወንጹሐነ እስመአአምር እግዚአከ ዘወሀበከ ሥልጣኸ ወአእ መሮመ አክዓብ ንጉሥ ለአማል ክቲሁ ከመ አልቦሙ ኃይል።።

፳፭ ወካዕበ ትቤሎ ምድር ለእመ ንብሩ አንተ ለእግዚአብሔር ፍታሕ ማእሠረከ ወትከውን መሐሬ ከመ አምላክከ ወይ ሴባሕ እግዚአከ በተግባሩ እስመ ውእቱ ያሠርቅፀ ሐየ ላዕለ ኄራን ወእኩያን ወያዝ ንም ዝናመ ላዕለ ጻድቃን ወኃጥኣን ወይትኃፈሩ አማልክት ወእለ ቁጣው ድምፅ ጠርቶኖልና፤በታች ያለ መሠረቱም ተነዋውጧልና።። ዳግመኛም እጹን ወደባሕር ዘረጋ ፤ሥልጣኑም በየብሱ አደረገ፤ቁጣ ውም እስከሰማይ ወጣ፤ነጐድጓዱም እንደ አንበሳ ድምፅ ነው፤ሕዝቡም ወደሰማይ አንጋጠጡ፤ ደመናትንም ተመለከቱ፤ደመናትም ፈርተው ወደሰማይ ተመለሱ።።

24 ዳግመኛ ምድር ይህ ሁሉ ኀዘን ያገኘኝ በአክአብ አማካኝነት ነው፤ስለእኔ ለነቢይ ኤልያስ የሚ ናገርልኝን የት አገኛለሁ፡ በኃጢአ ተኞች ፤በጐስቋሎች ምክንያት እን ዴት ጻድቃንን ፤ንጹሐንን ታጠፋ ለህ፤ጌታህ የሰጠህን ሥልጣንም አውቃለሁና አለቸው።። ንጉሡ አክዓብም አማልክቶቹ ምንም ኃይል እንደ ሌላቸው አወቀ።።

25 ዳግመኛም ምድር የእግዚአብ ሔር አገልጋይ ከሆንህ ማሰሪያህን ፍታ፤እንደአምላክህም ይቅር ባይ ትባላለህ፤ጌታህም በሥራው ይገለ ጣል፤እርሱ በደጉችም፤በክፉዎችም ፀሐይን ያወጣልና፤ለጻድቃንና ለኃ ጥአንም ዝናምን ያዘንማልና ፤አ ማልክት ይዋረዳሉ፤የሚያመልኳ

ያመልክዎሙ ይኔስሉ።።

፳፮ ወእምድኅረዝ ነገር ካዕበ ተናገረቶ ምድር ወጸውአቶ ለኤል ያስ ነቢይ ወአስተምሐረት ሎቱ ወትቤሎ አኃሥሥ እምኔከ አ ቅዱሰ እግዚአብሔር ከመ ትም ሐረኒ ወከመ ትምሐሮሙ ለእለ ይነብሩ ዲበ ምድር ላዕሌየ ወኀ ዘነ ወጸውዓ ለምድር ኤልያስ ነቢይ ወይቤላ አነ ነገርኩኪ ቀዲሙ ብዙኀ ጊዜያተ ወአኮ አሐተ ዕለተ ወይእዜስ መሐልኩ በሕይወተ አመ ላኪየ ወኢይሔሉ ዘወጽእ እም አፉየ ወኢያወርድ ዓውሰ ወዝናመ ላዕለ ምድር በእንተ አክዓብ ንጉሥ ወእክልዕ እምኔሆሙ ክረምተ ወኃጋየ ወመጸወ ወጸደየ ዘርዓ ውማዕረረ ወኢይሬእዩ እንክ አክዓብ ውበእሲቱ ውስተ ኀጥቲሆሙ ጽጌያተ ወፍሬያተ እስከ የአምሩ ኃይለ አማልክቲሆሙ ወእነ አአምር ኃይለ አምላኪየ።።

፳፯ ዘንተ ቃለ ተናገራ ኤልያስ ነቢይ ለምድር ወሖረ እምኔሃ ወዐርገ ደብረ ዘይብልዎ ኪሩብ ማእከለ ፅብን ኀበ ቦ ዐቢይ በዓት ወቦአ ከመ ዘኢያእመረ ዘአውረደ

ቸውም ይጸጸታሉና አለችው።።

26 ምድርም ዳግመኛ ነቢዩ ኤልያ ስን ተናገረችው፤ማለደችውም። የእ ግዚአብሔር ቅዱስ ሆይ እኔን ይቅ ርትለኝ ዘንድ በእኔ ላይ የሚኖሩት ንም ይቅር ኀሳቸው ዘንድ ከአንተ ይህን እሻለሁ አለችው። ነቢዩ ኤልያ ስም እነሆ መሬትን ጠርቶ እኔ አስ ቀድሞ ብዙ ጊዜ ነገርሁሽ፤አንድ ቀን ብቻ አይደለም፤ዛሬ ግን በፈጣ ሪየ ሕልውና ምያለሁ፤ከአንደበቱ የወጣውንም አልዋሸም። በንጉሡ በአክዓብ ምክንያት ጠል ለመከር ዝናም ለዘር አላወርድም፤ ክእነር ሱም ክረምትና በጋ መጸውና ጸደ ይ፤ ዘርና መከርም እንዳይሆን እስ ለክላለሁ። የአማልክቶቻቸውን ኃይል እስከ ሚረዱ ድረስ አክዓብና ሚስቱ በአትክልቶቻቸው ውስጥ አበቦችን፣ ፍሬዎችን አይመለ ከቱም፤እኔም የአምላኬን ኃይል አውቃለሁ አላት።።

27 ነቢዩ ኤልያስ መሬትን ይህን ቃል ተናገራት፤ከዚህ በኋላ ከእርሷ ሔደ።።ታላቅ በዓት ወይምዋሻ ወዳ ለበት በደንጊያ መካከል ወደአለ ኪሩብ ወደሚሉት ተራራወጣ። በ

መቅሠፍተ ላዕለ ምድር ወኢይም ሰልክሙ ዘሖረ በፈቃደ ልቡ አላ እስመ ኮነ ቃለ እግዚአብሔር ኀበ ኤልያስ ወይቤሎ ሖር እምዝየ መንገለ ጽባሕ ወተንባዕ ውስተ ፈለገ ኮራት ዘመንክለ ዮርዳኖስ ወስተይ ማየ እምው እቱ ፈለግ ወእኤዝዞሙ ለቋዓት ክመ ይሴስዩክ።

፰፰ ወነበረ ውስት መካን ዘተአ ዘዘ ወይፈኑ ሎቱ ሲሳዮ ምስለ ያኅ ወማየኒ ዘይሰቲ እምዓይነ መሐዘ ፈለግ ወኅሳ በዮዳሚ ዓመት ዮዝኩ አኀዙ ማያት ወኅሊያት ንአሳን ወዘኮለዕ ዓመት የብሉ አዘቃተ ማያት ወአኅኣግ ዐቢያን ወበሣልስ ዓመት ነጽፉ ኩሎሙ አብሕርት ወሞቱ ዓሣት ወሐርገዓት እለ ውስተ ልዑታት ወጠፍዓ ኩሉ ዘሀሉ ውስተ ምድር ወኮሉ ዘላዕሌሃ ወዝንቱ ኩሉ ኮነ በኃይለ እግዚአብሔር ወበጽንዑ ለኤልያስ ነቢይ።

፰፱ ወዘጠለ ዝናመ ክረምት ዘርዕ ወማዕረር ወኃደጉ ነፋሳት ወደመ ምድር ላይም ያወረደውን መቅሰፍት እንደማያውቅም ገባ፤ ነገር ግን በራሱ ፈቀቃድ የሐደ አይምሰላችሁ ።የእግዚአብሔር ቃል ወደኤልያስመ ጥቶ ከዚህ ወደ ምሥራቅሐድ፣በዮርዳኖስ አቅራቢያ በሚገኘው ኮራት በተባለው ወንዝም ተሸሸግ።ከዚያ ምንጭም ውኃን ጠጣ፤ይመግቡህ ንድም አሞራዎችን አዝዣቸዋለሁ ስላለው ነው እንጂ።

28 እግዚአብሔር ባዘዘው ቦታም ተቀመጠ።ምግቡንም በቁራ አሞራ ይልክለት ነበር፤ የሚጠጣውን ውኃም ከውኃው መመንጫ አናት ላይ ያገኝ ነበር።በመጀመሪያው ዓመት የውኃ ምንጮች ታናናሾቹ ቀላያት ደረቁ።በሁለተኛው ዓመት የውኃ ኩሬዎች፣ታላላቅ ምንጮች ደረቁ። በሦስተኛው ዓመት ባሕሮቹ ሁሉ ነጠፉ፤በባሕር ውስጥ ያሉ ዓሣዎች፣ አዞዎች ሁሉ ሞቱ።በመሬት ውስ ጥና በመሬት ላይ ያለው ሁሉ ጠፋ። ይህ ሁሉ የተደረገው በእግዚአብሔር ኃይል በኤልያስም ጽንዓት ነው።

29 የክረምት ዝናም፣ዘር፣መዛር ጠፋ። ኦሳተና ደመናትም አልተገኙም። መሬትም ውበቷን አጣች፤በውስ

ናት ወማሰነት ምድር ወኮሉ ዘ ውስቴታ ወዘላዕሌሃ ማሰነ ወጠፋሉ ድምያሙ የብሰ ወይን ወጠፍዓ ዘይት አልቦ ዘይዘርዕ ወአልቦ ዘየዓርር ወአልቦ ዘያስተ ጋብዕ አልቦ ዘይበቁል ወአልቦ ዘይጸጊ ወአልቦ ዘይፈሪ ወአልቦ ዘይበልዕ ቀምሐ ወተውህቦ ለፀሐይ ሐሩር ክመ ያውዕዮ ለሰበአ በዐቢይ ሐሩር እስከ ይጸርፉ ላዕለ ስመ እግዚአብሔር ወኢነስሑ ክመ ያእኵትዎ ወነልቀ ዙሉ ፍሥሐሆሙ ለእንለ እመሕያው እስመ አልቦሙ ወርቅ ወብሩር ወዕንቊ ክቡር ወባሕርይ ወሜላት ወአዝመር ወለይ ወሰንሰረቂት ወኮሎ ዕፀ ሕቁ ወዙሉ ንዋይ ዘቀርነ ነጊ ወኮሉ ሠርገ ዘቦ ዕንቁ ክቡር ወብርት ውሐጊን ወጸላቅ ወቀና ንሣስ ወአበሣ ወዕጣን ወሜሮን ወስ ኀን ወወይን ወቅብዕ ወስንዴ ወእን ስሳ ወአሞፅ ወአፍራስ ወረዶን።

፴ ወተዔወወ ነፍሰ ሰብእ ወኢተሰምዐ እንከ ቃለ መሰናቁት ወእንዚራ ወማኅሌት ወቃለ ቀርንኢ ተሰምዐ ወኮሉ ኪን ኢተረክበወው ስቴታ ወኢያስተርአየ ብርሃነማኅ

ጊና በላይዋ ያሉ ፍጥረታትም አልተገኙም።ድምፃቸው ጠፋ፤ወይኑ ደረቀ፤ዘይትም ጠፋ፤የሚዘራም፣ የሚያጭድም፣የሚሰበስብም አልነበረም።የሚበቅል፣የሚያብብ፣የሚያፈራም የለም፤ፍሬውን የሚመገብ የለም። የእግዚአብሔርን ስም እስከሚሳደቡ ድረስም በታላቅ ሐሩር ሰውን ያቃጥሰው ዘንድ ለፀሐይ ሐሩር ወይም መቀት ተሰጠው፤ያመ ስግኑት ዘንድም አልተጸጸቱም።

የሰው ልጆች ደስታ ሁሉ እከ ተመ ።ወርቅና ብር፣የከበረ እንቁ ፣ነጭ ሐር፣ቀይ ሐር፣የሰንደል ዕንጨት፣የዝሆን ቀንድ ሀብት፣ በከበረ እንቁ የተሸለመ ጌጥ ሁሉ ብርት፣ብረት፣ባላቅ፣ቀናንሞስ፣ስ ኒን፣የሚባሉ ሽልማቶች፣ወይን ዘይት ስንዴ፣እንስሳ በግ፣ፈረስ፣ ግልገል በትሉም የላቸውምና።

30 የሰው ሰውነትም ተማረከ፤በ ምድር ላይም የመሰንቆ፣የእንዚራ ፣የማኅሌት፣የከበሮ ድምፅ አል ተሰማም፤በውስጧም ጥበብ ሁሉ አልተገኘም፤የመብራት ብርሃን

ቶት ወኢቃለመርዓዊ ወመርዓትኢተሰ
ምጓ በውስቴታወሞቱ በረኃበወበጽ
ምዕ ወበጠለሥልጣኖመ· ወትዕ
ቢቶሙ· ወብዕሎሙ· ለብዑላን እ
ደዊሆሙ· ወእንስቲያሆሙ·ወሞቱ
ሕፅናት እስመየብሰ አፉሆመ· ወኢ
ተረክበ ሐሊብ እምአጥባተ እሞሙ·
ወተቀብሩ ሠናያን ዕደው ወበጠሰ
ትፍሥሕቶመ· ለደናግል።

፴፩ ወብዑላንኒ እለ ይትሜክሁ
በብዕሎሙ· ጸልዑ አዝማዲሆመ·
ወአፍቀሩ ንዋያቲሆመ· ወበልዑ
ለባሕቲቶሙ· ወሶበ ጎልቀ ንዋያ
ቲሆሙ· ነድዩ ወርኀቡ ወሞቱ
በረኃብ ወጎጥው ዘይቀብሮሙ።
ኤልያስሰ ዘከነ ቀናኤ ለእግዚአ
ብሔር ኢተፀንሰ እምኩሉ
ሠናያት እስመ ይሴስዮ በአፈ ቋዕ
አፈ ጽባሕ ወፍና ሰርክ ወዘልፈ
ይሔውጽዎ መላእክት እለ
በሰማያት ወኢተፈልጡ እምኔሁ
እምጊዜ ተወልደ እስመ ኮነ
አምሳሊሆሙ· ለሱራፌል ወቦ ላእ
ሌሁ አስኬማ ዘመላእክት።

፴፪ ንትመየጥኬ ኀበ ዘቀዳሚ
ነገርነ ወሞቱ አዕዋፈ ሰማይ ወአ
ራዊተ ገዳም እስመ ጎጥኡ ዘይበ
የሰም፣የሙሽራና የሙሽሪት ድምፅም
አልተሰማም፤ በረኃብና በጽምም
ሞቱ። ሥልጣናቸው፣ትቢታቸው
ጠፋ፣የሀብታሞቹ ሀብታቸው፣ወ
ንዶቻቸውም ሴቶቻቸውም አለቁ
፣ሕፃናቱም ሞቱ።አፋቸው ደርቋ
ልና፤ ከእናታቸው ጡትም ወተት
አልተገኘምና፣የሚያምሩ ወንዶች
ተቀበሩ፣የደናግል ደስታም ጠፋ።
31 በሀብታቸው የሚመኩ ባዕለ
ጸጎችም ዘመዶቻቸውን ጠሉ፣ገን
ዘባቸውንም ወደዱ፣ለብቻቸውም
ተመገቡ፤ ሀብታቸው ባለቀ ጊዜ
ግን ተቸገሩ፣ተራቡ፣በረሀብም ሞቱ፤
የሚቀብራቸውንም አጡ፣ኤልያስ
ግን ለእግዚአብሔር ይቀና ነበር፣
ከበጎ ነገር ሁሉ አልተቸገረም።
ጥዋትና ምሽት ሲሆን በቁራ አፍ
ይመግበው ነበርና፣በሰማይ ያሉ
መላእክትም ዘውትር ይጎበኙት ነበ
ርና፣ከተወለደ ጊዜ ጀምሮም ከእ
ርሱ አልተሰዩምና፣ የሱራፌል አም
ሳል ነውና በላዩም የመላእክት
አስኬማ አለበት።
32 ወደቀደመ ነገራችን እንመለስና
የሰማይ ወፎች፣የዱር አራዊትም
የሚመገቡትን አጥተዋልና ሞቱ፤

ልዑ እስመ እግዚአበሐር ይፈቅድ
ሥምረቶ ለኤልያስ ነቢይ ኤልያስ
ሰ ይፈቅድ ይሙት በረኃብ ከመ
ኵሉ እመሂ ፈነወ ሎቱ ሲሳዮ
በአፈ ቋዕ ኢይፈቅድ ይትመጦ እ
ስመ ቋዕ ፫ዮስ በሕገ ብሊት ወባ
ሕቱ በቃለ እግዚአብሔር ይትዌከ
ፎ ወኢያረኵሶ እስመ ቅዱስ
ውእቱ እምከረሠ እሙ።

፴፫ አ እጎየ ስማዕኬ ወለቡ ከመ
ኵሉ ንጹሕ ለንጹሐን ኢያንብብከ
ኑ በውስተ አሪት ዘገብረ ሶምሶን
አመ ተግኀሠ ውስተዓፀደ ወይንዘቴ
ምናታ ወናሁ አንበሳ ተቀበሎእንዘ
ይጥህር ወመጽአ መንፈስ እግዚአ
ብሔር ላዕሌሁ ወነጽሖ ከመዛይነጽ
ሕ መሐስዓ ጠሊ ወከመ ኢምንት
ኮነ ውስተ እዴሁ ወሶበ ተመይጠ
እምድኅረ ጉንዱይመዋዕል ተግኀሠ
ከመ ይርአዮ ለዝኩ በድነ አንበሳ
ወናሁ ንኅብ ውስተ አፉሁ ለዝኩ
በድነ አንበሳ ወንደረ ወገብረ
መዓረ ውስቴቱ ወነሥአ ወበልዓ
ወሖረ እንዘይበልዕ ወበጽሐ ኀበ አቡ
ሁ ማኑሄ ወአመ አትኩይ ወወሀቦ
ሙ ከመ ይብልዑ ወኢያይድአሙ

እግዚአብሔር ግን የኤልያስን ፈቃድ
ይሻ ነበር፤ኤልያስም እንደሁሉም
በረኃብ ይሞት ዘንድ ይሻ ነበር፤
ምግቡን በቁራ አፍ ቢልክለትም
ቁራ በብሉይ ኪዳን ሕግ ርኩስ
ነበርና ይቀበለው ዘንድ አልወደደም
ነበር፤ነገር ግን ከእናቱ ማሕፀን
ጀምሮ የተቀደሰ ስለ ነበር አላረከሰ
ውም እንደ እግዚአብሔር ትእዛዘ
ይቀበለው ነበር።
33 ወንድሜ ሆይ ንጹሕ የሆነ
ሁሉ ለንጹሆች እንደሚገባ ስማ፤
ልብም አድርግ፤በቴምናታ ከሚገ
ኘው ከወይኑ ቦታ በተለየ ጊዜ
በአሪቱ ሶምሶን ያደረገውን አላነበ
ብህምን፤እነሆ አንበሳ እያገሳ ተቀ
በለው፤የእግዚአብሔር መንፈስ በእ
ርሱ ስላደረም የፍየልን ጠቦት
እንደሚጥል ጣለው፤በእጁም እንደ
ኢምንት ሆነ፤ከትንሽ ጊዜ በኋላ
ሲመለስም የአንበሳውን በድን ይመ
ለከት ዘንድ በዚያ ሔደ፤ በዚህ
አንበሳ በድን አፍ ላይም እነሆ ንብ
ነበር፤ከአፉ ውስጥ ማር ሠርቶበት
ነበር።ወስዶም እየተመገበ ሔደ፤
ከአባቱ ከማኑሄ፤ከእናቱ ከእንትኩ
ዘንድም ደረሰ፤ ይበሉ ዘንድም ሰ

ዘንተ ኵሎ ከመእም አፈ አነበሳ አውጽአ ለውእቱ መዓር።

፴፬ ወካዕበ ኢያንበብከኑ ከመ ተቀብልዎ ኢሎፍሊ ወረከበ ዓፅመ መንሰክ አድግ ግዱፈ ውስተ ፍኖት ወአትሐተ እዴሁ ወተመጠዎ ወቀተለ ባቲ ፲ተደየተ ብእሴ ወይቤ ሶምሶን በዓፅመ መን ሰክ አድግ ደምሰስክዎሙ ወሶበ አኀለቀ ነቢበ ገደፉ ለደእቲ ዓፅም ወሰመዮ ስሞ ለውእቱ መካን ቀትለ ዓፅመ መንሰክ አድግ ወሶቤሃ ጸምዓ ጥቀ ወጸርሐ ኀበ እግዚአበሔር ወይቤ አንተ አፃባ ዕክ ዘንተ ሕይወተ ዐቢየ ወይእ ዜሰ እመውት በፅምዕ ወእወድቅ ውስተ እደዊሆሙ ለቆላፋን።

፴፭ ወአርኃወ እግዚአብሔር ንቅዓታ ለይእቲ ዓፅም ወወፅአ እምኔሃ ማይ ወለትየ ወገብዓት ነፍሱ ወዝንቱ ኵሉ ኢያረኰሰ እንዘ አንበሳ ወአድግ ርኵሳን እሙንቱ በሕይወቶሙ ወበሞቶሙ አላ ዐቅ ወጠይቅ ዘከመ ይቤላ መልአከ እግዚአብሔር ለእሙ እንትኩይ ናሁ መካን አንቲ ትፀንሲ ወትወልዲ ወልደ ወይእዜኒ ጣቸው፤ ይህን ማር ከአንበሳ አፍ እንዳወጣው ግን አልነገራቸውም።

34 ዳግመኛስ ኢሎፍላውያን እንደ ተቀበሉት፣በመንገድ የአህያ መን ጋጋ ወድቆ እንዳገኘና ዝቅ ብሎ በእጃ አንሥቶ አንድ ሺህ ሰው እንደገደለ አላነበብህምን፤ሶምሶንም በአህያ መንጋጋ አጥንት ደመሰክ ኋቸው አለ፤ተናግሮ ከፈጸመ በኋላም ይህችን አጥንት ጣለት፤ይህን ቦታም በአህያ መንጋጋ የመጋደያ ቦታ ቦማ ለት ጠራው፤ያን ጊዜም ፈጽሞ ተጠማ፤ወደ እግዚአብሔርም ጮኸ፤ በዚህ ታላቅ ሕይወት እያለሁ ድል እንዳደርግ የረዳኸኝ አንተ ነህ፤ዛሬ ግን በውኃ ጥም ልሞት ነው፤ባልተ ገረዘት እጅም ልወድቅ ነው አለ።

35 እግዚአብሔርም የዚችን ዐፅም ንቃቃት ከፈተ፤ከእርሷም ውኃ ፈለቀ፤ጠጥቶም ሰውነቱ ተመ ለሰችለት፤ በሕይወታቸውም፤በሞ ታቸውም ርኩሳን የሚሰኙ አንበ ሳና አህያ ሲሆኑ እነዚህ ሁሉ አላ ረከሱትም። እናቱ እንትኩይን የእግዚአብሔር መልአክ አንቺ መካን ነሽ፤ እነሆ ወንድ ልጅ ትወልጃለሽና ተጠንቀቂ፤ወይንም

ተዓቀቢ ወኢትስተዪ ወይነ ወሜሰ ወኢትብልዒ ኵሉ ዘርኩስ ወኢ ይሰክፎ ሐዲን እስመ ቅዱስ ውእ ቱ ናዝራዊ ለእግዚአበሔር እምከ ርሠ እሙ።

፴፯ ወለዮሐንስኒ ዘየሐውር ቅድ ሜሁ ለልዑል በመንፈስ ቅዱስ ወበኃይለ ኤልያስ ኮነ ሲሳዩ አንበጣ ስማዕ ካዕበ እመጽሐፈ አብረክሲስ ዘይቤ ወጴጥሮስኒ ዐርገ ናህሰ ይጸሊ ጊዜ ቀትር ሶበ ርኅበ ወፈቀደ ይምሳሕ ወአኀዙ ያስተዳልው ሎቱ ሲሳዮመጽአ ላ ዕሌሁ ድንጋፄ ወርእየሰማየ ርኅ ወ ወይውርድ ከመ ዘሞጣሕት ዐቢይ ዲበ ምድር እትዝ በአርባዕቱ ጽነፈሁ ወቦ ውስቴቱ ኵሉ እንስሳ ወአራዊተ ገዳም ወአዕዋፈ ሰማይ ወነበቦ ቃለ ወይቤሎ ተንሥእ ጴጥሮስ ። ኅርድ ወብላዕ ወዘይፄውዖ ቃል ይኤምሮ ኀበ ሐራውያ።

፴፯ ወይቤ ጴጥሮስ ሐሰ ሊተ እግዚኦ ግሙራ ኢቦአ ርኩስ ውስተ አፋየ ወኢበላዕኩ ዘኢኮነ ንጹሐ ወነበቦ ዳግመ ወይቤሎ ፣ጠጅም አትጠጪ፤ርኩስ የሆነ ውን ሁሉ አትመገቢ፤ሕግኑንም ምላጭ አይንካው፤ከእናቱ ማሕፀን ጀምሮ ለእግዚአብሔር የተለየ ነውና እንዳላት ዕወቅ፤ተረዳም እንጂ።

36 በእግዚአብሔር መንገድ በመ ንፈስ ቅዱስ ኃይል፤ በኤልያስም መንፈስ ይመራ ለነበረው ለዮሐን ስም ምግቡ አንበጣ ነበር፤ዳግመኛም በግብረ ሐዋርያት የተጻፈውን ሰማ፤ ጴጥሮስ በተራበ ጊዜ በቀትር ይጸ ልይ ዘንድ ወደ ሰገነት ወጣ፤ይመገብ ዘንድ ወደደ፤ምግቡን ማዘጋጀትም ጀመሩ። በእርሱ ላይም ድንጋጤ አደረበት፤ሰማይ ተከፈተ፤ እንደ ታላቅ መሳናጸፊያ ያለ አራቱ ጫፎቹ የተያዘ ሆኖም ወደ ምድር ወረደ፤በውስጡም እንስሳ፤የዱር አራዊት፤የሰማይ ወፎች ሁሉ አለባት በቃልም እንዲህ ሲል ተናገረው፤ ጴጥሮስ ሆይ ተነሥና አርደህ ብላ አለው፤የሚጠራው ቃልም ጴጥሮስን ወደ እርያው ያመለክተው ነበር።

37 ጴጥሮስም አቤቱ ሐሰት ነው፤ ርኩስ ነገር ፈጽሞ በአፌ አልገባም ፤ንጹሕ ያልሆነም አልተመገብሁም አለ። ዳግመኛም እግዚአብሔር ንጹሕ

ዘእግዚአብሔር አስተናጽሐ
አንተ ኢታስተራኩስ በእንተ ዝን
ቱኬ ኢታስተማስል እሎንተ ቅዱ
ሳነ ወንጹሐነ ከመ ውፁዓን
እምሕግ እስመ አኮ ለጻድቃን
ዘይሠራዕ ሕግ ዘእንበለ ለኃጥአን
ወከማሁ ኤልያስኒ ሶበ ይበልዕ
ኅብስተ ወሥጋ እምአፈ ቋዕ ኢይ
ምሰልከ ዘገሠሠ ርኵሰ እስመ
አልቦ ዘአዕመረ መካነ ኀበ አምጽአ
ሎቱ ሲሳዮ ሊተሰ ይመስለኒ ከመ
መልአከ እግዚአብሔር ውእቱ
ቋዕ እስመ አሜሃ ኀልቀ ኵሉ
ዘሥጋ በእንተ ኀጢአ ሲሳይ፡፡
፴፰. ኦ ዘበላዕከ በአፈ ቋዕ
ኅብስተ ወኢያርኰሰከ ምንተ
ለእግዚአብሔር ኤልያስ እስመ
ቅዱስ አንተ፣ገብርከ እመ
አበዛኅኩ ኵሎ ርስሐተ፣በቅድስ
ናከ ቀድሰኒ አንተ፡፡ ኤልያስ በሰሚያ
ትከ ቃለ አብድዩ መስፍን፣ወአድኃንከ
ነፍሶ እምእደ እሳት ርሱን፣ሥሙረ
ጸሎት ኤልያሰ ለሰማዔ ዝንቱ ድር
ሳን፣ሀቦ ፈውሰ በጸሎትከ አመአሕ
መሞ ሰይጣን፣ወአስተፍሥሖ እም
ኵሉ ኀዘን፣ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡

ያደረገውን አንተ አታርክስ በማለት
ተናገረው፣ከዚህ የተነሣም እነዚህን
ቅዱሳን ከሕግ እንደወጡ አትቁጠራ
ቸው፣ ሕግ የሚሠራው ለኃጥአን
ነው እንጂ ለጻድቃን አይደለምና፣
እንደዚህም ሁሉ ኤልያስም ከቁራ
አፍ ኅብስትና ሥጋን በመመገቡ
ርኩስ ነገርን የነካ አይምሰልህ፣
ምግቡን ከየት እንደሚያመጣለት
የሚያውቀው አልነበረምና፣ለእኔ ግን
ይህ ቁራ የተባለው የእግዚአብሔር
መልአክ ይመስለኛል፣ያን ጊዜ ሥጋዊ
፣ደማዊ ፍጥረት ሁሉ ምግብ ከ
ማጣቱ የተነሣ አልቆ ነበርና፡፡
38 በቁራ አሞራ አፍ ኅብስትን
የተመገብህ፣ምንም ያላረከሰህ ኤል
ያስ ሆይ ለእግዚአብሔር የተቀደስህ
ነህና ጕስቁልናን ሁሉ ባበዛም አን
ተቀድሰኝ፡፡ ኤልያስ ሆይ የመስፍ
ኑየአብድዩን ቃል በመስማትህ ከ
ሚያቃጥል እሳት እጅ ሰውነቱን አ
ዳንህ፣ጸሎትህ የሰመረልህ ኤልያስ
ሆይ ይህን ድርሳን የሚሰማውን
ሰይጣን ባሳመመው ጊዜ በጸሎትህ
ፈውስን ስጠው፣ ከኀዘኑም ሁሉ
ደስ አሰኘዉ፣ለዘለዓለሙ አሜን፡፡

ድርሳነ ኤልያስ ዘጥር

፩ በስመ አብ ወወልድ ወመን
ፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ዘአምነ
ወዘተጠምቀ ይድኅን መቅድመ
ኵሉ ይበል ዘየአምን ወየኀድር
በሥላሴ ሃሌ ሉያ ለአብ ዘአርአዮ
ኀቡዓተ ለሄኖክ ሃሌ ሉያ ለወልድ
ዘሴሰዮ ለኤልያስ በእደ መልአክ
ራጉኤል ሃሌ ሉያ ለመንፈስ ቅዱስ
ከሣቴ ኀቡዓት አምላክ ዘአስተዮ
ለዕዝራጽዋዓ እሳት ልዑለ ዘያስተ
ናስእ ልበ ወያጎሥዕ ጥበበ ለነኒ
ያንቅሕ አልባቢነ ወያርትዕ
ልሳናቲነ እግዚአብሔር አሜን፡፡

፪ ዜና ዕርገቱ ለኤልያስ ቴስብያዊ
ዘሥጋ መዋቲ ወለብሰ ሕሊና
ዘኢይመውት ወገደፈ ክበደ እጓለ
እመሕያው ወፈለሰ እሞት ውስተ
ሕይወት በረከቱ የሃሉ ምስሌነ
ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡

፫ ዘይትነበብ አመ ሰዱሱ ለወርኃ
ጥር ወእንዘ ይጼሊ ኤልያስ በመካኑ
አስተርአዮ መልአክ ቅዱስ ራጉኤል

የጥር ወር የኤልያስ ድርሳን

1 በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ
ስም ያመነ የተጠመቀ ይድናል፡፡
ከሁሉም አስቀድሞ በሥላሴ የሚ
ያምን ለሄኖክ የተሰወረውን ምስ
ጢር ለገለጠለት ለአብ ሃሌ ሉያ ማለ
ት ይገባል፣በመልአኩ በራጉኤል እጅ
ኤልያስን ለመገበ ለወልድም ሃሌ
ሉያ ማለት ይገባል፣የተሰወረውን
ለሚገልጥ አምላክ፣ልቡናን የሚያነ
ቃቃ፣ጥበብን የሚያናግር ታላቅ የ
እሳት ጽዋን ለእዝራ ላጠጣ ለመንፈ
ስቅዱስም ሃሌ ሉያ ማለት ይገባል
፡፡ እኛንም እግዚአብሔር ልቦናችንን
ያንቃልን፣ አንደበታችንን ያበርታ
ልን አሜን፡፡
2 የቴስብያ ሰው የኤልያስን የዕርገቱ
ዜና ይህ ነው፡፡ የሚሞት ሥጋን
ገንዘቡ አደረገ፡፡ የማይሞት ሕሊናንም
ተጐናጸፈ፣የሰው ልጆችን ሸክምም
ጣለ፡፡ከሞት ወደ ሕይወትም ተሸ
ጋገረ፡፡ በረከቱ ከሁላችንም ጋር
ይኑር፣ለዘላዓለሙ አሜን፡፡
3 ጥር ስድስት ቀን የሚነበብ
ይህ ነው፡፡ ኤልያስ በቦታው ሆኖ
ሲጸልይ መልአኩ ቅዱስ ራጉኤል

ወይቤሎ ተፈሣሕ ወተኃሠይ አ
መስተጋድል መዋዒ ሕሊናት
ኃላፍያት ወመዋዒ ሞት እስመ
ናሁ በጽሐ መዋዕል አመተዓርግሰ
ማየ ወትነብር ብሔረ ትፍሥሕት
ወኃሤት ብቁረ ፍጥዕ ወተድላ
ወትበውዕ ውስተ ቤት ዘምሉዕ
በረከተ ኀበ አልቦ ደዌ ወሕማም
ወኀበ አልቦ ሞት ወኀዘን ወህየ
ሀሎ ሄኖክ ጸሐፌትእዛዙ ለእግዚ
አብሔር ልዑል ዘከማከ ወይእዜኒ
ተንሥእ ወሑር ወዕዱ ዮርዳኖሰ።

፱ ወእምዝ አመ የዐርኅ
እግዚአብሔር ለኤልያስ ውስተ
ሰማይ ሖሩ ኤልያስ ወኤልሳዕ
እምገልገላ ወይቤሎ ኤልያስ
ለኤልሳዕ ንበር ዝየ እስመ ለአከኒ
እግዚአብሔር እስከ ቤቴል
ወይቤሎ ኤልሳዕ ሕያው እግዚአብሔር
ወሕያው ነፍስከ ከመ ኢየኀድገከ
ወበጽሑ ቤቴል ወመጽኡ ደቂቀ
ነቢያት እለ ውስተ ቤቴል ኀቤሁ
ወይቤልዎ ለኤልሳዕ ተአምርኑ
ከመ ዮም ይነሥአ እግዚአብሔር
ለእግዚእከ እምልዕልተ ርእስከ።

፲ ወይቤሎሙ አዕመርኩ
አርምሙ ወይቤሎ ኤልያስ ለኤ
ታየው። ኃላፊ ጠፊ የሆኑ ሕሊና
ትን ያሸነፍህ፣ ሞትንም ድል ያደ
ረግህ ተጋዳይ ሆይ ፈጽሞ ደስ
ይበልህ፤ ወደ ሰማይ የምታርግበት
ዘመን ደርሷልና፤ ፍጹም ደስታ
፣ፈገግታ፣ ተድላ ከሰፈነበት ሀገር
ትኖራለህ፤ ደዌ፣በሽታ ሞት፣ኀዘን
ከሌለበት፣ በረከት ከሞላበት ቤትም
ትገባለህ፣በዚያም የልዑል እግዚአብ
ሔርን ትዛዝ የሚጽፍ እንደአንተ
ያለ ሄኖክ አለ፤አሁንምተነሥና
ዮርዳኖስን ተሻገረህ ሒድ አለው።
4 ከዚህ በኋላም እግዚአብሔር
ኤልያስን ወደ ሰማይ በሚያሳርግ
በት ወቅት ኤልያስና ኤልሳዕ ከገ
ልገላ ሔዱ። ኤልያስም ኤልሳዕን
ከዚህ ተቀመጥ፤እግዚአብሔር ወ
ደቤቴል ልኮኛልና አለው። ኤልሳ
ዕም በሕያው ነፍስህ እምላለሁ
አልለቅህም አለው። ቤቴልም ደረሱ
። በቤቴል ያሉ የነቢያት ልጆችም
ወደ እርሱ መጡ፤ ኤልሳዕንም
ዛሬ እግዚአብሔር ጌታህን ከአንተ
ለይቶ እንደ ሚወስደው ታውቃለ
ህን? አሉት።
5 እርሱም አውቃለሁ ዝም በሉ
አላቸው።ኤልያስም ኤልሳዕን ከዚ

ልሳዕ ንበር ዝየ እስመ እግዚአብ
ሔር ለአከኒ ኢያረሀ ወይቤሎ ሕ
ያው እግዚአብሔር ከመኢየኀድገከ
ወበጽሑ ኢያሪኮ ወመጽኡ ደቂቀ
ነቢያት እለ ውስተ ኢያሪኮ ኀበ
ኤልሳዕ። ወይቤልዎ ተአምርኑ
ከመ ዮም ይነሥአ እግዚአብሔር
ለእግዚእከ እመልዕልተ ርእስከ
ወይቤሎሙ አዕመርኩ አርምሙ
ወይቤሎ ኤልያስ ለኤልሳዕ ንበር
ዝየ እስመ እግዚአብሔር ለአከኒ
መንገለ ዮርዳኖስ።

፮ ሕያው እግዚአብሔር ወሕያው
ነፍስከ ከመ ኢየኀድገከ ወሖሩ
፪ኢሆሙ ወ፶ ዕደው እም ደቂቀ
ነቢያት ምስሌሆሙ ወሖሩ ወቆሙ
እምርኁቅ አንፃሮሙወእ ሙንቱ
ቆሙ ኀበ ዮርዳኖስ ወነሥአ
ኤልያስ ሐሜለቶ ወዘበጠ ባቲ
ማየ ዮርዳኖስ ወቆመ ማይ
እምለፈኒ ወእምለፈኒ ወኀለፉ
ክልኤሆሙ በየብስ ወቆሙ በድወ
ወኢአሙ ንለቡኬ ዘንተ ምሳሌ
ከመ ዓዲወ ዮርዳኖስ ተኰለቈ
ሎቱ ለኤልያስ ሀየንተ ጥምቀት
ዘተጠምቃ እግዚእነ ኢየሱስ
ክርስቶስ ሎቱ ስብሐት ወለዘክሮ
ሀ ተቀመጥ፤ እግዚአብሔር ወደ
ኢያሪኮ ልኮኛልና አለው፤ሕያው
እግዚአብሔርን አልለቅህም አለው
። ኢያሪኮም ደረሱ። በኢያሪኮ
ያሉ ደቂቀ ነቢያትም መጡ። ዛሬ
እግዚአብሔር ጌታህን ፣ከአንተ ለ
ይቶ እንደ ሚወስደው ታውቃለህ
ን? አሉት። እርሱም አውቃለሁ
ዝም በሉ አላቸው። ኤልያስም
ኤልሳዕን እግዚአብሔር ወደ ዮር
ዳኖስ ልኮኛልና ከዚህ ተቀመጥ
አለው።
6 ኤልሳዕም ሕያው እግዚአብሔ
ርን፤በሕያው ነፍስሕም እምላለሁ
አንተን አልለቅም አለው።
ሁለቱም በአንድነት ሔዱ። ከነቢ
ያት ወገንም አምሳ ወንዶች ከእነ
ርሱ ጋር ሔዱ፤ በፊት ለፊታቸ
ውም ቆሙ፤ ኤልያስና ኤልሳዕም
ከዮርዳኖስ ደርሰው ቆሙ፤ ኤልያ
ስም መጠምጠሚያውን ይዞ የዮር
ዳኖስን ውኃ መታበት፤ውኃውም
በወዲያና በወዲህ ቆመ፤ሁለቱምበ
ደረቅ ተሻገሩ፤ወጥተውም ከምድረ
በዳው ቆሙ።ይህን ምሳሌም እና
ስተውል።ለኤልያስ ዮርዳኖስን መሻ
ገሩ ምስጋና፤ ለስም አጠራሩም

ስሙ ስግደት እስመ ኤልያስ ዓዲዎ ዮርዳኖስ ብሔረ ሕያዎን ፈለሰ ዮምኒ ዘተወልደ እማይ ወእመንፈስ ቅዱስ ይሬእያ ለመንግሥተ እግዚአብሔር፡፡

፮ ወእምዝ ሶበ ኀለፉ ክልኤሆሙ ይቤሎ ኤልያስ ለኤልሳዕ ሰአለኒ ዘትፈቅድ እግበር ለከ እንበለ ዕርግ እምኀቤከ ይቤሎ ኤልሳዕ ለይኩን ላዕሌየ ካዕበተ መንፈስ ቅዱስ ዘዲቤከ ላዕሌየ ወይቤሎ ኤልያስ ዕጹበ ሰአልከኒ ባሕቱ ለእመ ርኢከኒ እንዘ አዓርግ ሰማየ እምኀቤከ ይኩንከ ከማሁ ወእመሰ ኢርኢከኒ እንዘ አዓርግ እምኀቤከ ኢይኩንከ ወእንዘ የሐውሩ ክልኤሆሙ ወይትናገሩ መጽአ ሠረገላ ዘእሳት ወአፍራስ ዘእሳት ወቦአ ማእከለ ክልኤሆሙ ወአስተርኃቆሙ፡፡

፯ ወዐርገ ኤልያስ ከመዝ በአውሎ ወበድልቅልቅ ወበእሳት ከመ አስተርአዮ ውስተ በዓት ዘደብረ ኮሬብ አመ ከደነ ገጾ በሐሜለት ከመ ይስማዕ ቃለ ስግደት ይግባውና ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንደተጠመቃት ጥምቀት ተቆጠረለት፡፡ ኤልያስ ዮርዳኖስን ተሻግሮ ወደ ብሄረ ሕያዋን ገባ፡፡ ዛሬም ከውኃና ከመንፈስ ቅዱስ የተወለደ ሰው የእግዚአብሔርን መንግሥት ይወርሳልና፡፡

7 ከዚህ በኋላ ሁለቱም በተሻገሩ ጊዜ ኤልያስ ኤልሳዕን ከአንተ ሳልወሰድ ላደርግልህ የምትፈልገውን ለምነኝ አለው፡፡ ኤልሳዕም በአንተ ላይ ያደረው መንፈስ ቅዱስ እጥፍ ሆኖ በእኔ ላይ እንዲ ያድር ይሁን አለው፡፡ ኤልያስም ዕፁብ ነገርን ለመንኸኝ፤ ነገር ግን እኔ ከአንተ ተለይቼ በማርግ በት ጊዜካየኸኝ እንዳልኸው ይደረ ግልሃል፤ከአንተ በማርግበት ሰዓት ካላየኸኝ ግን አይደረግልህም አለ ው፡፡ ሁለቱም እየተነጋገሩ ሲሔዱ የእሳት ሠረገላ፣የእሳት ፈረስ በመካከላቸው ገባና ለያያቸው፡፡

8 የእግዚአብሔርን ቃል ይሰማ ዘንድ ፊቱን በመጠምጠሚያው በሸፈነ ጊዜ በኮሬብ ተራራ ባለው ቤቱ እንደታየው ኤልያስም በአ ውሎ ነፋስ፣በንውጽውጽታ፣በእሳት

እግዚአብሔር፡፡

፱ ወርእዮ ኤልሳዕ ጸርሐ ወይ ቤሎ አባ አባ ኃይሎሙ ወጽን ኦሙ ለእስራኤል ወደገመ ወይቤ አባ አባ ሠረገላሆሙ ለእስራኤል ወእምዝ ኢርእዮ ዳግመ ወሠ ጠጠ አልባሲሁ ወረሰዮ ለክልኤ ክፍል ወአውረደ ሎቱ ለኤልሳዕ ሐሚለቶ ወወረደ ላዕለ ርእሱ ለኤልሳዕ፡፡

፲ ወሄኖክኒ ሳብዕ እምነ አዳም ዘስማ ለእሙ ባረካ ወስመ አቡሁ ያሬድ ወልደ መላልዔል ወልደ ቃይናን ወልደ ሄኖስ ወልደ ሴት ወልደ አዳም ወውእቱ ሄኖክ ዘረሰየ ኅቡዓቲሁ ለእግዚአብሔር እምጥንተ ዓለም እስከ ተፍጻሜተ ዓለም ዘዐርገ በሩፀተ ከዋክብት ወመባርቅት ወበነፋሳት ወውእቱኬ ተነበየ አቅደመ ስምዓ ከዊነ በእንተ ዕርገቱ ለኤልያስ ነቢይ በክፍል ፹ወ፰ቱ ወርኢክዎሙ ካዕበ ለእልኩ አባግዕ ከመ ካዕበ ስሕቱ ወሖሩ በብዙኅ ፍናዋት ወኀደጉ ዝኮ ቤተ ዚአሆሙ፡፡

እንዲሁ ዐረገ፡፡

9 ኤልሳዕም አይቶ ጮኸ፤የእስራ ኤል ኃይላቸው፣ጽንአታቸው አባ ፣አባት ሆይ አለ፡፡ ዳግመኛም የእ ስራኤል ሠረገላቸው አባ፣ አባት ሆይ አለ፤ከዚያ በኋላም ዳግመኛ አላየውም፡፡ ልብሱንም ቀደደውና ከሁለት ክፍል አደረገው፤መጠም ጠሚያውንም ለኤልሳዕ ጣለለት፡፡ በኤልሳዕ ራስ ላይም ወደቀ፡፡

10 ሄኖክም ከአዳም ጀምሮ ሰባተኛ ትውልድ ነው፡፡ የእናቱ ስም ባረካ ነው፡፡ የአባቱም ስም ያሬድ ነው፡፡ የአዳም ልጅ ሴት፣ የሴት ልጅ ሄኖስ፣ የሄኖስ ልጅ ቃይናን፣ የቃይናን ልጅ መላልኤል የመላልኤል ልጅ ያሬድ ነው፡፡ ይህ ሄኖክም ዓለም ከመፈጠሩ አስቀድሞ እስከዓለም ፍጻሜ ያለውን የእግዚአብሔረን ስ ውርነት የገለጠ በከዋክብት፣በመባ ርቅት፣በነፋሳት ፍጥነትያረገ ነው፡፡ እርሱም በሰማንያ ስምንተኛው ክፍል ስለነቢዩ ኤልያስ ዕርገት አስቀድሞ ትንቢት ተናገረ፤ ምስክርም ሆነ፤ዳ ግመኛም እነዚህንበጎች እንደተሳሳቱ ፣በብዙ መንገድም እንደ ሔዱ፣የእነር ሱን ቤትም እንደተው ተመለከትሁ፡፡

፲፩ ትርጓሜ አባግዕስ ዘይቤ እስ
ራኤል እሙንቱ ወስሕተቶሙኒ
አምልኮ ጣዖት ወገቢረ ኃጢአት
ወተቀንዩ ሎሙ ወእግዚአሙ
ለአባግዕ ጸውዓ እምውስቴቶሙ
ለአባግዕ ወአጎዙ ይቅትልዎሙ
ለአባግዕ እሱ እሙንቱ ነቢያት
እለ ጸውዖሙ እግዚአብሔር
ወፈነዎሙ ኀበ ደቂቀ እስራኤል
ከመ ይገሥጽዎሙ ወእሙንቱሰ
ዓለው ወቀተልዎሙ።አሐዱ ወእ
ምኔሆሙ ድኅነ ዘውእቱ ኤልያስ
ወኢተቀትለ ወቀነጸ ወጸርሐ ዲበ
አባግዕ ወፈቀዱ ይቅትልዎ ወእግ
ዚአ አባግዕ አድኃኖ እም እዩሆሙ
ለአባግዕ ወአዕረጎ ኀቤየ
ወአንበሮ።

፲፪ ወተንሥአ ኤልሳዕ ወሖረ
እንዘ ያነክር ኵሎ ዘገብረ ሎቱ
እግዚአብሔር ለኤልያስ በጽሐ
ኀበ ድንጋገ ማየ ዮርዳኖስ ወቆመ
ወነሥአ ሐሜለቶ ለኤልያስ
እንተ ወረደት እመልዕልተ ርእሱ
ወዘበጠ ባቲ ወአበየ ተግኅሥ ወይቤ
አይቴ ውእቱ አምላኩ ለኤል ያስ
ወእፎ እግበሮ ወእምዝ ዘበጠ
ለማይ ወተከፍለ ለክልኤ እንተ
11 በጕች ያለው ትርጓሜም እስ
ራኤል ናቸው፤ ስሕተታቸውም
ጣዖት ማምለክ፣ኃጢአት መሥራት
፣ለእነዚህም መገዛት ነው። የበጕች
ጌታም ከእነርሱ መካከል በጕችን
ጠራ፤በጕችንም ይገድሏቸው ዘንድ
ጀመሩ። እነዚህም እግዚአብሔር
የጠራቸው ነቢያት ናቸው።ይገሥ
ጿቸው ያስተምሯቸው ዘንድ ወደ
እስራኤል ልጆች ላካቸው።እነርሱ
ግን ወንጀለኛ አደረጓቸውና ገደሏ
ቸው።ከእነርሱ አንዱም ዳነ፤ይህ
ም ኤልያስ ነው።አልተገደለምና።
በበጕች ላይ አሰምቶ ተናገረ፤ይገ
ሉት ዘንድ ፈለጉ።የበጕች ጌታም
ከበጕች እጅ አዳነው። ወደ እኔ
ዐሳርጉም አስቀመጠው አለ።

12 ኤልሳዕ ተነሥቶ እግዚአብ
ሔር ለኤልያስ ያደረገለትን ሁሉ
እያደነቀ ሔደ። ከዮርዳኖስ ውኃ
አጠገብም ደረሰ። በራሱ ላይ የወረ
ደችውን የኤልያስን መጠምጠሚያ
ይዘም ቆመ። ውኃውንም መታበት
፣ውኃው ግን አልተከፈለለትም።
እርሱም የኤልያስ አምላክ የት አለ?
እንዴትስ ላድርግ አለ ።ከዚህ በኋላም
ውኃውን መታ፤ ወዲያና ወዲህ

ለፈኒ ወለፈኒ ወኀለፈ ኤልሳዕ
ወርእይዎ ደቂቀ ነቢያት እለ
ሀለው ውስተ ዮርዳኖስ ወእንዘ
ይመጽእ ቅድሜሆሙ ወይቤሱ
ገብአ መንፈስ ቅዱስ ዘላዕለ
ኤልያስ ዲበ አልሳዕ ወተቀበልዎ
ወሰገዱ ሎቱ ውስተ ምድር።

፲፫ ወይቤልዎ ናሁ ሀለው ዝየ
አግብርቲከ ፶ ዕደው ደቂቀ ኃይል
ይሑሩ ይኅሥሥዎ ለእግዚእከ
ዮጊ ነሥአ መንፈሰ እግዚአብሔር
ውስተ ዮርዳኖስ ወእመአኮ ውስተ
አሐዱ እምአድባር ወእመ
አኮ ውስ ተአሐዱ እምአውግር ወ
ይቤሎሙ ሐሰ ኢትፈንው እስመ
አነ ርኢክዎ እንዘ የዐርግዎ ኃይላተ
ሰማይ ወአንበርዎ እስከ አኀፈሮሙ
ወይቤ ኤልሳዕ ዘአኀጸበ እዴሁ ለኤ
ልያስ ፈንው ፶ እደወ ውኀሥሥዎ
ሠሉሰ መዋዕለ ወኢረከብዎ ውተመ
ይጡ ኀቤሁ ወኤልሳዕሰ ሀሰወ
ኢያሪኮ ይነብር ወይቤሎሙ ኤል
ሳዕ ኢይቤለክሙኑ አነ ኢትፈንው
ወኢትሑሩ።

፲፬ ወይእዜኒ አንትሙ አኃውየ
ኢትናፍቁ ዕርገቶ ለእግዚእክሙ
ሆኖም ከሁለት ተከፈለለት። ኤልሳ
ዕም ተሻገረ። በዮርዳኖስ አካባቢ
ያሉ የነቢያት ልጆችም ወደእነርሱ
ሲመጣ አዩት። በኤልያስ ላይ
ያደረው መንፈስ ቅዱስ በኤልሳዕ
ላይ አድሯል እያሉ ተቀበሉት፤ወደ
መሬትም ሰገዱለት።

13 ሒደው ጌታህን ይፈልጉት ዘን
ድ የመንፈስ ቅዱስ ልጆች አምሳ
ወንድ አገልጋዮችህ በዚህ አሉ፤
ነገር ግን የእግዚአብሔር መንፈስ
ወደ ዮርዳኖስ፤ ወይም ከተራሮች
ወደ አንዱ ተራራ ወይም ወደ
አንዱ ኮረብታ ወስዶታል አሉት፡
ኤልሳዕም አይደለም፤የሰማይ ኃይ
ላት ሲያሳርጉት አይቻለሁና አት
ላኩ አላቸው።አስከሚያሳፍራቸው
ድረስም ግድ አሉት። የኤልያስን
እጅ ያጠበ ኤልሳዕም አምሳ
ወንዶችን ላኩ አለ፤ሦስት ቀንም
ፈለጉት ነገር ግን አላገኙትም ወደ
እርሱም ተመለሱ። ኤልሳዕም
በኢያሪኮ ተቀምጦ ነበር፤ ኤልሳዕ
ም እኔ አትላኩ፤ አትሂዱ አላል
ኋችሁምን? አላቸው።

14 እናንት ወንድሞች ሆይ የጌ
ታችሁ የኤልያስን ማረግ አትጠ

ኤልያስ ወኢይምጻእ ኑፋቄ ውስተ ልብክሙ እስመ ስሊሁኒ ዲያብ ሎስ ያስሕት ስብእ ኮነ ስምዓ በእንተ ዕርገቱ እስመ ስምዓ ፀር እሙን ውእቱ በክመ ይቤ ዮሐንስ ወንጌላዊ ውስተ መጽሐፉ ዘይ ስመይ እለአትቅርህ ወሰበ ተወልደ እግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ እምእግዝእትነ ቅድስት ድንግል በክልኤ ማርያም ተጋብዑ ኵሎሙ መላእክት ወየድዋ ለበዓት ዘተወልደ እግዚእነ በውስቴታ ወሰፍሑ ክነፊሆሙ ወአስተአንዙ በበይናቲሆሙ እምሰማይ እስከ ምድር።

፲፩ ወአንዙ ጣዖታት ይደቁ እለ ሀለው ውስተ ዓለም እስመ አክሕለ ዲያብሎስ ያቅም በኃይሉ ጣዖተ ወአሚሃ ተጋብዑ ሰይጣናት ኀበ ዲያብሎስ ሊቀመ ወይቤልዎ አ ሊቅነ ምንትኑ ገንቱ ሕማም ዘረከቦ ለሥልጣንነ ወመነ ገንቱ ውእቱ ዘተወልደ ውስተዓለም ወይቤሎሙ ቦኑ ወ ለደት ድንግል ዘተነበየ ኢሳይያስ ነቢይ በእንቲአሃ።

፲፪ እስመ ናሁ ድንግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ወእምድኅረ ወ ለደት ትነብር ውስተ ኢየሩሳሌም ወለእመ ተወልደ ገቦቱ ወልድ ተሐ ውከ መንግሥትየ ወእመተነበየ ኢሳይያስ ተምዓዕኩ ወአቀምኩ ላዕሌሁ ምናሴሃ ወልደ ሕዝቅያስ ንጉሥ ወወሠሮ በሞሰርተ ዕፅ ወአጥፍዐ ዝክሮ እምዓለም ወአ ንሐልኩ ማዕዘንቶ እምቅድመ ብፅ ሐቱ ዘተነበየ በእንቲአሁ ወመኑ ዘአንሐለ ማዕዘንየ ዘአንበለ ትን ቢቱ እስመ ብዙኃን ነቢያት ተወ ልዱ ውስተ ዓለም ወኢረከበኒ ኃፍረት ዘከመ ይእዜ።

፲፫ ወለኤልያስኒ ዘአሠሮ ለሰማይ ከመ ኢይዝንም ዝናመ ዲበ ምድር ሠለስተ ዓመተ ወሰድስተ አውራኃ ወእምድኅዝ አዕረጎ እግዚአብሔር ውስተ ገነት ሕያው ደለወኒ ከመ አቅም ላዕሌሁ ኤልዛቤልሃ ንግሥተ ወአክአብሃ ንጉሠ ወፈቀዱ ይቅትልዎ ወጎየ እምቅድመ ገጸ ኤልዛቤል ፶ መዓልተ ወ፶ ሌሊተ ሶበ ኢፈቃደ እግዚኡ አዕርገቶ ኀቤሁ እምረሰይክሙ ይቅትልዎ በዝንቱ ዓለም ወእመ ወንድ ልጅም ትወልዲለች፤ከወለደች በኋላም በኢየሩሳሌም ትቀመጣለች፤ ይህ ከተወለደ መንግሥቱ ይታወ ካል፤ኢሳይያስ ትንቢት በተናገረ ጊዜ ተቆጣሁና የንጉሡ የሕዝቅያ ስን ልጅ በእርሱ ላይ አስነሣሁ፤ በመጋዝ ሰነጠቀውና መታሰቢያውን ከዓለም አጠፋው። ስለእርሱ የተና ገረው ከመድረሱ በፊትም ማዕዘኑን አፈረስሁት፤ ትንቢቱ ሳይደርስ ማዕዘኔን ያፈረሰ ማን ነው? በዓለም ብዙ ነቢያት ተወለዱ፤ እንደዛሬው ያለ ውርደት ግን አላገኘኝም።

17 ዝናም እንዳይዘንም ሦስት ዓመ ት ከስድስት ወር ሰማይን ያሰረ፤ ኤልያስ ነውን? እርሱንም እግዚ አብሔር በሕይወቱ ወደ ብሔረ ሕያዋን ዐሳርጐታል። ንግሥቲቱ ኤልዛቤልንና፤ንጉሡ አክዓብን አስ ነሣበት ዘንድ ተገባኝ፤ይገድሉት ዘንድም ፈለጉ። ከኤልዛቤል ፊት ም አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ሸሸ፤ ጌታው ወደ እርሱ ያሳርገው ዘንድ ባይወድ ኖሮ በዚህ ዓለም እንዲገድሉት ባደረግሁ ነበር። ያም ባይሆን እንደሰው ልጆች አ

አኮ እምአዕበይክዎ ከመ ለአዳም
አቡሆሙ ለእጓለ እመሕያው፡፡

፲፰ ወኤጲፋንዮስኒ ኤጲስ ቆጶስ
ዘቆጵሮስ እንዘ ይከውን ስምዓ
በእንተ ዕርገቶሙ ለሄኖክ
ወለኤልያስ እለ ተጽሕፈ
አስማቲሆሙ ኀበ ዐምደ ወርቅ
ይቤ ንነጽር ዘንቡር ለነ እምዘኮነ
ወኮነነ ዓረቦነ ተስፋ ሄኖክ ፈለሰ
ኵለንታሁ ወኢርእየ ሞተ እስከ
ዛቲ ዕለት ወኤልያስሂ ተለዓለ
ኵሉ ሥጋሁ ወኢርእየ ሞተ እስ
ከ ይእዜ ከመ በከልኤቱ ሥጋ ሕያ
ዋን ይጽናዕ ኀቤነ ትንሣኤ ፍጹመ
ወኢይኩን እምኔነ መኑሂ ንፉቀ
ልብ ናሁ አንበረ ለነ ከልኤተ
እምነ ቀደምት ለትንሣኤ፡፡

፲፱ ሄኖክ ኢ ግዙር ውእቱ
ወኢከልዖ ቁልፈቱ ፈሊሰ ወሀሎ
ሥጋሁ ሕያወ ወኤልያስሂ ግዙር
ውእቱ ወኢየሃሉ መኑሂ ከመቦ
ዘይትነሣእ ወዘኢይትነሣእ አላ
በኵሉ ውእቱ ኤልያስ ድንግል
ወኅሩይ ከመ ይስብክ በድንግልና
በዓለመ ሕይወት ዓርገ ምስለ
ሥጋሁ ወከመ ኢየሐልዩ ሰብእ
ከመ ትንሣኤ ይከውን በድንግልና

ባት እንደ አዳም ባስታበይሁት
ነበር አለ፡፡

18 የቆጵሮስ ኤጲስ ቆጶስ ኤፋንዮ
ስም ስማቸው በዐምደ ወርቅ
ስለተጻፈ ስለሄኖክና ስለ ኤልያስ
ሲመሰክር ከአለው የተዘጋጀልንን
እናስተውል፡፡ የተስፋችን መጀመ
ሪያ የሆነውን እናስብ፡፡ሄኖክ ሁለ
ንተናው ዐረገ፤እስከ ዛሬም ሞትን
አላየም፤ኤልያስም በሥጋው ከፍ
ከፍ አለ /ዐረገ/፡፡ እንደ ሁለቱም
ሕያዋን ሰዎች ትንሣኤ በእኛ
ዘንድ የጸና ፍጹም ይሆን ዘንድ፡፡
ከእኛ ወገንም ማንም ቢሆን ልቡ
የሚጠራጠር እንዳይኖር ለትንሣኤ
ምሳሌ የሆኑ ከቀደሙት ሰዎች
እነሆ ሁለቱን አስነሣልን፡፡

19 ሄኖክ ያልተገረዘ ነው፤አለመገ
ረዙም ለማረግ አልከለከለውም፤
ኤልያስ የተገዘረ ነው፡፡ የሚነሣ
የማይነሣ አይኖርም፤ሁሉም ይነ
ሣል እንጂ፤ ኤልያስ በዚህ ዓለም
ሕይወቱ ያስተምር ዘንድ የተመ
ረጠ ድንግል ነው፡፡ በሥጋውም
ዐረገ፡፡ ሰዎች ትንሣኤ በድንግልና
ለነበረ ብቻ እንደሆነ እንዳያስቡም
ሥጋው የሚነሣውም የድንግሉ

ባሕቲቱ እስመ ኅሩይ ውእቱ
ወቦቱ ይትነሣእ ሥጋሁ ናሁ
ሄኖክ አውሰበ ወወለደ ውሉደ
ወእሉ ከልኤቱ ሀለው ሕያዋን
በነፍስ ወሥጋ በእንተ ተስፋ፡፡

፳ እመኒ ዝንቱ ነቢይ ዐቢይ
ኤልያስ ተዓረዮ ለእግዚእነ በዕር
ገቱ ወበዳግም ምጽዓቱ፡፡ቦ ብዙኅ
ተራኅቆ ማእከሌሆሙ በከመ ይቤ
ዮሐንስ አፈ ወርቅ ሊቀ ጳጳሳት
ዘቁስጥንጥንያ ውስተ መጽሐፈ
ተኃሥሦ በትርጓሜሁ መዝሙር
በ፵ወ፮ ዐርገ እግዚአብሔር በቃለ
ቀርን መዊዕ ወኢይቤ አዕረግዎ
አላ ለሊሁ ዐርገ ወኢፈቀደ
መራሔ ፍኖት ቅድሜሁ ዳዕሙ
ውእቱ ዐርገ ውስተ ፍኖት እስመ
ከመዝ ኢክህለ ኤልያስ ይዕርግ
በዝንቱ መካን ከመ ክርስቶስ
ወኢክህለ ህላዌሁ ለኤልያስ
ይዕርግ በዝ መካን ነኪር አላ
ኃይላት አዕረግዎ ኀበ ተአዘዙ፡፡

፳፩ ወቃለ እግዚአብሔርሰ
ዋሕድ ለሊሁ ዐርገ በሥልጣኑ
እስመ እግዚአ ኃይላት ውእቱ

ነው እንዳይሉ ሄኖክ እነሆ ባለሕ
ግ ነበር፡፡ልጆችንም ወልዶ ነበር፡፡
ስለ ተስፋም በነፍስ በሥጋ ሕያ
ው ሁነው ሁለቱም አሉ፡፡

20 ይህ ታላቅ ነቢይ ኤልያስም
ቢሆን ጌታችንን በዕርገቱ፣በዳግም
ምጽአቱ ተስተካከለው፡፡ ነገር ግን
ተኃሥሦ በተባለ መጽሐፍ የቁስ
ጥንጥንያው ሊቀጳጳስ እንደተናገረ
ው እግዚአብሔር በነጋሪት ድምፅ
ዐረገ በሚለው በአርባ ስድስተኛው
መዝሙር ትርጓሜው በመካከላቸው
ብዙ መራራቅ ልዩነት አለ፡፡ ክርስ
ቶስን ዐሳርጉት አላለም፤ እርሱ
ዐረገ እንጂ በፊቱ መንገድ የሚመ
ራም አልፈለገም፡፡ እርሱ በመንገዱ
ዐረገ እንጂ፡፡ ኤልያስ ግን እንደክር
ስቶስ በዚያ ቦታ ያርግ ዘንድ አልቻ
ለም፤የኤልያስ ሕልውና ልዩ
በሆነ በዚያ ቦታ ያርግ ዘንድ
አልቻለም፡፡ ኃይላት ወደታዘዙበት
ዐሳረጉት እንጂ፡፡

21 አንድ የሆነ የእግዚአብሔር
ቃል(ክርስቶስ) በሥልጣን ዐረገ፡፡
የኃያላን ጌታ ነውና ጌታችን ከእርሱ
በላይ ቦታ ወደሌለበት ሰማየ ሰማያት

እግዚአነሰ ዐርገ ሰማየ ሰማያት ኀበ አልቦ መካን መልዕልቲሁ ኤልያስሰ ዐርገ ብሒረ ሕያዋን ወተፈጸመ ሶቱ ዘይቤ እግዚአነ በወንጌል ሶበም ዘዓቀበ ቃልየ ኢይጥዕሞ ለሞት ለዓለም ወሲራክኒ ይንዕዶ ወያክብሮ እንዘ ይብል ከመ ዐርገ በነደ እሳት በሠረገላ በአፍራሰ እሳት።

፳፪ ዘለጽሐፈ ኮነኔ ለለዕድሜሁ ወበእንተዝ ተሰምየ ጸሐፌ ትእዛዘ ፈጣሪሁ ከመ ያቁርር መዓተ እምቅድመ መቅሠፍት ወከመ ያግብዕ ልበ አበው ኀበ ውሉድ ወከመ ያቅሞሙ ለሕዝበ ያዕቆብ። ወካዕበ ይቤ ሲራክ እፎ ኤልያስ ተሰባሕከ በስብሐቲከ ብፁዓን እሉ የአምሩከ ወእሉ ሥርግዋን በፍቅርከ ወንሕነሂ ሕይወተ ነሐዩ በእንቲአከ ኤልያስ ዘዐርገ በነደ እሳት አነሂ እንዘ አተሉ ኪያሁ እዌድሶ ከመ እኩን ወዓሊሁ ወከመ ነቢየ ጽድቅ ኤልሳዕ ወከመ አብድዩ ብፁዕ።

፳፫ ደቂቀሰ ለአክዓብ ፎወጀ በደመ ነቢያት እለ ሞቱ፤ ፍዳ አክዓብ ውበእሲቱ፤ ጎየ እምገጸ አክዓብ ንጉሥ፤ ወእምቅድመ ገጹ አጉየየ ዐረገ፤ ኤልያስ ግን ወደብሄረ ሕያዋን ዐረጉ። ጌታችን በወንጌል የተናገረውም ተፈጸመለት።ቃሌን የጠበቀ ለዘለዓለሙ ሞትን አይ ቀምስም ብሏልና። ሲራክም በነደ እሳት፣በሠረገላ፣ በእሳት ፈረስ ዐረገ እያለ ያመሰግነዋል ያከብረዋል።

22 በየዘመኑ ፍርድን ያስጸፈ ስለ ሆነም የፈጣሪውን ትእዛዝ የሚ ጽፍ ተባለ፤ከመቅሰፍቱ አስቀድሞ ቁጣውን ያቀዘቅዝ ዘንድ፤የአባቶ ችን ልብም ወደልጆች ይመልስ ዘንድ፣ የያዕቆብን ሕዝቦችም ያጸናቸው ዘንድ ዳግመኛምሲራክ ኤልያስ ሆይ በምኪጋህ እንዴት ተመሰገንህ? አንተን የሚያውቁ በፍቅርህም የሚያዜሙ ምኞመን ብፁዓን ናቸው። እኛም በአንተ አማላጅነት እንኖራ ለን በነደ እሳት ያረገው ኤልያስ ነው። እኔም እንደ ጻድቁ ነቢይ እንደ ኤልሳዕ ብፁዕ እንደሆ ነው አብድዩ እገልጋዩእሆን ዘንድ እርሱን እየተከተልሁ አመሰግሃለሁ።

23 ከነቢያት ደም የተነሣ በአክዓ ብና በሚስቱ ዕዳ የሞቱ የአክዓብ ልጆችም ሰባ ሁለት ናቸው።ከንጉሡ ከአክዓብ ፊት ሸሸ። የዮርዳኖስን

ማየ ዮርዳኖስ፤ ኤልሳዕኒ ነሢአ ካዕበተ መንፈስ፤ ጊዜያተ ከፍኤ ሠጠቀ ማየ ዮርዳኖስ፤ ወሶበ ጸውዓ ስሞ ለኤልያስ።

፳፬ ወከነ መዋዕለ ዕርገቱ በጽቱ ዓመተ መንግሥቱ ለኢዮራም ወልደ አክዓብ ንጉሠ እስራኤል ወበቀዳማይ ዓመተ መንግሥቱ ለኢዮራም ወልደ ኢዮሳፍጥ ወእምፍጥረተ ዓለም በ፴ወ፮፻ወ፲ ዓመት በጕልቁ ዓመታቲሆሙ ለነገሥተ እስራኤል ወበጕልቁ ዓመታቲሆሙ ለነገሥተ ይሁዳ እምፍጥረተ ዓለም በ፵ወ፭፻፺ወ፰ ዓመት ዐርገ ኤልያስ ውስተ ሰማያት ወእምቅድመ ምጽአቱ ለእግዚእነ በ፱፻ወ፹ ዓመት አፍለሶ ፈጣሪሁ ኀበ ሀለ ሄኖክ ቀዳሚሁ።

፳፭ ዘተወክፈ ነቢየ በስመ ነቢይ ዕሜተ ነቢይ ይነሥእ እምኀበ እግዚአብሔር አምላክ። እግዚ አብሔር እግዚእ፤ ለኖኅ ዘይቤሎ፤ ግበር ታቦተ በዘትድኅን እምተ ነገሎ፤ለኤልያስኒ ብሒረ ሕያዋን አልዓሎ በሠረገላ ወበክንፈ ረቂቅ

ውኃ ግን ከፊቱ አሸሸው።ኤልሳዕም እጥፍ የሆነ መንፈስን ተጐናጽፎ የኤልያስን ስም ሁሉት ጊዜ ጠርቶ የዮርዳኖስን ውኃ ከፈለው።

24 የዕርገቱ ዘመንም የእስራኤል ንጉሥ የአክዓብ ልጅ ኢዮራም በነገሠ በስምንት ዓመት፤የኢዮሳ ፍጥ ልጅ ኢዮራም በነገሠ በመጀ መሪያው ዓመት ነው፤ዓለም ከተ ፈጠረ ጀምሮም እንደ እስራኤል ነገሥታት ዘመን አቆጣጠር በአራት ሺህ ስድስት መቶ ዐሥር ዓመት ነው።እንደ ይሁዳ ነገሥታት ዘመን አቆጣጠርም ዓለም በተፈጠረ በአ ራት ሺህ አምስት መቶ ዘጠና ስም ንት ዓመት ኤልያስ ወደ ሰማይ ዐረገ። ጌታችን ከመምጣቱ በፊትም በዘጠኝ መቶ ሁለት ዓመት መጀ መሪያ ያረገ ሄኖክ ወደ አለበት ፈጣሪው ዐሳረገው።

25 ነቢዩን በነቢይ ስም የተቀበለ ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ዘንድ የነቢዩን ዋጋ ያገኛል። ኖኅን ከጥ ፋት በምትድንበት ገንዘብ መርከ ብን ሥራ ያለው ጌታችን እግዚአ ብሔር ኤልያስን በሠረገላና በረቂት ነፋስ ክንፍ ወደብሄረ ሕያዋን ዐሳረ

አውሎ፤ እስመ ኢይጥዕም ሞተ ዘዓቀበ ቃሎ። ቆላፈ ወግዙረ ኢፈ ለጠ ወኢሌለየ፤ በወርኃ ካኑን ዳግማዊ ከመ ይዕርጉ ሰማየ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ እንተ በግዝረቱ ተሰምየ፤ ሄኖክ በከመ ይቤ ሶበ ተነበየ በግዙር በግዕ አዕረጎ ኀቤየ።

፳፮ ሠረገላ እሳት ወአፍራሰ እሳት ዘበድልቅልቅ መጽአ፤ ወማእከሌሆሙ ኤልያስ ቦአ፤ ሐሜለተ ርእስ ዘኤልያስ ኤልሳዕ ነሥአ፤ ሰላም ለከ ፍቁርየ፤ ኤልያስ አባ ወአቡየ፤ ምሥዋዓከ በልዐ እሳተ ወማየ። ሰላም ለከ ዐራጊ መንገለ ሰማይ ለአዕርፎ፤ ሕይወተ ከመ በተወከፎ በእንተ ምግባሩ ምንንት ለአክዓብ ዘትዘልፎ እስመ ነሠትከ ምሕራማተ ወቀጥቀጥከ ግልፎ፤ በስቤሐቲከ ኤልያስ ተሰባሕከ እፎ። ለዘጸሐፎ በክርታስ፤ወለዘአ ጽሐፎ እንዘ ይደርስ፤ ለዘአንበቦ ወለዘተርጐሞ በልሳን ሐዲስ፤ ወለዘሰምዓ ቃሎ በእዝነ መንፈስ ፤ በጸሎተ እሙ ማርያም አራቂተ ኵሉ እምባዕስ፤ ኅቡረ ይምሐረነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

ገው፤ቃሉን የጠበቀ ሞትን አይቀ ምስምና፤ካኑን በተባለው ወር ዳግ መኛ ወደሰማይ ያርጉ ዘንድ የተገረ ዘና ያልተገረዘን ፍጹም አልለየም። ሄኖክ ትንቢት በተናገረ ጊዜ እንዳለው በግዙርነቱ የተጠራ ኢየሱስ ክርስቶስ በግዙር በግ ወደ እኔ ዐሳረገው።

26 የእሳት ሠረገላ፣የእሳት ፈረስ፣ ድልቅልቅ መጣ፤ኤልያስም በመካከ ላቸው ገባ። የኤልሳዕ ራስም የኤልያ ስን መጠምጠምያ ወሰደ፥አባ፣አባቴ ወዳጄ ኤልያስ ሆይ ለአንተ ሰላም ይገባል።መሥዋዕትህን በእሳትና በውኃ አቃጠለ፤ሕይወትን በመቀበ ል ወደሰማይና ወደዕረፍት ያረግህ፤ ከተናቀች ምግባሩ የተነሣ አክዓብን የዘለፍህ ኤልያስ ሆይ ለአንተ ሰላምታ ይገባል። የጣዖታት ቤትን አፍርሰሃል፤ጣዖቱንም ቀጥቅጠሃ ልና። ኤልያስ ሆይ እንዴት በምስ ጋና ተገለጥህ? የጻፈውን፡፤ እየደ ረሰም ያስጻፈውን፣ በመንፈሳዊ ጆሮ ቃሉን የሰማውን ሁሉ ከጠብ በምታስታርቅ በእናቱ በድንግል ማርያም ጸሎት መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በአንድነት ይማረን አሜን።

ድርሳን ዘወርኃ የካቲት

፩ ወበስመ እግዚአብሔር ሥሉስ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ኤልያስ አባ ወአቡየ ሠረገላሆሙለእስ ራኤል ካዕበተ መንፈስ ቅዱስ ዘላዕሌከ ይሰወጥ ላዕሌየ ከመ ኤልሳዕ ዘኮነ ስምዓ ዕርገትከ ወከመ አብድዩ ፍቁርከ ትክበር ነፍስየ በቅድሜከ ዮም ወእስከ ለዓለም አባ ወአቡየ ኃይሎሙ ወጽንዖሙ ለእሥራኤል ባርከኒ እንሣዕ በረከተከ ።

፪ ዝንቱ ድርሳን ዘይትነበብ በወ ርኃ የካቲት ወአክዓብሰ ንጉሠ እስራኤል ኮነ የኃሥሦ በብዙኅ ግብር ወአምሐለ ደቂቀ ጽርሑ ወኵሎ መገብቶ ወአፃደ አዋዲ ውስተ ኵሉ ሀገረ መንግሥቱ ወይቤ እመቦ ዘርእዮ ለኤልያስ ወእመቦ ዘአእመረ መካነ ኀበ ተከብተ ኤልያስ ቴስብያዊ ይንግረኒ ከመ አምጽኦ ኀቤየ ወእስአሎ በእንተ ርደተ ዝናም ለእመ ኦሆ ይቤለኒ አሐይዎ ወለእመ አበየኒ እሞቅሖ ወእቀትሎ ወዘአምጽኦ ሊተ ኀኤ ልያስ ቴስብያዊ እሬስዮ መስፍነ

የየካቲት ድርሳን

1 አብ፣ ወልድ፣ መንፈስ ቅዱስ በሚባል ሦስትነት ላይ አንድ አምላክ በሆነ በእግዚአብሔር ስም የእስራ ኤል ሠረገላቸው አባቴ ኤልያስ ሆይ በአንተ ላይ ያደረው የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ስለ ዕርገትህምስክር እንደሆነው እንደ ኤልሳዕ በእኔ ላይም ይደር፤እ ንደ ወዳጅህ እንደ አብድዩ ዛሬም፣እ ስከ ዘለዓለሙም ድረስ ሰውነቴ በፊት ህ የከበረች ትሁን።የእስራኤል ኃይላ ቸው፣ጽንዓታቸው አባ፣ አባቴ ሆይ በረከትህን አገኝ ዘንድ ባርከኝ።

2 በየካቲት ወር የሚነበብ የነቢዩ ኤልያስ ድርሳን ይህ ነው፤የእስራ ኤል ንጉሥ አክዓብም ኤልያስን በብዙ ሁኔታ ይፈልገው ነበር፤የቤ ቱን ልጆች፣ሠራዊቱን፣ ሹማምን ቱን ሁሉ አስማላቸው፤በሚገዛው ሀገር ሁሉ መልእክተኛ አስላከ፤የቴ ስብያውን ሰው ኤልያስን ያየ፣የተ ሸሸገበትን ቦታም የሚያውቅ ካለ ወደ እኔ አምጥቼ ስለዝናሙ መዝ ነብ እጠይቀው ዘንድ ይንገረኝ፤እሽ ካለኝ በሕይወት እንዲኖር አደርገ ዋለሁ፤አይሆንም ካለኝ ግን አስሬ እገድለዋለሁ፤ ቴስብያዊውን ሰው

ላዕለ ፲፪ ሐራ ወለእመቦ ዘሠወሮ ውተከሥተ ቦቱ እምድኅረዝ ይትበ ርበር ቤቱ ወይትሐየድ ንዋዩ ወየዓይ ሥጋሁ በእሳት።

፫ ለእምድኅረዝ ፈነወ ላእካነ ኀበ ነገሥት ወመኳንንት እለ ፍሉጣን እምኔሁ እንዘ ይብል እመቦ በጎ ቤክሙ ኤልያስ ቴስብያዊ ፍትሐ ማእከሌየ መማእከሌሁ እስመ ቀታሌ ነፍስ ውእቱ ወኤልዛቤልኒ ብእሲቱ ለእክዓብ ንጉሠ እስራኤል ተመልዓት ዐቢየ መዓተ ወበዕነት ተዓግሦ ወሰደደቶሙ ለነቢያተ ጽድቅወሰነነቶሙ ለካህ ናተ እግዚአብሔር ወቀተለት ኵሎ እለ ይጼውዑ ስመ እግዚአብ ሔር ዐ እለ ተቀስፉ ወዐ እለ ተሞቅሐ።

፬ ወዝንቱ ኮሉ ዓመፃ ዘከነ በእንተ ተኃጥኦተ ኤልያስ ነቢይ ወውእቱሰ ኤልያስ መፍቀሬ እግዚአብሔር ወጸላኤ ነፍሱ አኮ ዘተከብተ በእንተ ፍርሃተ ሞት አላ ከበቶ እግዚአብሔር ዘየአምር ብዝነ አፍቅሮቱ ወነሕቀ ልቡ በእንተ አምልኮቱ ወአልዐ ዘአእመረ በጎ ኤልያስን ወደ እኔ ያመጣልኝን ሰውም የሸሕ አለቃ አደርሞለሁ፤የሰ ወረው ኖሮ በኋላ ቢገኝ ግን ቤቱ ይ በረበራል፤ገንዘቡም ይወረሳል፤ሥጋ ውም በእሳት ይቃጠላል አለ።

3 ከዚህ በኋላ መልእክተኞችን ወደ ነገሥታቱ፤ከእርሱ ወደተለዩ ወደመኳንንቱ ላከ፤የቴስብያው ሰው ኤልያስ በእናንተ ዘንድ ካለ፤ በእ ኔና በእርሱ መካከል ፍረዱ፤እር ሱ ነፍሰ ገዳይ ነውና፤በማለት ላከ።የአክዓብ ሚስት ኤልዛቤልም ጽኑ ቁጣን ተቆጣች፤ መታገሥም ተሳናት፤ እውነተኞች ነቢያትንም አሳደደቻቸው፤የእግዚአብሔርን ካህናትም አሰቃየቻቸው፤የእግዚአ ብሔርን ስም የሚጠሩትንም ሁሉ ገደለቻቸው፤የተገረፉ አሉ፤ የታሰሩም አሉ።

4 ይህ ሁሉ ግፍ የተፈጸመውም ነቢዩ ኤልያስ በመጥፋቱ ነው፤ይህ ኤልያስም እግዚአብሔርን የሚወድ አራሱን የሚጠላ ሰው ነበር።በመ ሆኑም ሞትን በመፍራትየተሰወረ አልነበረም፤ፍጹም የሆነፍቅሩን፤ ስለ አምልኮቱም የልቡን ቅንአት የሚያውቅ እግዚአብሔር ሰወረው

በ ተከብተ ዘእንበለ እግዚአብሔር ከዳኒ ወከሣቲ ሕያው ወማሕየዊነ ባቢ ወከሐሲ ላዕለ ኵሉዘኮነ ወዘ ይከውንሂ።

፭ በውእቱ መዋዕል ሀሎ አሐዱ ብእሲ ዘስሙ አብድዩ ወልደ ሐናንያ ጻድቅ ወፈራሃ እግዚአብ ሔር ወውእቱ መስፍን ሊቀ ሐራሁ ለአክዓብ ንጉሠ እስራኤል አመ ቀተሉቶሙ ኤልዛቤል ለነቢ ያተ እግዚአብሔር ኀብዐ ወአድኃነ እምነቢያተ እግዚአብሔር ፻ተ ዕደወ በበፃ ውስተኅ በዓት ወሴሰ ዮሙ እክለ ውማየ ወአልቦ ዘአስተጸ ነሶሙ ወአልቦ ዘሰሐጦመ ወኢመ ኑሂ እስመ ፈቀደ እግዚአብሔር ከመያቅም ሎቱ ተዝካረ ሠናየ ወከመ ይኩን ተላዊሁ ለኤልያስ ወነቢየ ህየንቴሁ።

፮ ንትመየጥ ካዕበ ኀበ ዘቀደሚ ነገርነ ወአስከ አሜሃ ኢተአተተ መቅሠፍት እም ገጸ ምድር በእንተ ዘኢገብዓ ኀዘኑ ለኤልያስ እስመ እግዚአብሔር ሰምዓ ጸሎቶ ወስእለቶ ወዕበየ ላዕለ ኵሉ ፍጥረት ዘታሕተ ሰማይ እንጂ።የተሰወረበትን ቦታም ከሚሰ ውር ከሚገልጥ፤ዘለዓለማዊና አዳኝ ፣ቍናጋሪም ከሆነ፤የሆነውንና የሚ ሆነውን ማወቅ ከሚችል ከእግዚአብ ሔር በቀር የሚያውቅ አልነበረም።

5 በኋላን ዘመንም የሐናንያ ልጅ የሆነ አብድዩ የሚባል አንድ ሰው ነበር፤እውነተኛ እግዚአብሔ ርንም ይፈራ ነበር፤ይህ መስፍንም የአክዓብ ሠራዊቶች አለቃ ነበር፤ ኤልዛቤል የእግዚአብሔርን ነቢያት በገደለች ጊዜ ከእግዚአብሔር ነቢያት ሃምሳ፤ሃምሳውን በጉድጓድ እያደረገ መቶ ሰዎችን አተረፈ፤ውኃና እንጀ ራም መገባቸው፤ያስቸገራቸውም አልነበረም፤ማንም ሰው አልነካቸ ውም። እግዚአብሔር መልካም መታ ሰቢያን ዐቀምጥ ዘንድ፤የኤልያስ ተከታይ ሆነ በእርሱ ፈንታም ነቢይ ይሆን ዘንድ ፈቅዶለታልና።

6 ዳግመኛም ወደ ቀደመ ነገራችን እንመለስ፤እስከዚህን ጊዜ ድረስም የኤልያስ ኀዘን ስላልተመለሰ መቅ ሰፍቱ በምድር ላይ አልተመለሰም ፤እግዚአብሔር ጸሎቱን ፤ልመናውን ከመሬት በታች ባለው ፍጥረት ሁሉ ያለውን ታላቅነትም ሰምቶታልና

ወአከሎነኖ ላዕለ ኵሉ ዘሥጋ ወሶ
ቤሃ አርመመ ኵሉ ዘበሰማያት
ወዘበምድር ወዘተርፈ ቃለ ኤል
ያስ በታሕቱ።

፮ ወካዕበ ኃሠሠቶ ምድር ለኤ
ልያስ ነቢይ ወገረረት ሎቱ ወት
ቤሎ አነ እስእለከ ከመ ዘትነግር
እም ለውሉዳ ከመ ትምሐር
ዘላዕሌየ ወእፎ ትፈቱ ታጥፍዕ ጸ
ድቃነ በእንተ ኃጥአን ወትቤሎ
ለምንት ኢሰማዕከኒ ቃልየ አንተኑ
ኢተፈጠርከ በውስተሐመድ ወለም
ንት ትጸልአሙ ለእለ ተፈጥሩው
ስተ ሐመድ እፎ ዘጠበውክ ሀሲበ
ለምንት ትረስዓኒ ነግድኑ
አንተ ዘትነብር ላዕሌየ ኢይገብርኑ
ውእቱኒ ዐቢየ ፍትሐ።

፯ ወሚካኤል አሐዱ እምቅዱሳን
ቀደምት ወተአዝዘ ለሰብእ በዲበ
ሠናይቱ ወውእቱ ሊቆሙ ለመላ
እክት ምሉዓ ምሕረት ዘይስእል
ኵሎ ዕለተ ለእንስሳ ሣዕረ
ወለሰብእ ተግባረ ወሖረ በከመ ያለ
ምድ ወቆመ ቅድመ መንበረስ
ብሐቲሁ ለልዑል ወይቤሎ ለእግ
ዚአብሔር አኃሥሥ እምኔከ
፤በሥጋዊ በደማዊ ፍጥረት ሁሉ
ላይም አሠልጥኖታልና፤ያን ጊዜም
በሰማይም በምድርም ያለው ሁሉ
ጸጥ አለ፤ የቀረውም የኤልያስ
ድምፅ ብቻ ነበር።

7 ዳግመኛም ነቢዩ ኤልያስን
ምድር ፈለገችው፤ተገዛችለት፤አለች
ውም፤እኔ እናት ያለ ማንም መካሪ
ልጆቿን እንደምትመክር አለምን
ሃለሁ፤ በኃጢአተኞች ምክንያት
እንዴት ጻድቃንን ታጠፋለህ፤ቃሌን
ለምን አልሰማኸኝም፤ከትቢያ ያልተ
ፈጠርህ አንተ ነህን፤ከትቢያ የተፈ
ጠሩትን ለምን ትጠላቸዋለህ፤ወተ
ቴን የጠባህ አንተ እንዴት ትረሳ
ኛለህ፤በእኔ ላይ የምትኖር አንተ
እንግዳ ነህን እርሱስ ታላቅ ፍር
ድን አያደርግምን? አለችው።

8 ከቀደሙት ቅዱሳን አንዱ ሚካ
ኤል ነው፤በመልካም አገልግሎቱ
ሁሉ ለሰው ታዛዢ ነው፤እርሱም
የመላእክት አለቃቸው፤ምሕረትን
የተሞላ፤ለእንስሳቱ ዘወትር ሣርን
የሚለምን፤ለሰው ልጆችም ሥራ
ቸው እንዲቃና የሚማልድ መልአክ
ነው። እንዳስለመደውም ሐዲ በእግ
ዚአብሔር መመሰኛ ዘፋን ፊት ቆመ

አምላኪየ ለእመ ኢኮነት ይእቲ
ሰዓት ተፍጻሜ ዓለም በእንተ
ምንትኑ ዘጠፍአት ምድር ከመዝ
ወዘጠፍዑ ኵሎሙ ዘላዕሌሃ።

፱ ወይቤሎ እግዚእነ ለሚካኤል
ኢትስአለኒ በእንተ ኤልያስ ነቢይ
አንተ ኢተአምር ግብሮ ለሊሁ
ተምዓ ላዕሌየ ወወጽአ ቃል
እምአፉሁ ወኮነ ከመ መብረቅ
ወበከመ ረሰይኩከ ለከ ሊቀ ላዕለ
ሰማያውያን ከማሁ ረሰይክሙ
ለገብርየ ኤልያስ ሊቀ ላዕለ
መስተዓግሣን እለ ይነብሩ ዲበ
ምድር።

፲ ወከመ እሰምዓከ ለከ ኵሎ
ዘሰአልከኒ አንተ ወእገብር
ፈቃደከ ከማሁ ለገብርየኒ ኤልያስ
አሰምዖ ስእለቶ ወእገብር ፈቃዶ
ከመ ታእምር አንተ ከመ አነ
አፈቅር እለ የአምኑ ብየ
ጻድቃነ ወንጹሐነ ወአነ እሁበመ
መንግሥተ ሰማያት ወየአምሩ
ኵሉ ሰብእ ከመ አነ አፈቅሮ
ለኤልያስ ነቢይ ፈድፈደ እምነ
ኵሎሙ ጻድቃንየ ወነቢያትየ።

፤እግዚአብሔርንም አምላኬ ሆይ
ይህቺ ሰዓት የዓለም ፍጻሜ እንዳ
ትሆን አለምንሃለሁ፤ምድር እንደዚህ
ሆና የጠፋችው ስለምንድን ነው፤
በእርሷ የሚኖሩ ፍጥረታት ሁሉ
የጠፉትስ ስለምንድን ነው? አለው።
9 እግዚአብሔርም ቅዱስ ሚካኤ
ልን አትለምነኝ፤ስለነቢዩ ስለኤል
ያስ ነው፤አንተ ሁኔታውን አታው
ቅም፤እርሱ ስለ አምላክነቴ ቀና፤ክ
አንደበቱም ቃል ወጣ፤እንደ መብረ
ቅም ሆነ፤አንተን በሰማያውያን
ፍጥረታት ዘንድ አለቃ እንዳደረ
ግሁህ አገልጋዬ ኤልያስንም እን
ዲሁ በምድር በሚኖሩት ትግሥተ
ኞች ላይ አለቃ አደርግሁት።
10 አንተን የለመንኸኝን ሁሉ
እንደምሰማህ ፈቃድህንም እንደ
ምፈጽም እንደዚሁም ሁሉ አገልጋዬ
ኤልያስንም ልመናውን እሰማዋለሁ፤
ፈቃዱንም እፈጽምለታለሁ። የሚያም
ኑብኝ ጻድቃንን ንጹሐንንእንደምወድ
አንተ ታውቃለህ። መንግሥተ ሰ
ማይንም አወርሳቸዋለሁ።ከጻድቃኖ
ቼ ከነቢያቶቼ ሁሉ ይልቅ ነቢዩ
ኤልያስን እንደምወደው ሰው ሁ
ሉ ያውቅ ዘንድ ነው አለው።

፲፩ ወእንዘ ዘንተ ይተናገር ሚካኤል ምስለ እግዚአብሔር ሕያው መጽኡ መገብተ ደመናትእለ ይጸውሩ ዝናመ ወዓውሎ ወሰገዱ ለእግዚአብሔር አኃዜ ኵሉ ወይቤልዎ ንስእለከ እግዚኦ ዘፈጠርከ ሰማየ ወምድረ ምስለ ኵሉ ዓለሞሙ ከመ ትምሐር ዘፈጠርከ ወኢታጥፍዕ ተግባረ እደዊከ ዘገበርከ በአርአያከ ወበአምሳሊከ ወኢትነጽር ምግባረ ኃጢአቶሙ እስመ አልቦ ንጹሕ በቅድሜከ፡፡

፲፪ አንተ ውእቱ መሐሪ ወመስተሣህል ርኁቀ መዓት ወብዙኃ ምሕረት ወጻድቅ ወመስተመይጥ ላዕለ ጌጋዮሙ ለእጓለእመሕያው ወይእዜኒ እግዚኦ ኢታጥፍዓ ለምድር ወኢታብጥል ደመናተ በኀዘነ ዝንቱ ብእሲ እስመ ጽኑዕ ውእቱ ወለምንት ወሀብኮ ዘመ ጠነዝ ሥልጣነ ላዕለ ኵሉ አሕዛብ ወሕዝብ እስመ ሰአልናሁ አበየ ወመነነ ስእለተነ ወተቈጥዓ ላዕሌነ ወዮምኒ ሀበነ ሥልጣነ አዚዘነ ደመናተ ከመ ናውርድ ዝናማተ፤ ዮጊ ለእመ ይፈቅድ ገብርከ

11. ቅዱስ ሚካኤልና ዘለዓለማዊ እግዚአብሔር ይህን ሲነጋገሩም ዝናምንና ጠልን በተሸከሙ ደመናት ላይ የተሾሙት መጡ፡፡ሁሉን ለያዘ ለእግዚአብሔርም ሰገዱ፡ሰማይን ከእነ ግሱ፣ ምድር ከነልብሱ የፈጠርህ፣ ሁሉንም ያደረግህ አቤቱ እግዚአብሔር ሆይ የፈጠርኸውን ይቅር ትለው ዘንድ፣በአርዓያህና፣ በአምሳልህ የፈጠርኸውን የእጅህን ፍጥረት እንዳታጠፋበደላቸውንም እንዳትመለከት እንለምንሃለን፣በፊትህ ንጹሕ የሆነ የለምና አሉት፡፡

12. አንተ መሐሪ ይቅር ባይ መዓትህ የራቀ ምሕረትህም የበዛ እውነተኛ የሰው ልጆችን በደልም ይቅር የምትል ነህና፤አቤቱ ዛሬም ምድርን አታጥፋት፤ከዚህ ሰው ኀዘን የተነሣም ደመናትን አታጥፋ ፤እርሱ ጨካኝ/ ነውና፡፡በሕዝቡና በአሕዛቡ ላይስ ይህን ያህል ሥልጣን ለምን ሰጠኸው ብንለምነውም አይሆንም አለን፤ልመናችንን አቃለለው፤እኛንም ተቆጣን፤ ዛሬም ደመናትን አዝዘን ዝናም እናወርድ ዘንድ ሥልጣን ስጠን፤ይህም አገልጋይህ ኤልያስ ቢፈቅድ ነው፡፡ካልፈ

ኤልያስ ወለእመ ኢፈቀደ ንብሎ ይኄይሰከኑ ታጥፍእ ምድረ ወኵሉ ሰብአ ወአንተኑ ባሕቲተከ ትተርፍ ወእግዚአብሔርሰ ዘይክል ኵሎ ወአልቦ ዘይሰአኖ፡፡

፲፫ ይቤሎ ለአሐዱ እምእሉ መላእክተ ደመና አንስ ኢወሀብኩከ ሥልጣነ ከመ ተአዝዝ ደመናተ ወከመ ታውርድ ዝናማተ ዘእንበለ ፈቃዱ ለገብርየ ኤልያስ ወአንስ ኢይፈትሕ ማእሠረ ዘአሠረ በቃሉ እስከ ይፈቅድ ይፍታሕ በፈቃዱ ወአኮኬ በግብር እስመ ኮነ ቀናዔ ሊተ ወይእዜኒ ረድ ኀቤሁ በጽሚ ወተጋነይ ቅድሜሁ ወንግሮ በድኩምቃል ወኢትትዋሳዕ ቃለ ኀሡመ ምስሌሁ እመሰ ጽኑዓ ነገረ ተናገርኮ ይትማዓዕ ላዕሌከ ወኢይፃዕ ዐቢይ ነገር እምአፉከ አንስ አአምር ጽንዓ ልቡ ለውእቱ ብእሲ ወባሕቱ በከመ ጽንዓተ ልቡ ከማሁ ግብዓቱ፡፡

፲፬ ወአንስ አአምሮ ለውእቱ ብእሲ ኤልያስ ከመ ፀልዓ ኵሎ ዘሀሎ ውስተ ገጸ ምድር ወአፍቀረ ኪያየ ኢተአምርኑ ከመ እፈቀደ ግን መሬትንና፤ሰውን ሁሉ ታጠፋ ዘንድ ይሻልሃልን? አንተስ ብቻህን ትቀራለህን? እግዚአብሔር ግን ሁሉንም ይችላል፤የሚሳነውም የለም እንለዋልን አሉ፡፡

13. ከእነዚህ የደመናት መላእክት አለቆች/ አንዱንም እኔ ደመናትን ታዝዝ ዘንድ ከአገልጋዬ ከኤልያስ ፈቃድ ውጭ ዝናም ታዘንም ዘንድ ሥልጣን አልሰጠሁህም፤ በቃሉያሰረውን እርሱ ወድዶ በቃሉ እስ ከሚፈታው ድረስ እኔ አልፈታውም በክፋት አይደለም ለእኔ ከመቅናቱ የተነሣ ነው እንጂ፡፡አሁንም በቀስታ ወደ እርሱ ሒድ፤በፊቱም ስገድ፤ በትሑት ቃልም ንገረው፤ክፉ ቃልንም ከእርሱ ጋር አትመላለስ፡፡ክፉ ነገር ከተናገርኸው በአንተ ላይ ይቆጣል፡፡ ስለሆነም ክፉ ነገር ከአንደ በትህ አይውጣ፡፡የዚህን ሰው ልብ ብርታት እኔ አውቃለሁና ነገር ግን የልቡን ጥንካሬ ያህል ገርነቱም እንዲሁ ነውና፡፡

14. በምድር ላይ ያለውን ጠልቶ እኔን እንደወደደም እኔ ይህን ሰው አልያስን አውቀዋለሁ፤የሚፈሩኝን እንደምፈራ፣የሚያቃልሉኝንም እን

ርህ ዘይፈርሁኒ ወአስተጋቅር ዘያተ
ጋቅሩኒ ወክዕበ ለአልዎ ጻድቃን ወ
ይቤልዎ ለልዑል ተዘከር እግዝአ
ኪዳነከ ዘመሐልከ ሎቱ ለናኁ
ገብርከ ወትቤ መሐ ልኩ
በርእስየ ከመ ኢያማዕና ለምድር
ዳግመ ይክልኑ ግብር ብሂሎቶ
ለገባሪሁ ኢትግበረኒ ከመዝ አኮኑ
ኤልያስ ሰብእ ዘከ ማነ ዘከመ
ነሐምም የሐምም ወዘከመ
ንመውት ይመውት እፎ
ኢፈቀድከ አግብአተ ቃሉ
ወለምንት ኢታቀውም ኪዳነ
ዘተካየድከ ምስለ አበዊነ።

፲፩ አውሥአሙ እግዚእነ ወይቤ
ሎሙ ለጻድቃን በእንተ ምንት
አኃዝኖ ወውእቱ ፀልዓ ዘወለደ
አቡሁ ወእሞ ወአዝማዲሁ
ወሕዝቦ ወኢፈቀደ ምሕረቶሙ
ወጸልዓ ለዛቲ ምድር ወኵሎ
ዘላዕሌሃ ሀሎ በእንተአየ ወአንሰ
አፈቅር ኦሐደ ብእሴ ንጹሐ
እምኵሉ ሰብእ ኃጥአን ወአርኢ
ኃይሎ ለኤልያስ ከመ ይሰማዕ
ስሙ ውስተ ኵሎ አጽናፈ
ምድር ወአነ ወሀብኩ ሕገ ኪዳን
ለደቂቀ እስራኤል ወእፎ
ደማቃልላቸው አታውቅምን? ዳግ
መኛም ጻድቃን እግዚአብሔርን
ለመኑት፤ አሉትም፤ አቤቱ ለአገል
ጋይህ ለኖኅ የገባህለትን ቃል ኪዳን
አስብ ዳግመኛ መሬትን እንዳላጠ
ፋት በራሴ ማልሁልህ ብለሃልና
፤ሥራ ሠሪውን እንዲህ አድርገህ
አትሥራኝ ይለዋልን? ኤልያስ
እንደእኛ ሰው አይደለምን? እንደ
ምንታመም ይታመማል፤እንደም
ንሞትም ይሞታል፤ቃሉን አለመ
ቀበል እንዴት አልወደድህም። ከአባ
ቶቻችን ጋር የገባኸውን ቃል ኪዳን
ስለምን አታጸናም አሉት።

15. ጌታችንም ለጻድቃን መለሰላ
ቸው፤አላቸውም፤ስለምን አሳዝነ
ዋለሁ? እርሱ የወለደውን አባቱን
፤እናቱን፤ዘመዶቹን፤ ሕዝቡንም
ጠልቷልና ይቅርታቸውንም አልፈለ
ገም፤መሬትንና በእርሷ ላይ ያለውን
ሁሉ ጠልቷልና በእኔም ጸንቶ ይኖ
ራል። እኔም ኩሎ ኃጢአተኞች ሰም
ችይልቅ አንድ ንጹሕ ሰው እወዳለሁ
፤የኤልያስን ኃይልም እገልጣለሁ
፤ስሙም በምድር ዳርቻ ሁሉ ይጠ
ራል። ለእስራኤል ልጆች የቃል
ኪዳን ሕግን የሰጠሁ እኔ ነኝ፤ከአ

እመይጥ ቃለ ዘወጽዓ እምአፉየ
ወእፎ እነሥት ዘእነ ሐነፅኩ
ዘንተ ቃለ ወዘይመስሎ ተናገረ
እግዚአብሔር።

፲፪ ወእምድኅረዝ ወረደ መልአከ
ደመናት እምኀበ እግዝአበሔር
ወነደኅሙለደመናት ህየ ቅድመ
እግዝአብሔር ወኢያትለምሙ
ድኅሬሁ ወይቤሎ እግዚአብሔርን
ሲዓሰ ንስየሙ ለደመናት ወኢትኅ
ድኅሙወባሕቱ ኢታውርድ
ዝናመ ዘእንበለ ፈቃዱ ለኤልያስ
ምእመን ዘከመ ልብየ ወበ ጽሐ
መልአክ ወረከቦ ለነቢየ እግዚአብ
ሔር እዝ ይነብር ውስተ ደብረ
ኪሩብ ወየኃሥሥ ዘውስተሐሜ
ሎቱ ወአንሥአ አዕይንቲሁ ኤልያ
ስ ወርእየ ደመናተ እንዘይወርዱኢ
የዓርጉ ላዕለ ወእንዘኢይወርዱ
ታሕተ ከመ ዓረፍት በማእከለ
ባሕር ወደነኑ ከመ ይቅድሁ
ማያተ ወቀጸቦሙ በአዕይንቲሁ
ወቆሙ ደመናት ከመ ተድባብ
እስመ ከልያሙ ጸሎቱ ለኤልያስ
ወረደወተንሥአ ኤልያስ ወቀነተ
ሐቍሁ ከመ ዘይትቃተል ወቆመ
ቅድሜሁ ለመልአከ እግዚአብሔር።

ንደቡቱ የወጣውን ቃል እንዴት አጥ
ፋሁ እኔ የሠራሁትንስ እንዴት
አፈርሳለሁ አለ፤ እግዚአብሔርም
ይህንና የመሳሰለውን ቃል ተናገረ።

16 ከዚህ በኋላ የደመናት መልአክ
ከእግዚአብ ;ር ዘንድ ወረደ፤ደመ
ናትንም በእግዚአብሔር ፊት ተዋ
ቸው፤ከእርሱ ጋርም አላስከተላቸ
ውም፤እግዚብአሔርም መውሰዱንስ
ውሰዳቸው እንጂ አትተዋቸው፤ነገር
ግን እንደ ልቤ ከሆነው፤ከሃይማ
ኖተኛው ከኤልያስ ፈቃድ ውጪ
ዝናብን አታውርድ አለው።መልአ
ኩም ደረሰና የእግዚአብሔርን ነቢይ
ኪሩብ በተባለ ተራራ ተቀምጦ አገ
ኘው፤በመጎናጸፊያውያለውንም ይሸ
ነበር፤ኤልያስም ዐይኖቹን አንሥቶ
ውኃን ይቀዱ ዘንድ ሲወርዱ ደመ
ናዎችን ተመለከተ፤በዐይኖቹም
ጠቀሳቸው፤ደመናዎችም ወደላይም
ሳይወጡ ወደታችም ሳይወርዱ በባ
ሕሩ መካከል እንደ ግድግዳ ቆመ
፤እንደ ድንኳንም አዘንበሉ፤የኤልያስ
ጸሎት መውረድ ከልክሏቸዋልና።
ኤልያስም ተነሥቶ ወገቡን እንደ አር
በኛታጠቀ በእግዚአብሔር መልአክ
ፊትም ቆመ።

፲፮ ወይቤሎሙ መልአክ ለደ መናት ለምንት ቆምክሙ እንዘ ተሐውሩ። ወይቤልዎ ደመናት ቅረብ ንንግርከ ንሕነ ዘከልዓነ ሐዊረ ወይቤሎሙ መልአክ መኑ አቀመክመ ወይቤልዎ ደመናት ውእቱ ብእሲ ዘነግርናከ በእንቲአሁ ከመ ኢንሑር ወቀርበ መልአከ እግዚአብሔር ኀበ ኤልያስ ወይቤሎ አንሰ ነሣእኩ ሥልጣነ እምኀበ እግዚአብሔር እምቅድመ እረድ ኀቤከ አነ አኃሥሥ እምኀቤከ ተፍታሕ ማእሠረ ዘአሠርከ ወትኅድኅሙ ለደመናት ያውርዱ ዝናመ ላዕለ ምድር።

፲፯ ወይቤሎ ኤልያስ ለመልአከ እግዚአብሔር ነገረ ዘእቤ ኢያበጥል ወኢይሔሱ ዘመሐልኩ መሐላ በሕይወተ አምላኪየ ከመ ኢይወርድ ዝናም ላዕለ ምድር አስከ አረክብ ዘፈቀደ ልብየ ወይቤሎ መልአከ እግዚአብሔር ለእመ ተዓብይከ ወተዝኅርከ በብሂል አነ ነቢየ እግዚአብሔር አነሂ ኢይፈርሀ እምኔከ ንግረኒ በእንተምንት ትከል ሃመ ለደመናት ኢያውርዱ ዝናመ ወለምንት ታበጥል ሥልጣነየ ንግ

17 መልአኩም ደመናዎችን እንደመ ሐድ ለምን ቆማችሁ አላቸው፤ደመ ናትም መሐድ የከለከለንን እንነግ ርህ ዘንድ ወደ እኛ ቅረብ አሉት። መልአኩም ያቆማችሁ ማን ነው አላቸው።ደመናትም እንዳንሔድ ያደረገን ስለእርሱ የነገርንህ ይህ ሰው ነው አሉት። የእግዚአብሔር መልአክም ወደ ኤልያስ ቀረበና ወደ አንተ ከመምጣቴ በፊት እኔ ከእግዚ አብሔር ዘንድ አስፈቅዳለሁ። ያወገ ዝኸውን ውግዘት ትፈታ ዘንድ እሻ ለሁ፤ደመናትንም በምድር ላይ ዝና ምን ያወርዱ ዘንድ እንድትተ ዋቸው እፈልጋለሁ አለው።

18. ኤልያስም የእግዚአበሔርን መልአክ አለው።በምድር ላይ ዝናም እንዳይዘንም በፈጣሪዬ የማልሁትን መሐላ ልቡናየ የፈለገውን እስከ ሚያገኝ ድረስ አልተውም አለው። የእግዚአብሔር መልአክም እኔ የእግዚአብሔር ነቢይ ነኝ ብለህ የምትታበይ ከሆነ ከዚህ የተነሣ እኔ አልፈራም።ደመናት ዝናምን እንዳይሰጡ ለምን ከለከልሃቸው? ሥልጣኑንስ ለምን ታቃልላለህ? መራታዊ የሆንህ ኤልያስ ሆይ በአ

ረኒ መራታዊ መኑ አይድአከ ወመኑ ነገረከ ከመ ትምሐል በሕይወተ እግዚአብሔር አምላክከ ወመኑ መሀረከ ዘንተ መንክረ።

፲፱ ኢተአምርኑ ከመ ማዕቀብ አንተ በኀበ ንድር ወአንተኑ ለባሕቲትከ ትፈቅድ ትሕየው በዲበ ምድር ንሕንሰኬ ጥቀ እንዘ መላእክቲሁ እለ ፈጠረን እምነ ፋስ ወነደ እሳት ወንሄሉ ወትረ ውስተ ሰማያት ወሎሙ ናቁርብ ስብሐተ እንበለ ጽርዓት መዓልተ ወሌሊተ ወኢይዴሂ እምኔነ ኢይ ክል በስመ እግዚአብሔር ይም ሐል ወኢ በሕይወተ አምላኩ፤ አንተ ዘተፈጠርከ እምነ ሐመድ እፎ ደፈርከ ከመ ትጸውኦ ስመ እግዚአብሔር ወከመ ትምሐል በሕይወተ አምላክከ።

፳ አእምር ከመ አነ ዐቢይ በኀበእግ ዚአብሔር ግሙራ ኢመሐልኩበስ መ አምላኪየ ወእምቅዱሳንሂ ቀደምት እለ ከማከ አልቦ ዘይክል ምሒለ በስመ እግዚአብሔር ወአ ልቦ ዘይገብር ከመ ዘገበርከ አንተ እስከ ጠፍዓት ምድር በፈቃዱከ ወበጠለ ሥልጣነ ሰማይ ወምድር

ምላክህ በእግዚአብሔር ባሕርይ ትምል ዘንድ ማን ነገረህ?። ይህን ድንቅ ነገርስ ማን አስተማ ረህ?

19. አንተ በምድር ጠባቂ እንደ ሆንህ አታውቅምን? በምድር አንተ ብቻ ትኖር ዘንድ ትሻለህን? ከነፋስና ከእሳት የፈጠረን፤ዘወት ርም በሰማይ የምንኖር በሌሊትና በቀን ያለ ማቋረጥ እርሱን የምና መሰግን እኛ ግን አገልጋዮቹ ስንሆን ክእኛ አንዱ ስንኳን በእግ ዚአብሔር ስም፤ በአምላኩም ባሕ ርይ ይምል ዘንድ ፈጽሞ አይቻለ ውም፤አንተ የተፈጠርኸው ከትቢያ ነው፤የእግዚአብሔርን ስም ትጠራ ዘንድ በአምላክህ ባሕርይም ትምል ዘንድ እንዴት ደፈርህ?

20. እኔ በእግዚአብሔር ዘንድ ታላቅ እንደሆንሁ ዕወቅ፤በአምላኪዬ ስም ግን ፈጽሞ አልማልሁም።እንደአ ንተ ካሉ ከቀደሙ ቅዱሳንም በእግዚ አብሔር ስም መማል የቻለ የለም። በፈቃድህ ምድርን እስከምታጠፋ ድረስ አንተ እንዳደረግኸው ያደረ ገም የለም። በአንደበትህ ቃልም

በቃለ አፉከ እምይእዜሰ አከለከ ዘገበርከ ወአቍርር መዓተከ እም ድር ወአዕትት ኀዘነ እምላዕለ ሰብእ ወያፈቅረከ አምላክከ ወአምላኪየ እስመ መሐሪ ውእቱ ወይምሕሮ ሙ ለጥአን።

፳፪. ወኢይፈቱ አሐዱኂ ይጥፋዕ እም ተግባሩ ወይትዌከፍን ስሐየሙ እመ ነስሑ ውተመይጡ ኀቤሁ ወበዝንቱ ይሴባሕ እግዚ አብሔር ዘንተ ዙሎ ነገር ኩከ በይነ ምንት ዘኢሰማዕከኒ ነገርየ ወለምንት ኢትገብር ዘእቤለከ ወአ ጥፋዕካ ለምድር ወለእለ ይነብሩ ላዕሌሃ በእንተ አክዓብ ወሕዝቡ ለአክዓብሰ ወሕዝቡ በእንተ ዑረተ ልቦሙ ዝንቱ ኩሉ ረከቦሙ ባሕቱ እሴአለከ ምንተ ዘእበሰ ዕፀው ዘየብሰ ቁጸሎሙ ወወድቀ ፍሬሆሙ።

፳፫. አሜሃ ተፈጸመ ቃለዳዊት ዘይቤ ወነፍሬሆሙኒ ሠዓር እም ድር ወይእዜኒ አሠነ ቃለከ ወመ ሐሮሙ ለሕሳናት ወለንዑሳን ወለዐ ቢያን ለዕቤራት ወለእንስለ ማውታለ ነዳያን ወለምስኪናን ወኢተሠየ ወ ኤልያስ ነቢይ ለመልአከ ዘተና የሰማይና የምድር ሥልጣን ጠፋ። ዛሬ ግን ያደረግኸው ይበቃሃል። ቁጣህን ከመሬት አቀዝቅዘው፤ከሰው ምዝዘንን አስወግድ። የአንተ አምላክ፣ የእኔም አምላክ ይወድሃልና ይቅር ባይ ነውና፤ኃጥአንም ይቅር ይለቸዋልና።

21. ከፍጥረቱ አንዱ ይጠፋ ዘንድም አይወድምና ተጸጽተው ንስሓ በገቡ ጊዜ ንስሓቸውን ይቀበላል። በዚህ ም እግዚአብሔር ይመሰገናል፤ይህን ሁሉ ነገርሁህ፤ነገሬን ለምንአትሰማ ኝም የለምን ምልህንስ አታደርግም? ስለ አክዓብና ስለሕዝቡ ምድርንና በእርሷ ላይ ያሉትን ሁሉ አጥፍ ተሃልና። አክዓብንና ሕዝቡን ክል ቡናቸው ደንዳናነት የተነሣ ይህ መከራ አንኖቸው፤ነገርግን እጠይቅ ሃለሁ፤ቅጠላቸው የደረቀ፤ፍሬያቸ ው የወደቀ ዕፀዎት ያጠፉት ጥፋት ምንድን ነው? አለው።

22. ያን ጊዜ "ፍሬያቸውን ከምድር አጥፋ" ያለው የዳዊት ቃል ተፈ ጸመ።ዛሬም ድምፅህን አሳምር፤ ሕፃናቱን፤ታናናሹን፤ታላላቁን፤አሮ ጌቶችን፤ ወላጅ የሞተባቸውን፤ ድሆችን፤ ምስኪኖችን ይቅር በላ ቸው አለው። ነቢዩ ኤልያስም ሶስና

ገሮ ምንተኒ ነገረ እስመ ኢቦአ ነገሩ ውስተ ዕዘኒሁ ወኢውስተ ልቡ ለኤልያስ ነቢይ ወደገመ ብሂ ሎተ ውእቱ መልአክ ለምንት ትትመዓዕ ዘእንበለ ምሕረት ቅድመ እግዚአብሔር እንከሰ ንጎድግ ተንሥ ሥ በበይናቲነ ወኢናብዝኅ ተዋሥኦ ዘትፈቅድ አንተ ኢይፈቅድአነ ወዘአ ፈቅድ አነ ኢትፈቅድ አንተ።

23. ወይእዜኒ አኮ እነ ወአንተን ትናገርኬ ቅድመ እግዚአብሔርወ ይስማዕ ነገርየ ወከረከ ወለእመ ኢሰመዕከኒ ዘእቤለከ አዐርግ ሰማየ ኀበ እግዚአብሔር ወእሰከየከ ወእዜኑ ቃለከ ለእግዝአብሔር እስመ አዕተትከ ቃለ እግዚአብሔር ዘተምህርከ ወአብጠልከ ኪዳነ ዘተካየደ ምስለ ኖኅ ወይቤ መሐልኩ ከመ ኢይድግም ረጊሞታ ለምድር በእንተ እንለ እመሕ ያው እስመ ሥዩም ውእቱ ውስተ ልቡሙ ለአንለ እመሕያው እከይ በኵሉ ጊዜ እምንእሶሙ ወኢይደግም እንከ አማስኖቶ ለኵሉ ዘሥጋ ዘሕያው።

፳፬.በከመ ገበርኩ ኩሎ መዋዕ ገረውን መልአክ ምንም ዓይነት ነገር አልመለሰለትም ። ነገሩ ከነቢዩ ከኤልያስ ጆሮ አልደረሰምና፤ከል ቡም አልገባምና ይህ መልአክም መናገሩን ደገመ፤ ለምን በእግዚአብ ሔር ፊት ትበሳጫለህ? እርስበር ሳችን መነጋገር እንተው መወቃ ቀስም አናብዛ፤ አንተ የምትወደ ውን እኔ አልወድም፤እኔ የምወደ ውንም አንተ አትወደውምና።

23. አሁንም እኔና አንተ በእግዚአብ ሔር ፊት እንነጋገር። የአንተንም የእኔንም ነገር ይስማ። የምልህን ካልሰማኸኝ ግን ወደ እግዚአብሔር ማደሪያ ወደ ሰማይ ዐርጋለሁ። እነኋ ህም አለሁ፤ቃልህንም ለእግዚአብ ሔር አናገራለሁ። የተማርኸውን የእግዚአብሔር ቃል አስወግደኸዋ ልና። ከኖኅ ጋር የተማማልሰውን መሐላም አጥፍተሃልና፤ስለሰው ልጆች ምድርን ደግሜ እንዳልረግ ማት ማልሁ ብሎነበርና።ክፉት ከታ ናሽነታቸው ጀምሮ ዘወትር በሰው ልጆች ልቡና የሠለጠነ ነውና፤ሥጋዊ ፤ደማዊ፤ዘለዓለማዊ የሆነውን ፍጥረት ሁሉ ደግሜ አላጠፋውም።

24 አራቱ የመሬትን ዘመን ሁሉ

ሊሃ ለምድር ፬ቱ ዘርዕ ወማዕ
ረር ቁር ወሐጋይ ወሐፍ ወክረምት
መዓልት ወሌሊት ኢይትኃደግ
እስመ አንተ እምዘ ርዓ ኖኅ
ወዘሂ ተካየደ ምስለ ኖኅ ተካየደ
ምስሌከ ወአንተሰ ተዓደውከ ትእዛ
ዘ አምላክከ ወገበርከ ፈቃደ ልብከ
ኢ ተ አ ም ር ኑ ሶ በ ነገ ር ከ
ለእግዚአብሔር ከመ ይትመዓዕ
ላዕሌከ ወግበር ወፍታሕ ማዕሠረ
ዘአሠርከ ወጎድግ ዝናመ ይረድ
ወትትፈሣሕ ምድር አርዊት ለሚሃ
ወአሥምሮ ለማዕረራ ወውእቱ እ
ግዚአብሔር ያፈቅረከ እስመ መ
ሐሪ ወየዋህ ወያናሕሲአበሳሆሙ
ለእለ አበሱ።

፳፩. ወአውሥአ ኤልያስ ነቢይ
አንተሰ አብዛኅከ ነገረ ወአንስ አረ
ምም ወአትዔገሥ ወስማዕ ነገ
ርየ ዘእነግረከ ዘከመ ተናገርከኒ ወ
ለእመ ኮንከ መልአከ እግዚአብሔ
ር ስርር ውስተ ሰማይ ወዕ ርግ
ኀበ ካልዓኒከ ሀብ ስብሐተ
ለእግዚአብሔር ወቀድስ ምስሌሆ
ሙ ወለእመ ትቤ ብየ ኃይል
ላዕለ ደመናት አልብከ ሥልጣን
ወመላሕት ከመ ታውርድ ዝናመ
ዘርና መከር እንዳደረግሁ
ትዝቃዜ፣በጋ ክረምት፣ቀንና ሌሊትም
አያቋርጥም፣አንተም የኖኅ ዘር
ነህና ከኖኅ ጋር ኩተግማለ ከአንተም
ጋር ተማማለ፣አንተ ግን የአምላክህን
ትእዛዘ ተደፋፈርህ፣የልቡናህን ፈቃ
ድም ፈጸምህ፣እግዚአብሔር በነገር
ኸው ጊዜ በአንተ ላይ እንደሚቆጣ
አታውቅምን? ቸርነትን አድርግ፣
ያወገዝኸውን ውግዘትም ፍታ፣ዝና
ቡንም ይዘንብ ዘንድ ፍቀድ፣ምድ
ርም ትደስት፣ትልሞቿንም አርካ
፣ቡቃያዋንም አሰምልመው፣እግዚ
አብሔርም ይወድሃል፣ይቅርባይ፣
የዋሕም ነውና፣የበደሉትን ሰዎች
በደልም ያስወግዳልና።

25 ነቢዩ ኤልያስም መልሶ አንተ
ነገርን አበዛኅ፣እኔ ግን ዝም አልሁ
፣ታገሥሁም፣አንተ እንደተናገር
ኸው የምነግርህን ነገሬን ስማኝ፣
የእግዚአብሔር መልአክ ከሆንህ
ወደሰማይ ብረር፣ወደጓደኞችህም
ሒ ድ ፣ ለ እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ም
ምስጋናን አቅርብ፣ከእነርሱ ጋርም
አመስግን፣በደመናት ላይ ሥልጣን
አለኝ የምትል ከሆነ ከአንደበቱ ቃል
በስተቀር ዝናምን ታወርድ ዘንድ

ዘእንበለ በቃለ አፉየ ወአንተሰ
ኢዝዘንከ በከመ ኀዘንኩ አነ በእንተ
እግዚአብሔር ወለእመ ኮንከ ዘትቤ
እመንፈስ ተፈጠርኩ መንፈስየ
የዐቢ እምነ መንፈስከ።

፳፪. ወለእመ ኮንከ ትትፄዐይ
በተፈጥሮትከ እምእሳት እምአፉ
የ ይወጽእ እሳት ዘይነድድ አማንየ
እብለከ ወኢይሄሱ ወሰማዕትየሕያ
ው እግዚአብሔር ዘአነ እትቀንይ
ሶቱ ወዘእቀውም ቅድሜሁ
ወዘእንብር ፈቃዶ ወዘአዓቅብ ቃ
ሉ ወእመ ኢይፈርሆ ለእግዚአብ
ሔር እምአውፃእኩቃለ እምአፉየ
ወእም አውዓይኩኩሉ ዓለመ
አንተሰ ዘትነብርውስተ ሰማይ ኢ
ተአምር ዓመፃዘይገብሩ በዲበ
ምድር አክዓብ ወሕዝቡ ደቂቀ
እስራኤል።

፳፫. ወኢሰማዕከ ከመ ገብረ አክ
ዓብ ነቢያተ ሐሰት ወካህናተ ጣዖት
፬፻፹፬ ለበዓለ ጣዖት ዘውእቱ
ሥዕለ ፀሐይ ወጎረየት ኤልዛቤል
፬፻ ነቢያተ ሐሰት ወካህናተ ጣዖት
ለአስጣሮን ዘውእቱ ሥዕለ ወር
ኀአመሰ ተአምር ምግባሮመ።እም
ኢኃሠሥከ ምሕረቶሙ።

ፍጹምሥልጣን የሰሀም፣አንተ ስለ
እግዚአብሔር እኔ ያዘንሁትን ያክል
አላዘንህምና፣ተፈጥሮየ ረቂቅ ነው
የምትል ከሆነ ከአንተ ረቂቅነት
የእኔው ይበልጣል አሰው።

26 ከእሳት በመፈጠርህ የምትታ
በይ ከሆነም ከአንደበቱ የሚወጣው
የሚነድ እሳት ነው፣እውነት
አልሃለሁ፣አልዋሸም፣ምስክሬም
የምገዛለት፣በፊቱም የምቆምለት፣
ፈቃዱንም የምፈጽምለት፣ ቃሉ
ንም የምጠብቅለት ሕያው እግዚ
አብሔር ነው። እግዚአብሔርን
ባልፈራኑሮ ከአንደበቱ ቃልን ባወ
ጣሁ፣ዓለምንም ሁሉ ባቃጠልሁት
ነበር፣በሰማይ የምትኖር አንተ
ግን አክዓብና ሕዝቡ የሆኑየእስራ
ኤል ልጆች በምድር ላይ የሚያ
ደርጉትን ዓመፃ አታውቅም።

27 አክዓብ ከሐሰት ካህናትና ከአ
ራት መቶ ሃምሳ የጣዖት ካህናት
ጋር ሰጣዖቱ ያደረገውን አልሰማ
ህም፣ይህም የፀሐይ ሥዕል ነው፣
ኤልዛቤል ለአስጣሮን አራት መቶ
የሐሰት ነቢያትን፣የጣዖት ካህናትን
መረጠች፣ይኸውም የጨረቃ ሥዕል
ነው፣ ምግባራቸውን ብታውቅ ኑሮ

ይቅር ይባሉ ዘንድ ባልወደድህም ነበር አለው።

፳፰. ወአውሥአ መልአክ ወይቤሎ ኢሰማዕኩ ዘንተ ኵሎ ወ ኢርኢኩ ዘከማከ ብእሴ እምፍጥረተ ዓለም እስከ ዮም ዘአምጽአ ዘከመ አምጻእከ አንተ ንግረኒ ኦ ብእሲ ጽኑዓ ልብ ወአጠይቀኒ ምንትኑ ዘተፈቅድ ነፋስከ ወለእመ ኢኮ ንከ ሰማያዊ በምንትኑ ዓሠርካ ለምድር ወበበይነ ምንት ዓፀውኮ ለሰማይ።

፳፱. ወይቤሎ ኤልያስ ነቢይ ኵሉ ዘየጎዝን በእንተ እግዚአብ ሔር ይኰንን ሰማየተ ወምድረ ወየዓቢ እምእለ ሀለው ውስተ ሰማያት ወይትሌዓል እምኵሎሙ እለ ይነብሩ ዲበ ምድር አነ እምነ ሐመድ ተፈጠርኩ ወይመልዕ ላ ዕሌየ መንፈስ ቅዱስ በውእቱ መንፈሰ ኃይል ዓሠርኩ ኵሎ ዘታሕተ ሰማይ ወአንሰ ተፈጠ ርኩ እምነ ምድር ወአሰርኩ በመንፈስ ቅዱስ ሰማየ ወምድረ ወሀሎ እግዚአብሔር ምስሌየ።

፴ ኢትትዓበይ በብሂለ መልአክ አነ ወአመሃ ሰብእ አነ አእምር

28 መልአኩም ይህን ሁሉ አልሰ ማሁም፤አንተ እንዳመጣኸው ያለ ቅጣት ያመጣ፤እንደአንተ ያለ ሰውም ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ አላየሁም፤ልቡ የጸና ሰው ሆይ አንተ ንገረኝ፤ አስረዳኝም።

ሰውነትህ የምትሻው ምንድን ነው ፤ሰማያዊ ካልሆንህስ መሬትን ያ ሰርሃት በምንድን ነው? ሰማይንስ የዘጋኸው በምንድን ነው? አለው።

29 ነቢዩ ኤልያስም ስለ እግዚአ ብሔር የሚቀና /የሚያዝን/ሁሉ ሰማይና ምድርን ይገዛል፤በሰማይ ከሚኖሩትም ይበልጣል፤በምድር ከሚኖሩትም ሁሉ ይበልጣል፤እኔ ከትቢያ ተፈጠርሁ፤በእኔ ላይም መንፈስ ቅዱስ አደረብኝ፤ በዚህ ረቂቅ ሥልጣንም ከሰማይ በታች ያለውን ሁሉ አሰርሁ፤እኔ ከመ ሬት ተፈጠርሁ፤በመንፈስ ቅዱስም ሰማይንና ምድርን አሰርሁ፤እግ ዚአብሔርም ከእኔ ጋር ነው።

30 እኔ መልአክ ነኝ በማለትም አትታበይ፤ሰው ብሆንም እኔ ከአ

ንተ እንደምበልጥ አውቃለሁና፤እ ግዚአብሔር በረቂቅነት ቢፈጥርህም አኔንም በቀኝ እጁ ፈጥሮኛልና፤ከ ፈጠረኝ በኋላም የሕይወትን እስትንፋስ እፍ አለብኝ፤በዚህም እኔ እንደ ምበልጥህ አውቃለሁ፤ ሥልጣኔም ከሥልጣንህ ይበልጣል ፤የደመናዎች መልአክ አንተ ነህ፤ ደመናዎችን የማዘዛቸው ግን እኔ ነኝ፤አንተን በሰማይ በምስጋና እንድትተጋ አደረገህ፤እኔን ግን በምድር ካህን አደረገኝ፤መንግሥተ ሰማይንም ሰጠኝ፤እኔም አንተም የእግዚአብሔር አገልጋዮች ነን፤ ፈጣሪያችንም እግዚአብሔር ነው፤ አምላካችንም አንድ እርሱ ነው፤እነ ዚህን ቃላቶቼንም ውስድና ወደ አምላኪዬ ወደአምላክህ ዐሳርጋቸው ፤ክፉ ተናግሬ ከሆነም መስክርና አስፈርድብኝ አለው።

ከመአዓቢ እምኔከ እመሂ ፈጠረከ እግዚአበሔር እመንፈሰ አቡሁ ሊተኒ ፈጠረኒ በየማነ እዴሁ ወእምድኅረ ፈጠረኒ ነፍሐ ላዕሌየ መንፈሰ ሕይወት ወበእንተ ዝንቱኬ አአምር ከመ አዓብየከ አነ ወሥልጣንየ የዐቢ እምሥልጣንከ ወእንተ መልአከ ደመናት አነ እኤዝዞሙ ለደመና ቲከ ለከሰ ረሰየከ ትጉሃ ለአዜሐ ቲሁ ዘበሰማያት ሊተኒ ረሰየኒ ካህነ በዲበ ምድር ወወህበኒ መንግሥተ ሰማያት አነሂ ወእንተ አግብርተ እግዚአብሔር ንሕነ ወእግዚአብሔር ፈጣሪነ ወአሐዱ አምላክነ ንሥአሙ ለእሉ ቃላትየ ወአዕርጎሙ ኀበ አምላኪየ ወአምላክከ እመሰ እኩየ ነበብኩ ስምዓ ኩንላዕሌየ ወአ ስተዋድየኒ።

፴፩. አ አኃውየ ርእዩ ዕበዮ ለኤልያስ ዘተፈጥረ እምሐመድ በከመ ይብል አወፅእ እሳተ እምአፋየ ወይትቃወም ምስለ አሳታዊ ወእንዘ ይብል መሬታዊ አነ ይትቃረን ምስለ ሰማያውያን

ወበሰሚዓ ቃሉ ይርዕዱ ኵሎሙ ሰማያውያን አ አባ ክቡር ኤልያስ አ መምህር ገብሩ ሰልዑል ወደሰከ ሲራክ እንዘ ይብል መኑ ተመክሐ ከማከ ዘአንሥአ በድነ እሳውታን ወእ ምነ መቃብርኒ በቃል ልዑል።

፴፪.ዘአውረዶሙ ለነገሥት ውስተ ሞት ወለክቡራን እምነ ዓራታቲ ሆሙ ዘይመጽእ ኵነኔ በሲና ወኮረብታ ፍትሐ ወበቀለ ዘቀብያሙ ለነገሥት አ ዘተቃወምኮ ነመልእክ ዘተሐበለ እንበለ ረቃድክ ያውርድ ውስተ ገጸ ሰምድር፤ ኃደመናሰ ቆመ መልዕልተ ሰማይ እስመ ቀዲሃ ማይ ኢክህለ ፈሪሆ እምቃለ መልአክ ዘዚአከ ቃሰ ኤልያስ ያርብሐዊ ዘቀነትከ ኃይለ።

፴፫.ተማኅፀንኩ በጥየትከ እምአክ ዓብ ወብእሲቱ መጠነ አውራኅ ፵ ዘምስለ ፪ቱ ኤልያስ ምርሐኒ ወሴስየኒ ለለዕለቱ ዘተሰብአ እማርያም ወአስተርአየ መለኮቱ ከመ ሴሰየከ ለከ እምኵሉ ሠናይቱ፤ኃይለ ጸሎቱ ለኤልያስ ሊቀ ነቢያት ወጸጋ ረድኤቱ ይንቀጠቀጣሉና፤ክቡር አባት፣የእ ግዚአብሔር አገልጋይ መምህር ኤልያስ ሆይ እንደአንተ ማን ተመካ በማለት ሲራክ አመሰገነህ፤ከሙታን መካከል በታላቅ ድምፅ ከመቃብር የሞተ ሰው ያስነሣህ አንተ ነህ።

32 ነገሥታትን ወደሞት ያወረዳ ቸው እርሱ ነው፤ክቡራኑንም ከዙ ፋናቸው የገለበጣቸው እርሱ ነው፤ በሲናና በኮሬብ ሰሚመጣው ፍርድ ለነገሥታቱ ፍትሕና በቀ ልን የሚሰጣቸው እርሱ ነው፤ያሰፈ ቃድህ ዝናብን ያወርድ ዘንድ የፈለገውን መልአክ የተቃወምኸው ሆይ ደመናው በሰማይ ላይ ቆመ፤ ደመናው ከመልአኩ ቃል ይልቅ ኃይልን የታጠቅህ የቀናተኛው ያንተን ቃል ፈርቷልና።

33 ኤልያስ ሆይ ከአክዓብና ከሚ ስቱ አርባ ሁለት ወር በመሸሽህ እማጸንሃለሁና ምራኝ፤ ከድንግል ማርያም ሰው የሆነው፤በመለኮ ቱም የተገለጠው ክርስቶስ ከመል ካም ምግቡ ሁሉ እንደመገበህ እኔ ንም በየዕለቱ መግበኝ፤የነቢያት አለቃ የኤልያስ የጸሎቱ ኃይል፣የተ

ቅድስት ተሀሉ ምስሌነ በኵሉ ጊዜ በኵሉ ሰዓት ወበኵሉ አውራኅ ወበኵሉ ዓመታት ይዕቀበነ እመሥገርተ ሞት ወከ መ ኢንተኃፈር በቅድመ ነገሥት ወመኳንንት ሀበነ ሞገሰ ዘኢ ይትአተት ከመዮሴፍ ወዳንኤል መፈክራነ ሕልም ወሀብት፤ ለዓለም ዓለም አሜን።

ድርሳን ኤልያስ ዘመጋቢት

፩ አቀድም አዕኵቶቶ ለእግዚአብ ሔር አብ ስቡሕ ወውዱስ ወለ ወልዱ ዋሕድ ኢየሱስ ክርስቶስ ወለመንፈስ ቅዱስ ጸራቅሊጦስ ወእምዝ እጽሕፍ ዜናሁ ለኤልያስ ዘዐርገ ውስተ ሰማየት ጸመ ፵ ዕለተ ወለነኒ የሀበነ ዘኢየኃልቅ ፍሥሐ በእንተ ዘጸምነ ፵ ጽባሐ በገዘየ ወበክሃ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪ ዝንቱ ድርሳን ዘቅዱስ ወብ ፁዕ ኤልያስ ዘይትነበብ በወርኃ መጋቢት በጸጋ እግዚአብሔር አ ሜን።ወዐርገ በመዓት ውእቱ መል አኪ ዘሰከዮ ለኤልየስ ነቢይ ቅድሙ እግዘአብሔር ወነገሮ ለአ ቀደሾት የረድኤቱ ጸጋ በየጊዜው በየ ሰዓቱ ከእኛ ጋር ትኑር፤በየወራቱ በየዓመታቱ ሁሉ ከሞት ወጥመድ ይጠብቀን፤በነገሥታቱ በመኳንንቱ ፊት እንዳናፍር፣ሕልምንና ራእ ይን እንደሚተረጉሙ እንደ ዮሴፍ ና እንደ ዳንኤል የማይመረመር ሞገስን ይስጠን አሜን።

የመጋቢቱ የኤልያስ ድርሳን

፩ የተመሰገነ የተወደሰ እግዚአብ ሔር አብን፣አንድ የሆነ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስን፣ ጸራቅሊጦስ የተባለ መንፈስ ቅዱስንም ማመስገንን አስ ቀድማለሁ፤ከዚህ በኋላም ወደሰማይ ያረገ የኤልያስን ዜና እጽፋለሁ፤ አርባ ቀን ጸመ፤ለእኛም አርባ ቀን በመጾማችን የማያልቅ ደስታን ይሰጠን ዘንድ በዚህም በወዲያኛውም ዓለም ለዘለዓለሙ አሜን።

2 በእግዚአብሔር ቸርነት በመጋ ቢት ወር የሚነበብ ብፁዕ ቅዱስ የሆነ የኤልያስ ድርሳን ይህ ነው፤በእግዚአብሔር ፊት ነቢዩ ኤልያስን የከሰሰው ይህ መልአክም በቁጣ ዐረገ፤ነቢዩ ኤልያስ የተናገ

በይነ ምንትኑ ኢያመጽእ ሲሳየ ኢረከበኑ እንከ ዮጊ ሖረኑ ከመ ያምጽእ ሊተ ሲሳየ ወከነ ፫ተ ዕለተ ወኢመጽአ ያፍ። ወካዕበ ሐለየ በልቡ ወይቤ ለያፍኑ ረከቦ ዘይኄይሱ ነሥኦኑ ወሄደ, እም ኔሁ ሲሳየ ወከነ ፬ተ ዕለተ ወተዓ ገሠ ፭ተ ዕለተ ወእስከ አሜሃ ይጸ ንሕ ምጽአቶ ለያፍ ወእምድኅረ ኮነ ፮ተ ዕለተ ደንገጸ ወፈርሀ ወደ ከመ በረኀብ ወወረደ ኀበ ፈለግ ዘይሰቲ እምኔሁ ቀዲሙ ማየ ። ፯ ወውዳቶ ምድር ለኤልያስ ወትቤ ሎ አንተ ወልድ ለምንት ትጻልዕወ ላዲተከ እፎኑ አበስክኒ ወኢጠበ ውከኑ ሐሊበ እምኔየ መጸእከኑ ትስተይ እምአንብዕየ፤ወይእዜኒ ሕያው እግዚአብሔር ፈጣሪየ ዘመሐ ልኩ ቦቱ ወኢያስትየከ ለጽምዕከ ወ ፈትሐት ምድር እፉሃ መውኣቶ ለውእቱ ማይ እስመ አዘዞ እግዚ አብሔር ለውእቱ ፈለግ ዘከነ ይሰቲ እምኔሁ ማየ ከመ ይይ በስ ዮጊ ሶበ ይፀምዕ ይሠሃል በልቡ ላዕለ ሰብእ ወይኤዝዝ ከመ ይረድ ዝናም ወበዝንቱኒ ኢመሐካ ለነፍሱ ነቢይ።

አላገኘምን? ምግብ ያመጣ ዘንድ ሔደን? እያለ በልቡ አሰበ። ሦስት ቀንም ሆነ፤አሞራው ግን አልመ ጣም፤ዳግመኛም አሞራው የሚበ ረታበት አገኘውን? ምግቡን ከእርሱ ነጥቆ ወሰደበትን እያለ አሰበ። አራት ቀንም ሆነ አምስት ቀንም ታገሠ። እስከዚያች ቀንም የአሞራውን መምጣት ይጠባበቅ ነበር። ሰባት ቀን በሆነ ጊዜ ግን ደነገጠ ፈራ፤ በረሀብም ደከመ፤በፊት ውኃ ይጠ ጣበት ወደነበረው ምንጭም ወረደ።

5. ምድርም በኤልያስ ላይ ደነፋ ችበት። አንተ ልጅ ሆይ እናትህ ን እንዴት ትጠላለህ? እንዴትስ በደልኸኝ? ከእኔ ጡትን አልጠባህ ምን? ከእንባየ ልትጠጣ መጣህን? የማልህበት ፈጣሪዬ ሕያው እግ ዚአብሔርን ሰጥማትህ አላጠጣህ ም አለችው።ምድርም አፏን ከፈ ተችና ይህን ውኃ ዋጠችው። እግ ዚአብሔር ውኃን ይጠጣበት የነ በረ ይህን ምንጭ ይደርቅ ዘንድ አዝዞት ነበረና በተጠማ ጊዜ ለሰው ያዝናል፤ ዝናም ይዘንም ዘንድም ያዝዛል ብሎ በዚህም ነቢዩ ለሰውነቱ አልራራላትም።

ግዚአብሔር ኩሉ ዘይቤ ኤልያስ ነቢይ ወኩሉ ቃሉ ወይቤሉ እግ ዚአብሔር ለመልአክ እስመ ኤል ያስ ዐቀበ ትእዛዘየ ወገብረ ፈቃ ድየ ወአነ ኢተዓደውኩ እምቃሉ ወባሕቱ እመይጦ በጽሚት ወእከ ልያ ሲሳዮ ዘእፈኑ ሎቱ ምስለ ያፍ እስከ ይፈትሕ ዘአሠረ ወየአ ምሩ ኩሎሙ አሕዛብ ከመ አነ እሁብ ወአነ እነሥእ ወኩሉ ዘየአ ምን ብየ ወይገብር ፈቃድየ ለእመ ፈትሓ ለምድር አነ እፈትሕ በሰ ማየት ወለእመ አሰረ በምድር ዕሡረ ይከውን በሰማያት።

፫ ለዝንቱኒ ገብርየ ኤልያስ ወሀብክዎ መራጕተ ሰማይ ወም ድር ወኩሉ መራጕተ አንቅዕተ ማያት ከመ ይግበር ዘፈቀደ ወከመ ያርኁ ወይዕፀ ወነበረ ኤልያስ ነቢይ በመዓቱ ወኢገብአ ኀበ ምሕረት ወከልዖ ለያፍ እግዚአብ ሔር ዘይፈኑ ሎቱ ሲሳዮ ወኀደረ ኤልያስ እንዘ ኢይጥዕም ምንተኒ ፮ደ ዕለተ ወደገመ ስኑየ ዕለተ ወኢመጽአ ያፍ።

፬ ወይቤ ኤልያስ ነቢይ በልቡ ረውን ቃሉንም ሁሉ ለእግዚአብ ሔር ተናገረ፤እግዚአብሔርም መል አኩን እንዲህ አለው፤ኤልያስ ትእዛ ዜን ጠብቋል፤ፈቃዴንም አድርጓልና እኔም ቃሉን አክብርሁ፤ነገር ግን በቀ ስታ እመልሰዋለሁ፤በቁራ የምልክ ለትን ምግቡንም ያወጣውን እስከ ሚፈታ ድረስ እከለክለዋለሁ፤ ሕ ዝቡም ሁሉ እኔ እንደምለጥ፤እን ደምከለክልም ያውቃሉ፤የሚያምን ብኝ፤ፈቃዴንም የሚፈጽም እርሱ ምድርን ከፈታት እኔም በሰማይ እፈታለሁ፤ በምድር ካሰረው ግን በሰማይም የታሰረ ይሆናል።

3 ለዚህ ለአገልጋየ ለኤልያስ የሰማ ይና የምድር ቁልፎችን ሰጠሁት፤ ይከፍት፤ይዘጋ፤ የወደደውን ሁሉ ያደርግ ዘንድም የውኃ ምንጮችን ቁልፎች ሰጠሁት አለ፤ ነቢዩ ኤል ያስም በቁጣው ጸና፤ወደይቅርታም አልተመለሰም፤እግዚአብሔርም በቁራ የሚልክለትን ምግብ አስቀረበት፤ ኤልያስም ምንም ሳይቀምስ ለአንድ ቀን ያህል አደረ፤ሁለተኛ ቀንም ደገመ፤አሞራውም አልመጣም።

4 ነቢዩ ኤልያስም ምግቤን የማያ መጣው ለምንድን ነው? ዳግመኛ

፮ ወካዕበ ቀርበ ለመዊት በረኃብ ወበጽምዕ ወጸለየ ኀበ እግዚአብሔር ዘይሁቦሙ ሲሳዮሙ ለእለ ይፈርኅዎ ወይቤ አንተ ውእቱ ዘፈታሕከ አዕይንቲሃ ለአጋር ጊዜ ጸምዓ ወልዳ እስማኤል ወርእየት ዓዘቅተ ማይ እስከ ሖረት ወመልዓት ልህኵታ ማየ፤ ወአስተየቶ ለወልዳ አንተ ውእቱ ዘአዘዝከ ደመና ለእስራኤል ወአዝነምከ ሎሙ መና ይብልዑ አንተ ውእቱዘ አውፃዕከ ማየ እምዕብን ወአስተ ይካሆሙ ወሊተኒ ሴሰይከኒ በአፈ ቋዕ ይእዜሰ ገደፍከኒ ወአስ ተኃፈርከኒ በቅድመ ፀርየ።

፯ ወሰምዓ እግዚአብሔር ስእለቶወ አዘዞ ከመይሑር ኀበ ስራጵታዘሲ ዶና ወበህየ ይሴሰይ እምኀበብእሲ ት መበለት እንተ ስማ ማቲን እስመ አዘዛ እግዚአብሔር ከመ ትሴስዮ ለዝ ንቱ ነቢይ ወሐለየ እግዚአብሔር በ ዝንቱ ከመ ያንሶሱ ውስተ አህጉር ወይርአዮሙ ለምውታን ግድፋን ውስተፍኖት ወይሣሀል በልቡ በላዕለ ሰብእ ወይኤዝዝ ከመ ይረድ ዝናም ወተንሥአ ኤልያስ ወሖረ ኀበ ስራጵታ

6. ዳግመኛም በረኃብና፣ በፅም ለሞት ቀረበ። ለሚፈሩት ሰዎች ምግባቸውን የሚስጥ እግዚአብሔር ንም ለመነ።እስማኤል ልጇ በተጠማ ጊዜ የአጋርን ዐይኖች የከፈትህ አንተ ነህ፤ የውኃውን ጉድጓድተመለከተች፤ ሒዳም እንስራዋን በውኃ ሞላች፤ ልጇንም አጠጣቸው።ለእስራኤላውያን ደመናን ያዘዝህላቸው አንተ ነህ።መ ናን ይበሉ ዘንድ ያዝነብህላቸውም አንተ ነህ፤ ከድንጋይ ውኃን አው ጥተህ ያጠጣሃቸውም አንተ ነህ ። እኔንም በቁራ አሞራ አፍ መገብኸኝ፤ ዛሬ ግን ተውከኝ፤ በጠላቶቼ ፊትም አሳፈርኸኝ አለው።

7. እግዚአብሔርም ልመናውን ሰማው፤የሲዶና አውራጃ ወደምት ሆን ወደስራጵታ ይሔድ ዘንድ፤ ስሟ ማቲን ወደ ምትባል መበለት ሴትም ሒዶ ይመገብ ዘንድ አዘዘው ። ይህን ነቢይ ትመግበው ዘንድ እግዚአብሔር አዝዟታልና።እግዚ አብሔርም በሀገሩ ይመላለስ ዘንድ ፣በመንገድ የወደቁትን ይመለከታ ቸውና በልቡም ለሰዎች አዝኖ ዝናም እንዲወርድ ይፈቅድ ዘንድ አሰበ።ኤልያስም ተነሥቶ ወደስራ

ወበጽሐ ውስተ አንቀጸ ሀገር።

፰ ወረከበ በህየ ብእሲተ መበለተ እንተ ስማ ማቲን እንዘ ተዓጥብ ዕፀወ ወጸውዓ ኤልያስ እምድኅሬሃ ወይቤላ አምጽኢ ሊተ ንስቲተ ማየ በ ግምዔ ወእስተይ፤ወሖረት ታምጽእ ሎቱ ወአእሚሮ ኤልያስ ከመዐምሕ ረት ውስተ ልባ ወደገመ ጸኡዖታ ወይቤላ ተማልዒ ምስሌኪ ፍተ ኅብስት፤ወለዛቲ ጥበብ አም ጽኣ ኤልያስ እምኦሪተሙሴ እምኀበ ኢያውብር ገብሩ ለአብርሃም።

፱ ወተንሥአ ኢያውብር ወሖረ ኀበ ፈለገ አራም ሀገረ ናኮር ወአዕረፈ አገማሊሁ አፍአ እምሀገር ኀበ ዓዘቅተ ማይ ፍና ሠርክ ጊዜ ይወፅዓ ሐዋርያተ ማይ፤ይቤ እግዚእየ አምላኩ ለአብርሃም ናሁ ቆምኩ ኀበ ዓዘቀተ ማይ ወአዋልዲሆሙ ለሰብአ ሀገር ይወፅኣ ይቅድሓ ማየ ወትኩን ይእቲ ብእሲት ድን ግለ እንተ እብላ አድንኒ ቀሱተኪ እስተይ ማየ ወትቤለኒ ይእቲ ድንግል ስተይ አንተኒ ወአግማሊከኒ አሰቲ እስክ ይረውዩ ወኪያሃ አስተዳሎከ ለገ

ጵታ ሔደ። ከሀገሩ በርም ደረሰ።

8. በዚያም ስሟ ማቲን የምትባል መበለት ሴት እንጨት ስትለቅም አገኘ። ኤልያስም በኋላዋ ሆኖ ጠራት በማሰሮ ትንሽ ውኃ አምጪልኝና ልጠጣ አላት።ታመ[illegible]ለት ዘንድም ሔደች። ኤልያስም በልቡናዋ ርኅራኄ እንዳለ አውቆ ደግሞ ጠራት። ቁራሽ ስጭኝም አላት። ይህችን ጥበብም ኤልያስ ከሙሴ ኦሪት ከአብርሃም አገልጋይ ከኢያውብር ዘንድ አመጣት።

9. ኢያውብርም የናኮር ሀገር ወደምትሆን ወደ አራም ምንጭ ሔደ።ውኃ የሚቀዱ ሴቶች በሰርክ ሲወጡ ከሀገሩ ውጪ ከውኃው ምንጭ አጠገብ ግመሎቹን ዐሳረፈ ።የአብርሃም አምላክ ጌታዬ ሆይ እነሆ በውኃው ጉድጓድ ቁሜያለሁ ፤የሀገሩ ሰዎች ልጆች ውኃን ሊቀዱ ይወጣሉ፤ውኃን እጠጣ ዘንድ ማ ድጋሽን ዝቅ አድርጊው የምላት ሴት ድንግል ትሁን፤ይህችም ድን ግል አንተም ጠጣ፤ግመሎችህንም እስከ ሚረኩ ድረስ አጠጣልሃለሁ ትበለኝ።እሷንም ለአገልጋይህ ለይ ስሐቅ አዘጋጀህ ብየ፤አቤቱ በዚህም

በርከ ይስሐቅ ወበዝንቱ አእምር እግዚኦ ከመ ዝርከ ምሕረተ ለእ ግዚእየ አብርሃም

፲ ወዘእንበለ ያሕልቅ ተናግሮ ከመዝ በልቡ ወነያ ወፅእት ርብቃ እንተ ተወልደት· ሎቱ ለባቱኤል ወልደ ሜልካ ብእሲተ ናኮር እኁሁ ለአብርሃም ወትፀውር ቀሱታ ላዕለ መትከፍታ ወሠናይ ገጻ ጥቀ ለይእቲ ወለት ወድንግል ይእቲ ወኢተአምር ብእሴ ወወረደት ውስተ ዓዘቀት ወቀድሐት ማየ። ወሶበ ዐርገት ሮጸ ውእቱ ብእሲ ወይቤላ አስ ትይኒ ማየ እምቀሡትኪ፤ ወት ቤሎ ስተይ እግዚእየ ወአውረ ደት ቀሡታ ፍጡነ እመትከፍታ ወአሰተየቶ እስከ ይረዊ።

፲፩ ወትቤሎ ለአግማሊከኒ እቅዳህ ወይስተዩ ኵሎሙ ወሥጠት ቀሱታ ፍጡነ ውስተ ምስታይ ወሮጸት ወቀድሐት ለአግማሊሁወውእቱሰ ብእሲ ይሬእያ ክመ ወያረምም ከመይርአይ እመ ይሴርሕ እግዚ አብሔር ፍኖቶ ወለእመኒ አልቦ ወእምዘ ረወዩ አግማሊሁ ነሥአ አዕኑገ ዘወርቅ ዘዘሕልቀት ድል ለጌታዬ ለአብርሃምም ሕረትን እን ዳደረግህለት አውቃለሁ አለ።

10. ተናግሮ ሳይጨርስ ገና በልቦ ናው እያለም የአብርሃም ወንድም የናኮር ሚስት ሜልካ ለባቱኤል የወለደችለት ርብቃ እነሆ ወጣች ፣በትክሻዋም እንስራ ተሸክማ ነበር። የዚህች ብላቴና ፊትም እጅጉን ያማረ ነበር። ወንድ የማታወቅ ድንግልም ነበረች፣ወደ ጉድጓድ ወርዳም ውኃ ቀዳች። ስትወጣም ይህ ሰው ሩጦ ከእንስ ራሽ ውኃ አጠጭኝ አላት፤ጌታዬ ሆይ ጠጣ አለችው፤ እንስራዋን ፈጥና አውርዳም እስከሚረካ ድረስ አጠጣችው

11. ለግመሎችህም ልቅዳና ሁሉም ይጠጡ አለችው። የእንስራዋንም ውኃ ፈጥና ከማጠጫው ጨመረ ችው፤ ሮጣ ሒዳም ለግመሎቹ ሁሉ ቀዳች፤ይህ ሰውም ይመለከታት ነበር። እግዚአብሔር መንገዱን እንዳ ቀናለትና እንዳላቃነለት ያስተውል ዘንድ ዝም አለ። ግመሎቹ ከጠጡ በኋላም የወርቅ ጉትቻ የሚገባውን

ውቱ ወአውቃፌ ለአዕዳዊሃ ዘዘዐ ሥሩ ሕልቀት ድልውቱ እስመ አእ መረ ኢያውቡር ምሕረተ ልባ በአስ ትኖታ ማየ ሎቱ ወለአግማሊሁ።

፲፪ ወሶበ ሰምዓት እንታክቲ መበለት ዘስማ ማቲን ጸውዖተ ቃሉ ለኤልያስ እንዘ ይብላ ተማልኢ ሊተ ፍተ ኀብስት ወሀለየት በልባ ወትቤ እስመ ሊተሰ ሀለወኒ ከመ እሙት በረኀብ ምስለ ደቂቅየ፤ወትቤሎ ለኤልያስ በቃላ ሕያው እግዚአብሔር አምላ ክከ ከመ አልብየ ዘእንበለ ምልአ ሕፍን ሐሪጽ ውስተ ቀሱት ወኅ ዳጥ ቅብዕ ውስተ ልህቱት ወናሁ አስተጋበዕ ክልኤ ዕፀወ ወአሐውር ወእገብር ለከ ወለደቂቅየ ወንበ ልእ ወንመውት እስመ አልቦ አሜሃ ተስፋ ሐይው።

፲፫ ወይቤላ ተአመኒ ሐሪ ወግበሪ በክመ ትቤሊ ወባህቱ ሊተ ቅድሚ ግበሪ እምውስቴቱ ንስቲተ ዳፍንተ ወአምጽኢ ሊተ ለኪሰ ወለደቂቅኪ ድኅረ ትገብሪ ወዘንተ ዘይቤ በእንተ ዘጸንዓ ቀለበትም ወሰደ። ለእጆቿ አምባር ሰዐሥሩ ጣቶቿም ቀለበት አደረገ ላት ኢያውቦር እርሱንና ግመሎቹን ውኃ በማጠጣት የልቡናዋን ርኅ ራኄ አውቋልና።

12.ስሟ ማቲን የተባለችዋ ይህቺ መበለትም ቁራሽ ስጭኝ ሲላት የኤልያስን ድምጽ በሰማች ጊዜ በልቧ አሰበች፤ እኔስ ከልጄ ጋር በረ ኀብ እሞት ዘንድ አለኝ አለች። ክቢዩ ኤልያስንም በቃሳ አምላክህ ሕያው እግዚአብሔርን በእንስራዬ ካለ ከእ ፍኝ ዱቄት፣በማሰሮዬ ካለች ከጥ ቂት ዘይት በስተቀር እንደሌለኝእነ ግርሃለሁ፤እነሆ ጥቂት እንጨት አሰቃቅማለሁ፤ ሒጀም ለእንተም ለልጀም አዘጋጃለሁ፤ በልተናትም እንሞታለን አለችው።ዚያን ወቅት በሕይወት እኖራለሁ የማለት ተሰፋ አልነበረምና።

13. እርሱም አምነሽ ሒጂና እንዳልሽው አድርጊ፤ነገር ግን ለእኔ አስቀድመሽ ትንሽ እንጎቻ አዘጋጅተሽ አምጪልኝ፤ለአንቺና ለልጅሽ ግን በኋላ ታዘጋጃለሽ አላት። ይህን ማለቱም በእርሱ ላይ ረኀብ ጸንቶበት ስለ ነበር ነው።

ላእሌሁ ምንዳቤ ረኃብ ወቦ እለ ይቤሉ እኮ ዘጎጕዓ በእንተ መብልዕ አላ በእንተ መዓርገ ቅድምናሁ እስመ ዘከመዝ ሥርዓት ይደልዎሙ ለካህናት ከመ ይቅድሙ ኵሎ አሚረ እመኒ በጸሎት ወበአስተብ ቁዖት ወእመኒ በመባልእት፡፡

፲፬ ንግባዕኬ ኀበ ጥንተ ዐቢይ ነገር ቀዳማዊ ወሶበ ርእየ ኤልያስ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር ሕሊናሃ ሠናየ ወርቱዓ ግዕዛ ለእንታክቲ መበለት ባረካ በበረከተቃለ እግዚ አብሔር ወይቤላ ከመዝ ይቤ እግ ዚአብሔር ሐሪጽኪኒ እምቀሱት ወቅብዕኪኒ እምልሕኵት ኢየኀልቅ እስከ አመ ይሁብ እግዚአብሔር ዝናመ ላዕለ ምድር ወሖረት ይእቲ ብእሲት በከመ አዘዛ ኤልያስ ወበ ልዑ ውእቱ ወይእቲ ወደቂቃ ወይ እቲ ቀሱት እንተ ሐሪጽ ኢኀልቀት በከመይቤ እግዚአብሔር በቃለ ኤልያስ ገብሩ ወተፈስሐ ኤልያስ ወይቤ በልቡ ቤተ ዛቲ ብእሲት ይከውነኒ ምዕራፈ በኵሉ መዋዕለ ሕይዎትየ ወኢየኃልፍ እምዛቲ ወኢየሐውር ደወለ አክዓብ ወደወለ ኤልዛቤል እስመ ረከብኩ ስለምግቡ ጓጉቶ አይደለም የሚሉም አሉ፡፡ ስለቅድስናው መዓርግ እንጂ፡፡ እንደዚህ ባለ ሥርዓት ዘወትር ይቀድሙ ዘንድ ለካህናት ይገባቸ ዋልና፡፡ በጸሎትም ቢሆን በምልጃም ቢሆን፤በመመገብም ቢሆን፡፡

14. ወደታላቁ የጥንት ነገራችን እንመለስ፡፡ የእግዚአብሔር ቅዱስ ኤልያስ የዚህች መበለት መልካ ም አሳቧን፣ቅን የሆነ ባሕርይዋን በተመለከተ ጊዜ በእግዚአብሔር ቃል በረከት ባረካት፤እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ከእንስራሽ ያለው ዱቄት ከማሰሮሽ ያለው ዘይት እግዚ አብሔር በምድር ዝናምን እስከ ሚሰጥ ድረስ አያልቅም አላት፡፡ይህች ሴት ሒዳ ነቢዩ ኤልያስ እንዳዘዛት እርሱ፣እርሷ፣ልጇም ተመገቡ፡፡የዱ ቄቷ እንስራ፣የዘይቱ ማሰሮም እግዚ አብሔር በአገልጋዩ በኤልያስ ቃል እንደተናገረው አላለቀም፡፡ኤልያስም ተደሰተ፤ በልቡም እንዲህ አለ፡፡ የዚህች ሴት ቤት በሕይወት ዘመኔ ሁሉ ማረፊያየ ይሆናል፡፡ከዚህችም አልወጣም፤ ወደአክዓብና ኤልዛ ቤል ግዛትም አልሄድም፤የምፈልገ

ማዕደ ዘእፈቅድ፡፡

፲፭ ወከመዝ ይቤ ኤልያስ በሕሊናሁ ኢያአምር ከመ ይረክበኒ ኀዘን ወመከራ እምዛቲ ብእሲት፡፡ ወሀለዋ ክልኤ ደቂቅ እለ ወጽኡ እምከርሣ ወሶቦ ነቅሐት እምንዋማ ረከበቶ ለወልዳ እንዘ ይደዊ ወሞተ ሶቤሃ፡፡ወኀዘነት ወሰጠጠት አልባሲሃ ወጸርሐት ወበከየት ወትቤሎሙ ለሰብአ ዛቲ ሀገር ሞተ ወልድየ ወይ ሊተ አሌ ሊተ ወባሕቱ ኢገነዘቶ ወይቤልዋ ሰብአ ዛቲ ሀገር ምንተ ኮነት ዛቲ መበለት ዘሞተ ወልዳ እምድኅረ ልሕቀ ወተኃርየ እምኵሉ ንዋየ ዓለም ወኢገብረት ላዕሌሁ ከመ ይገብራ አንስት ለ ምውታን ወኢገነዘቶ ወኢተመይ ጠት ለግንዘቱ፡፡

፲፮ ወኀደገቶ ይእቲ ብእሲት ለዘሞተወአኀዘቶ ለኤልያስ ወሰሐበቶ ወጸርሐት ወትቤሎ ለብእሴ እግዚአብሔር ቦእከ ወተአንገድከ ኀቤየ ከመ ትዘከርኑ ኃጢአትየ ወከመ ታሙት ወልድየ ወትቤሎ አንተ ቀተልኮ ለወልድየ ወገብአ ፍሥሐሁ ኀበ ኀዘን ውን ማዕድ አግኝቻለሁና አለ፡፡

15. ኤልያስም በሕሊናው እንዲህ አለ፡፡ከዚህች ሴት የተነሣ ኀዘን መከራ እንደ ሚያገኘውም አላወቀም ነበር፡፡ የአብራኳ ክፋይ የሆኑሁለት ልጆች ነበሯት፤ከመኝ ታዋ በነቃች ጊዜም አንዱን ልጇን ታሞ አገኘችው፡፡ያን ጊዜም ምተ፤ አዘነች፤ልብሷንም ቀደደች፤ጮኸች አለቀሰች፤የዚያችን ሀገር ሰዎችም ልጇ ሞተ፤ወዮልኝ ወዮታ አለብኝ አለቻቸው፡፡ነገር ግን አልገነዘችውም ፡፡ የሀገሪቱ ሰዎችም ይህቺ መበ ለት ምን ሆነች፤ከአደገ በኋላ የሞተ ከዓለም ሀብት ሁሉ የሚመረጥ ልጇን ሴቶች ለሞቱ ሰዎች እንደ ሚያደርጉት አላደረገችም፤ አልገነ ዘችውም ለመገነዝም አልተመለሰ ችምና አሉ፡፡

16. ይህቺ ሴትም የሞተውን መ ገነዝ ተወችና፤ኤልያስን ይዛ ሳበ ችው፤ጮኸችም የእግዚአብሔርን ሰው ኤልያስንም በእኔ ዘንድ ገብተህ ተስተናገድህ፤ኃጢአቴን ተመራምረህ ልጄን ልትገድልብኝ ነውን፤ልጄን የገደልኸው አንተ ነህአለችው፤ደስ

ወአኃዘቶ ከመ ቀታሌ ነፍስ ወትቤሎ ቅድመ በዓትከ ኀቤየ ኢረከቦ ሕማም ለወልድየ ወበበዓትከ ወሀብኮ ለወልድየ ሞተ እፎ ገበርከ ሲተ ድርቃቅየ ዛውእቱ ሲሳየ በረከት ወረከብኩ ዘዕበውእ ወአንተሰ ተኃሥሥ ከመ ትረስ ቤትየ ንሣዕ ድርቃቀከ ወሀበኒ ወልድየ እምእብላዕ ምስለ ባዕድ።

፲፮ ኦ ብእሴ እግዚአብሔር ምንት ብየ ምስሌከ ወበዓትከ ኀቤየ ኢኮነ ሠናየ ከመ ይዘክር ኃጢአትየ እምጥንቱ እስከ ተፍጻሜቱ ይመስለኒሰ ዘንየይከ እምሕዝብከ በፍርኃት ወመጻእከ ዝየ ከመ ትግበር ዘንተ ወዘከመ አዕበድከ ብዙኀን አሕዛበ ትፈቅድኑ ተኃጥ ለወልድየ።

፲፯ ወኀዘነ ኤልያስ ወአእመረ ከመ ኮነ ጥበበ እግዚአብሔር ወዓርገ ወጸርሐ ወይቤ ኤልያስ እግዚኦ ባእኩ ኀቤሃ ለዛቲ መበለት ወአንተሰ ረሰይከ ወልዳ ለሞት ቀዲሙአ እኮአ አነ ዘመጻእኩ አላ አንተ ፈነውከኒ እንዘ ትብል አዘዝ ታውም ወደኀዘን ተመለሰ።እንደ ነፍሰ ገዳይም ያዘችውና በእኔ ዘንድ ካለው ማደሪያህ ከመግባትህ በፊት ልጀን ሕመም አሳገኘውም ነበር ፤በማደርያህ ግን ለልጂ ሞትን አደሽ ው በረከትን ለምን አደረግህልኝ ይህ ም የበረከት ምጣብ ማለት ነው፤የም ገበትን አገኘሁ አንተ ግን ቤቴን ትወ ርስ ዘንድ ትሻለህ፤በረከትህን ውሰ ድና ልጀን ስጠኝ፤ ከሴላ ጋር ከም መገብ ከልጂ ጋር ረኃኩ ይግደለኝ።

17. የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ከአንተ ምን አለኝ ወደ እኔ መግ ባትህ መልካም አልሆነልኝም፤ ከመ ጀመሪያ ጀምሮ እስከ መጨረሻው ድረስ ኃጢአቴን ታዘክር ዘንድ ነው።ከወገንህ የተለየኸው በመፍ ራት፤ወደዚህ የመጣኸውም ይህን ታደርግ ዘንድ ይመስለኛል፤ብዙ ሕዝቦችን እንዳሳደድህ ልጀንም ታጠፋው ዘንድ ትወዳለህን አለችው።

18.ኤልያስም አዘነ፤የእግዚአብሔር ጥበብ እንደሆነም ተረዳ፤ወጥቶም አስምቶ ተናገረ አቤቱ ወደዚህች መበለት ቤት ገባሁ አንተ ግን ልጀን ለሞት ዳረግኸው፤መጀመ ሪያ እኔ ወደዚህ የመጣሁ አይደለ

ክዋ ለብእሲት መበለት ከመ ትሴ ስየከ ወይእዜኒ አንዘን እምዛቲ ብእሲት መበለት ወትረ አንተ ውእቱ ዘትፈኑ ትፍሥሕተ ወኀዘነ ላዕለ እደው ወአንስት።

፲፱ ቀዲሙኒ ጕየይኩ እምኤል ዛቤል ንግሥት ወይእዜሰ ኀዘ ንኩ በዛቲ ብእሲት ወየርኩ ብዙኀ መቅሰፍተ ወኢይክል ተአግሦ ዘንተ መቅሰፍተ። እስመ አንተ ውእቱ መሐሪ ወመስተሣህል ተሀቦሙ ሲሳዮሙ በጊዜሁ ወእ ምከመ ወሀብኮሙ ያስተጋብኡ ወሶበ ሜጥከ ገጸከ ትወፅእ ነፍ ሶሙ ወየኀልቁ ወይገብኡ ውስተ መሬቶሙ።ወሶበ ትፈጠሩ መንፈስከ ወይትፈጠሩ።

፳ ወሶበ ኮንከ ዘትቤለኒ ሑር ሀገረ ሶርያ ወሳይዳ እንዘ ትብል ብእሲት ትሴስየከ እፎ አምጻእከ ዘንተ ኃፍረተ ወሊተሰ ሴሰየተኒ ወአስተፍሥሐተኒ እንታክቲሰ ተነዝን ወትትሐወክ ኢትበልእ ወኢትሰቲ። ወይእዜኒ አነ ኀሡር ከመ ቀታሌ ነፍስ ወሶበ ዕሸውእ ሁም ትመጣበህ ዘንድ መበለት ሴት አዝዣለሁ ብለህ ወደዚህ ላክኸኝ እንጂ ዛሬም ከዚህች መበለት ሴት የተነሣ ዘወትር አዝናለሁ፤በወንዶ ችም በሴቶችም ላይ ደስታንም ኀዘንንም የምትልክ አንተ ነህ።

19. ከዚህ በፊት ከንግሥቲቱ ከኤልዛቤል ሸሽሁ፤ዛሬም በዚህች ሴት አዘንሁ፤ብዙ መቅሰፍትንም ተሸከምሁ ይህን መቅሰፍትም መታገሥ አልችልም። በየጊዜው ምግባቸውን ትሰጣቸው ዘንድ አንተ መሐሪ ይቅር ባይ ነህና፤ ከሰጠሃ ቸውም ይሰበሰባሉ።ፊትህን ከመለ ስህባቸው ግን ነፍሳቸው ትወጣለች ፤እነርሱም ያልቃሉ፤ወደመሬትም ይመለሳሉ፤ዳግመኛም መንፈስህን ትልካለህ ይፈጠራሉም።

20. ወደ ሶርያ ወደሲዶና ሀገር ሒድ፤ሴት መበለት ትመግብሃለች ብለህ ከላክኸኝ በኋላ ይህን ውር ደት በእኔ ላይ እንዴት አመጣህ? እኔንስ መገበችኝ ደስም አሰኘችኝ ፤እርሷ ግን አዘነች ታወክች፤አል በላችም አልጠጣችም። አሁንም እኔ እንደ ነፍሰ ገዳይ የተዋረድሁ

አነ ረከቦ ሕማም ለሕጻን በእንተ ምንት በጽሐ ላእሌሁ ሞት ፍጡነ ኦ እግዚኦ ፍትሐኒ እምዝንቱ ማእሠር እስመ በጽሐኒ ኀፍረት ሀቦ እግዚኦ ለዝ ሕፃን መንፈሰ ሕይወት ከመ ቀዲሙ አነ እሁብ ዝናመ እስከ ይቆርር ከርሣ ለመበለት በእንተ ሕይወተ ወልዳ፡፡

፳፩ ወደነነ ላእለ ሕፃን ወይቤ ትግባእ ነፍሱ ላዕሌሁ ወነፍሐ ውስተ ገጹ ሥልሰ ጊዜያተ በአምሳለ ትሥልስቶሙ ወተዋሕዶቶሙ ለሥሉስ ቅዱስ ወገብአት ነፍሱ ለውእቱ ሕፃን ወተከሥታ አዕይንቲ ሁወተንሥአ ወነበረ ከመ ቀዲሙ ወበልዐ እክለ ወተፈስሐ ኤልያስ በነፍሱ ወአሥተፍስሓ ለእሙ ወአወፈያ ውእተ ወልደ ለእሙ ሕያዎ፡፡ ወነበረ ኤልያስ ዓመተ ፍጽምተ ውስተ ቤታ ለእንታክቲ ብእሲት ዘአሕየወ ላቲ ወልዳ፡፡

፳፪ ወተብህለ ዝንቱ ሕፃን ከመ ውእቱ ዮናስ ወልደ አማቴ ወልደ ብእሲት መበለት ዘስራጵታ ዘሲዶና ዘአንሥኦ ኤልያስ ነቢይ ሆንሁ፡፡ እኔ በገባሁ ጊዜ ሕፃኑን ሕማም አግኝቶታልና፤አቤቱ በምን ምክንያት በእርሱ ላይ ሞት በፍጥነት ደረሰበት፡፡ አቤቱ ሆይ ከዚህ ማሰሪያ ፍታኝ ኀፍረት ደርሶብኛልና፤ አቤቱ ለዚህ ሕፃን እንደበፊቱ የሕይወትን መንፈስ ስጠው፡፡ በልጇ መዳን ምክንያት የመበለቲቱ ማሕፀን ቀዝቀዝ እስከሚል ድረስ እኔ ም ዝናምን አዘንማለሁና አለ፡፡

21. በሕፃኑ ላይም ዘንበል አለና ነፍሱ ወደ እርሱ ትመለስ አለ፡፡ በፊቱም በሥሉስ ቅዱስ አንድነትና ሦስትነት አምሳል ሦስት ጊዜ እፍ አለበት፡፡የዚህ ሕፃን ነፍስም ተመለሰች፤ ዐይኖቹም ተገለጡ፤ ተነሥቶም እንደ መጀመሪያው ቆመ፡፡ እህልም በላ፤ኤልያስም ሕፃኑ ሕያው በመሆኑ ተደሰተ፤ እናቱንም ደስ አሰኛት፤ ይህን የዳነ ሕፃንም ለእናቱ ሰጣት፡፡ኤልያስም ልጇን ባዳነላት እናት ቤት አንድ ዓመት ተቀመጠ፡፡

22. ኤልያስ ከሙታን ያስነሣው የሲዶና አውራጃ የምትሆን የስራጵታዋ መበለት ልጅ የሆነው ይህ

እምነ ምውታን ወእምአመ አን ሥኦኢተፈልጠ እምኔሁ ወተለዎ ለኤልያስ ነቢይ ወተልእኮ ወፃመወ ምስሌሁ ወደለዎ ጸጋ ትንቢት ለተአዝዞቱ ሎቱ፡፡

፳፫ ወይእዜኒ ስምዑ አኀውየ ንንግርክሙ ብዝኀ ሠናይታ ለእንታክቲ ብእሲት እስመ ወደሳ እግዚእነ በወንጌሉ ቅዱስ እንዘ ይብል አማን አማን እብለክሙ ብዙኃት መበለታት ሀለዋ በውስተ እስራኤል በመዋዕለ ኤልያስ አመ ተዓፅወ ሰማይ ሠለስተ ዓመተ ወስድስተ አውርኃ አመ ኮነ ረኀብ ዐቢይ ውስተ ኩሉ ምድር፤ ወኢተፈነወ ኤልያስ ኀበ አሐቲኒ እምኔሆን ዘእንበለ ኀበ ብእሲት መበለት ዘስራጵታ ዘሲዶና እስመ አዕመረ እግዚአብሔር ልዑል እምልዑላን ከመኢይከብር ነቢይ ኤልያስ በውስተ ሀገሩ ወኢኀበ አዝማዲሁ እስራኤል ወኢኀበ መበለታቲሆሙ አላ ጸልእዎ ወኀሠሡ ይቅትልዎ፡፡

፳፬ ዛቲስ ብእሲት ተቀበለቶ ሕፃንም የአማቴ ልጅ ዮናስ ነው፡፡ ከአስነሣው ጊዜ ጀምሮም ከእርሱ አልተለየም፡፡ ነቢዩ ኤልያስን ተከት ሎ ያገለግለው ከእርሱምጋር ይደክ ም ነበር፤ለእርሱ በመታዘዙም የት ንቢት ጸጋ ተሰጠው፡፡

23. ወንድሞቼ ሆይ የዚህችን ሴት ብዙ መልካም ተግባሯን እንነግራ ችሁ ዘንድ ስሙ፡፡"እውነት እውነት እላችኋለሁ በኤልያስ ዘመን ሦስት ዓመት ከሦስት ወር ሰማይ በተዘጋ ጊዜ በምድር ሁሉ ላይም ጽኑ ረኀብ በነበረ ጊዜም በእስራኤል ብዙ መበለቶች ነበሩ፡ኤልያስ ግን የሲዶና አውራጃ የምትሆን በስራ ጵታ ወደአለች ወደ አንዲት መበለት እንጂ ከእነርሱ ወደ አንዲት ስንኳን አልተላከም" በማ ለት ጌታችን በቅዱስ ወንጌል አመ ስግኗታልና፡፡የልዑላን ልዑል እግ ዚአብሔር ነቢዩ ኤልያስ በሀገሩ በወገኖቹ በእስራኤል በመበለቶቻ ቸውም እንደማይከበር ያውቃልና ፤እነርሱ ጠሉት፤ይገድሉት ዘንድም ፈለጉት እንጂ፡፡

24. ይህቺ ሴት ግን በቤቷ ተቀበ ለችው፡፡ ለአባቷ አገልጋይ እንደ

በቤታ ወአክበረቶ ክብረ ዐቢየ ከመ ወለት እስከ ትቤ ይኄይሰኒ ከመ እሙት በረኃብ ምስለ ደቂቅየ በእንተ ዝንቱ እንግዳ ርኁብ ወጽሙእ ዘመጽአ ኀቤየ ዮም ወእሜጡ ነፍስየ ህየንተ ነፍሱ እስመ ትቤሎ ንብላዕ ወንመውት ጌሰመ እመ ኢንረክብ ወኢንበልዕ እንከ ዳግመ ወእግዚአብሔርሰ በእንተ ዘአሕየወት ነፍሶ እሞተ ረኃብ ለኤል ያስ አሕየወ ላቲ ወልዳ ወአቅለለ ላቲ ክበዳ ወባረከ ማዕዳ፡፡

፳፭ ርእዩኬ ኦ አኀውየ ከመ ይትማሰሎ ኤልያስ ለእግዚኡ በኵሉ ምግባር ዘሀለወ ይገብር እስመ ኤልያስ ባረከ ምልዓ ሕፍን ሐሪጸ ወረሰዮ ሲሳየ ለፍጻሜ አሐዱ ዓመት ሎቱኒ ወለእንታክቲ ብእሲት ምስለ ክልኤቱ ደቂቃ ከማሁ እግዚእነሂ ባረከ ማዕደ ወአጽገቦሙ ለሃምሳ ምዕት በክ ልኤ ዓሣ ወበሀምስቱ ኅብስት፡፡

፳፮ እስመ ኤልያስ አንሥአ ወልደ መበለት ዘሞተ በሀገረ ስራጵታ ዘሲዶና እንተ ሀገረ ሶርያ ወሳይዳ ከማሁ እግዚእነሂ አንሥአ በድነ ምውተ ዘወልደ መበለት በሀገረ ና ሆነች ብላቴናም ታላቅ ክብርን አከበረችው፤ዛሬ ተርቦ፣ተጠምቶ ወደ እኔ ስለመጣው ሰው ምክንያት ከልጆቼ ጋር በረኃብ ብሞት ይሻለ ኛል፤ስለእርሱም ነፍሴን እሰጣለሁ ብላለችና፡፡ ዛሬ ተመግበን ነገ እንሞ ታለን፤ሁለተኛም አናገኝም፤አንመገ ብም ብላዋለችና፡፡ እግዚአብሔርም ኤልያስን ነፍሱን ከረኃብ ስላዳነ ችው ልጇን አዳነላት፤ሸክሟንም አቀ ለለላት፤ ማዕዷንም ባረከላት፡፡

25. ወንድሞቼ ስሙ፡፡ ነቢዩ ኤል ያስ በሚያደርገው ተግባር ሁሉ ጌታውን እንደሚመስለውም አስተ ውሉ፡፡ ኤልያስ እፍኝ ሙሉ ዱቄትን ባረከና ለእርሱ ለዚህች ሴት ከሁ ለት ልጇቿ ጋር የሚበቃ የአንድ ዓመት ምግብ አደረገው፡፡እንደዚህም ሁሉ ጌታችንም ማዕዱን ባርኮ በሁለት ዓሣና በአምስት እንጀራ አምስት ሺህ ሰዎችን አጠገበ፡፡

26.ኤልያስ የሶርያና የሲዶና ክፍል በምትሆን በስራጵታ ሀገር የሞተ የመበለት ልጅ የሆነ በድንን አስነሣ ፤ኤልያስ ከንጉሡ ከአክዓብና ከሚ ስቱ ከኤልዛቤል ፊት እንደሸሸ በ

ይን ወከመ ኤልያስ ጐየ እምገጸ አክዓብ ንጉሥ ወኤልዛቤል ብእሲቱ ወነበረ ኀበ ፈለገ ኮራት ዘውእቱ ደብረ ኪሩብ ወቦ ኀበ ተብኅለ ውስተ ኮራት ክልኤተ ዓመተ ወስድስተ አውርኃ ወበሀገረ ስራጵታ አሐደ ዓመተ፡፡

፳፯ ወከማሁ እግዚእነሂ ጐየ እምገጸ ሄሮድስ ወነበረ ውስተ ምድረ ግብፅ ሠለስተ ዓመተ ወመንፈቀ ራብዕ ዓመት ወጉልቆ አውራኂሁ አርብኣ ወክልኤቱ ወፍቅደ ዕለታቲሁ ዕሥርቱ ወክልኤቱ ምዕት ወስልሳ ከመ ቃለ ዮሐንስ ረእዩ ኅቡአት ወበከ መ ኤልያስ ዐርገ ሰማያተ ወካእበ ይመጽእ ከመ ይኩን ሰማዕተ ለዳግማዊ ምጽአተ ወልደ እግዚአ ብሔር ከማሁ እግዚእነሂ ይኬንን ሕያዋነ ዐርገ በስብሐት ውስተ ሰማያት ወካዕበ ይመጽዕ በዘዚ አሁ ስብሐት፤ኦ እግዚኦ አሜሃ መሐረነ ወተሣሃለነ ወረስየነ ድልዋነ ከመ ንቁም በየማንከ ምስለ ቡሩካን አባግዒከ አሜን፡፡

ኮራት ምንጭም እንደተቀመጠ ይህም የኪሩብተራራ ነው፤በኮራት የሚልም አለ፤በኮራት የተቀመጠ ውም ሁለት ዓመት ከስድስት ወር በስራጵታ ሀገር አንድ ዓመት ነው፡፡

27. እንደዚሁም ሁሉ ጌታችንም ከሄሮድስ ፊት ሸሽቶ በግብፅ ሦስት ዓመትና የአራተኛው ዓመት መንፈቅ (ሦስት ዓመት ከመንፈቅ) ተቀመጠ፤የወሮቹ ቁጥርም አርባ ሁለት ወር ነው፤የዕለታቱ ቁጥርም የተሰወረውን እንደ ሚመለከት እንደ ዮሐንስ ቃል አንድ ሺህ ከሁለት መቶ ስልሳ ነው፡ኤልያስ ወደ ሰማይ እንደ ዐረገ፤ለሁለተኛው የእግዚአብሔረ ልጅ መምጣት ምስክር ይሆን ዘንድ ዳግመኛ እንደሚ መጣ እንደዚሁም ሁሉ ጌታችንም ሕያዋንን ይገዛ ዘንድ በምስጋና ወደ ሰማይ ዐረገ፡፡ዳግመኛም በዚህ ምስጋና ይመጣል፡፡አቤቱ ያን ጊዜ ማረን፤ይቅር በለን፤ከተባረኩ በጐ ችህ ጋርም በቀኝህ እንቆም ዘንድ የበቃን አድርገን አሜን፡፡

፳፯ አ ክርስቶስ መድኀኒነ ዘለወርኮ ለኤልያስ እምገጸ ኤልዛቤል ንግሥት ወፈነውኮ ቤተ ብእሲት መበለት ጸግወነ አዕምሮ ሠናየ ከመ ንትወከፍ ነዳያነ በስመ ዝንቱ ነቢይ ወንንሳእ እምኀቤክ ዓስበ ዝንቱ ነቢይ። እስመ ሰማእነ በወንጌል ቅዱስ ኪዳነ ዘወሀብኮሙ ለአርዳኢክ ወትቤሎሙ ዘተወክፈ ነቢየ በስመ ነቢይ ዓስበ ነቢይ ይነሥዕ።

፳፱ ወረስየነ ከመ እንታክቲ መበለት ዘተወክፈት ዘንተ ነቢየ በስመ ነቢይ ዘውእቱ ዮናስ ወነሥአት ዓስበ ነቢይ ወተመጠ ወት ሲሳየ ጽድቅ ዘለዓለም እም ኀበ እግዚአብሔር አምላኩ ወጸግበት በመዋዕለ ረኀብ ወተአመነት በአንሥአተ ወልዳ ከመ ብእሴ እግዚአብሔር ውእቱ ወአዕመረት ከመ መንፈስ ቅዱስ ኅዱር ውስቴቱ።

፴ ወካዕበ ንስእለክ ወናሰተብሎአ ክ በእንተ ኤልያስ ፍቁርክ ዘተመ ክሐ ብክ ከመ ጳውሎስ ዘይቤ መኑ የኃድገነ ፍቅሮ ለክርስቶስ 28. ኤልያስን ከንግሥት ኤልዛ ቤል ፊት የሰወርከው ወደመበለቲ ሴት ቤትም የላክኸው መድኃኒታ ችን ክርስቶስ ሆይ በዚህ ነቢይ ስም ነዳያንን እንቀበል፣ከአንተም ዘንድ የዚህን ነቢይ ዋጋ እናገኝ ዘንድ መልካም አዕምሮን አድለን፡ በቅዱስ ወንጌል ለደቀ መዛሙር ትህ የሰጠሃቸውን ቃል ኪዳን ሰምተናልና "ነቢይን በነቢይ ስም የተቀበለ የነቢዩን ዋጋ ያገኛል ብለሃቸዋልና።

29. ይህን ነቢይ በነቢዩ ስም እን ደተቀበለች እንደዚህች ሴትም አድር ገን፣ልጇም የነቢይ ልጅ ተባለ፣ይህም ዮናስ ነው። የነቢዩን ዋጋም አገ ኘች፣ ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ዘንድም ዘለዓለማዊ የሆነ የድድቅን ምግብ ተቀበለች፣በረኀብ ዘመንም ጠገበች፣እርሱ የእግዚአበሔር ሰው እንደሆነና ልጇንም እንደ ሚያስነ ሣው አመነች፣ መንፈስ ቅዱስ እንዳደረበትም ዐወቀች።

30. ዳግመኛም የክርስቶስን ፍቅር ማን ያስተወናል? ሕማም ነውን ችግር ነውን ረኀብ ነውን መራቆት ነውን ስይፍ ነውን ስቃይ

ሕማምኑ፣ምንዳቤኑ፣ተስዶኑ፣ረኃ ብኑ፣ዕርቃንኑ፣መጥባሕትኑ፣ጻእ ርኑ ወዘንተ ኵሎ ተአኒሦ ዘኢፈ ተሐ ቃሎ ወዘንተ ኵሎ ተዘኪረከ እምዝ ዳግመ ኢታርእየነ ዘከመ አሜሃ መዋዕለ ረኀብ በዝ ዓለም ወዘይመጽእ ዓለም ደምረነ ምስለ ኵሎሙ ቅዱሳኒክ እለ የኃድሩ ውስተ ጽላሎትክ። እስከ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፴፩ አ ዘጸምከ መዓልተ ወሌሊተ በእንተ ፍቁርክ ኢትጸመመኒ ስእ ለትየ ዕሥየኒ ዕሤተ ሠናየ ዘዓ ይን ኢርእየ ወእዝን ኢሰምዓ ወበልበ ሰብእ ዘኢተንሰየ ኤልያስ ዘጸዋዕካ ስብእሲት ዘስራጵታ ወባረከ ኵሎ መንበርተ ቤታ ህጸተ ሲሳይ ኢትር አይ ለዓመተ ረኀብ እስከ ሕልፈታ ወዘሞተ ወልዳ አንሣእከ ሳቲ እስመ አንተ አብ ለእንለ ማውታ። ተፈ ጸመ ድርሳን ዘወርኃ መጋቢት በሰ ላመ እግዚአብሔር አሜን።

ድርሳ ኤልያስ ዘወርኃ ሚያዚያ

፩ ይትባረክ እግዚአብሔር አምላኩ ለኤልያስ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስ ቶስ ዘበጥምቀቱ ወለደነ ዳግመ ነውን? እንዳለው እንደጳውሎስ በአ ንተ ስለተመካብህ ስለ ወዳጅህ ስለ ኤልያስ ብለን እንለምንሃለን፣እን ማልድሃለን። ይህን ሁሉታግሦ ውግዘቱን አልፈታምና፣ ይህን ሁሉ አስበህ እንደዚያ ዘመን በዚህ ዓለም በሚመጣውም ዓለም የች ግርን ዘመን አታሳየን በረድኤትህ ከሚያድሩ ከቅዱሳንህ ጋርም ደ ምረን፣ ለዘለዓለሙ አሜን።

31.ስለ ወዳጅህ ብለህ በቀንና በሌ ሊት የጸምህ ሆይ ልመናዬን ቸል አትበለኝ፣ዐይን ያላየውን ጆሮ ያልሰ ማውን በሰው ልቡና ያልታሰበውን መልካም ስጦታን ስጠኝ፣ የስራጵታ ዋን ሴት የጠራህ ኤልያስ ሆይ የረ ኀቡ ዘመን እስከ ሚያልፍ ድረስ ምግብ ማጣትን እንዳታይ የቤቷን ንብረት ሁሉ ባረክህ፣የሞተ ልጇንም አስነሣህላት፣አንተ ለሙት ልጆች አባት ነህና። የመጋቢት ወር ድር ሳን በእግዚአብሔር ሰላም ተፈጸመ አሜን።

የሚያዝያ የኤልያስ ድርሳን

1. በጥምቅት ዳግመኛ የወለደን፣ ለንስሓ ጸምን የሰጠን፣በመስቀሉ ሰላምን ያደረገልን በትንሣኤው

ወለንስሐ ወሀበነ ጾመ ወበመስቀሉ ገብረ ለነ ሰላመ ዘበትንሣኤሁ ሰዓረ መርገመ ወአብርሃ ኵሎ ዓለመ ዘሎቱ ስብሐት ምስለ አቡሁ ኄር ወመንፈስ ቅዱስ ማሕየዊ ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡

፪ ወዝንቱ ድርሳን ዘይትነበብ በወርኃ ሚያዝያ በረድኤተ እግዚአ ብሔር ወበስእለታ ለእግዝትነ ቅድ ስት ድንግል ማርያም ወላዲተ አምላክ ወእንዘ ሀሎ ኤልያስ ውስተ ስራጵታ ቤተ ብሲት መበለት ኮነ ቃለ እግዚአብሔር ኀቤሁ ወኮኖ ሠለስተ ዓመተ ወስድስተ አውርኃ እምአመ ጐየ እምገጸ አክዓብ ንጉሠ እስራኤል ወይቤሎ ሑር አስተርእዮ ለአክ ዓብ እስመ አነ እሁብ ዝናመ ላዕለ ምድር ወተንሥአ ኤልያስ ወሖረ ከመ ያስተርእዮ ለአክዓብ፡፡

፫ ወጸውዖ አክዓብ ለአብድዩ መጋ ቢሁ ወይቤሎ ነዓ ናንሶሱ ውስተ ገዳም ወኀበ አንቅተ ማያት ለእመ ንረክብ ሣዕረ ወማየ ወንጊስ ውስ ተአፍላግ ወናሕዩ አፍራሲነ ወአ ብቅሊነ ኢየኀልቁ እንስሳቲነ እለ ተርፉ ወተፋለጡ በበይናቲ መርገምን ያጠፋ ዓለምን ሁሉ ያበራ የኤልያስ አምላክ ጌታችን ኢየሱሰ ክርስቶስ እግዚአብሔር ይመስገን፤ከቸር አባቱ ማኅየዊ ከሆ ነከመንፈስ ቅዱስ ጋር ምስጋና ለእ ርሱ ይሁን ለዘለዓለሙ አሜን፡፡

2. በእግዚአብሔር አጋዢነት አም ላክን በወለደች በእመቤታችን በቅ ድስት ድንግል ማርያም አማላጅነት በሚያዝያ ወር የሚነበብ ድርሳን ይህ ነው፡፡ኤልያስ በስራጵታ ከመ በለቷ ሴት ቤት እያለ የእግዚአብ ሔር ቃል ወደ እርሱ መጣ፡፡ ከእስራኤል ንጉሥ ከአክዓብ ፊት ከሸሸም ሦስት ዓመት ከመንፈቅ ሆኖት ነበር፡፡ ሒድና ለአክዓብ ተገ ለጥ፤እኔ ዝናምን በምድር ላይ አዘን ማለሁና አለው፡፡ኤልያስም ተነሥቶ ለአክዓብ ይገለጥ ዘንድ ተነሣ፡፡

3. አክዓብም ባለሟሉ አብድዩን ጠራውና ና በሜዳው በውኃው ምንጮች እንንቀሳቀስ፤ሣርና ውኃን እናገኝ ከሆነም ወደ ወንዞች እን ሒድ፤ፈረሶቻችን፣ በቅሎዎቻችንን ምእናድን፤የቀሩት እንስሳቶቻችን ስንኳን እንዳያልቁ አለው፡፡ መንገድ

ሆሙ እንዘ የሐውሩ ፍኖተ እስመ ይ ቤሎ ለእመ ረከብኩ አነ እጼውዓከ ወለእመ ትረክብ አንተ ትጼውዓኒ ወኮኑ ላእካነ ለርእሶሙ ኃጢኦሙ ዘይትለአኮሙ ወአክዓብኒ ሖረ አሐተ ፍኖተ እንተ ባሕቲቱ ወአብድ ዩኒ ሖረ ካልዕተ ፍኖተ እንተ ባሕቲቱ ወእንዘ ሀሎ አብድዩ ውስተፍኖት መጽአ ኤልያስ ባሕቲቶ በይእቲ ፍኖተ አብድዩ፡፡

፬ ርእዩኬ አኀውየ ከመ ሀሎ ዐቢይ ምስጢር አምላካዊ ማእከለ አክዓብ ወአብድዩ አኮኬ ተፈልጦ ቶሙ በሐዊረ ፍኖት ባሕቲቱ አላ በልቦሙ ወበሐልዮቶሙ እስመ አብድዩ ኮነ ፈራኄ እግዚአብሔር ወያከብሮሙ ለፈራህያነ እግዚአ ብሔር ወበእንተዝ ኮነት ፍኖቱ እንተ ባቲ የሐውር ኤልያስ ቅሩበ እግዚአብሔር ወአክዓብሰ ዘይብል አልቦ እግዚአብሔር ወሖረ ካልዓ ፍኖተ፡፡

፭ አብድዩሰ ዘየኀሥሶ ለእግዚአ ብሔር በኀቡዕ ሶበ ርእዮ ለኤል ያስ እምርኁቅ እንዘ ይመጽእ ሮጸ ወሰገደ ሎቱ ወወድቀ ብገጹ ወይቤ አንተኑ ውእቱ እግዚእየ ሲሔዱም እርስ በርሳቸው ተለያዩ፡፡ እኔ ካገኘሁ እጠራሃለሁ፤አንተም ካገኘህ ትጠራኛለህ ተባባሉ፡፡የሚላካ ቸው አጥተው ለራሳቸሙ ተላላኪ ሆኑ፡፡ አክዓብ በአንዲት መንገድ ለብቻው ሔደ፡፡ አብድዩ በመንገድ እያለም አብድዩ በሚሔድባት በዚያች መንገድ ኤልያስ ብቻውን መጣ፡፡

4. ወንድሞቼ ሆይ በአክዓብና በአብድዩ መካከል ታላቅ የሆነ አምላ ካዊ ምስጢር እንዳለ አስተውሉ፡፡ መለያየታቸው መንገድ በመሔድ ብቻ አይደለም፡፡ በልባቸውም በአሳባ ቸውም ነው እንጂ፡፡ አብድዩ እግዚአ ብሔርን የሚፈራ፣ እግዚአብሔርን የሚፈሩትንም የሚያከብር ነበርና ፤ስለዚህም መንገዱ የእግዚአብሔር ወዳጅ ኤልያስ በሚሔድበት መን ገድሆነ፡፡ አክዓብም እግዚአብሔር የለም የሚል ነበር፡፡ስለሆነም በለላ መንገድ ሔደ፡፡

5. አብድዩ እግዚአብሔርን የሚ ፈልገውም በስውር ነበር፡፡ ኤልያ ስን ከሩቅ ሲመጣ ባየው ጊዜም ሮጠ፤ሰገደለትም፡፡ በግንባሩም ወደ ቀ፤አንተ ጌታዬ ኤልያስ ነህን?

ኤልያስ ወይቤሎ ኤልያስ እወ
አነ ውእቱ ሑር ወበሎ ለአክ
ዓብ እግዚእከ ናሁ ኤልያስ ሀሎ
ውስተ ፍኖት ወአውስአ አብድዩ
ወይቤሎ ለኤልያስ ምንት አበሳ
አበስኩ ላዕሌከ ከመ ትመጥወኒ
ለገብርከ ውስተ እዴሁ ለአክዓብ
ከመ ይቅትለኒ ሕያው እግዚአብ
ሔር ከመ አልቦ ሕዝብ ወመንግ
ሥት ኀበ ኢለአከ እግዚእየ ይኅሥ
ሡከ ወኢረከቡከ ወይቤልዎ ኢሀሎ
ወአምሐለ መንግሥተ ወበሐውርቲሃ
ወባሕቱ ኢረከበከ ወይእዜኒ ትብ
ለኒ አንተ ሑር በሎ ለእግዚእከ
ናሁ ሀሎ ኤልያስ ውስተ ፍኖት
ወለእመ ሖርኩ አነ እምኀቤከ ወአመ
ነሥአከ ወወሰደከ መንፈሰ እግዚአብ
ሔር ዘላዕሌከ ባእደ ብሄረ ኀበ ኢየአ
ምሮ አነ ወእመ አነ ሖርኩ ወነገ
ርክዎ ለአክዓብ ወመጺኦ እመኀሠሰከ
ወኢረከበከ ይቀትለኒ ህየንቴከ፡፡

፮ ኢያእመርከኑ ከመ አነ ገብርከ
ፈራኄ እግዚአብሔር ወኢሰማ
እከኑ ዘገበርኩ አነ አመ ቀተለቶሙ
ኤልዛቤል ለነቢያተ እግዚአብሔር
ወኀባእኩ ክልኤ ዕደወ እምነቢያተ
እግዚአብሔር በበውስተ በዓት
አለው፡፡ ኤልያስም አዎ፤ ነኝ፤
ጌታህ አክዓብን ኤልያስ በመንገድ
አለ ብለህ ንገረው አለው፡፡ አብድ
ዩም መለሰ፤ኤልያስንም ይገድለኝ
ዘንድ በአክዓብ እጅ አሳልፈህ ትሰ
ጠኝ ዘንድ በአንተ ላይ ምን አጠፋሁ፡፡
ሕያው እግዚአብሔርን ጌታዬ
አንተን ይፈልጉ ዘንድ ያልላከበት
ሕዝብና መንግሥት የለም፤ ነገር
ግን አላገኙህም፤ የለም አሉት፤
ነገሥታቱን፣ሀገሩን ሁሉ አስማለ፤
ነገር ግን አላገኘህም፡፡ ዛሬ ደግሞ
ሒድና ጌታህን ኤልያስ በመንገድ
አለ በለው ትለኛለህ፡፡ እኔ ከአንተ
በሔድሁ ጊዜ በአንተ ያደረ የእግ
ዚአብሔር መንፈስ እኔ ወደማላ
ውቀው ወደ ሌላ ሀገር ቢወስድህ፣
እኔ ሂጀ ለአክዓብ ብነግረው መጥቶ
ቢፈልግህና ባያገኝህ ስለአንተ
እኔን ይገድለኛል፡፡

6. አገልጋይህ እኔ እግዚአብሔርን
የምፈራ እንደሆንሁ አታውቅምን?
ኤልዛቤል የእግዚአብሔርን ነቢያት
በገደለቻቸው ጊዜ እኔ ያደረግሁትን
አልሰማህምን የእግዚአብሔርን ነቢ
ያት በዋሻው ሁለት፣ሁለት አድርጌ

ወሴሰይክዎሙ እክለ ወማየ
ወይእዜኒ አንተ ትብለኒ ሑር
ወበሎ ለእግዚእከ ናሁ ኤልያስ
ሀሎ ወይቀትለኒ እንከ፡፡

፯ ወይቤሎ ኤልያስ ሕያው
እግዚአብሔር አምላክ ኃያል
ዘቆምኩ ቅድሜሁ ከመ ዮም
አስተርእዮ፡፡ ወሖረ መስፍን
ወተቀበሎ ለአክዓብ ወአይድዖ
ኵሎ ዘይቤሎ ኤልያስ ወሰሚዖ
አክዓብ ተምአ ጥቀ ወጐጕአ ከመ
ይቅትሎ ወሶበ ርእዮ ኤልያስ ም
ሉአ ጸጋ እግዚአብሔር ተአተተ
ሰይጣን እምኔሁ ወቦአ መንፈሰ
ፍርሃት ውስተ ልቡ ለአክዓብ ሮጸ
ወተቀበሎ ለኤልያስ ወይቤሎ
ለኤልያስ አንተኑ ዘትገፈትኦሙ
ለእስራኤል ወብሂሎቱሰ ትገፈትዖ
ሙ እስመ እምጽንዓ ረኀብ ቀይህ
ይከውን ጸሊመ ወግዙፍ ይከውን
ድግዱገ ወነዊኀ ቆም ይትቀጻዕ ዘባኑ
ወይከውን ከመ ቀስት ጠዋይ፡፡

፰ ወይቤሎ ኤልያስ አንሰ ኢይገ
ፈትዖሙ ለእስራኤል አላ አንተ
ወቤተ አቡከ እለ ኀደግምዎ ለእ
ግዚአብሔር አምላክክሙ
ሰውሪያቸዋለሁ፤እንጀራና ውኃም
እመግባቸው ነበርና፡፡ ዛሬ ግን አንተ
ሒድና ጌታህን ኤልያስ አለ በለው
አልኸኝ፤ ብነግረው እነሆ ይገለኛል
አለ፡፡

7. ኤልያስም ዛሬ እንደምገለጥለት
በፊቱ የቆምሁለት የኃይል አምላክ
ሕያው እግዚአብሐርን አለ፡፡ አብ
ድዩም ሔደ፡፡ አክዓብንም ተገናኘው፡፡
ኤልያስ የነገረውን ሁሉ ነገረው፤
አክዓብም በሰማ ጊዜ ፈጽሞ
ተቆጣ፡፡ይገድለው ዘንድም ቸኮለ፡፡
የእግዚአብሔርን ጸጋ የተሞላ ኤል
ያስ ባየው ጊዜም ሰይጣን ከእርሱ
ተወገደ፡፡ በአክዓብ ልቡናም የፍር
ሐት መንፈስ አደረ፡፡ኤልያስንም ሮጦ
ተቀበለው፤ ኤልያስንም እስራኤልን
የምታገለባብጣቸው አንተ ነህን አለ
ው፡፡ የምታገለባብጣቸው ማለቱም
ከረኀቡ ጽንአት የተነሣ ቀዩ ጥቁር፣
ወፍራሙ ቀጭን ይሆናልና፤ረዥ
ሙም ወገቡ ይጐብጣል፤እንደተ
ጣመመ ቀስትም ይሆናልና፡፡

8. ኤልያስም እኔ አላገለባብጣቸ
ውም፤አምላካችሁ እግዚአብሔርን
የተዋችሁ አንተና የአባትህ ወገን
እንጂ፡፡ሒዳችሁ በዓለም ያሉ አማ

ወሖርክሙ ወተለውክሙ አማል
ክተ በዓለም ወይእዜኒ ለእክ ኀበ እስ
ራኤል ወእስተጋብኦሙ ኀቤየ ውስተ
ደብረ ቀርሜሎስ ወለነቢያተ ሀሰት
በ፹፱ወ፯ ወሃምሳ ወለነቢያተ ምህራ
ማተ አዕዋም እለ ይሴሰዩ
እማዕደ ኤልዛቤል ወለእክ አዘዓብ
ኀበ እስራኤል ወእስተጋብኦሙ ለሰ
ሎሙ ነቢያት ውስተ ደብረ
ቀርሜ ሎስ።

፱ ወቀርበ ኤልያስ ኀበ ኵሎሙ
እስራኤል ወይቤሎሙ እስክ ማ
እዜኑ ተሐነክሱ በክልኤሆን ጌጋያ
ቲክሙ ለእመእግዚአብሔር ውእቱ
አምላክ ኪያሁ ትልው ወለእመ ቤል
አምላክ ኪያሁ ትልዉ ወአልቦ
ቃል ዘአውስአም ሕዝብ እስመ ቦአ
ነገሩ ውስተ ልቦሙ ወደገመ ተና
ግሮቶሙ ወይቤሎሙ አነ ባሕቲ
ትየ ተረፍኩ እምኵሎሙ ነቢያተ
እግዚአብሔር ወናሁ ነቢያተ በዓል
አርባዕቱ ምዕት ወሃምሳ ብእሲ
ወእምነቢያተ ምሕራማት አም
አርባእቱ ምዕት።

፲ ያምጽኡ ለነ ዝየ ክልኤተ
አልሕምተ ወንረይ ሎሙ አሐደ
ወይጥብሕም እሙንቱ በበመሌ
ልክትን አምልካችኂልና። አሁንም
ወደ እስራኤል ላክ፤ እኔ ወደ አሰ
ሁበት ወደቀርሜሎስ ተራራም
ሰብስባቸውና፤አራት መቶ ሃምሳ
ውን የሐሰት ነቢያት፣ከኤልዛቤል
ማዕድ የሚመገቡ አራት መቶ የጣዖት
ነቢያትንም ሰብስባቸው አለው።
አክዓብም ወደ እስራኤል ላከ። ነቢ
ያትን ሁሉ ቀርሜሎስ ወደተባለው
ተራራ ሰበሰባቸው።

9. ኤልያስም ወደ ሁሉም እስራ
ኤል ቀርቦ እስክ መቼ ድረስ በሁ
ለት አሳብ ታነክሳላችሁ? እግዚአብ
ሔር አምላክ ከሆነ እርሱን አምልኩ
፤እርሱንም ተከተሉት። ቤል አምላክ
ከሆነ ግን እርሱን አምልኩት፤ተከ
ተሉትም አላቸው። ሕዝቡም የመ
ለሱትቃል አልነበረም። ነገሩ በልቦ
ናቸውአድሯልና፤ ደግሞም ተናገራ
ቸው። ከእግዚአብሔር ነቢ
ያትሁሉ እኔ ብቻዬን ቀርቻለሁ።
የበዓል ነቢያትግን እነሆ አራት
መቶ ሃምሳ ናቸው፤ ከዛፍ ጣያት
ነቢያትም አራት መቶ አሉ።

10. ሁለት ላሞችን ወደዚህ ያም
ጡልን፣ምረጡላቸውና አንዱን አ
ርደው በየብልቱ ከዕንጨቱ ላይ

ሊቱ ወይደይም መልዕልተ ዕፀው
ወኢያንድዱ እሳተ ወአነኒ እገብር
ካልዓ ላህመ ወኢይወዲ እሳተ
ወይጼውኡ እሙንቱኒ አማልክቲ
ሆሙ በበአስማቲሆሙ ወአነኒ
እጼውዕ ስመ እግዚአብሔር አም
ላኪየ ወእምኔሆሙ ዘፈነወ እሳተ
ውተወክፈ መሥዋዕቶ አምላክ
ውእቱ እምይእዜሰ እፈትሕ ቃልየ
ወአመርድ ዝናመ ውስተ ገጸ ለምድር።

፲፩ ወአውሥአም ኵሉ ሕዝብ
ወይቤልዎ ሠናየ ቃለ ነበብከ ወዘ
ንተ ዘይቤ አኮ በእንተ ተሐዝቦተ
ፈጣሪሁ አላ እስመ ኮነ ኤልያስ
ይትሐዘብ ተመይጦቶሙ ኀበ
እግዚአብሔር አምላኮሙ በእንተ
ዑረተ አልባቢሆሙ ።

፲፪ ወይቤሎሙ ኤልያስ
ለነቢያተ ጎፍረት ጎረዩ ለክሙ
አሐደ ላሕመ ወግበሩ ቅድመ
አንትሙ እስመትበዝኁ ወጸውኡ
በስመ አምላክክሙ ወእሳተ ኢት
ደዩ ኢታውእይም በእሳት ወዘአቅ
ደሞሙኂ ለእሙንቱ ከመኢያመ
ክንዩ ወኢይበልዎ እስመ አቅደመ
ሠዊዓ ዐርገ ሎቱ ወእሙንቱኂ ነሥኡ
ላሕመ ስቡሐ ዘነረዩ ወሥዕዎ ወጠ

ያድርጉት።እሳት ግን አያንድዱ።
እኔም ሌላ ላም አርጄ እሳት አል
ጨምርበትም። እነርሱም በየስሞ
ቻቸው አምላኮቻቸውን ይጥሩ።
እኔም የአምላኬ የእግዚአብሔርን
ስም እጠራለሁ። ከእነርሱም እሳ
ቱን ልክ መሥዋዕቱን የተቀበለው
አምላክ ነው፤ዛሬውኑም ውግዘቱን
እፈታለሁ፤ በምድርም ዝናምን
አወርዳለሁ አላቸው።

11. ሕዝቡም ሁሉ የተናገርኸው
ቃል መልካም ነው አሉት።ይህን
ያለውም ፈጣሪውን በመጠራጠር
አይደለም።ከልቡናቸው መታወር
የተነሣ ወደ አምላካቸው ወደ እግ
ዚአብሔር መመለሳቸውን ስለተ
ጠራጠረ ነው እንጂ።

12. ኤልያስም የሐሰት ነቢያትን
አንድ ላም ምረጡ፤ መጀመሪያም
እናንተ ሠው፤ በእሳትም አታቃ
ጥሉት አላቸው። እነርሱን ያስቀደ
ማቸውም እንዳያመልኩ፣ አስቀድሞ
ስለሠዋ ዐረገለት እንዳይሉት
ነው።እነርሱም የሰባዉን ላም ወሰ
ዱ፤ በየብልቱም አረዱት። በመሰ
ዊያውም ላይ አስቀመጡት። የበ
ዓልን (የጣዖትን) ስምም ጠሩ።

ብሕም በ፹ሰላሴቲቱ ወወደዩ ዳበ ምሥ
ዋዕ ወጸውኡ ስመ በዓል ወኢጎደጉ
ጸውኦቶ እምጊዜ ነግህ እስከ ቀትር፤

፲፫ ወይቤሉ ብዙኀ ጊዜያተ
ስምዓነ ቤል ስምዓነ ዳጐን ወአል ቦ
ዘተሰጥሞሙ እስመ ተከሥቶቱ
ለኤልያስ ከሠተ ስሕተቶሙ
በቅድመከሉ ሕዝብ ወሰበ ኮነ
ቀትረ አኀዘ ይሳለቅ ቦሙ
ኤልያስ ቴስብያዊ ወይቤሎሙ
ጸውእዎ በቃል ዐቢይ ዮጊ እስመ
ይትለሐይ ወእመ አኮ ይቴክዝ
አው ይነውም አልዕሉ ቃለክሙ
ወጽርሑ ሎቱ ወእንቅሕዎ ::

፲፬ ወአኀዙ ይጽርሑ ወይጸው
እዎ በቃል ዐቢይ ወወአሉ እንዘ
ይረውጹ ኀበ አመ ምሥዋዕ
ወኢረከቡ ምንተኒ ወቦአ ውስተ
ልቦሙ መንፈለ መዓት ወቀሥጥዓ
ወአኀዙ ይጥብሁ ሥጋሆሙ
በመጣብሕ ወበኮዖንው እስከ ኀየ
ሎሙ ደም ወመሰለሙ በዝንቱ
ከመ ዘመሥዋዕተ ያበውኡ ሎቱ
ለአምላኮሙ ዘኢይበቁዕ ወይትኔበዩ
እስከ ፍና ሠርክ ወሊተሰ ይመስለኒ
ዝንቱ ተነበዮ እንዘ ይብሉ ይደልወነ
መዊት በግብረ እደዊነ ወበአስቶ

ክጥዋት ጀምሮ እስከ ቀትርም
መጥራትን አላቋረጡም።

13. ለብዙ ሰዓትም ቤል ሆይ ስማን
ቤል ሆይ ስማን ይሉ ነበር።ነገር
ግን ቃልም ድምፅም አልነበረም፤
የመለሰላቸውም አልነበረም፤የኤልያ
ስመገለጥ በሕዝቡ ሁሉ ፊት ስተ
ታቸውን ገልጦባቸዋልና። ቀትር
በሆነ ጊዜም ቴስብያዊው ኤልያስ
እየተጫወተ ከሆነ በታላቅ ድምፅ
ጥሩት፤ያም ባይሆን አዝኖ ይሆናል
ወይም ደክሞት ይሆናል።ድምፃችሁን
ከፍ አድርጋችሁ ጩኹለት፤ቀስቅሱ
ትም እያለ ይዘባበትባቸው ጀመር።

14. እነርሱም በታላቅ ድምፅ ይጮኹ
ይጠሩትም ጀመሩ፤ ወደመሠዊያው
ዛፍም ሲሯሯጡ ዋሉ። ነገር ግን
ምንም አላገኙም፤በልባቸውም
ፍጹም የቁጣ መንፈስ አደረባቸው
፤ሰውነታቸውንም ደም እስኮሚጥላ
ቸው ድረስ በሰይፍ ያርዱት በጦርም
ይወጉት ጀመሩ። በዚህም ሰማይጠ
ቅም አምላካቸው መሥዋዕትን የሚ
ያቀርቡለት ይመስላቸው ነበር። እስ
ከሚመሸም እንዲህ ይናገሩ ነበር።
ለእኔ ግን ይህ ድርጊት በእጃችን
ሥራ፤ ሰውንምበማሳታችን ምክ

ትነ ሰብእ እስመ ሀለዎ ለኤልያስ
እምድኅረ ዕርገቱ መሥዋዕተ ከመ
ያሕልቆሙ በአፈ መጥባሕት
ወበአፈ ኵሕናት ::

፲፭ ወከመዝ ሶበ ኮነ ጊዜ ቀትር
ሶቤሎሙ ኤልያስ ለኅቢያተ ኀፍረት
ዕርገቱ ለመሥዋዕት ኮነክሙ
እምይእዜሰ እንከ እገብር አነኒ
መሥዋዕትየ ተዓገሡ ወሑሩ
ወይቤሎሙ ኤልያስ ለሕዝቡ
ንዑ ኀቤየ ወሑሩ ኀቤሁ ወነሥአ
ኤልያስ ዐሥርተ ወክልኤተ አዕ
ባነ በከመ ኮልቆሙ ለሕዝበ
እስራኤል በከመ ይቤሎ እግዚአ
ብሔር ለያዕቆብ ይኩን ስምከ
እስራኤል ወነደቀ በእማንቱ አዕ
ባን ወአሕየወ በስመእግዚአብሔር
ዘተመዝበረ ምሥዋዓ ወገብረ
ባሕረ ዘያገምር ክልኤተ
በመስፈርተ ዘርእ እንተ ዐውዱ
ለምሥዋዕ ዘገብረ ወወደየ ዕፀወ
መልዕልተ ምሥዋዕ ወመተሮ
ለላሕም በበመሴሊቱ ወአንበሮ
መልዕልተ ዕፀው ዘምሥዋዕ::

፲፮ ወይቤሎሙ ለሕዝብ አም
ጽኡ ሊተ አርባእተ መሳብዕተ
ማይ ወሡዑ መሥዋተ ዲበ

ንያተ ሞት ይገባናል ሲሉ ይመስ
ለኛል። ኤልያስ መሥዋዕቱን ከሠዋ
በኋላ፤በሰይፍና፤በጦር ያስጨርሳ
ቸው ዘንድ አለውና።

15. ቀትር ሲሆን የመሥዋዕቱ
ማረግ እንዲህ በሆነ ጊዜም ነቢዩ
ኤልያስ የሐሰት ነቢያትን ይበቃች
ኋል፤ ከእንግዲህስ ወዲህ እኔ
መሥዋዕቴን አቀርባለሁ፤ዝም ብላች
ሁ ሒዱ አላቸው። ኤልያስም ሕዝ
ቡን ወደ እኔ ኑ አላቸው። ወደእር
ሱም ሔዱ። ኤልያስም እግዚአብ
ሔር ያዕቆብን ስምህ እስራኤል
ይሁን እንዳለ በእስራኤል ሕዝበ
ቁጥር ልክ ዐሥራ ሁለት ድንጋዮችን
ወሰዶ በእነዚህ ድንጋዮችም መሠ
ዊያንሠራ፤የፈረሰውን መሠዊያምስ
እግዚአብሔር ስም ጠገነው።በዙር
መለኪያ ሁለት የሚሆን ውኃንም በ
መሠዊያው ዙሪያ አዘጋጀ። በመሠ
ዊያው ላይም ዕንጨት ጨመረ።
ላሙንም በየብልቱ ቆራረጠና
በመሥዋዕቱ ላይ ባለው ዕንጨት
አደረገው።

16. ሕዝቡንም አራት የውኃ ጋን
አምጡልኝ፤መሥዋዕትም ሰዉ አላ
ቸው። እንዲሁም አደረጉ፤ ጨም

ዕፀዊሁ ወገብሩ ኮማሁ ወይቤሎሙ ድግሙ ወደገሙ ወይቤሎሙ ሠልሱ ወሠለሱ፡፡ ወውኅዘ ማይ ዓውደ ምሥዋዕ መሊኦ ውስተ ባሕር ማዩ፡፡ ወነጸረ ኤልያስ ውስተ ሰማይ ወጸርሐ ወይቤ እግዚኦ አምላከ አብርሃም አምላከ ይስ ሐቅ ወአምላከ ያዕቆብ እስራኤል ስምዓኒ ጸሎትየ ወተወከፍ ዘንተ መሥዋዕተ ዮም በዛቲ ዕለት ወያዕ ምሩ ኵሉ ሕዝብ ከመ አንተ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ባሕቲትከ ወአልቦ ባዕድ አምላክ ዘዕንበሌከ በሰማይ በላዕሉ ወበምድር በታሕቱ ወአንተ ገፍታዕከ ልቦሙ ለኵሎሙ ሕዝብ ድኅሬሆሙ ፡፡

፲፯ ወሶቤሃ ወረደት እሳት እምሰማይ እምኀበ እግዚአብሔር ወበልዓት መሥዋዕቶ ወዕፀዊሁኒ ወማዩኒ ዘውስተ ባሕሩ ወለሀሰት መርኤቶሂ ወወድቁ ኵሉ ሕዝብ በገጾሙ ወሰገዱ ወይቤሉ አማን እግዚአብሔር ውእቱ አምላከ ሰማይ ወምድር ዘየአቍሮ ለማይ በከርሠ ደመና ወኢይሰወጥ ደመናሁ ወየዐርጎ ዓቀበ ሰማይ ወያወርዶ ከመ ያሥተፍስሕ ገጻ ሩም አላቸው፤እነርሱም ጨመሩ፡፡ ሦስት አድርጉት አላቸው፤ ሦስት አደረጉት፡፡ውኃውም በመ ሥዋዕቱ አካባቢ ፈሰሰ፤በባሕሩም ሞላ፡፡ ኤልያስም ወደሰማይ ተመለ ከተ፤የአብርሃም አምላክ፣ የይስሐቅ አምላክ፣እስራኤል የተባለ የያዕቆብ አምላክ አቤቱ ሆይ እያለ ጮኸ፡፡ አቤቱ ጸሎቴን ስማኝ፤ በዚህች ዕለ ትም መሥዋዕቴን ተቀበል፤ሕዝቡ ሁሉ አንተ ብቻህን አምላክ እንደ ሆንህ፣ከአንተ ብቻ በቀርም በላይ በሰማይ በታች በምድር ሌላ አም ላክ እንደሌለ፣የሕዝቡን ሁሉ ልቡናም አንተ ወደ ኋላቸው እን ደገለባበጥህ ያውቁ ዘንድ አለ፡፡

17. ያን ጊዜም እሳት ከእግዚአብ ሔር ዘንድ ከሰማይ ወረደች፤ መሥ ዋዕቱን፣ ዕንጨቱን ፣ ባሕሩን ውኃ ውን፣ ድንጋዮንም በላች፤ መሬቱ ንም አቃጠለ፤ ሕዝቡም በፊታቸው ወደቁ፣ ሰገዱም በእውነትም የሰማ ይና የምድር አምላክ እግዚአብሔር ነው፤ውኃን በደመና ማሕፀን የሚቋ ጥረው፣ደመናው እንዳይዘንም የሚ ያደርገውም እርሱ ነው፡፡ በሰማይ

ለምድር ፡፡

፲፰ ወውእቱ ያሠርቅ ፀሐየ ወይፌንዎ ውስተ ምዕራቢሁ እስመ አሐዱ ውእቱ አምላኩ ለኤልያስ ወውእቱ ቀሠፈነ ወውእቱ ይሣሃለነ ውእቱ ከባቲ ወውእቱ ከሣቴ ኅቡዓቲሁ ለሰብእ ዘሕያው ወመዋቲሁ በዛቲ ዓለም ወበእንታክቲ፡፡ ወዝንቱ ኵሉ ዘገብረ ኤልያስ ነቢይ ይከውን አርአያ ወአምሳለ በደኃሪ መዋዕል ዘይገብር እግዚአብሔር እስመ እሳት ዘወረደ እምሰማያት ውእቱ ወልደ እግዚአብሔር ዘይሰምዕ ጸሎተ ንጹሐን ወይት ወከፍ መሥዋዕተ በከመ ቃለ ሐዋርያ ዘይቤ በመልእክቱ ወብነ ጸጋሁ እንተ በእንቲአሁ ንሠውዕ ለእግ ዚአብሔር ወናሠምሮ በጸሎት ወበስኢል እስመ አምላክነ እሳት በላዒ ውእቱ፡፡

፲፱ ወሥጋ ላሕምኒ ይእቲ ሥጋ እንተ ነሥዓ መድኅን እምማርያም እንበለ ሙስና እደ ምሥዋዕኒ ወደ አለ ጠፈር የሚያሳርገውም እርሱ ነው፤ ምድርን ያስደስታል (ያረካት) ዘንድም ያወርደዋል፡፡

18. እርሱ ፀሐይን ያወጣል፤ በመግቢያውም እንዲገባ ያደርገዋል ፡፡የኤልያስ አምላክ አንድ ነውና፡፡ እርሱ ገረፈን (ተቆጣን እርሱም ይቅር ይለናል፡፡ በሕይወት ያለውን፣ የሞተውንም የሰውን ገመና በዚህም፣ በወዲያኛውም ዓለም የሚሰውር የሚገለብጥ እርሱ ነው፡፡ ይህን ሁሉ ያደረገ ነቢዩ ኤልያስ በኋለኛው ዘመን እግዚ አብሔር ለሚያደርገው አርዓያና ምሳሌ ነው፤ከሰማያት የወረደው እሳት የንጹሐንን ጸሎት የሚሰማ፣ ሐዋርያው በመልእክቱ በእርሱ አማ ካኝነት ለእግዚአብሔር የምንሠዋ በት ጸጋ አለን፤በጸሎትና በምልጃም እናገለግለው ዘንድ እንዳለ መሥ ዋዕትን የሚቀበል የእግዚአብሔር ልጅ ነው፡፡ አምላካችን የሚያቃጥል እሳት ነውና፡፡

19. የላሙ ሥጋም ያለ ጥፋት (ኃጢአት) ክርስቶስ ከድንግል ማርያም የነሣት ሥጋ ናት፡፡ መሥ

መስቀል ውእቱ ወመራትኒ ዘሰሐሰ መቃብር ውእቱ፡ እስመ እግዚእነ ሶበ ሐመ ወሞተ በዲበ ዕፀ መስ ቀል ኀደረ ውስተ ልበ ምድር ወተንሥአ በሣልስት ዕለት አስተ ኃፈረ ኃጢአተ በዲበ ምድር ወአ ብህለ ሞተ እምውስተ ሲኦል ወነሰተ ሙስና እምውስተ መቃብር ወሰዓረ መርገመ በዲበ ዕፀ መስቀል ወማ ይሂ ዘውስተ ምሥቃዕ ማየ ጥም ቀት ውእቱ ወዕበኒሁኒ በጥልቁ ፲ወ፪ቱ ነገደ እስራኤል እሉ እሙንቱ ሐዋርያት እለወፅኡ እምሐቄሆሙ ለደቂቀ እስራኤል እለ ይሰመዩ መሠረታተ ቤተክርስቲያን ።

፳ ንግባዕኬ ካዕበ ወንዘክር ዕበዮ ለኤልያስ ዘቀንተ ኀይለ ወመዊዓ ወእምዝ ይቤሎሙ ኤልያስ ቴስብያዊ ለኵሉሙ ሕዝብ እለ ነስሑ ወተመይጡ ኀበ እግዚአብሔር አኮ አንትሙ ዘአበስክሙ አላ ዳእሙ ነቢያተ ሐሰት አስሐቱክሙ በስራያቲ ሆሙ ናሁኬ ተንሥኡ ወአኀ ዝዎሙ ለነቢያተ በዓል ወአልቦ ዘየመስጠክሙ እምኔሆሙ ወይ ዋዕቱ ዕፀ መስቀል ነው፤እሳቱ ያቃ ጠለው መሬትም መቃብሩ ነው። ጌታችን በዕፀ መስቀል ተሰቅሎ በሞ ተጊዜ በመቃብር ተቀብሮ በሦስ ተኛው ቀን ተነሥቷልና።በምድር ኃጢአትን አሳፈረ፤ሞትንም ከሲ ዖል አጠፋ፤መፍረስ መበስበስንም በመቃብር አስወገደ፡ መርገምንም በዕፀ መስቀል ሳይ ሻረ። በመሠዊ ያው ያሰው ውኃም የጥምቀቱ ውኃ ነው። በዐሥራ ሁለቱ የእስ ራኤል ነገድ የተዘጋጁት ድንጋዮ ችም ከእስራኤል ልጆች ወገብ የ ወጡ፤የቤተ ክርስቲያን መሠረት የተባሉ ሐዋርያት ናቸው።

20. ዳግመኛም እንመለስና ኃይልን ፤ድል አድራጊነትን የተጐናጸፈ የኤልያስን ገናናነት እናስታውስ። ከዚህ በኋላ የቴስብያው ሰው ኤል ያስ የተጸጸቱ፤ወደ እግዚአብሔርም የተመለሱ ሕዝቦችን ሁሉ የበደላ ችሁ እናንተ አይደላችሁም፤የሐሰት ነቢያት በሥራያቸው አሳቷችሁ እንጂ፤አሁንም ተነሡና የበዓልን ነቢያት ያዟቸው፤ ከእነርሱ ወገን የሚያመልጣችሁ አይኑር አላቸው። እነርሱም ይዘናቸዋል አሉት።እር

ቤልዎ አኀዝኖሙ ወይቤሎሙ አውርድዎሙ ውስተ ፈለገ ቂሶን ወቅትልዎሙ በህየ ወእምድኅረዝ ሮድዎሙ ወሰሐብዎሙ ወአውረ ድዎሙ ውስተ ፈለገ ቂሶን ወቀ ተሬዎሙ ለእሉ ነቢያተ በዓል ወለነቢያተ ምሕራማተ አም ውኑል ቈሙ ስምንቱ ምዕት ወሃምሳ ።

፳፩ ቦ ዘረገዝዎሙ በአፈ ኵሕና ትወቦ ዘኃረድዎሙ በአፈ መጥባሕ ትወቦ በነዲፈ ሐጽ ወቦ በውግረ ተዕብን በከመ እሙንቱ ተነበዩ በ ርእሶሙ ወጠብሑ ሥጋሆሙ በ መጥባሕት ወበኵሕናት ወይቤሉ ኵሉ ሕዝብ እለ ሰምዑ ዘንተ መንክርእግዚአብሔር በላዕለ ቅዱሳኒሁ እስመ ውእቱ ይውህብ ኃይለ ወጽንአ ለሕዝቡ ወመንክር ኃይሉ ዘገብረ በእዴሁ ለኤልያስ ዘውእቱ አምሳሊሁ ለክርስቶስ እስመ ክርስቶስ ሞተ ወተንሥአ በሣልስት ዕለት ከማሁ ኤልያስኒ ይመውት ወይትነሣእ በሣልስት ዕለት ወመንፈቀ መዓልት።

፳፪ አ ኤልያስ መንክር ኃይልከ ወመድምም ግብርከ ቱሴሰይከ በእፈ ቋዕ ፀዋግ ወኢኮንከ አላዌ ሱም ቂሶን ወደ ተባለው ምንጭ አውርዷቸውና በዚያ ግደሏቸው አላቸው። ከዚህ በኋላም ክብሏቸው ፣ጐተታቸው፤ ቂሶን ወደተባለው ምንጭም አወረዷቸው።እነዚህን የበዓል ነቢያትና፣የዕንጨቱን ባለያት ነቢያት ገደሏቸው። ቁጥራቸውም ስምንት መቶ ሃምሳ ነበር።

21.በጦር ስለት የወጓቸው አሉ፤ በሰይፍ ስለት ያረዷቸው አሉ፤ በቀስት የነደፏቸው አሉ። እነርሱ በራሳቸው ላይ እንደተነሡ፤ በሰይ ፍና በጦርም ሥጋቸውን እንደሰው በድንጋይ ተወግረው የሞቱም አሉ ። ይህን የሰሙት ሕዝቦች ሁሉ እግዚአብሔር በቅዱሳኑ የሚያደ ርገው ድንቅ ነው። እርሱ ለሕዝቡ ኃይልንና ጽናትን ይሰጣልና። በኤልያስ እጅ ያደረገው ኃይልም ድንቅ ነው፤ ይህም የክርስቶስ አምሳል ነው። ክርስቶስ ሞቶ በሦ ስተኛው ቀን ተነሣ፤ ኤልያስም ሞቶ በሦስተኛው ቀን በቀኑ እኩሌታ ይነሣልና።

22. ኤልያስ ሆይ ኃይልህ ድንቅ ነው፤ሥራህም ግሩም ነው።በክፉ አሞራ አፍ ተመገብህ፤ከአህያ መን

ሕግ ከመ ረአይታዊ ዘሰትየ እመንሰክ አድግ ማየ ጕየይክ እምገጸ ኤልዛቤል ንግሥት ወተጎባዕክ በቤተ መበለት ተዋቂስክ ምስለ አክዓብ ወኢያፍ ርሐክ ግርማ መንግሥቱ መጽብብ ተቃረንክ ምስለ ምድር ወኢክልአ ተክ ምቅዋመ እግር ቍተልክ ሕያው ወአንሣእክ ምውተ ሰቀልክ ዝናመ ወአዝነምክ እሳተ አስተጋፈርክ ነቢያተ ቤል ወአስተጋፈርክ አንተ ዘትገብር ዐቢያተ ::

፳፫ ሰላም እብል ለኤልያስ ቀናኢ፤ ነቢያተ ምሕራማት መዋዒ፤ በእሳተ ሰማይ ቍርባኖ ያውኢ፤ ከመ ዘነድ ቃሉ በላኢ፤ ረዳኤ ይኵነነ ጸሎቱ በቋዒ። ለአሮን ጸላእቱ ከመ በእሳት ነዱ፤መንፈቆመ-ኒ ከመ ዕመቀ ምድር ወረዱ፤ ኤልያስ አሐዱ ለአምላክ ላዕክ ፈቃዱ፤ ተበአ ሶሙ ለጸርየ ለአመ ኪያየ ሮዱ ወተዘከረኒ በትንሣኤሁ ለክርስቶስ አሐዱ።

፳፬ ዘተወክፈ ነቢየ በስመ ነቢይ አስበ ነቢይ ይነስዕ እምነበ ጋጋ ውኃን እንደጠጣ እንደ ሶምሶንም ከሕግ የወጣህ አልሆንህም። ከንግሥት ኤልዛቤል ፊት ሸሽህ፤ በመበለቷ ቤትም ተቀመጥህ ከአክዓብ ጋር ተዋቀስህ ጠባብ የሆነ የመንግሥቱ ግርማም አላስፈራህም።ከመሬት ጋር ተጣላህ፤ የእግር መረገጫ ግን አልከለከለችህም። ደኅና ውን ገደልህ፤የሞተውንም አስነሣህ። ዝናምን ሰቀልኸው፤እሳትን ግን አዘነምህ። የቤል ነቢያትን አሳፈርህ፤ታላላቅተአምራትን የምታደርግ አንተ አሳፈርሃቸው።

23. ለሚቀና፤የጣዖትን ነቢያትም ላሸነፈ ኤልያስ ሰላም እላለሁ፤ ቁርባኑን በሰማይ እሳት ያቃጥላል ፤ ቃሉም እንደ እሳት ይባላል፤ የሚጠቅም ጸሎትህም ረዳት ይሁነን። የአሮን ጠላቶች በእሳት እንደ ተቃጠሉ፤ግማሾቹም ወደጥልቁ ምድር እንደ ወረዱ፤ የአምላክን ፈቃድ የምትፈጽም አንዱ ኤልያስ ሆይ እኔን በከበቡኝ ጊዜ ጠላቶቼን ተጣላቸው፤አንድ በሆነ በክርስቶስ ትንሣኤም አስበኝ።

24. ነቢዩን በነቢይ ስም የተቀበለ ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ዘንድ

እግዚአብሔር አምላኩ ተፈጸመ ድርሳን ዘወርኀ ሚያዝያ ዘውእቱ ኄሳን በዕብራይስጥ ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን:: አዕምሩ ከመ ወርኀ ሚያዝያ ዘተሰምየ ወርኀ ሃሌ ሉያ ውእቱ ቀዳሜ አውራኅ ወርእሰ ዓመታት በከመ አዘዘ እግዚአብሔር አሜን።

<u>ድርሳነ ኤልያስ ዘወርኃ ግንቦት</u>

፩ ድርሳን ዘኤልያስ ነቢይ ዘይት ነበብ በወርኃ ግንቦት በረከተ አምላኩ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።ወእምዝ ይቤሎ ኤልያስ መዋዒ በውስተ ፀብእ ለአክዓብ ንጉሥ እንከሰ ዕርግ ወብላዕ ወስተይ እስመ ናሁ ደምፀ እገሪሁ ለዝናም ወዐርገ አክዓብ ይብላዕ ወይስተይ ወኤልያስኒ ዐርገ ውስተ ደብረ ቀርሜሎስ ወሰገደ ውስተ ምድር ወወደየ ርእሶ ውስተ ብረኪሁ ወእንዘ ይጼሊ ይቤሎ ለቍልዔሁ ዕርግ ወርኢ መንገለ ባሕር ወርእየ ውእቱ ወልድ ወንብአ ኀበ ኤልያስ ወይቤሎ አልቦ ወኢምንተኒ ዘእሬኢ።

የነቢዩን ዋጋ ያገኛል። የሚያዝያ ወር ድርሳን ተፈጸመ። ይኸውም በዕብራይጥ ኄሳን ነው። ጸሎቱ፤ በረከቱ በእኛ ላይ ይኑር ለዘለዓለሙ አሜን።የሚያዚያ ወር የሃሌ ሉያ ወር እንደተባለ፤ እግዚአብሔር እንደአዘዘውም የወሮች መጀመሪያ የዓመታቱ ርእስ እንደሆነ ዕወቁ፤ አሜን።

<u>የግንቦቱ የኤልያስ ድርሳን</u>

1 በግንቦት ወር የሚነበብ የነቢዩ ኤልያስ ድርሳን ይህ ነው፤ የአምላኩ በረከት ከእኛ ጋር ይሁን ለዘለዓለሙ አሜን። ከዚህ በኋላ በጦርነት አሸናፊ የሆነ ኤልያስ ንጉሥ አክዓብን ከእንግዲህ ሒድና ብላ፤ጠጣ፤የዝናም ድምፅ ተሰምቷልና አለ። አክዓብም ይበላና ይጠጣ ዘንድ ወጣ፤ ኤልያስ ግን ወደቀርሜሎስ ተራራ ወጣ። ወደ ምድርም ሰገደ። ራሱንም ከጉልበቱ አደረገው። ሏጸልይም ወዳጁን ውጣና ወደ ባሕር ተመልከት አለው። ይህ ልጅም ተመለከተና ወደ ኤልያስ ተመለሰ። የሚየው ምንም ነገር የለም አለ።

፪ ወይቤሎ ኤልያስ ግባዕ ስብአ ወበሳብእት ርእየ ሕቀ ደመና መጠነ ሰኮና ብእሲ ወተዐርግ ሰማየ እምባሕር እስመ በሳብእት መንፈቀ ዓመት ገብአ ልቡ ለኤልያስ እመአት ውስተ ምሕረት ወእምዝ ነገሮ ለኤልያስ ውእቱ ወልድ ዕርግ ወንግሮ ለአክዓብ ከመ ይሑር በሠረገላሁ ከመ ኢይርከቦ ዝናም ።

፫. ወእምዝ አፃደ አዋዲ ውስተ ኵሉ እንዘ ይብል እመቦ ዘወፅአ ውስተ ገዳም ይእቱ ውስተ ቤቱ ወዘቦ እንስሳ ያስተጋብዕ ከመ ኢይትኃጐል እምኃይለ ነጠበጣበ ዝናም ዘመጽአ እምድኅረ ፯ቱ መንፈቀ ዓመት ወተፅዕነ አክዓብ ላዕለ ሠረገላሁ። ወሖረ ምስለ እስራኤል ወመጽአ እደ እግዚአብሔር ላዕለ ኤልያስ ወአቅነቶ ኃይለ ውስተ ሐቍሁ ወሮጸ ቅድሜሁ ለአክዓብ ወበደሮ በጺሐ ውስተ ቤት ወእምዝ እስከ ይትመየጡ ለፌ ወለፌ ጸልመ ሰማይ በደመና ወመጸአ አውሎ ወወረደ ዝናም ወበቈለ ኵሉ ዘተዘረዓ እምቅድመ

2 ኤልያስም ሰባት ጊዜ ተመልከት አለው፤ልጁም ሰባት ጊዜ ተመላለሰ። በሰባተኛው መጠኗ የሰው ተረከዝ የምታክል ትንሽ ደመና ተመለከተ። ከባሕርም ውኃን ትቀዳ ነበር።የሰባተኛው ዓመት እኩሌታ የኤልያስ ልቡና ከመዓት ወደምሕረት ተመልሷልና።ይህ ልጅም ለኤልያስ ነገረው፤ ኤልያስም ዝናም እንዳያገኘው ሒድና በሠረገላ ይሔድ ዘንድ ለአክዓብ ንገረው አለው።

3 ከዚህ በኋላ መልእክተኛው ወደ ዱር የወጣ ካለ ወደቤቱ ይግባ፣ እንስሳ ያለውም ከሰባት ዓመት እኩሌታ (ከሦስት ዓመት ተኩል) በኋላ ከመጣ ከዝናቡ እንጥብጣቢ ኃይል የተነሣ እንዳይጠፋ ይሰብሰብ እያለ ለሁሉም አዳረሰ። አክዓብ በሠረገላው ላይ ተጭኖ ከእስራኤል ጋር ሔደ።የእግዚአብሔር እጅም ወደ ኤልያስ መጣ።ወገቡንም በኃይል አስታጠቀው።በአክዓብ ፊትም ሮጠ።ወደቤት ለመድረስም ቀደመው። ከዚህ በኋላ ወዲያና ወዲህ እስከ ሚመላለሱ ድረስም ሰማዩ በደመና ጠቆረ።አውሎነፋስ መጣና ዝናም ወረደ።ከሦስት ዓመት ከስድስት

፫ቱ ዓመት ወ፮ አውራኅ የብሰ ወበጽሐ ለአጺድ።

፬. ወዘ፪ቱ ዓመት ኮነ ሠዊተ ወዘ፩ዱ ዓመት ሰብለ ወዘ፮ቱ አውራኅ ኮነ ሣዕረ ወመልዑ አፍላጋተ ማያት በበዓቅሞሙ ወውኅዙ አንቅዕተ ማያት ወኃለፈ መዋዕለ ምንዳቤ ወአልጸቀ መዋዕለ ፍሥሐ ተፈሥሑ ወተኃሠዩ ህየንተ ዓመት እንተ ርእይዋ ለእኪት።

፭. ስምዑኬ ኦ አኃውየ ምሳሌሃ ለዛቲ ደመና ዘአስተርአየት ለነ ፀዊራ ማየ ዝናም በፍጻሜ ዓመተ ረኀብ ወይእቲ ትትሜሰል በቅድስት ድንግል ማርያም ዘወጽአት እምሐቍ ሐና ወኢያቄም በፍጻሜ ፶ወ፭ቱ ፻ ዓመተ ኵነኔ ወውእቱ ዓመተ ርኂቅ እም እግዚአብሔር በእንተ ዘተኃየለ ሰይጣን ላዕለ ኵሉ ዘመደ እጓለእመሕያው በውእቱኬ ዓመተ ረኀብ ነበሩ ሰብእ በተጽናስ፣በኀዘን ወበምንዳቤ እስመ ይዘርዑ ወኢየአርሩ ወኢያስተጋብዑ ውስተ አቢያት እስከ አመ አስተርአየት ይእቲ ደመና መስተፍሥሔ አልባብ።

ወር በፊት የተዘራውም በቀለ፤ ደርቆም ለመታጨድ ደረሰ።

4 ሁለት ዓመት የሆነውም እሸት ሆነ። አንድ ዓመት የሆነውም ዝርዝር ሆነ፤ስድስት ወር የሆነውም ቡቃያ ሆነ። ምንጮችም እንደየአቅማቸው በውኃ ተሞሉ። ውኃዎችም ፈሰሱ፤የደስታው ዘመንም ደረሰ። ክፉውን ዘመን ባዩት ፈንታም ፈጽመው ተደሰቱ።

5 ወንድሞቼ ሆይ በረኅቡ ዘመን መጨረሻ የዝናምን ውኃ ተሸክማ የታየችን፣የዚህችን ደመና ምሳሌ ስሙ። ይህቺ አምስት ሺህ አምስት መቶው የኩነኔ ዘመን ሲፈጸም ከሐና እና ከኢያቄም ወገብ የወጣች በቅድስት ድንግል ማርያም ትመሰላለች። ይህም ሰይጣን በሰው ልጆች ሁሉ ስለ ተበረታታ ከእግዚአብሔር የመራቅ ዘመን ነው። በዚህ የረኀብ ዘመንም ሰዎች በችግር፣በኀዘንና በሥቃይ ነበሩ። ይዘራሉ ነገር ግን ልብን የምታስደስት ይህቺ ደመና እስከታየችበት ጊዜ ድረስ ለቅመው ወደቤታቸው አልሰበሰቡምና።

፮. ወከማሆሙኒ ነበሩ ሐና ወኢያቄም በተመንኖ ወበተፅዕሎ በብካይ ወበገዳር እስመ እሙንቱ ተራክቡ በሩካቤ ዘበሕግ ወኢያ ውጽዑ ዘርዓ ለተዝካረ ስሞሙ እመሰ ወለድዋ ለቅድስት ድንግል ማርያም ተፈሥሐ አልባቢሆሙ ወከነት ይእቲ ደመና ንስቲት መጠነ ሰኰና ብእሲ ወዘናምሰ እንተ እምኔሃ መልዓ ውስተ ኵሉ ምድር ወበጽሐ እምአፍላግ እስከ አጽናፈ ዓለም እስከ ተረስዓ ኀዘን ወቆመ በረከት።

፯. ወከማሁ ቅድስት ድንግል ማርያም እንዘ ንዕስት መርዓት ወእንዘ ንስቲት አባል ይእቲ የራቶ ለዘኢይክል ዓለም ፀዊሮቶ ወበል ደቁ ተሰፍሐ ትፍሥሕት ውስተ ኵሉ ምድር ወመልዓ ምድረ ስብሐቲሁ እስመ ዕፀወ ገዳም ፈረዩ አስካለ በረከት በልደቱ።

፰. ወአሜሃ ተፈጸመ ዘይቤ ሆሴዕ በትንቢቱ ወይመጽእ እግዚ አብሔር ከመ ዝናመ ክረምት ዘቀዳሚ ወዘደኃሪ ወከመ ኀሕ ድልወ ረከብኖ ወበእንተዝ መም ሀራነ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን 6 እንደዚሁ ሁሉ ሐና እና ኢያቄ ምም በመናቅ፣በመሰደብ፣በለቅሶ፣ በጭንቀት ቆዩ። እነርሱ በሕጋዊ ጋብቻ ተጋብተው ለስማቸው መጠ ሪያ ዘር አላገኙምና።ቅድስት ድንግል ማርያምን ፀነወለዱ ጊዜ ግን ልቡ ናቸው ተደሰተ። ይህቺ ደመናም መጠኗ የሰው ጫማ የምታክል ትንሽ ነበረች። ከእርሷ የተገኘው ዝናም ግን መሬትን ሁሉ ሞላ። ኀዘኑ እስከሚረሳ በረከቱ እስከ ሚሞላ ድረስም ከምኔጮች ጀምሮ እስከ ዓለም ዳርቻ ድረስ ደረሰ።

7 እንደዚሁም ሁሉ ቅድስት ድን ግል ማርያምም ታናሽ ሙሽራ፣ ትንሽ አካል ስትሆን ዓለም ሊሸከ መው የማይችለውን፣ ተሸከመችው ።በመወለዱም ደስታ በምድር ሁሉ ተዳረሰች። ምስጋናውም ምድ ርን ሞላ። በመወለዱ የዱር ዕፀዋት የበረከትን ፍሬ አፍርተዋልና።

8 ያን ጊዜም ሆሴዕ በትንቢቱ የተና ገረው ተፈጸመ።"እግዚአብሔር በመ ጀመሪያና ቦኋላ እንደክረምት ዝናም ይመጣል፤እንደ ጐሕም የተገባ ሆኖ አገኘኸው" ብሏልና።ስለዚህም የቅድስት ቤተክርስቲያን መምህራ

ሰመይዋ ለቅድስት ማርያም ደመና እንተ ኤል ያስ ምስለ ኤልያስ ሰማየ ዘለጕመ፤ወጸለየ ዓዲ ከመ ይሁብ ዝናመ፤ በሠረ ገላ ብረሃን ንዒ ከመ ትባርኪ ኤላመ፤ ማርያም ዘኮንኪ ለብሉ ላን ሰላመ እስ ክህሳ ከናፍርኪ አፈ ነደ እሳት ስዒመ ይቤላኒ ማኅሌትኪ እመዓር ጥዕመ።

፱. ንግባዕኬ ኀበ ዘቀዳሚ ነገር ወሰበ ነገራ አክዓብ ለብእሲቱ ኤል ዛቤል ኵሎ ዘንብረ ኤልያስ ወከመቀተሎሙ ለነቢያተ ኃፍረ ትበኵናት ወበመጥባሕት ለአከት ኤልዛቤል ኀበ ኤልያስ እንዘትብል እመ አኮ አንተ ኤልያስአ ወእመ አኮአ አነ ኤልዛቤልአ ወመሐሉት ወረገመት ርእሳ ወትቤ ከማሆሙ ለይረስዩኒ አማልክትየ ወከማ ሆሙ ለይቅትሉኒ ከመ ጊሠመ ዘ ጊዜ አሬስያ ለነፍስከ ከመነፍሰ ፩ዱ እምኔሆሙ ወፈርሃ ኤል ያስ እምቃላ ወሰቤሃ አዘዞ እግዚ አብሔር ለኤልያስ ከመ ይጥየይ እምገጸ ኤልዛቤል ወከመ ይኩን መድኃኒተ ሠናየ ለካልዓን።

፲.ወተንሥአ ወሖረ ወአምሰጠ ን የኤልያስ ደመና አሏት። ሰማይን ከሰጕመ፣ዳግመኛም ዝናምን ይሰጥ ዘንድ ከለመነ ከኤልያስ ጋር ጸጋ ላላቸው ለሳማቸው የሆንሽ ማር ያም ሆይ አንድነታችንን ትባርኪ ዘንድ በብርሃን ሠረገላ ነይ። የሚ ነድድ እሳትን አፍ መሳም የቻሉ ከንፈሮችሽ ምስጋናህ ከመዓር ይልቅ ይጣፍጣል ይበሉኝ።

9 ወደ ቀደመው ነገር እንመለስ። አክዓብም ኤልያስ የኅፍረት ነቢያ ትን በጦርና በሰይፍ እንዳስገደለ ያደረገውን ሁሉ ለሚስቱ ለኤልዛ ቤል ነገራት። ኤልዛቤልም እንተ ኤልያስ ከሆንህ እኔ ኤልዛቤል አይደለሁም ብላ ወደ ኤልያስ ላከች ።ማለችም፤ ራሷንም ረገመች። ነገ ይህን ሰዓት ነፍስህን ከእነርሱ እንደአንዱ ካላደረግኋት አማልክ ቶቼ እንደ እነርሱ ያድርጉኝ አለች። ኤልያስም ከአነጋገሯ የተ ነሣ ፈራ። ያን ጊዜም እግዚአ ብሔር ከኤልዛቤል ፊት ይሸሽ ዘንድ፣ ለሌሎቹ መልካም መድኃ ኒት ይሆን ዘንድም ኤልያስን አዘዘው።

10 ተነሥቶም ሔደ። በሰውነቱም

በነፍሱ ወበጽሐ ውስተ ይሁዳ ወውስተ ቤርሳቤህ ጎበ ሀገረ መንግሥቱ ለኢዮሳፍጥ ንጉሠ ይሁዳ ወጎደጎ ለቍልዔሁ ህየ ወሖረ ውእቱ ውስተ ፍኖተ በድው አሐተ ዕለተ ወበጺሖ ታሕተ ዕፀ ተርሜን ወእምዝ ጸለየ ወሰአለ ጎበ እግዚአብሔር ከመ ትሙት ነፍሱ ወይቤ እንከሰ ንሥዓ ለነፍስየ እግዚኦ እስመ ኢይኄይስ እምአበውየ ወእ ምዝ ሰክበ ወኖመ ህየ ታሕተ ዕፅ ወመጽአ መልአከ እግዚአብሔር ቅዱስ ራጉኤል ወአንቅሖ ወይቤሎ ተንሥእ ወብላዕ።

፲፭ ወእምዝ ተንሥአ ኤልያስ ወረከበ ጎበ ትርአሲሁ ጎብስተ ዳፍንተ በመሶበ ወርቅ ወማየ በግምዔ ወተንሥአ ወበልዓ ወሰትየ ወካዕበ ገብአ ወሰከበ ወመጽአ መ ልአከ እግዚአብሔር ቅዱስ ራጉ ኤል ደገመ ወገሠሦ ወይቤሎ ተንሥእ ወብላዕ እስመ ርኁቅ ፍኖትከ። ወተነሥአ ኤልያስ ወበልዐ ውእተ ጎብስተ ዳፍንተ ጸራይቀ ወሰትየ ማየ ወአሜሃ ተፈጸመ ቃለ ዳዊት ዘይቤ ለእለሰ አመለጠ። ወደ ይሁዳም ንጉሥ ወደ ኢዮሳፍጥ የንግሥና ሀገር ወደ ቤርሳቤህም ደረሰ። ወዳጁ ንም በዚያ ተወው። ከዕለታት አንድ ቀን ወደ ምድረ በዳ መንገድ ሔደ። ተርሜን ከተሳለ ዛፍም ደረሰ። ከዚህ በኋላም ነፍሱ ትሰይ ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ። አቤቱ እኔ ከአባቶቼ አልበ ልጥምና እንግዲህስ ነፍሴን ውሰ ዳት አለ። ከዚህ በኋላም በዚያ ካለችው ዛፍ ሥር ተኛ፤ የእግዚአ ብሔር መልአክ ቅዱስ ራጉኤል መጣና አስነሣው። ተነሥና ብላም አለው።

11 ከዚህ በኋላ ኤልያስ ተነሥቶ ከትራሱ በወርቅ መሶብ ጎብስት (ጸቦ) በማለርም ውኃ አገኘ።ተነሥ ቶም በላ፤ ጠጣ። ዳግመኛም ተመ ልሶ ተኛ። የእግዚአብሔር መልአክ ቅዱስ ራጉኤል ሁለተኛም መጣና ዳሰሰው፤አለውም። መንገድህ ሩቅ ነውና ተነሥተህ ብላ፤ኤልያስም ይህን ጎብስት እንጉቻ በላ። ውኃ ውንም ጠጣ። ያን ጊዜም "የሚያ ምኑትን ሰውነታቸውን ከሞት ያድናቸዋል፤በረኃብ ጊዜም ይመግ

ይትዌከሱ በምሕረቱ ያድኅኖ እሞት ፍሥሙ ወይሴስዮሙ አመ ረኃብ እስመ አድኅኖ እምእደ አክዓብ ንጉሥ ወእምእደ ኤልዛቤል ብእ ሲቱ ወእምእደ ኵሎሙ ፀላእቱ እለ የኀሥሡ ይቅትልዎ ።

፲፪ ወሴሰዮ ቀዳሚ በአፈ ቋዕ ርዙስ ወደገመ በእደ መልአክ ቅዱስ ራጉኤል ወበእደ ብእሲት ዘስራጽታ ወበእንታኽቲ መሶበ ወርቅ ተዘክራ አባ ሕርያቆስ ኤጲስ ቆጶስ ዘሀገረ ብሕንሳ ወአስተማሰላ በቅድስት ድንግል ማርያም ወላዲተ አምላክ እንዘ ይብል አንቲ ውእቱ መሶበ ወርቅ እንተ ኤልያስ።

፲፫ ወተንሥአ ኤልያስ እምድኅ ረ በልዓ ወሰትየ ወሖረ በኃይለ ውእቱ እክል ዘበልዓ አርብአ መአልተ ወአርብአ ሌሊተ እስከ ደብረ ኮሬብ ወዮሐንስሰ ወንጌላዊ ኮነ ስምዓ ውስተ መጽሐፉ ይሰ መይ እልአትቀርፋ ዘበትርጓሜሁ ይብልዎ ተአምረ ኢየሱስ ወውእቱ ተረፈ ወንጌል አመተሰ እሎ ኒቆዲሞስ ለእግዚእነ ፱እንተ ሰንበት። ወይቤሎ ኒቆዲሞስ ለእ ባቸዋል" ያለው የዳዊት ቃል ተፈጸ መ። ከንጉሡ ከአክዓብ፣ ከሚስቱ ከኤልዛቤል፣ሊገድሉት ከሚሹ ጠላ ቶቹ ሁሉ አድኖታልና።

12 መጀመሪያ ርኩስ በሆነ አሞራ አፍ መገበው፤ዳግመኛም በመልአኩ በቅዱስ ራጉኤል እጅ፣ በስራጽታዋ ሴት እጅ መገበው።ይ ህችን መሶበ ወርቅም የብህንሳው ሊቀጳጳስ አባ ሕርያቆስ አስታወሳት። "የኤልያስ የወርቅ መሶብ አንቺ ነሽ" በማለትም አም ላክን በወለደች በቅድስት ድንግል ማርያም መሰላት።

13 ኤልያስም ከበላና ከጠጣ በኋላ ተነሥቶ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት በዚህ ምግብ ኃይል እስከ ኮሬብ ተራራ ድረስ ሔደ። ወንጌ ላዊው ዮሐንስም አልአትቀርፋ በ ተባለው መጽሐፍ ምስክር ሆነ፤ ትርጓሜውም ተአምረ ኢየሱስ ማለት ነው። ይህም የወንጌል ት ርፉ (ቅሬቱ) ነው። ኒቆዲሞስ ስለሰንበት በጠየቀው ጊዜ ጌታችን መምህር ሆይ መቼ ታደርጋለህ?

ግዚእነ ማእዜኑ ትገብር አ ሊቅ ጌር ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ በዕለተ ሰንበት እኤዝዞ ለዝ መዓት ወይትመየጥ እምኔክሙ።።

፲፱ ወይቤሎ ኒቆዲሞስ እግዚእየ ይትከሃልኑ ገቢር በሰንበት ወይቤሎ እግዚእ ለኒቆዲሞስ ፍታሕ እስኩ ለሊከ ይኄይስኑ ትሕየው ነፍስከ ወሚመ ትሙት ወይቤሎ ኒቆዲሞስ ይኄይስ ሐይ ው እመዊት አ እግዚእየ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ እስመ ውእቱ እግዚኣ ለሰንበት ወልደ እጓለ ምሕያው ወውእቱ ሥሉጥ ላዕለ ሰንበት ይገብር ዘፈቀደ ላዕለ ሰንበት አኒቆዲሞስ እስመ ሰንበት በእንተሰብእ ተፈጥረት ወእኮ ሰብ እ በእንተ ሰንበት እስመ ለወልደ እጓለ ምሕያው ቦቱ መባሕት በሰማይ ወበምድር ከመያድኅን ነፍሰ ብዙኃን በዕለተ ሰንበት።።

፳፩ ኢተአምርኑ አ ኒቆዲሞስ ከመአነ አዘዝክሙ ለኤልያስ ነቢይ ይትኃጣእ እምገጸ ኤልዛቤል ንግ ሥት ቀታሊተ ነቢያት ወሖረ አ ርብአ መዓልተ ወአርብአ ሌሊተ ምስለ ስናብቲሃ። ወኢኮኖ ጌጋየ አለው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶ ስም በሰንበት ቀን ይህን መዓት አዝዛለሁ፤ወደ እናንተም ይመለ ሳል አለው።

14 ኒቆዲሞስም ጌታዬ ሆይ በሰንበ ት መሥራት ይቻላልን? አለው። ጌታ ኢየሱስም ኒቆዲሞስን እስኪ አንተ ፍረድ፤ሰውነትህ ትሙትን ወይስ ትዳን? አለው። ኒቆዲሞስ ም ጌታዬ ሆይ ከሞትስ መዳን ይሻላል አለው። ጌታ ኢየሱስም የሰንበት ገዥዋ የሰው ልጅ ነውና በሰንበት የሠለጠነ ስለሆነም በሰን በት የወደደውን ያደርጋል። ሰንበ ት ስለሰው ተፈጠረች።ሰው ግን ስለ ሰንበት አልተፈጠረምና አለ ው፤ለሰው ልጅ (ለክርስቶስ) በሰን በት ቀን የብዙዎችን ነፍስ ያድን ዘንድ በሰማይም፣ በምድርም ሥ ልጣን አለውና።

15 ኒቆዲሞስ ሆይ ነቢያትን ከገ ደለች ከንግሥት ኤልዛቤል ፊት ይሸሽ ዘንድ ነቢዩ ኤልያስን ያዘዝ ሁት እኔ እንደሆንሁ አታውቅም ን? አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ሰን

በእንተ ተአዝዞቱ ለቃልየ አድኃን ክዎ እምእደአክዓብ ንጉሥ ወእ ምእደ ብእሲቱ ኤልዛቤል ወሶበ ሰምዓ ኒቆዲሞስ ዘንተ ነገረ እምእግዚእ ኢየሱስ እንከ ወይቤ አኮ ነገሩ ለወልድ ከመወልድ ዘእስራ ዓመቱ ክመ።።

፲፯፥ነጽሩኬ አ አኀውየ ዕበዮ ለዝንቱ ነቢይ ወዐቢይ አሐዱ እምነቢያት ዐበይት ከመ ኢሐፀ ክብሩ እምነቢያት እስመ ኀብስት ዘበልዐ ወማይ ዘሰትየ በእደዊሆሙ ለመላእክት ዘወረደ እምሰማያት ዘኮኖ ኃይለ ተኰለቈ ሎቱ ህየንተ ሥጋሁ ወደመ ለክርስቶስ።። ውተፈጸመ ዘይቤ እግዚእነ በወንጌል ቅዱስ ዘበልዓ ሥጋየ ወሰትየ ደምየ የሐዩ ምስሌየ ወካዕበ ይቤ ወዘበልዖሰ ለዝንቱ ኀብስት ኢይመውት አላ ይረክብ ሕይወተ ዘለዓለም ወኤልያስኒ በኃይሰ ውእቱ ኀብስት ሖረ መጠነ አርብአ ዕለት እንዘ ኢየዓርፍ ወእንዘ ኢይበልዕ ወኢይሰቲ ወኮኖሙ አርዓያ ሲእለ አምድኅሬሁ ጻድቃን እለይነሥኡ በታቱንም ጨምሮ ተጓዘ። ለቃሌ በመታዘዙም ጥፋት አልሆነበትም ፤ከንጉሡ ከአክዓብና ከንግሥቲቱ ከኤልዛቤል እጅ አዳንሁት አለው። ኒቆዲሞስም ይህንን ነገር ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ በሰማ ጊዜ አደ ነቀ።።ዛያ ዓመት እንደ ሆነው ልጅ የልጅ አነጋገር አይደለም አለ።

16 ወንድሞቼ ሆይ ከዐበይት ነቢ ያት አንዱ የሆነው የዚህ ታላቅ ነቢይ ገናናነትና ክብሩም ከሐዋር ያት እንደማያንስ አስተውሉ በመ ላእክት እጅ ከሰማይ የወረደው ኃይ ልም የሆነው የተመገበው ኀብስት ፤የጠጣው ውኃ እንደ ክርስቶስ ሥጋና ደም ተቆጠረለት።"ሥጋዬን የበላ፣ደሜን የጠጣ ከእኔ ጋር ይኖ ራል"ያለው ዳግመኛም"ይህን ኀብ ስት የበላ የዘለዓለም ሕይወትን ያገ ኛል እንጂ አይሞትም" በማለት ጌታ ችን በወንጌሉ የተናገረው ተፈጸመ ።።ኤልያስም ሳያርፍ ሳይበላ ሳይጠጣ በዚህ ኀብስት ኃይል ብቻ ለአርባ ቀን ያህል ተጓዘ።።ከአ ርሱ በኋላ ለሚነሡ ከተቀደሰው ምስጢር ለሚቀበሉ ጻድቃን ምሳሌ ሆናቸው። በእርሱ አማካኝነትወደ

እምስጢራተ ቅድሳት እስመ
በእንቲአሁ ዐርገ ሰማያተ ወረከበ
ሕይወተ እስከ ሕልቀተ ዓለም፡፡
፲፯ ንግባዕኬ ኀበ ውእቱ ቃል
ቀዳማዊ ወበጺሖ ውስተ ደብረ
ኮሬብ ቦአ ውስተ በዓት ወኀደ
ረ ህየ ወመጽአ ቃለ እግዚአብ
ሔር ኀቤሁ ወይቤሎ ምንት አም
ጽአከ ዝየ ኤልያስ ቴስብያዊ ወ
ይቤሎ ኤልያስ ቀኒአ ቀናእኩ ለእ
ግዚአብሔር ዘኵሎ ይመልክ እስ
መኀደጉ ደቂቀ እስራኤል ምሥዋ
ዒከ ወቀተሉ ነቢያቲከ በኵሕናት
ወተረፍኩ አነ ባሕቲትየ ወየኀሥ
ሥዋ ለነፍስየ ከመ ይንስእዋ ወ
ይቤሎ ፃዕ ጌሠመ ወቁም ቅድመ
እግዚአብሔር ወየኃልፍ እግዚአብ
ሔር ውስተ ውእቱ ደብር ወይ
መጽእ እምቅድሜሁ ነፋስ ዐቢይ
ዘይፈትሕ አድባረ ወይፌትቶ
ለኰኵሕ ቅድመ እግዚአብሔር
ወኢሀለወ እግዚአብሔር ውስተ
ውእቱ ነፋስ ወእምድኅረ ውእቱ
ነፋስ ይመጽእ ድልቅልቅ ወእም
ድኅረ ውእቱ ድልቅልቅ ይመጽእ
እሳት ወኢሀለወ እግዚአብሔር
ውስተ ውእቱ እሳት፡፡

ሰማይ ዐረገ፡፡ እስከ ዓለም ፍጻሜ
ድረስም ሕይወትን አገኘ፡፡

17 ወደ መጀመሪያው ቃል (አሳ
ብ) እንመለስ፡፡ ወደ ኮሬብ ተራራ
በደረሰ ጊዜም ወደ ዋሻው ገባ፤በዚ
ያም አደረ፡፡ የእግዚአብሔር ቃልም
ወደ እርሱ መጣ፤ቴስብያዊው ኤል
ያስ ሆይ ከዚህ ምን አመጣህ አለ
ው፡፡ ኤልያስም ሁሉንም ለሚገዛ
እግዚአብሔር መቅናትን ቀናሁ፤የእ
ስራኤል ልጆች መሠዊያህን አፈረሱ
፤ነቢያትህንም በጦር ገደሉ፡፡እኔም
ብቻዬን ቀረሁ፡፡ይገድሏት ዘንድ
ሰውነቴን ይሿታል አለው፡፡ ነገ ው
ጣና በእግዚአብሔር ፊት ቁም፤እግዚ
አብሔርም በዚህ ተራራ ያልፋል፡፡
በፊቱም ተራራውን የሚያፈራርስ
ታላቅ ነፋስ ይመጣል፤በእግዚአብ
ሔር ፊትም ዐለቱን ሁሉ ይሰነጣ
ጥቃል፤በዚህ ነፋስ ውስጥም እግ
ዚአብሔር የለም፡፡ ከዚህ ነፋስ በኋ
ላም ንውጽውጽታ ይመጣል፤በዚህ
ድልቅልቅ ውስጥም እግዚአብሔር
የለም፤ ከዚህ ድልቅልቅ በኋላም
እሳት ይመጣል፡፡ በዚህ እሳት ውስ
ጥም እግዚአብሔር የለም አለው፡፡

፲፰ ወጽአ ኤልያስ በነግህ
ወቆመ ውስተ ደብር ወመጽአ
ዐቢይ ነፋስ ዘይፈትሕ አድባረ
ወይፈትቶ ለኰኵሕ ወኢሀለወ
እግዚአብር ውስተ ውእቱ ነፋስ
ወእምድኅረ ውእቱ ነፋስ መጽአ
ድልቅልቅ ወእምድኅረ ውእቱ
እሳት ይመጽእ ቃል ቀጢን ከመ
ዘይትፋጸይ በከመ ይቤሎ ቀዳሚ
እምድኅረ ውእቱ እሳት ይመጽእ
ቃል ቀጢን ከመ ዘይትፋጸይ
ወሀለወ እግዚአብሔር ወሶበ
ሰምዓ ኤልይስ ከደነ ገጾ
በሐሜለቱ ፡፡

፲፱ ወእምዝ ወጽአ ወቆመ
ታሕተ በዓት ወመጽአ ቃል ኀቤሁ
ወይቤሎ ለምንት መጻእከ ዝየ
ኤልያስ ቴስብያዊ ወይቤ ኤልያስ
ቀኒዓ ቀናዕኩ ለእግዚአብሔር ዘ
ኵሎ ይመልክ እስመ ኀደጉ ደቂቀ
እስራኤል ምሥዋኒከ ወቀተሉ
ነቢያቲከ በኵይናት ወተረፍኩ
አነ ባሕቲትየ ወየኀሥሥዋ
ለነፍስየ ከመ ይንሥእዋ፡፡
፳ ወይቤሎ እግዚአብሔር ግባዕ
ወሑር ውስተ ፍኖትከ ወኅልፍ

18 ኤልያስም በጥዋት ወጣና በተ
ራራው ላይ ቆመ፡፡ ተራራውን
የሚያፈራርስ ዐለቱንም የሚሰባብር
ታላቅ ነፋስ መጣ፤በዚህ ነፋስ
ውስጥም እግዚአብሔር አልነበረ
ም፤ከዚህ ነፋስ በኋላም ንውጽውጽ
ታመጣ፤ከዚህ ንውጽውጽታ በኋላ
ምእሳት መጣ፤ ከዚህ እሳት በኋ
ላም አስቀድሞ እንደ ሚያፏጭ
ቀጭን ቃል ይመጣል እንዳለው
ከዚህ እሳት በኋላ እንደሚያፏ
ጭ ሰው ድምፅ ያለ ቀጭን ቃል
መጣ፡፡ በዚያም እግዚአብሔር ነበ
ረ፡፡ኤልያስይህን በሰማ ጊዜ በመጎ
ናጸፊያውፊቱን ሸፈነ፡፡
19 ከዚህ በኋላ ከዋሻው ወጥቶ
ቆመ፤ቃልም ወደ እርሱ መጣ፡፡
ቴስብያዊው ኤልያስ ሆይ ከዚህ
ለምን መጣህ? አለው፡፡ሁሉን ለሚ
ገዛ ለእግዚአብሔር ቀናሁ፤ የእስ
ራኤል ልጆች ሕግህን ዘንግተዋል
ና፤መሠዊያህን አፍርሰዋል ነቢያ
ትህንም በጦር ገድለዋልና፤ እኔም
ብቻዬን ቀረሁ፤ ሰውነቴንም ይገድ
ሏት ዘንድ ይሿቷልና አለው፡፡
20 እግዚአብሔርም ተመለስና ወደ
መንገድህ ሒድ፤ በደማስቆ ባለ

እንተ ፍኖተ በድው ዘደማስቆ ወበጺሐከ ቅብዖ ለአዛሄል ይንግሥ በሶርያ ወለኢዩ ወልደ ናሚስ ቅብዖ ይንግሥ ላዕለ እስራኤል ወኤልሳዕ ወልደ ሣፋጥ ዘእምነ እለ ሊሜሄላ ቅብዖ ይኩን ህየንቴከ ዘአምሠጠ እምኵይናተአዛሄል ይቅትሎ ኢዩ ወዘአምሠጠ እምኵይናተ ኢዩ ይቅትሎ ኤልሳዕ ወአትረፍኩ ፸፻ ብዕሴ ወኵሎሙ ዘኢሰገዱ ለበዓል ወጳውሎስሰ በመልእክቱ ኀበ ሰብአሮሜ ረሰዮ ስክየተ ለዝንቱ ቃለ ኤልያስ ነቢይ እንዘ ይብል ኢተአምሩኑ ዘይቤ ኤልያስ አመ ሰከዮሙ ለእስራኤል ኀበ እግዚአ ብሔር እንዘ ይብል ኦ እግዚኦ ነቢ ያቲከ ቀተሉ ወምሥዋዒከኒ ነሠቱ ወአነ ባሕቲትየ ተረፍኩ ወኃሠሥዋ ለነፍስየ ::

፳፩ ወምንተ ይቤሎ ዘአስተርአዮ አትረፍኩ ሊተ ፸፻ ብእሴ እለ ኢያምለክዎ ለበዓል ከማሁኬ ዮ ምኒ በዝ መዋዕል እለ ኮኑ ኀሬ በጸጋ እለ ተርፉ አምኑ በእግዚአ ብሔር ወቴዎዶስዮስኒ ሊቀ ጳጳ ሳት ዘእስክንድርያ ተርጎመ ዘንተ ው ምድረ በዳ መንገድም እለፍ፤ ደርሰህም በሶርያ ይነግሥ ዘንድ አዛሄልን ቅባው፤ የናሜስን ልጅ ኢዩንም በእስራአል ላይ ይነግሥ ዘንድ ቅባው፤ከሊሜሄላ ወገን የሚ ሆን የሣፋጥ ልጅ ኤልሳዕንም በአንተ ፈንታ ነቢይ ይሆን ዘንድ ቅባው::ከአዛሄል ጦር ያመለጠውን ኢዩ ይግደለው፤ ከኢዩ ጦር ያመ ለጠውን ኤልሳዕ ይግደለው፤ ሰባት ሺህ ሰዎችንም አስቀረሁ፤ ሁሉም ለበዓል(ለጣዖቱ) ያልሰገዱ ናቸው አለው::ጳውሎስም ለሮሜ ሰዎች በጻፈው መልእክቱ እስራ ኤልን ወደ እግዚአብሔር በከሰሰ በት ጊዜ"አቤቱ ነቢያትህን ገደሉ፤ መሠውያህንም አፈረሱ፤ እኔ ብቻ ዬን ቀረሁ ሰውነቴንም ፈለጓት" እያለ የተናገረውን የነቢዩ ኤልያስን ቃል እንደ ክስ አደረገው::

21 የተገለጠለትስ ምን አለው? በዓልን (ጣዖቱን) ያላመለኩ ሰባት ሺህ ሰዎችን አስቀረሁ አለው:: እንደዚሁም ሁሉ ዛሬ በዚህ ዘመ ንም በጸጋ ተመርጠው የቀሩ ሰዎች በእግዚአብሔር አመኑ:: የእስክን ድርያው ሊቀ ጳጳስ ቴዎዶስዮስም

ቃለ ጳውሎስ ወአጽደቀ ነገሮ ለነ ቢይ ዘተናገረ ምስለእግዚአብሔር እንዘ ይብል ነቢያቲከኒ ቀተሉ ወም ሥዋዒከኒ ነሠቱ ወኢተርፈ ዘእን በለ ባሕቲትየ ወናሁ የኃሥሥዋ ለነፍስየ ወነገረኒ ዘነበቦ ነቢይ ጽድቅ ውእቱ ወአኮ በከ ዘሰከዮሙ እስመ በውእቱ መዋዕ ል ለኵሉ ቅዱስ ዘይሰሚ ስመ እ ግዚአብሔር ወለዘይነብብ ቃለ እግዚአብሔር ሰደደቶ ኤልዛቤል ወቀተለቶ ከመ ኢይንብብ ቃለ እ ግዚአብሔር:: ወበእንተዝ ኮነ ነቢይ ቅዱስ ይፈቱ ይከዓው ደሞ ከመ፩ዱ እምኔሆሙ ወይብል አ ልብየ መፍቅድ ለሐዲር ዲበ ምድር እንዘ ሀለወት ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ወእነሥእ አክሊለ ዘከመ ነቢያት እለተቀትሉ በእንተ እግዚእነ::

፳፪ ወዳእሙ ኢሠምረ እግዚአ ብሔር ኄር ከመዝንቱ በእንተ ሠና ይት እንተ ትክውን በሕይወቱ አላ አሥመሮ ለነቢይ ቅዱስ እንዘ ይብ ል ብየ አግብርት ዘከማከ ሕያዋን ወእሙንቱ ይቴክዙ ምስሌከ በእንተ ግዘፈ አልባቢሆሙ ለአይ የጳውሎስን ቃል ተረጐመ:: "ነቢ ያትህን ገደሉ፤ መሠዊያህንም አፈረሱ ያለእኔ የቀረ የለም፤ ሰውነቴንም እነሆ ይሺታል" በማ ለት ከእግዚአብሔር ጋር የተነጋገ ረውን የነቢዩን ቃልም አጸደቀው፤ ነቢዩ የተናገረው ነገር እውነት ነው ፤የከሰሳቸውም በሐሰት አይደለም ፤በዚያን ዘመን የእግዚአብሔርን ስም የሚጠራውን የእግዚአብሐርን ቃል የሚያስተምረውን ቅዱስ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል እንዳይናገር ኤልዛቤል አሰድዳዋለችና:: ስለዚ ህም ይህ ቅዱስ ነቢይ ከእነርሱ እንደ አንዱ ደሙን ያፈስስ ዘንድ ይሻ ነበር:: በመሆኑም ሰማያዊት ኢየሩሳሌም ሳለች በምድር እኖር ዘንድ ፍላጐት የለኝም፤ስለጌታችን እንደተገደሉ ነቢያት አክሊልን እቀ ዳጃለሁ አለ::

22 ነገር ግን በሕይወቱ ሳለ ስለ ምትደረግለት መልካም ነገር ቸሩ እግዚአብሔር አልፈቀደም::ይህን ቅዱስ ነቢይ "እንደ አንተ በሕይ ወት ያሉ አገልጋዮች አሉኝ፤እነር ሱም ስለአይሁድና ስለ እስራኤል የልብ ደንዳናነት እንደ አንተ ያዝ

ሁድ ወእስራኤል ወባሕቱ ኢየኀድ
ጐሙ ይቅትሉክ እስከ ትትቃወም
ሊተ ስምዓ ኩን ይእዜ ዲበ ዝንቱ
ሕዝብ ግዙፋነ ክሳድ በዝ መዋዕል
ወትከውን ስምዐ ለኩሉ ፍጥረት
እለ ፈጠርክምሙ በእንተ ዘይከውን
ለጻድቃን ወለኃጥኣን እስመ
ሀለወኒ እምጻእ ወእሠገው እም
ቅድስት ድንግል ወለኀድር ምስለ
እጓለ ምሕያው ዲበ ምድር።

፳፫ ወእፈጽም ነገረ ዘተጽሕፈ
በውስተ ሕግ በውስተ ሥርዓትየ
ወለበጥል እዘዘ ሞት ዘእትዌከፎ
ባሕቲትየ በፈቃድየ በእንተ ሕይ
ወተ ትዝምደ እጓለ ምሕያው እለ
ተቀንዩ ለዲያብሎስ በምግባሮሙ
እኩይ እሉ እለ ኮንሥ አግብርተ
በፈቃዶሙ ባሕቲቶሙ እስመኢተ
ወክፉ ትእዛዘ እግዚአብሔር ።

፳፬ ስማዕኬ ወለቡ ኦ ፍቁርየም
እመን ዘእነግረክ በእንተ ዝንቱ
ነቢይ ዘከመ ይቤሎ ቃለ እግዚአብ
ሔር ፃዕ ጌሠመ ወቁም ቅድመ
እግዚአብሔር ውስተ ውስቱ ደብር
ወይመፅእ ነፋስ ወቢይ ወጽኑእ ዘይ
ፈትህ አድባረ ወይፈትቶ ለኰኵ
ሕ ወእምድሬሁ እሳት ወበእሲ ሠለ
ናሉ፤ ነገር ግን እስከምትከራከር
ልኀ ድረስ ይገድሉህ ዘንድ አልተ
ዋቸውም፤ ዛሬም በዚህ ዘመን አንቱ
በደነደነ በዚህ ሕዝብ ላይ ምስክር
ሁን፤ ለጻድቃንና ለኃጥአን ድርሻ
ይሆን ዘንድ በፈጠርሁት ፍጥረት
ሁሉ ምስክር ትሆናለህ። ቅድስት
ከሆነች ድንግል ሰው እሆን ዘንድ፤
በምድር ካሉ ከሰው ልጆች ጋር
አድር ዘንድም እመጣለሁ አለኝ።
23 በሥርዓቱም በሕግ የተጻፈውን
ነገር እፈጽማለሁ።ከክፉ ምግባራ
ቸው የተነሣ ለዲያብሎስ ስለተገዙ
የሰው ልጆች ሕይወት ብቻዬን በም
ቀበለው ሞት የሞትን ትእዛዝ
አጠፋለሁ። እርሱም በራሳቸው
ፈቃድ ብቻ አገልጋዮቹ የሆኑት
ናቸው፤የእግዚአብሔርን ትእዛዝ
አልተቀበሉምና።

24 ወዳጄ ምእመን ሆይ ስለዚህ
ነቢይ የምናገርህን ስማ፤አስተውልም
። የእግዚአብሔር ቃል ነገ ውጣ፤
በተራራው ላይም በእግዚአብሔር
ፊት ቁም፤ ተራራውን የሚገለብጥ
፣ዐለቱን የሚሰነጥቅ ቃላቅና ጽኑ
ነፋስ ይመጣል፤ ከእርሱ በኋላም
እሳት ይመጣል፤በእነዚህ በሦስቱም

ስቱ ኢሀለወ እግዚአብሔር ወእ
ምድኅረ እሉ ይመጽእ ቃል
ቀጢን ከመ ዘይትፋጸይ ወሀየ
ሀለወ እግዚአብሔር ።

፳፭ ወትርጓሜ ብሒሎቱ በነፋስ
ወበድልቅልቅ ወቦኑሳት አዐርገከ
ኀበ ሀሎኩ አነ እንዘ ሕያው
አንተ በሥጋ ወዘንቱ ደብረ
ኮሬብ ዘተናገረ ቦቱ እግዚአብሔር
ምስለ ኤልያስ እንዘ ክዱን ገጹ
በሐሜለት እስመ በዝንቱ ደብር
ቀዲሙ ተናገሮ በዓምደ ደመና
በነደ እሳት ዝኒ ትእምርተ
አስተርእዮቱ በደብረ ታቦር
ለክልኤሆሙ ሙሴ ወኤልያስ ።

፳፮ ኦ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር
ዘተናገርከ ምስለ እግዚአብሔር
ወሰከይኮሙ ለእስራኤል ኀቤሁ
ይእዜሰ መሐር ወኢትስኪ
ሕዝበከ ሶበ አበሱ ወተማኅፀኑ
በአንብዮ ዝንቱ ድርሳን ወሰአል
እምእግዚአብሔር እግዚእከ
መዋዕለ ንስሐ ለአባስያን እስመ
አንተ ተአምር ድካሞ ለፍጥረተ
ዚአነ ወተአምር ከመኄር
እግዚአብሔር ዘሎቱ ስብሐት
በአፈ ኩሉ ፍጥረት እስከ
እግዚአብሔር የሰበትም፤ ከእነዚህ
በኋላም እንደሚያፏጭ ቀጭን ድምፅ
ይመጣል፤በዚያም እግዚአብሔር
አለ እንዳለው ልብ አድርግ።

25 የገሩ ትርጓሜም አንተ በሥጋ
በሕይወት እያለህ በነፋስ፣ በንውጽ
ውጽታ፣ በእሳት ወደእኔ አሳርግሃ
ለሁ ሲለው ነው። ፊቱን በመሳናጸ
ፊያ ሸፍኖ ከኤልያስ ጋር እግዚአብሔ
ር የተነጋገረበትም የኮሬብ ተራራ
ነው። በዚህ ተራራም አስቀድሞ
በነደ እሳት ሆኖ በዐምደ ደመና
አነጋግሮታል። ይህም ለሙሴና
ለኤልያስ ለሁለቱም በደብረ ታቦር
የመገለጡ ምልክት ነው።

26 ከእግዚአብሔር ጋር የተነጋገርህ
የእግዚአብሔር ቅዱስ ኤልያስ
ሆይ እስራኤልን ወደ እርሱ ከሰስ
ሃቸው፤ዛሬ ግን ይቅር በል እንጂ
አትክሰስ፤በበደሉ ጊዜ ይህን ድር
ሳን አንብበው ከተማጸኑም ለበደ
ሉ ሰዎች ከጌታህ ከእግዚአብሔር
ዘንድ የእሱሓ ዕድሜን ለምንላቸው፤
የእኛን ተፈጥሮ ድክመት አንተ
ታውቃለህና። በፍጥረታቱ ሁሉ
አንደበት ምስጋና የሚገባው እግ
ዚአብሔርም ቸር እንደሆነ ታው

ዊሁ ወአኮነኖ ላዕለ አጋዕዝቲሁ ዘበደኃሪ መዋዕል ፈነወ ሐዋር ያቲሁ ጸራቅሲጦስሃ መንፈሰ ጽድቅ ካልዓ ዘከማሁ ወዘእምኔሁ ዝንቱ ድርሳን ዘይትነበብ በወርኃ ሰኔ ካዕበተ መንፈሱ ለኤልያስ ዘተሰ ውጠ ላዕለ ኤልሳዕ ይሰውጥ ላዕለ አግብርቲሁ ሰዓለመ ዓለም አሜን ።

፪ ወሖረ ኤልያስ ህየ ወረከቦ ለኤልሳዕ ወልደ ሳፋጥ እንዘ የሐርስ በቅድሜሁ በዐሥርቱ ወክ ልኤቱ ጽምደ አልሕምት ወውእቱ ኤልሳዕ ላዕለ ኵሎሙ ዐበይተ ሀገር ወሖረ ኤልያስ ወገደፈ ላዕሌሁ ሐሜሰቶ ወጎደገ ኤልሳዕ ዐሠርተ ወክልኤተ ጽምደ አልሕምቲሁ ወሖረ ወተሰዎ ለኤልያስ ወይቤሎ አፈቅረከ አቡየ ወእተሉ ድኅሬከ ወንገሮ ኵሎ ዘለአኮ እግዚአብሔር እንዘ ይብል ከመዝ ይቤለኒ ሑር ቅብዖ ለኤልሳዕ ወልደ ሳፋጥ ይኩን ነቢየ ህየንቴከ ወአንተኒ ቅብኦሙ ለኢዩ ወልደ ናሚስ ወለአዛሔል ወልደ አዴር ወአምዘ ይቤሎ ግባዕ እስመ ወዓሊየ አንተ።

፫ ወገብአ እምኀበ ይተልሥ ሬኅ ሥአ ጽምደ አልሕምቲሁ ወጠ

ምቹም ላይ በሾመው፣ በኋለኛው ዘመንም እንደ እርሱ ያለ ሌላ የጽድቅ መንፈስ ጸራቅሲጦስን ከእ ርሱ በላከ በእግዚአብሔር ስም በሰኔ ወር የሚነበብ ድርሳን ይህ ነው።ዳግመኛ በኤልሳዕ ያደረው የኤልያስ መንፈስ በወዳጆቹ ላይ ይደር ለዘለዓለሙ አሜን።

2 ኤልያስም ወደዚያ ሔደና በዐሥራ ሁለት ጥማድ በሬ እያረሰ የዮሳፍጥ ልጅ ኤልሳዕን አገኘው። ይህ ኤልሳዕም ከሀገሩ ታላላቅ ሰዎች አንዱ ነበር። ኤልያስም ሔደና መጠምጠሚያውን ጣለ በት፤ኤልሳዕም ዐሥራ ሁለት ጥ ማድ በሬዎቹን ተወና ኤልያስን ተከትሎ ሔደ። አባቱ ሆይ እወድ ሃለሁ፤በኋላህ ልከተልህ አለው። በእንተ ፈንታ ነቢይ ይሆን ዘንድ የሳፋጥ ልጅ ኤልሳዕን ሒድና ቅባ ው ብሎ እግዚአብሔር የላከውን ሁሉ ነገረው፤ አንተም የናሚስ ልጅ ኢዩን፣ የአዴርን ልጅ አዛሄ ልን ቅባቸው ከዚህ በኋላ ባለ ሟሌ ነህና ተመለስ አለው።

3 ከመለከተሉም ተመለሰና ጥማድ በሬዎቹን ወሰደ፤አረደና በበሬዎቹ

ለዓለም ዓለም አሜን።

፳፯ ዘተወክፈ ነቢየ በስመ ነቢይ ዓስበ ነቢይ ይነሥእ እምነበ እግዚአብሔር አምላኩ ወይትዌከፍ በረከተ እምኤልያስ ዘተወክፈቶ እንታክቲ ኅበለሰት እንተ ስማ ማቲያ እመ ለዮናስ ወልደ አማቴ ዘእምነገደ ይሳኮር ሶበ ነሠቱ እስራኤል ለእግዚአብሔር መሥ ዋዕቶ ወቀተሉ ነቢያተ እለ ኢያ ምለኩ ከንቶ ኤልያስ ዘተርፈ እ ሞተ ነቢያት ባሕቲቶ ሰአለ ሞተ እምእግዚኡ ወኢተወክፈ ስእለቶ ከመ በደኃሪ ሰዓት ይኩኖ ሰማዕቶ።

፳፰ ሰላም ለኤልያስ ለሕገ አምላኩ ቀናዒ ዘከመ ፋጸ ቀጢን ቃለ እግዚኡ ሰማዒ እንዘ በሐሜለት ይከድን መልክአ ገጹ እንተ ያውኢ ክድነኒ በሚላትከ ሶበ ይመጽእ ፀላዒ እስመ ኢይሬኢ አነ ዘአንተ ትሬኢ ።

ድርሳነ ኤልያስ ዘሰኔ

፩ በስመ እግዚአብሔር ዘምሉዕ ሰማያተ ወምድረ ቅድሳተ ስብሐ ቲሁ ዘአዕበዮ ለዮሴፍ እምአኀ ቃለህና ለዘለዓለሙ አሜን።

27.ነቢይን በነቢይ ስም የተቀበለ ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ዘንድ ዋጋን ያገኛል። የይሳኮር ወገን የሚ ሆን የአማቴ ልጅ የዮናስ እናት ስሟ ማቲያ የምትባል አንዲት መባለት ከተቀበለችው ከኤልያስም በረከትን ያገኛል። እስራኤል ለእግ ዚአብሔር የሚሠዋበትን ባፈረሱ፣ ከንቱ ጣያትን ያላመለኩ ነቢያትም በተገደሉ ጊዜ ከነቢያት ሞት ብቻ ውን የቀረው ኤልያስ ሞትን ከጌ ታው ለመነ። ነገር ግን በኋለኛው ዘመን ምስክር ይሆነው ዘንድ ልመናውን አልተቀበለውም።

28. ለአምላኩ ሕግ ለሚቀና፣ እን ደ ፉጨት ያለ የጌታውን ድምፅ ለሰማ፣ የሚያቃጥል የፊቱን መል ክም በመጎናጸፊያ ለሸፈነ ለኤልያስ ሰላምታ ይገባል። ጠላት በመጣ ጊዜ በነጭ ሐር ሸፍነኝ፣ እኔ የማ ላየውን አንተ ታየዋለህና።

ድርሳነ ኤልያስ ዘሰኔ

1. ምስጋናው የተቀደሰ ለማይና ምድርን በመላ፣ዮሴፍን ከወንድ ሞቹ ለይቶ ከፍ ባደረገው በገዢ

ብሐ ወአብሰለ በጽሕርት ዘአልሕ
ምት ወአቅረበ ለሕዝብ ወበልዑ
ወሖረ ውተሰም ለኤልያስወከኖ ወ
ዓሊሁ ከመማቴምስ ባዕል መጸብ
ሐዊሰበ ረከቦ መድኃኒነ እንዘ ይነ
ብር ውስተ ምጽባሕ ወይቤሎነዓት
ልምኒ ወተንሥአ ወገብረ ሎቱ
ምሳሐ ወእምዝ ኀደገ ኵሉ ወተ
ለዎ ወኤልሳዕኒ ገብረ ከመዝ።

፱ ወለዝንቱኒ ኤልሳዕ አስተብ
ፅእዎ ሠለስቱ ምዕት ዐሠርቱ
ወሰመንቱ ርትዓነ ሃይማኖት ወ
ረሰይዎ አርአያ ለመነኮሳት በእን
ቀጽ ዐሥር ዘኒቅያ ወይደሉ ከመ
ይኩን ሪድኡ ወላእኩ ለሊቀምኔት
ዘይቀውም ቅድመ ገጸ አስተማ
ሳሊ በነፍሱ ግብረ ኤልሳዕ ነቢይ
እስመ እንዘ ውእቱ ወልደ አሐዱ
ብእሲ ክቡር እም ዐበይተ
እስራኤል ኢኃፈረ እምተልእኮቱ
ለኤልያስ ነቢይ ወውእቱ አሐዱ
ብእሲ እምእለ የኃድሩ በብሄረ
ገለአድ ወኢይቤ በልቡ እፎ
እትለአኮ ለዝንቱ ቀሬናዊ።

፲ ወእመጽአ ማእከለ ማኅበሮሙ
ለደቂቀ እስራኤል ኀበ እለ የአም
ሩኒ ወእትለአኮ ለብእሲ አባሲ
ዕቃ አብስሎ ለሕዝቡ አቀረበ፤እነ
ርሱም በሉ። ሐዶም ኤልያስን
ተከተለው። በማስገበሪያው ቦታ
ተቀምጦ ሳለ መድኃኒታችን ና
ተከተለኝ ባለው ጊዜ ተነሥቶ፤
ምሳ አዘጋጅቶ ከዚያም በኋላ
ሁሉንም ትቶ እንደተከተለው እን
ደቀራጩ ባዕለጸጋ እንደማቴምስ
ኤልያስም እንዲሁ አደረገ።

4 ይህን ኤልሳዕንም ሃይማኖታቸው
የቀና ሦስት መቶ ዐሥራ ስምንቱ
ሊቃውንት አመሰገኑት። በኒቅያ
በተወሰነው በዐሥረኛው አንቀጽም
ለመነኮሳት አርዓያ አደረጉት፤የገዳሙ
አለቃ ረዳትና አገልጋዩም በሰውነቱ
በነቢዩ በኤልሳዕ ግብር አምሳል
በፊቱ የሚቆም ሊሆን ይገባል።
ከእስራኤል ታላላቅ ሰዎች የአንድ
የታላቅ ሰው ልጅ ሲሆን ለነቢዩ
ኤልያስ በመላላክ አላፈረም። እርሱ
በገለዓድ ሀገር ከሚኖሩት አንዱ
ሰው ነው።ነገር ግን ለዚህ ቀሬናዊ
ሰው እንዴት አገለግላለሁ ብሎ
በልቡ አላሰበም።

5 ወደሚያውቁኝ ወደ እስራኤል
ልጆች ማኅበር እመጣለሁ፤ በደስ
ኛና ምስኪን የሆነውን ሰውም አ

ወምስኪን አላ ኮነ ይሬሲ ከመ
ይእቲ ሀገር እንተ ያንሶሱ ባቲ
መምህሩ ኢይደልዎመ ለሰብእ
ዚአሃ ከመ ይኩኑ ሎቱ ላእካነ
ወአርድእተ ወዘከመ ዛቲ ሕሲና
ይደልዎመ ለአርድእት ከመ
የሐልዩ ወለእመኒ ኮኑ በክብረ
ዝንቱ ዓለም ክቡራነ እመምህራኒ
ሆመ ወይደሉ ከመ ይበሉ
በልቦሙ ወይ ለነ በእንተ ዘኢኮነ
ዘንክል ከመ ንፍድዮሙ ለአበዊነ
አለ ወለዱነ በሥጋ ህየንተ
ዘሐፀኑነ እፎ ፈድፋደ ይደልወነ
ከመ ንፍድዮሙ ለአበዊነ።

፮ ወብፁዕኒ ኤልሳዕ ኮነ ተላዊሁ
ለኤልያስ ወተፀምዶ በኵሉ ልቡ
ወኢተግኅሠ እምኔሁ ኢለየማን
ወኢለ ጸጋም እስከ ተመክዓበት
ላዕሌሁ መንፈሱ ወገብረ ኃይላተ
ዘየዐቢ እምኔሁ እስመ ኤልያስ
አንሥአ አሐደ ምውተ ወኤልሳዕ
አንሥአ ክልኤተ ምውታነ አሐደ
በሕይወቱ ወአሐደ ድኅረ ሞቱ።
ሰላም ለኤልሳዕ ዘጠቢሐ ለእሊአሁ
ሠርተ ወክልኤተ ጽምደ አልሕምቲሁ
ለነቢይ ኤልያስ ከመ ይኩን
ገለግላለሁ አላለም።ይህቺ ሀገር
መምህሩ የሚመላለስበት እንደሆ
ነች ተመለከተ። የእርሷ ሀገር ሰ
ዎችም አገልጋይ፣ረዳት ይሆኑት
ዘንድ አይገባቸውምና ለደቀመዛ
ሙርቱም እንዲህ ያስቡ ዘንድ
እንዲህ ያለ ሕሊና ይገባቸዋል።
ከመምህሮቻቸው ይልቅ በዚህ
ዓለም ክብር ክቡራን ከሆኑም
በሥጋ ወልደው ላሳደጉን ለአባቶ
ቻችን ልንከፍላቸው ባለመቻላችን
ወዮልን ይሉ ዘንድ ይገባል። ለመን
ፈላያውያን አባቶቻችንማ አስበል
ጠን እንከፍላቸው ዘንድ እንዴት
ይገባን ይሆን?።

6 ብፁዕ ኤልሳዕ ግን የኤልያስ ተከ
ታይ ሆነ፤ በፍጹም ልቡም አገለገ
ለው፤ጸጋው እጥፍ ድርብ እስከ
ሚሆንለት ድረስ ከእርሱ ወደግራም
ወደቀኝ አላለም።ከእርሱ የሚበልጥ
ተአምራትንም አደረገ።ኤልያስ አንድ
ሙት አስነሣ፤ኤልሳዕ ግን አንዱን
በሕይወት እያለ አንዱን ደግሞ ከሞ
ተ በኋላ ሁለት ሙታንን አስነሣ።
በእርሱ ላይ የመንፈስ ቅዱስ ሀብት
እስከ ሚያድርበት ድረስ ለነቢዩ ኤ
ልያስ አገልጋይ ይሆን ዘንድ ዐሥራ

ወዓሲሁ ካዕበተ መንፈስ እስከ ተሰውጠ ላዕሌሁ በረከቱ ተሣሉ ምስሌነ ለዓለም ዓለም አሜን።

፮ ወአክዓብሰ ወልደ ዘንበሪ አፈድፈደ ገቢረ እከይ ቅድመ እግዚአብሔር እስመ ሰምዓ ቃለ ብእሲቱ ወኢተዘከረ ከመ ብእሲቱ አስሐተቶ ለአዳም ወለብዙኃን አውደቀቶሙ ውስተ ስሕተት ወኮነ በውእቱ መዋዕል ሀሎ አሐዱ ብእሲ በሀገረ ኢይዝራኤል ዘስሙ ናቡቴ ወቦቱ አጸደ ወይን በጥቃ ቤቱ ለአክዓብ ንጉሠ ሰማርያ ወይቤሎ አክዓብ ለናቡቴ ሀበኒ ዘንተ ዓፀደ ሐምል እስመ ቅሩብ ውእቱ ለቤትየ ወአሁበከ ዓጸደ ወይን ካልዓ ዘይኄይስ እምኔሁ ወለእመ ትፈቅድ እሁበከ ወርቀ ሜጦ ለዝ አጸደ ወይንከ ወይኩነኒ አጸደ ሐምል።

፯ ወይቤሎ ናቡቴ ለአክዓብ ኢያ ምጽእ ሊተ እግዚአብሔር ከመ አህብከ ርስተ አበውየ ወተከዘ አክዓብ ወሖረ ወሰከበ ውስተ ምስ ካቢሁ ወተከድነ ገጸ ወኢበልዓ እክሎ ወቦአት ኤልዛቤል ብእ ሲቱ ኀቤሁ ትቤሎ ምንተ ኮንከ ሀለት ጥማድ በሬዎቹን ላረደ ለኤ ልሳዕ ሰላምታ ይገብል።በረከቱ ከእ ናጋር ይኑር ለዘለዓለሙ አሜን።

7 የዘንበሪ ልጅ አክዓብም በእግ ዚአብሔር ፊት የክፋት ተግባርን አበዛ።የሚስቱን ቃል ሰምቷልና፣ አዳምን ያሳተችው ሚስቱ እንደ ሆነች፣ብዙዎችን ወደጥፋት እንደ ጣለቻቸውም አላሰበም። በዚያን ወራት ኢይዝራኤል ቡተባለች ሀገር ስሙ ናቡቴ የተባለ አንድ ሰው ነበር። በሰማርያው ንጉሥ በአክዓብ ቤት አጠገብም የወይን ቦታ ነበረው፤ አክዓብም ናቡቴን የጮመን ቦታ ይሆ ነኝ ዘንድ ይህንን የወይንህን ቦታ ስጠኝ፤ ሰቤቱ ቅርብ ነው፣ ከዚህ የሚበልጥ ሌላ ቦታም አሰጥሃለሁ፤ ከፈለግህም የጓሮ ቦታ ይሆነኝ ዘንድ የወይንህን ቦታ ዋጋ ወርቅ እሰጥ ሃለሁ አለው።

8 ናቡቴም የአባቶቼን ርስት እሰ ጥህ ዘንድ እግዚአብሔር ይህን ከእኔ ያርቅልኝ አለው። አክዓብም እዝኖ ሐደና ከአልጋው ተኛ። ፊቱ ንም ሸፈነ፤ እህልም አልበላም። ሚስቱ ኤልዛቤልም ወደ እርሱ ገቦችና ምን ሆነህ፤ምነው ያሳዘንሃል?

ወምንት ያቱክዘክ ወይቤላ እስመ ተናገርክዎ ለናቡቴ ኢይዝራኤላዊ ወእቤሎ ሀበኒ አጸደ ወይንከ በሚጡ በወርቅ ወእመኒ ትፈቅድእሁ በከ ካልዓ አጸደ ወይን ሀየንቱሁ ወይቤ ለኒ ኢይሁብ ርስተ አበውየ።

፱ ወትቤሎ ኤልዛቤል ብእሲቱ አንተኑ እንከ ይእዜ ከመዝ ትፈሊ ንጉሥሙ ለእሥኤል ተንሥእ ብላዕ እክለ ወይትፈሥሐከ ልብከ እሁበከ አነ አጸደ ወይኑ ለናቡቴ ኢይዝራኤላዊ ወጸሐፈት መጽሐፈ በስመ አክዓብ ወንተመት በማኅ ተሙ ወፈነወታ ለይእቲ መጽሐፍ ኀበ ሊቃናተ ሀገር ወንበ ዐበይተ ውእቱ ብሔር እለ ይነብሩ ምስለ ናቡቴ ወከመዝ ይብል ቃላ ለይ እቲ መጽሐፍ ጹሙአ ጾመአ ወአንብርዎ ለናቡቴ ቅድመ ሕዝብ ወአቅድሙ ሎቱ ቅድሜሁ ወይበልዎ ባረኮሁ ለእግዚአብ ሔር ወለንጉሥ ወአውጽእዎ አፍአ ወውግርዎ ይመውት።

፲ ወገብሩ ሰብአ ይእቲ ሀገር ወዐበይቶሙ እለ ይነብሩ ውስተ ይእቲ ሀገር በከመ ለአከቶ ኀቤሆሙ ኤልዛቤል ወሰበኩ ጾመ አለችው። እርሱም ኢይዝራኤላ ዊው ናቡቴን የወይንህን ቦታ በወ ርቅ በዋጋው ስጠኝ ከፈለግህም ስለ እርሱ ሌላ የወይን ቦታ እሰጥ ሃለሁ ብየ ተናገርሁት።የአባቶቼን ርስት ኑልሰጥም አለኝ አላት።

9 ሚስቱ ኤልዛቤልም የእስራኤል ንጉሣቸው ዛሬ እንዲህ የምታደር ገው አንተ ነህን? ተነሥና ምግብ ብላ፤ልብህም ደስ ይበለው።የኢይ ዝራኤላዊውን ሰው የናቡቴን የወ ይን ቦታ እሰጥሃለሁ አለችው።

በአክዓብ ስም ደብዳቤ ጻፈችና በማኅ ተሙ አትማ ይህችን ደብዳቤ ወደ ሀገር ሽማግሌዎች፣ ከናቡቴ ጋር ወደሚኖሩ የዚያች ሀገር ታላላቅ ሰዎችም ላከች። የዚህች ደብዳቤ ቃልም እንዲህ ይላል፤ጾምን ጹሙ ፤ናቡቴንም በሕዝብ ፊት አስቀምጡ ት፤በፊትም አስቀድሙት። እግዚአ ብሔርንና ንጉሡን ተሳድቧል ይበ ሉት። ይሞት ዘንድም ወደ ውጪ አውጥታችሁ ደብድቡት የሚል ነበር።

10 የዚህች ሀገር ሰዎች ሽማግሌ ዎች በዚህች ሀገር የሚኖሩ ምሁ ራኑም ኤልዛቤል ወደ እነርሱእን ደላከችው እንዳዘዘቻቸው አደረጉ

ወአንበርም ለናቡቴ ቅድመ ሕዝብ ወቦኡ ከልኤቱ እደው ደቂቀ ዓመሳ ወቆሙ ቅድሜሁ ወኮኑ ስምዓ ላዕሌሁ ወይቤልዎ ባረኮሁ ለእግዚአብሔር ወለንጉሥ ወአውፅእዎ አፍአ እምህገር ወወገርዎ ወቀተልዎ ወለእኩ ኀበ ኤልዛቤል እንዘ ይብሉ ወገርናሁአ ለናቡቴአ ወቀተልናሁ ወሶበ ሰምዓት ኤልዛቤል ትቤሎ ለአክአብ ተንሥእ ተዋረስ ዓፀደ ወይኑ ለናቡቴ ኢይዝራኤላዊ ዘዓበየ ውሂቦተከ በሜጥ እስመ ሞተ ናቡቴ ወኢኮነ ሕያው።

፲፩ ወሶበ ሰምዓ አክዓብ ከመ ሞተ ናቡቴ ኢይዝራኤላዊ ወረደ ውስተአጸደ ወይኑ ለናቡቴ ኢይዝራኤላዊ ከመ ይትዋረስ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኤልያስ ቴስብያዊው ኤልያስን ተነሥና ውረድ አስተ አክዓብ ንጉሠ እስራኤል ዘስማርያ ናሁ ሀለወ ውስተ አጸደ ወይኑ ለናቡቴ ወወረደ ህየ ከመ ይትዋረስ ወበሎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር በከመ አንተ ቀተልኮ ለናቡ ወተዋረስከ ምድሮ በበይነ ፣ጸምን አወጁ፤ናቡቴንም በሕዝቡ ፊት አቆሙት፤ የዓመፅ ልጆች ሁለት ወንዶችም ገብተው በፊቱ ቆሙ፤ እግዚአብሔርንና ንጉሡን ተሳድቧል ብለውም መሰከሩበት ከሀገሩ ውጪ አስወጥተውም ደብ ድበው ገደሉት። ናቡቴን ወግረን ገደልነው ብለውም ወደኤልዛቤል ላኩ። ኤልዛቤልም በሰማች ጊዜ አክዓብን በገንዘብ ይሰጥህ ዘንድ እንቢ ያለውን የኢይዝራኤላዊውን የናቡቴን የወይን ቦታ ተነሥና ውረሰው አለችው።ናቡቴ ሙቷልና በሕይወትም የለምና አለችው።

11 አክዓብም ኢይዝራኤላዊ ናቡቴ እንደሞተ በሰማ ጊዜ ይወርሰው ዘንድ ወደ ኢይዝራኤላዊው ወደ ናቡቴ የወይን ቦታ ወረደ።እግዚአብሔርም ቴስብያዊው ኤልያስን ተነሥና ውረድ አለው።የሰማርያ ውን የእስራኤል ንጉሥ አክዓብንም ተቀበለው፤ እነሆ በናቡቴ የወይን ቦታ አለና፤ይወርሰው ዘንድም ወደዚያ ወርዷልና፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤አንተ ናቡቴን እንደገደልኸው ፣መሬቱንም እንደወረስህ፤የናቡቴ

ዝንቱ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር በዮሱ መካን ኀበ ለሐሱ ከለባት ወአዝዕብት ደሞ ለናቡቴ በህየ ይልሕሱ ከለባት ደመከ ወዘማት ይትሐጸባ በደምከ።

፲፱ ወይቤሎ አክዓብ ለኤልያስ ረከብከኒኑ ፀርየ ወይቤሎ እወ ረከብኩከ እስመ አኮየ ገበርከ ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ታምዕያ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር ናሁ አነ አመጽእ እኪተ ላዕሌከ ወአነ ድድ አሳተ እምድኅሬከ ወእሜር ወከ ለዘርእከ እስከ ዘይትሐዘብ በኀበ ዓረፍት እለ ሀለው ወእለኒ ኢሀለው ወእሬስዮ ለቤትከ ከመ ቤተ ኢዮርብዓም ወልደ ናባጥ ወከመ ቤተ ባዖስ ወልደ አክያ በእንተ ኃጢአትከ ወአስሐትከሙ ለእስራኤል።

፳፪ ወለኤልዛቤልኒ ይቤላ እግዚአብሔር ከለባት ይብልዑ ሥጋሃ በኀበአረፍተ ኢይዝራኤል ወበድና ወለአክዓብ ዘውስተ ሀገር ከለባት ይብልዕዎ ወበድኖ ዘውስተ ሐቅል ወላሕቱ እስመ አኮየ ገብረ አክዓብ ቅድመ እግዚአብሔር እስመ ንም ደም ውሾቹ፣ ጅቦቹም እንደ ላሱ፤በዚያ ቦታ ውሾቹ ደምህን ይልሳሉ፤ሴተኛ አዳሪዎችም በደምህ ይታጠባሉ በለው አለው።

12. አክዓብም ኤልያስን ጠላቴ ሆይአገኘኸኝን አለው፤አወን አገኘ ሁህ ፤ታስቆጣው ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት ክፋ ተግባርን ፈጸምህ፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እነሆ እኔ በአንተ ላይ ክፋ ነገርን አመጣለሁ፤ ቦኋላህ ም እሳትን አነድዳለሁ። በቅጽሩ ያሉትም፣የሌሉትምእስከ ሚጠራ ጠሩ ድረስ ዘርህን አጠፋለሁ።ወገ ንህንም እንደ ናባጥልጅ እንደኢዮ ርብዓም ወገን አደርገዋለሁ።ስለን ጢአትህ፤ እስራኤልንም ስላሳትካ ቸው እንደአክያ ልጅእንደባዖስም አ ደ ር ግ ሃ ለ ሁ ። ። 13 እግዚአብሔርም በናቡቴ ቅጽ ር ውሾች የኤልዛቤልን ሥጋ ይበ ላሉ፤በድኗም በዚያ ይቀራል።አክ ዓብን በሰፈር ያሉ ውሾች ይበሉ ታል፤በድኑንም በበረሃ ይቀራል፤ ሚስቱ ኤልዛቤል ስላሳተችው አክ ዓብ በእግዚአብሔር ፊት ክፋ ነገ

አስሐተቶ ኤልዛቤል ብእሲቱ ወረ ኵሰ ፈድፈደ እስመ ሖረ ወተለወ ወረኩሰ ፈድፋደ ከመኵሉ ዘገብረ አሞሬ ዎን እለ ሠረዎሙ እግዚአብሔር እምቅድመ ገጾሙ ለእስራኤል፡፡

፲፬ ወደንገጸ አክዓብ እምውእቱ ቃል እምቅድመ ገጸ እግዚአብሔር ወሠጠጠ አልባሲሁ ወሖረ እንዘ ይበኪ በበይነ ውእቱ ቃል እምቅድመ እግዚአብሔር ወለብሰ ሠቀ ውስተ ሥጋሁ ወጾመ ወኮነ ቃለ እግዚአ ብሔር ኀበ ኤልያስ ገብሩ በእንተ አክዓብ ወይቤሎ እግዚአብሔር ርኢከኑ ከመ ደንገ ጸ አክዓብ እምቅድሜየ ኢያመጽእ እኪተ በመዋዕሊሁ አላ በመዋዕለ ወልዱ አመጽእ እኪተ፡፡

፲፭ ለበውከኑ ኦ ብእሴ እግዚ አብሔር ዘትሰምዕ ቃለ እግዚአ ብሔር ከመ ብዝኃ ምሕረቱ ለእግ ዚአብሔር ኢያንበብከኑ ዘጽሑፍ ውስተ ኦሪት ከመ ረገሞ እግዚ አብሔር ለቃኤል በእንተ ዘቀተለ እኁሁ በዓመፃ እንዘ ይብል ኩን ርዑደ ወድንጉጸ ወይቤሎ ቃኤል ለእግዚአብሔር ተዓቢኑ ኃጢአትየ ርን አድርጓልና፡፡ በእስራኤል ፊት እግዚአብሔር ያጠፋቸው አሞራ ውያን ያደረጉትን ሁሉ ሂዶ በመ ከተሉ ፈጽሞ ረክሷልና ብሏል አለው፡፡

14 አክዓብም ከእግዚአብሔር ፊት ከመጣው ከዚህ ቃል የተነሣ ደነገጠ፤ልብሱንም ቀደደ፡፡ ከዚህ ቃል የተነሣ በዚህ ቃል እያለ ቀሰም ሔደ፡፡ በሰውነቱ ማቅ ለብ ሶም ጾመ፤ የእግዚአብሔር ቃልም ስለአክዓብ ወደ አገልጋዩ ኤልያስ መጣ፤ አክዓብ በእኔ ፊት እንደደ ነገጠ ተመለከትህን? በዘመኑ ክፋ ነ ገ ር አ ላ መጣበ ትም፤ በ ልጁጁ ዘመን ክፋ ነገርን አመጣለሁ እንጂ አለው፡፡

15 የእግዚአብሔርን ቃል የምት ሰማ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ የእግዚአብሔርን የቸርነቱን ብዛት አስተዋልህን? በዓመፃ ወንድሙን የገደለ ቃኤልን የምትፈራ፣ የምትንቀጠቀጥ ሁን ብሎ እግዚአ ብሔር እንደረገመው በኦሪት የተጻ ፈውን አላነበብኸውምን? ኃጢአቴ ይቅር ትባልልኝ ዘንድ ታላቅ

ዘእምትትኃደግ ሊተ ናሁ ታወፅ ዓኒ እምድር እትኃባዕኑ እምቅ ድመ ገጽከ ወእከውን ርዑደ ወድ ንጉጸ በዲበ ምድር ወኵሉ ዘረከበኒ ይቀትለኒ ወነስሐ እግዚአብሔር ወይቤ አኮ ከመዘ ኵሉ ዘይቀትሎ ለቃየል ፯ተ በቀለ ያቀውም፡፡

፲፮ ወገብረ እግዚአብሔር ለቃኤል ተአምረ ከመ ኢይቅትሎ ኵሉ ዘረከቦ አክዓብኒ ሶበ ደንገጸ ወበከየ እምቃለ ኤልያስ ወሠጠጠ አልባሲሁ ወለብሰ ሠቀ ፀጉር ውስተ ሥጋሁ ወፆመ እንዘ መጣዓዊ ወቀታሌ ነፍስ ውእቱ ነስሐ እግዚአብሔር ወረሠያ ለእኪት በመዋዕለ ወልዱ ወለቃ ኤልሂ ደምሰሶ በማየ አይኅ ዘርዓ ዚአሁ እስመ መስተበቅል እግዚ አብሔር ወይኬንን በጽድቅ፡፡

፲፯ ንግባዕኬ ወንዘከር ቃሎ ለኤ ልያስ ከመ ተገብረ ኵሉ ዘነበበ ላዕለ አክዓብ ወእምድኅረ ብዙኅ መዋዕል ዐርገ አክዓብ ንጉሠ እስ ራኤል ወዮሳፍጥ ንጉሠ ይሁዳ ምስሌሁ ውስተ ሬማት ዘገለዓድ ወይቤሎ ለአክዓብ ንጉሠ እስራኤል ለዮሳፍጥ እትገለበብ ወእበውእ ናትን? ከፊትህ እሰወር ዘንድም ከምድር ታወጣኛለህ፤በምድርም የምፈራ፣የምንቀጠቀጥ እሆናለሁ ፤ያገኘኝ ሁሉም ይገድለኛል አለ፡፡ እግዚአብሔርም ተጸጸተ፤እንደዚህ አይደለም፡፡ቃኤልን የሚገድል ሰ ባት እጥፍ ይበቀልበታል፡፡

16 እግዚአብሔርም ቃኤልን ያገ ኘው ሁሉ እንዳይገድለው ምልክት አደረገለት፡፡ አክዓብም ከኤልያስ ቃል የተነሣ በደነገጠና፣ልብሱን በቀደደ፣ በሰውነቱ የፀጉር ማቅም ለበሰ፣ ጣዖት አምላኪ፣ነፍስ ገዳይ ሲሆን በጾመ ጊዜ እግዚአብሔር ራራለት፡፡ክፋ ነገርንም በልጁ ዘመን አደረጋት፡፡ ቃኤልን፣የእርሱን ዘር ም በጥፋት ውኃ አጠፋቸው፡፡ እግዚአብሔር ተበቃይ በእውነትም ፈራጅ ነውና፡፡

17 እንመለስና በአክዓብ ላይ የተና ገረው ቃል እንደተፈጸመ የኤልያ ስን ቃል እናስታውስ ከብዙ ጊዜ በኋላም የእስራኤል ንጉሥ አክዓብ ከይሁዳ ንጉሥ ከኢዮሳፍጥ ጋር የገለአድ ክፍል ወደሆነች ወደሬማት ወጣ፡፡ የእስራኤል ንጉሥ አክዓብም

ወእትቃተል ወአንተ ልበስ አልባሲከ ወተገልበበ አክዓብ ንጉሠ እሥራኤል ወቦዓ ይትቃተል።

፲፰ ወአዘዘሙ ንጉሠ ሶርያ ለ ላእክተ ሠረገላ ፴ወ፪ተ ወይቤ ሎሙ ኢትትቃተሉ ኢምስለ ንዑ ሶሙ ወኢምስለ ዐቢዮሙ እንበለ አክዓብ ንጉሠ እስራኤል ባሕቲቱ ወሶበ ርእይዎ እልክቱ መላእክተ ሠረገላ ለኢዮሳፍጥ ንጉሠ ይሁዳ ይቤሉ ንጉሠ እስራኤል ይመስል ዝንቱ ወዓገትዎ ይቅትልዎ። ወጸ ርሐ ኢዮሳፍጥ ወሶበ አእመሩ መላእክተ ሠረገላቲሁ ከመ ኢነ ንጉሠ እስራኤል ውእቱ ኀደግዎ ወገብዑ ወወሰቀ ቀስቶ አሐዱ እም ኔሆሙ በኃይሉ ወነደፎ ለአክ ዓብ ንጉሠ እስራኤል ማዕከለ እንግደኃሁ ወይዘእሎ ለሥሉዩ እምሐራ ተመየጥ ወንሥአኒ ወአሐውኅኒ እሙ ውስተ ተትል እስመ ተነደፍኩ።

፲፱ ወተሰብሩ ሠራዊቶሙ ይእተ አሚረ ወለንጉሥሰ አንበረዎ ውስተ ሠረገላ እምነግህ እስከሠር ክ ወይትከዓው ደሙ ውስተ ቁስለ ንድፈቱ ውስተ ከርሠ ሠረገላ ኢዮሳፍጥን ተሸፍኜ ዝዙቼ እዋጋለሁ፤ አንተ ግን ልብስህን ልበስ አለው። የእስራኤል ንጉሥ አክዓብ ተሸፍኖ ይዋጋ ዘንድ ገባ።

18 የሶርያ ንጉሥም ሠላሳ ሁለት የሚሆኑ የሠረገላ ጦረኞችን አዘዛ ቸው፤ከእስራኤል ንጉሥ ከአክዓብ ብቻ በስተቀር ከታላቁም ከታናሹም ጋር አትዋጉ አሳቸው።እነዚህ የሰረገላ ጦረኞችም የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሳፍጥን ባዩት ጊዜ ይህስ የእስራኤልን ንጉሥ ይመስላል ብለው ይገድሉት ዘንድ ከበቡት፤ ኢዮሳፍጥም ጮኸ፤የሰረገላ ጦረኞችም የእስራኤል ንጉሥ እንዳልሆነ በተረዱ ጊዜ ትተውት ተመለሱ። ከእነርሱ አንዱም በኃይሉ ቀስቱን ወረወረና የእስራኤልን ንጉሥ አክዓብን በደረቱ መካከል ወጋው። ከወታደሮቹ ለአንዱ ተመለስና ያዘኝ፤ ከጦርነቱም አውጣኝ፤ተወ ግቻለሁና አለው።

19 ያን ጊዜም ሠራዊቶቹ አፈገፈጉ፤ንጉሡንም ከጦርነት እስከ ማታ ድረስ በሠረገላው አስቀመ ጡት። በተወጋው ቁስል ላይም በሠረገላው ውስጥ ደሙ ይፈስስ

ወሞተ ፍና ሠርክ በቅድሜሆሙ ለሶርያ ወወጽአ አዋጂ ጊዜዕርበተ ፀሐይ ወየደ ወይቤ እትዉ ኵል ክሙ ውስተ አህጉሪክሙ እስመ ሞተ ንጉሥ አክዓብ ወልደ ዘንበሪ ወሶበ በጽሑ ሰማርያ ቀበርዎ ለን ጉሥ ውስተ ሰማርያ ወአውጽኡ ሠረገላሁ አፍኣ እምሀገረሰማርያ ወለሐሱ ደሞ ከለባት ወአዝዕብት ወዘማትኒ ተሐጽባ በውእቱ ማይ።

፳ እስመ ተቶስሐ ቡቱ ደሙ ለአክዓብ ንጉሠ እስራኤል በከመ ነበበ ቃለ እግዚአብሔር በእደ ገብሩ ኤልያስ ዘምሉዕ ግርማ ወሞገሰ በቅድመ ነገሥት ወመ ኳንንት ለነኒ ሀበነ ሞገሰ ከመ ኢንትኃፈር በቅድሜሆሙ ወሶ በሂ ንትናገር ምስሌሆሙ ሀሉ ምስሌነ ወተቃወም በእንቲአነ አሜን። ዘተወክፈ ነቢየ በስመ ነቢይ ዓስበ ነቢይ ይነሥእ እምኀበ እግዚአብሔር አምላኩ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፳፩ ሰላም ለኤልያስ ለአክዓብ ዘተበቀሎ፤ እግዚአብሔር በከመ ይቤሎ፤ ሶበ ሰናቡቴ በግፍዕ በዓፀደ ወይኑ ቀተሎ፤ እሴፈ

ነበር።ሲመሽም በሶርያውያን ፊት ሞተ። ፀሐይ ሲገባም አዋጅ ነጋ ሪው ወጣና ሁላችሁም ወደየሀገ ራችሁ ግቡ፤የዘንበሪ ልጅ አክዓብ ሙቷልና አለ። ሰማርያ በደረሱ ጊዜም ባሰማርያ ቀበሩት። ሰረገላ ውንም ከሰማርያ ሀገር ወደውጭ አስወጡት፤ደሙንም ውሾችና ጅ ቦች ላሱት። ሴተኛ አዳሪዎችም በዚህ ውኃ ታጠቡ።

20 በነገሥታቱና፤ በመካንንቱ ፊት ግርማንና ሞገስን በተሞላ በአገልጋዩ በኤልያስ አንደበት እግዚአብሔር እንደተናገረው የእ ስራኤል ንጉሥ የአክዓብ ደም ከው ኃው ተጨምሯልና። በፊታቸው እንዳናፍር ለእኛም ሞገስን ስጠን ።ከእነርሱ ጋር በምንነጋገርበት ጊ ዜም ከእኛ ጋር ሁን፤ስለ እኛም አንተ ተጣላ አሜን። ነቢይን በነ ቢዩ ስም የተቀበለ የነቢዩን ዋጋ ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ዘንድ ያገኛል። ለዘለዓለመ አሜን።

21 ናቡቴን በግፍ በወይኑ ቦታ በገደለው ጊዜ እግዚአብሔር እንዳ ዘዘው አክዓብን ለተበቀለ ለኤልያስ ሰላምታ ይገባል።እንደአውሎ ነፋስ

ያድኅነኒ እምእንባዜ ነፍስየ ከመ አውሎ፤ እስመ ይሰምዖ አምላክ ዘሰአለ ኵሎ፡፡ አክዓብ እምቃልከ ሶበ ደንገጸ ፍጡነ፤ እግዚአብሔር ይቤ ሰሚዖ ኀዘነ፤ በመዋዕሊሁ እኪተ ኢያመጽእ ፈአነ፤ ኤልያስ በይነ ሕዝብከ ተወከፍ ኪዳነ፤ በዕለተ ፍትሕ ኢይዑድ ዓይንነ፡፡

ድርሳነ ኤልያስ ዘሐምሌ

፩ በስመእግዚአብሔር አብ ዘተካ የደ ምስለአብርሃም ወበስመ ወል ድ ዋሕድ ዘተወልደ እማርያም ዘወሀቦ በግዓ ለይስሐቅ እምጉንደ ዕፅ ኅቱም ወበስመ መንፈስ ቅዱስ ጸራቅሊጦስ ኃይል ዘእምአ ርያም ለያዕቆብ ወሀቤስም መንክር ወመድምም ዘበበዓመት ይከርም እምይእዜ ወእስከለዓለመ ዓለም፡፡ ድርሳን ዘቅዱስ ወብፁዕ ኤልያስ ፍቁረ እግዚአብሔር ዘይትነበብ በወርኃ ሐምሌ ትንብልናሁ የሃሉ ምስለ ኩልነ ውሉደ ጥም ቀት ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡

፪ ስምዑ ይእዜኒ ኦ አኃውየ ዘገብረ መድምመ ኤልያስ ነቢይ በላዕለ አካዝያስ ወክልኤቱ ሰውነቴን ከመባዘን ያድነኝ ዘንድ አምናለሁ፡፡ የሚለምነውን ሁሉ እግዚአብሔር ይሰማዋልና፡፡ ከቃልህ የተነሣ አክዓብ ፈጥኖ በደነገጠ ጊዜ እግዚአብሔር ኀዘኑን ሰምቶ እኔ በዘመኑ ክፉ ነገርን አላመጣም አለ፡፡ ኤልያስ ሆይ ስለሕዝቦችህ ቃል ኪዳንን ተቀበል፡፡በፍርድ ቀን ዐይናችን እንዳይቅበዘበዝ፡፡

የሐምሌው የኤልያስ ድርሳን

1 ከአብርሃም ጋር በተማማለ በእግዚአብሔር አብ ስም፣ከድንግ ል ማርያም በተወለደ ነቅዕ ከሌለ በት ከዕንጨት ግንድ ለይስሐቅ በግን በሰጠ በአንዱ ወልድ ስም፣ ሰማያዊ ኃይል ለያዕቆብ ፍጹም ድንቅ የሆነ ስምን የሰጠ፣ ከዛሬ ጀምሮ እስከዘለዓለሙ ድረስም በሚጠብቅ በመንፈስ ቅዱስ ስም በሐምሌ ወር የሚነበብ የእግዚአ ብሔር ወዳጅ ብፁዕና ቅዱስ የሆነ የኤልያስ ድርሳን ይህ ነው፡፡ አማላ ጅነቱ ከሁላችንም ከጥምቀት ልጆች ጋር ይሁን ለዘለዓለሙ አሜን፡፡

2 ወንድሞቼ ሆይ ዛሬም በአካዝያ ስና በሁለቱ መሳፍንቱ ላይ ነቢዩ ኢሳይያስ ያደረገውን ድንቅ ነገር

መሳፍንቲሁ ወዘከመ ተሣሃለ ላዕለ አብድዩ መስፍን ወነግሠ አካዝያስ ወልደ አክዓብ ወልደ ዘንበሪ አመ ፳ወ፫ቱ ዓመተ መንግሥቱ ለኢዮሳፍጥ ንጉሠ ይሁዳ ነግሠ ለእስራኤል ክልኤተ ዓመተ ወገብረ እኩየ ቅድመ እግ ዚአብሔር ወሖረ በፍኖተ እሙ ኤልዛቤል ወበኃጢአተ ኢዮርብ ዓምወልደ ናባጥ ዘአስሐቶሙ ለእስራኤል ወተቀንየ ለበዓል ወሰገደ ሎቱ ወአምዕዖ ለእግዚአ ብሔር አምላከ እስራኤል ከመ ኵሎሙ እለ ገብሩ አበዊሁ፡፡

፫ ወዓለውዎሙ ሞዓብ ለእስራ ኤል እምድኅረሞተ አክዓብ ወደ ወየ አካዝያስ ወሰከበ ውስተ ጽር ሑ በሰማርያ ወለአከ ሐዋርያተ ወይቤሎሙ ሑሩ ተሰአሉ ሊተ ኀበ በዓለጽንጽንያ አምላከአቃሮን ለእመ አሐዩ እምዛቲ ደዌ ወሖሩ ይሰአሉ ሎቱ ወጸውኦ መልአከ እግዚአብሔር ለኤልያስ ቴስብያዊ ወይቤሎ ተንሥእ ወሑር ወተቀበሎሙ ለሐዋርያቲሁ ለን ጉሠ ሰማርያ፡፡

፣መስፍኑ አብድዩንም ይቅር እን ዳለ ስሙ፡፡የዘንበሪ ልጅ የአክዓብ ልጅ አካዝያስ የይሁዳ ንጉሥ የኢዮሳፍጥ መንግሥት ሃያ ሦስት ዓመት በሆነው ጊዜ ነገሠ፡፡ በእስ ራኤል ላይም ለሁለት ዓመት ከነገሠ በኋላ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ተግባርን አደረገ፡፡በአባቱ በአክዓብ፣በእናቱ በኤልዛቤል፣ እስራኤልን ባሳታቸው በናባጥ ልጅ በኢዮርብዓም የኃጢአት መንገድም ተጓዘ፡፡ ለበዓልም/ለጣዖቱም/ ተገዛ፤ሰገደለትም፡፡ሁሉም አባቶቹ እንዳደረጉት የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን አስቆጣ፡፡

3 አክዓብ ከሞተ በኋላም ሞዓባ ውያን እስራኤልን ወነጀሏቸው፤አካዝ ያስም ታሞ በሰማርያ ከአዳራሹ ተኛ፡፡ መልእክተኞችንም ላከ፡፡ ከዚህች ደዌ የምድን ከሆነ ሒዱና የአቃሮንን አምላክ ብኤልዜቡልን ጠይቁልኝ አላቸው፡፡ይጠይቁለት ዘንድም ሄዱ፡፡ የእግዚአብሔር መልአክም የቴስ ብያዊውን ሰው ኤልያስን ጠራው ፤ እንዲህም አለው፡፡ ተነሥተህ ሒድና የሰማርያውን ንጉሥ መ ልእክተኞች ተቀበላቸው አለው፡፡

፬ ወበሎሙ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ከመአ ትሑሩኑአ አንትሙአ ትስአሉ ኀበ በዓለ ጽንጽንያ አምላከ አቃርን አኮኬ ከማሁአ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር እምስካብከ ዘዲቤሁ ሰከብከ ኢትትነሣእ አላ በላዕሌሁ ሞተ ትመውት።

፭ ወሖረ ኤልያስ ወነገሮሙ ውተመይጡ እሙንቱ ሐዋርያት ኀቤሁ ወይቤሎሙ ምንት አግብ ዓክሙ ወይቤልዎ ተቀበለነ አሐዱ ብእሲ ወይቤለነ ሑሩ ወግብዑ ኀበ ንጉሥ ዘፈነወክሙ ወበልዎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ኢሀሎኑ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ከመ ትሑሩ ኀበ በዓለ ጽንጽንያ አምላከ አቃርን ትስአል አኮኬ ከማሁ እምስካብከ ዘዲቤሁ ኢትትነሣእ እምኔሁ አላ ሞተ ትመውት በላዕሌሁ።

፮ ወይቤሎሙ ምንተ ይመስል ብእሲሁ ዘተቀበለክሙ ወዘንተ ነገረ ዘነገረክሙ ወይቤልዎ ፀጓር ብእሲሁ ወቅናቱ ዘዓዲም ይቀንት

4 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ለመጠየቅ ወደ አቃሮን አምላክ ወደብኤልዜቡል ትሄዱ ዘንድ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር የለምን? እንደዚህም ብቻ አይደለም፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ከተኛህበት አልጋ ላይ አት ነሣም። በእርሱ እንዳለህ ትሞታ ለህ እንጂ በለው አለው።

5 ኤልያስም ሄዶ ነገራቸው። መል እክተኞቹም ወደእርሱ ተመለሱ። እርሱም ምን ምን መለሳችሁ አላ ቸው። አንድ ሰው ተቀበለንና ወደላ ካችሁ ንጉሥ ተመልሳችሁ ሂዱና የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ወደአቃሮን አምላክ ወደ ብኤልዜቡል ለመጠየቅ ትሄድ ዘንድ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር የለምን? እንዲህ ግን አይደረግም። ከተኛህበት አልጋ አትነሣም፤በአልጋው እንዳለህ ትሞ ታለህአንጂ በሉት፤ አለን አሉት።

6 እርሱም የተቀበላችሁ ይህንን ነገርም የነገራችሁ ሰው ምን ይመ ስላል አላቸው። ሰውዬው ፀጉራማ ነው፤ወገቡንም በጠፍር መታጠቂያ

ውስተ ሐቀሁ ወይቤሎሙ ኤልያስ ውእቱ ወለአከ ኀቤሁ ፶ ዕደወ ምስለ መስፍኖሙ ወሖረ ኀቤሁ ወረከብዎ ይነብር ላዕለ ርእሰ ደብር ወይቤሎ መስፍኖሙ ብእሴ እግዚአብሔር ንጉሥ ይጼ ውአከ ነዓ ረድ ፍጡነ ወአውሥአ ኤልያስ ለውእቱ መስፍኖሙ ወይቤሎ ለአመሰ ብእሴ እግዚአ ብሔር አነ ለትረድ እሳት እምሰ ማይ ወትብላዕከ ለከ ወለእለ ፶ ምስሌከ ወከነ በከመ ቃሉ።

፲ ወዳግመ ንጉሥ ፈነወ ኀቤሁ ፶ ብእሴ ምስለ መስፍኖሙ ወጸውዖ መስፍኖሙ ወይቤሎ ብእሴ እግዚአብሔር ይጼውዓከ ንጉሥ ፍጡነ ረድ። ወአውሥአ ኤልያስ ወይቤሎ ለአመሰ ብእሴ እግዚአብሔር አነ ትረድ እሳት እምሰማይ ወትብላዕከ ለከ ወለእለ ፶ ምስሌከ ወወረደት እምሰማይ ወበልዓቶ ሎቱ ወለእለ ፶ አለ ምስሌሁ።

፲፩ ወመለሰ ንጉሥ ዳዲ ፈነወ ፶ ብእሴ ምስለ መስፍኖሙ ወዝ ንቱሰ መስፍን ዓብድዩ ዘቢትርጓ ሜሁ ጉብረ እግዚአብሔር ወውእቱ ታጥቋል አሉት።ኤልያስ ነው አላ ቸው። እርሱም አምሳ ወንዶችን ከአለቃቸው ጋር ወደ እርሱ ላከ፤ ሂደውም በተራራው ላይ ተቀምጦ አገኙት። አለቃቸውም የእግዚአብ ሔር ሰው ሆይ ንጉሥይጠራሃል ፤ፈጥነህ ውረድና ና አለው። ኤልያስም መለሰና አለቃቸውን እኔ የእግዚአብሔር ሰው ከሆንሁ እሳት ከሰማይ ትውረድና አንተን ከአንተ ጋር ያሉ አምሳውን ትብላ አለው፤ እንደቃሉም ሆነ።

7 ዳግመኛም ንጉሡ አምሳ ሰዎ ችን ከአለቃቸው ጋር ወደ እርሱ ላከ። አለቃቸውም ጠራውና የእ ግዚአብሔር ሰው ሆይ ንጉሥ ይጠራሃልና ፈጥነህ ውረድ አለው። ኤልያስም እኔ የእግዚአብሔር ሰው ከሆንሁ እሳት ከሰማይ ትውረድና አ ንተንና ከአንተ ጋር ያሉትን አምሳ ውንም ትብላ አለው። እሳት ከሰማ ይወረደች፤እርሱንና ከእርሱ ጋር ያ ሉአምሳውንም ሰዎች በላች።

8 ዳግመኛም ንጉሥ ለሦስተኛ ጊዜ አምሳ ሰዎችን ከነአለቃቸው ላከ። ይህ አለቃቸውም አብድዩ ነው። ትርጓሜውም የእግዚአብ

ወልደ ሐናንያ ዘእምቤተ ኤፍሬም ነቢይ ወጻድቅ ወእሙኒ ሳፍግ ወሖረ ኀቤሆሙ ዝንቱ መስፍን ሣልሶሙ፤ወሶበ ሖረሂ ኢተዝኅረ ወኢተዓበየ ከመእልኩ ክልኤቱ መሳ ፍንት እለ እምቅድሜሁ አላ አትሐ ተርእሶ ወአስተብረከ ወሰገደ ቅድ ሜሁ ለኤልያስ ወይቤሎ ኦ ብእሴ እግዚአብሔር ገነይኩ ለከ ትክበር ነፍስየ ወነፍሰ እሉ አግብርቲከ እለ ምስሌየ በቅድመ አዕይንቲከ ናሁ ወረደት እሳት እምሰማይ ወበልዓ ቶሙ ለእልክቱ መሳፍንት ቀደምት ወለሰብኦሙ በበ፶ሆሙ ወሰአሎ ከመኢያጥፍኦ ሎቱ ወለእለ ምስሌሁ ወይቤ ይእዜኒ እግዚእየ ትክበር ነፍስየ በቅድመ አዕይንቲከ፡፡

፱ ወሰምዖ ኤልያስ ስእለቶ እስመ ተዘከረ ሠናይቶ ዘገብረ ላዕለ ምዕት ነቢያተ እግዚአብሔር አመ ሰደደ ቶሙ ኤልዛቤል ወእምድኅረዝ ነበቦ መልአከ እግዚአብሔር ለኤልያስ ወይቤሎ ረድ ምስሌሆሙ ወኢትፍራሕ እምቅድመ ገጾሙ ወተንሥአ ኤልያስ ወወረደ ምስሌ ሔር አገልጋይ ማለት ነው፡፡ እርሱም ጻድቅና ነቢይ ከሆነው የኤፍሬም ወገን የሐናንያ ልጅ ነው ፡፡ እናቱም ሳፍግ ትባላለች፡፡ ይህ ሦስተኛው መስፍንም ወደእርሱ ሔደ፡፡ ከእርሱ በፊት እንደሔዱ እንደ ሁለቱ መሳፍንትም በፊቱ ፈጽሞ አልኮራም፤ራሱን ዝቅ አድርጐ በፊቱ ሰገደ እንጂ፡፡የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ለአንተ ተገዛሁ፤ ሰውነቴ የእ ነዚህ አገልጋዮችህ ሰውነትም በዓ ይኖችህ ፊት የከበረች ትሁን፡፡ እነሆ እሳት ከሰማይ ወርዳ የቀደ ሙት አለቆችንና አምሳውን ሰዎቻቸ ውንም በላቻቸው አለው፤እርሱንና ከእርሱ ጋር ያሉትንም እንዳያጠፋ ለመነው፡፡ ዛሬም ጌታዬ ሆይ በአ ንተ ፊት ሰውነቴ ትክበር አለ፡፡

9 ኤልያስም ጸሎቱን ሰማው፡፡ ኤልዛቤል ባሳደደቻቸው ጊዜ መቶ በሚሆኑ በእግዚአብሔር ነቢያት ላይ ያደረገውን መልካም ተግባር አስቧልና፡፡ ከዚህ በኋላ የእግዚአብሔ ርመልአክ ኤልያስን ከእነርሱ ጋር ውረድ፤በፊታቸውም አትፍራ አለው፡፡ ኤልያስም ተነሥቶ ከእነርሱ ጋር ወረደ ወደንጉሡ አካዝያስም ሔደ፡፡

ሆሙ ወሖረ ኀበ ንጉሥ አካዝያስ ወዝንቱኒ አብድዩ ነቢይ ወጻድቅ ወእሙንቱኒ ፶ ዕደው እምስሌሁ ሖሩ ምስለኤልያስ ኀበ አካዝያስ፡፡

፲ ወተናገሮ ወይቤሎ ኤልያስ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር እፎአ ለአከአ ኀበ በዓለ ጽንጽንያ አምላክ አቃሮን ኢሀሎኑ አምላክ እስራኤል ከመ ትሰአል ቃለ አኮኬ ከማሁ እምስካብከ ዘዲቤሁ ሰከብከ ኢትትነሣእ እምኔሁ አላ ሞተ ትመውት ወሞተ በቃለ እግዚአብሔር በከመ ይቤሎ ወነግሠ ኢዮራም እኁሁ ወልደ አክዓብ ህየንቲሁ፡፡

፲፩ ኦ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር ኤልያስ ተሐውከ ልብየ ለወድሶ ትከ ወአኮ አነ ባሕቲትየ ዘእጽሕ ፍ ውዳሴከ አላ ኵሎሙ ቅዱሳን በበመጽሐፎሙ ይንዕዱከ ወይቤ ሆሴዕ ሲራክ ሥልሰ አውረደ እ ምሰማይ እሳተ እስመአውርዶቱሂ እሳተ ኮነ አሐደ ጊዜ ለአዕርጎ መሥዋዕት ወክልኤተ ጊዜ ላዕለ መሳፍንት ምስለ ክልኤቱ ዕደው ተላውያኒሆሙ፡፡

ይህ ጻድቅ ነቢይ አብድዩም፣ ከእርሱ ጋር የነበሩ አምሳ ነቢያትም ከኤ ልያስ ጋር ወደ አካዝያስ ሔዱ፡፡

10 ኤልያስም ተናገረው፤አለውም ፤እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡፡ "ወደአቃሮን አምላክ ወደብኤልዜ ቡል እንዴት ላክህ? ቃልን ትጠይቅ ዘንድ የእስራኤል አምላክ የለምን? እንዲህ አይገባም፡፡ ከተኛህበት አ ልጋ ላይ አትነሣም፤ሞትን ትሞ ታለህ እንጂ አለው፡፡እንደተናገረ ው እንደ እግዚአብሔር ቃልም ሞተ፤በእርሱ ፈንታም የአክዓብ ልጅ ወንድሙ ኢዮራም ነገሠ፡፡

11 የእግዚአብሔር ቅዱስ ኤልያስ ሆይ ልቡናየ ለምስጋናህ ታወከ፡፡ ምስጋናህን የምጽፍም እኔ ብቻ አይደለሁም፤ ቅዱሳን ሁሉ በየ መጽሐፋቸው ያመሰግኑሃል እንጂ ፤ሆሴዕ ሲራክ ሦስት ጊዜ እሳትን ከሰማይ አወረደ አለ፡፡ እሳትን ያወረደውም አንድ ጊዜ መሥዋዕ ትን ለማሳረግ፤ለሁለተኛና ለሦስ ተኛ ጊዜ ደግሞ በሁለቱ መሳፍን ትና በተከታዮቻቸው ላይ ነው፡፡

፲፪ ወበወንጌልሂ ቅዱስ አመፈነወ እግዚእነ ሐዋርያተ ቅድመ ገጹ ወሐዊሮሙ ቦኡ ሀገረ ሳምር ከመያስተዳልው ሶቱ ወኢተወክ ፍዎሙ እስመኅሱፍ ገጹ ለኢየሩ ሳሌም ወርሕዮሙ አርዳኢሁ ያዕቆብ ወዮሐንስ ይቤልዎ እግዚኦ ትፈቅድኑ ንበል ይረድ እሳት እም ሰማይ ወያጥፍየሙ በከመ ገብረ ኤልያስ።

፲፫ ወተመይጦ ገሠየሙ ወይቤሎሙ ዘዓይ መንፈስ አንትሙ ኢተአምሩኑ መጠና ለነ ፍስክሙ ወዘንተ ዘይቤ ኣኮ ዘአሕሰመ ግብሮ ለነቢይ አላ በእንተ ዘኢያሥመሩ ከመ መጽአ ወልደ እግዚአብሔር ያድኅን ዘተኃጕለ ወይሕንፅ ዘተመዝበረ ወዓዲ በእንተ ዘአጽደቁ ርእሶሙ ወአኅሰሩ ቢጸሙ ወዘከመሂ አሠሮ ለሰማይ ወፈትሖ ክመ ያዝንም ዝናመ ይክውን ስምዓ ያዕቆብ ገብረ እግዚአብሔር በመልእክቱ ኀበወርቱ ወከልኤቱ ሕዝበ ዲዮስጶራ።

፲፬ ይቤ ትረድእ ስእለቱ ለጻድቅ 12 በቅዱስ ወንጌልም ጌታችን በፊቱ ሐዋርያትን በላከ ጊዜ የተ ዘጋጁ ያደርጉለት ዘንድ ሂደው ወደሳምር ሀገር ገቡ። ነገር ግን አልተቀበሏቸውም፤ፊቱ ወደኢየሩ ሳሌም ዙሮ ነበርና፤ደቀመዛሙርቱ ያዕቆብና ዮሐንስ አይተው አቤቱ ኤልያስ እንዳደረገው እሳት ከሰማይ ይውረድና ያጥፋቸው እንል ዘንድ ትወዳለህን አሉት።

13 ጌታችንም መለሰ ብሎ እናንተ ከየት ወገን ናችሁ? የሰውነታችሁን አቅም አታውቁምን? በማለት ገሠ ፃቸው። ይህን በማለቱም የነቢዩን ተግባር ያክፋፋ አይደለም። የእግዚአብሔር ልጅ የጠፋውን ሊያድን፣ የፈረሰውን ሊገነባ እንደ መጣ ስላላወቁ ነው እንጂ።ዳግመኛም ራሳቸውን ስላጸደቁ፣ ወንድሞቻቸ ውንም ስላጐሰቆሉ ነው እንጂ። ሰማይን እንዳሰረው ዝናምን ያዘንም ዘንድ እንደፈታውም ወደተከተሉት ዐሥራ ሁለቱ ነገድ በላከው መል እክቱ የእግዚአብሔር አገልጋይ ያዕቆብ ምስክር ሆነ።

14 የጻድቅ ሰው ጸሎቱ ትረዳለች።

ትክል ወታሠልጥ ኤልያስ ዘከማነ ሰብእ ውእቱ ዘከመ ነሐምም የሐምም ወዘከመ ንመውት ይመ ውት ወጸሎተ ጸለየ ከመኢይዝንም ዝናም ወኢዘንመ ውስተምድር ሠለስተ ዓመተ ወሰደስተ ዮ፭ራኃ ወካዕበ ጸለየ ከመይዝንም ዝናም ወወህበ ሰማይ ዝናሞ ወምድርኒ አብቁለት ፍሬሃ።

፲፭ ወአብድዩስ መስፍን ሶበ አዕመረ በነፍሱ ከመ መልእክቱ ለኤልያስ ተዓቢ ወትከብር እመልእክቶሙ ለነገሥተ ምድር ወመልእክቱ ለኤልያስ ትበጽሕ ኀበ መልእክቱ ለንጉሠ ሰማይ ኀደገ መልእክተ ንጉሥ አካዝያስ ወተሰምየ ለኤልያስ ነቢይ ውተልእኮ ወወረደ ላዕሌሁ ጸጋ ትንቢት ወተነበየ በመዋዕሊሁ ለኢዮሳፍጥ ንጉሠ ይሁዳ ወተናገረ እግዚአብሔር በቃለ ዝንቱ ነቢይ በእንተ ትንሣኤሁ ወበእንተ ዕለተ ፍዳ ወዘይከውን እምደቂቀ እስራኤል ወለእለ ተርፉ እምሕዝብ ወአጽንኦሙ ለሕዝበ እሥራኤል ወገሠጾሙ ብዙኅ ወተነበየ እምቅድመ ግዳጅም ትፈጽማለች። ኤልያስ እንደእኛ ሰው ነው። እንደምንታ መም ይታመማል፤እንደምንሞትም ይሞታል፤ዝናም እንዳይዘንም ጸለዬ ፤ሦስት ዓመት ከመንፈቅም ዝናም አልዘነበም፤ዳግመኛም ዝናም ይዘን ም ዘንድ ጸለየ፤ሰማይ ዝናምን ሰጠ፤ መሬትም የዘሩባትን አበቀለች አለ።

15 መስፍኑ አብድዩም የኤልያስ መልእክት ከምድር ነገሥታት መ ልእክት እንደምትበልጥ፣ የነቢዩ ኤልያስ መልእክት ወደሰማያዊው ንጉሥ መልእክት እንደምትደርስ በተረዳ ጊዜ ንጉሥ አካዝያስን ማገልገሉን ተወና ነቢዩ ኤልያስን ተከተለው፤አገለገለውም። በእርሱ ላይም የትንቢት ጸጋ አደረበት። በይሁዳው ንጉሥ በኢዮሳፍጥ ዘመንም ትንቢት ተናገረ። እግዚ አብሔርም በዚህ ነቢይ እንደበት ስለትንሣኤ፣ስለፍርድ ቀን በደቂቀ እስራኤል፣ በትሩፋን ሕዝቦችም ስለሚሆነው ነገር ተናገረ። የእስ ራኤልን ሕዝቦችም አዳናቸው፤ ብዙም አስተማራቸው፤ ከዘጠኝ መቶ ዓመት አስቀድሞ ስለጌታችን

ምጽአቱ ለእግዚእነ በ፱፻ ዓመት፡፡

፲፮ ሰላም ለአብድዩ መስፍን ሣሳይ፤ ዘአድኃነ ነፍሶ እምነደ እሳት ውዑይ፤ አመ ሰገደ ወይቤ በአስተብቁዖ ሠናይ፤ ትክበር ነፍስየ በቅድሜከ ኤልያስ ነቢይ፤ ተሣሃለኒ እስመ አነ ገብርከ ጊጉይ፤ ወእምድኅረ ሞተ አካዝያስ እኁሁ ነግሠ ኢዮራም ወልደ አክዓብ ዐሠርተ ወክልኤተ ዓመተ መንግሥቱ ለኢዮሳፍጥ ንጉሠ ይሁዳ ወለኤልዛቤልሰ እንተ ትብል ርእሳ ነቢይት ዘታዘምዎሙ ወታስሕቶሙ ለእስራኤል ከመ ይብልዑ ዝቡሐ ለአማልክት ወእምድኅረ ሞተ አክዓብ ወሀባ እግዚአብሔር ዐሠርተ ወአርባዕተ ዓመታተ በዘትኔስሕ እምነ ዝሙታ፡፡

፲፯ ወይቤ እግዚአብሔር አገብዓ ለኤልዛቤል ውስተ ምስካባ ወለእለኒ ዘመው ምስሌሃ ውስተ ዐቢይ ሥቃይ ወእቀትል ደቂቃ በአፈ ኵናት ወበመጥባሕት ወኢዩሰ ወልደ ናሚስ ሶበ ነግሠ ቀተሎሙ ለክልኤቱ ነገሥት መምጣትም ተናገረ፡፡

16 ከሚያቃጥል እሳት እጅ ሰውነቱን ላዳነ ለሦስተኛው መስፍን ለአብድዩ ሰላምታ ይገባል፡፡ በሰገደና በአማረ ምልጃም ነቢዩ ኤልያስ ሆይ ነፍሴ በፊትህ የከበረች ትሁን አገልጋይህ እኔ በደለኛ ነኝና ይቅር በለኝ ባለ ጊዜ አድኖ ታልና፡፡ወንድሙ አካዝያስ በሞተ ጊዜም በይሁዳ ንጉሥ ኢዮሳፍጥ በነገሠ በዐሥራ ስምንተኛው ዓመት የአክዓብ ልጅ ኢዮራም ዐሥራ ሁለት ዓመት ለእስራኤል ነገሠ፡፡ ራሷን ነቢይት የምታደርግ ለአማልክት የተሠዋውን ይበሉ ዘንድ እስራኤልን የምታደነቁራቸው፣ የምታሳስታቸው ኤልዛቤልንም ከርኵሰቷ ትመለስ ዘንድ እግዚአብሔር ባሏ አክዓብ ከሞተ በኋላ ዐሥራ አራት ዓመታትን ሰጣት፡፡

17 እግዚአብሔርም ኤልዛቤልን ወደምኝታዋ እመልሳታለሁ፤ ከእርሷ ጋር የበደሉትንም ወደጽኑ ሥቃይ እመልሳቸዋለሁ፤ልጆቿንም በጦርና በሰይፍ ስለት እገድላለሁ አለ፡፡ ከዚህ በኋላም የናሚስ ልጅ ኢዩ በነገሠ ጊዜ ሁለቱን

አክዓብ ወሀባ እግዚአብሔር ዐሠርተ ወአርባዕተ ዓመታተ በዘትኔስሕ እምነ ዝሙታ፡፡

፲፯ ወይቤ እግዚአብሔር አገብዓ ለኤልዛቤል ውስተ ምስካባ ወለእለኒ ዘመው ምስሌሃ ውስተ ዐቢይ ሥቃይ ወእቀትል ደቂቃ በአፈ ኵናት ወበመጥባሕት ወኢዩሰ ወልደ ናሚስ ሶበ ነግሠ ቀተሎሙ ለክልኤቱ ነገሥት ዘውእቶሙ ኢዮራም ወልደ አክዓብ ንጉሠ እስራኤል ወአካዝያስ ወልደ ኢዮራም ንጉሠ ይሁዳ፡፡

፲፰ ወእምዝ ሖረ ኢዩ ውስተ ኢይዝራኤል ወሰምዓት ኤልዛቤል ምጽአቶ ወተኵህለት አዕይንቲሃ ወተሠነየት ወተጸፈረት ርእሳ ወሐወጸት ውስተ እንተ መስኮት ወቦአ ኢዩ ውስተ ሀገር ወትቤሎ ሰላም ለዘምሪ ቀታሌ እግዚኡ ወአንሥአ ገጾ ወርእያ እንተመስኮት ወይቤላ መኑ አንቲ ረዲ ዝየ ኀቤየ ወእምዝ ሐወጹ ክልኤቱ ሕጽዋን ወይቤሎሙ አጽድፍዋ ወአጽደፍዋ ወተነዝኃ ደማ ኀበ

ስታቸው ኤልዛቤልንም ከርኵሰቷ ትመለስ ዘንድ እግዚአብሔር ባሏ አክዓብ ከሞተ በኋላ ዐሥራ አራት ዓመታትን ሰጣት፡፡

17 እግዚአብሔርም ኤልዛቤልን ወደምኝታዋ እመልሳታለሁ፤ ከእርሷ ጋር የበደሉትንም ወደጽኑ ሥቃይ እመልሳቸዋለሁ፤ልጆቿንም በጦርና በሰይፍ ስለት እገድላለሁ አለ፡፡ ከዚህ በኋላም የናሚስ ልጅ ኢዩ በነገሠ ጊዜ ሁለቱን ነገሥታት ገደለ፡፡ እነዚህም የእስራኤል ንጉሥ የአክዓብ ልጅ ኢዮራምና የይሁዳ ንጉሥ የኢዮራም ልጅ አካዝያስ ናቸው፡፡

18 ከዚህ በኋላ ኢዩ ወደ ኢይዝራኤል ሔደ፡፡ ኤልዛቤልም መምጣቱን ሰማች፡፡ ዐይኖቿን ተኳለች ፤አጌጠች፡፡ ራሷንም ተጐነጐነች፡፡ በመስኮትም ጐበኘችው፡፡ ኢዩም ወደሀገሩ ገባ ጌታውን ለገደለ ለዘምሪ ሰላም ይሁን አለችው፡፡ ፊቱን ወደመስኮቱ አንሥቶም አያት፡፡አንቺ ማን ነሽ ከዚህ ወደእኔ ውረጅ አላት፡፡ ከዚህ በኋላ ሁለት ጃንደረቦች ተመለከቷት፡፡ኢዩም ጣሏት አላቸው፤ወርውረውም ጣሏት፤ደ

ኢይዝራኤል ይበልዕዋ ከሰባት ለኤል
ዛቤል ወይከውን በድና ለኤልዛል
ከመ መሬት ውስተ ገዳም በደወለ
ኢይዝራኤል ከመ ኢይበልዋ እን
ከ ኤልዛቤል ወቦቱ ለአክዓብ ፪
ደቂቅ ውስተ ሰማርያ፡፡

፳ ወጸሐፈ ኢዩ መጸሐፈ ወፈነ
ወ ውስተ ሰማርያ ኀበመላእክተ
ሰማርያ ወኀበሊቃናት ወኀበሐፃኒ
ቶሙ ለደቂቀአክዓብ ወጸሐፈ እንዘ
ይብል ይእዜኒ እምከመ በጽሐት ዛቲ
መጽሐፍ ኀቤክሙ ወናሁ ሀለው ደቂ
ቁ ለእግዚእክሙ ኀቤክሙ ወአፍራ
ሲክሙ ጽኑዓት ወንዋየ ሐቅልክሙኒ
በሊሐት ወርሱናት ወርእዩ ለክሙ
ዘይኄይስ ዘትፈቅዱ እምደቂቁ ለእ
ግዚእክሙ ወአንብርዎ ላዕለ
መንበረ አቡሁ ወተቃተሉ ለቤተ
እግዚእክሙ ወፍርሁ ፈድፋደ፡፡
፳፩ ወይቤሉ ከልኤቱ ነገሥት
ስዕኑ ቅድመ ገጹ ቀዊመ እፎ
እንከ ንክል ንሕነ ቀዊመ ቅድመ
ገጹ ወለዓኩ መገብተ አክዓብ
ወመገብተ ሀገር ወሊቃውንት
ወሐፃኒቶሙ እንዘ ይብሉ አግብ
የተናገረው የእግዚአብሔር ቃል
ነው አለ፡፡ በኢይዝራኤልዊው በና
ቡቴ/ ቦታ ኤልዛቤልን ውሾች ይበሏ
ታል፤ ከእንግዲህ ወዲህ ኤልዛቤል
እንዳይሏት የኤልዛቤል በድን እንደ
ትቢያ ይሆናል ብሏልና፡፡ ለአክዓብ
ም በሰማርያ ሰባ ልጆች ነበሩት፡፡
20 ኢዩም ወደ ሰማርያ አለቆችና
ወደ ምሁራኑ ወደአክዓብ ልጆች
ሞግዚት ደብዳቤ ጽፎ ወደሰማርያ
ላከ፡፡ ይህቺ መልእክት እንደደረሰ
ቻችሁ የጌታችሁ ልጆች ጠንካራ
የሆኑ ፈረሶች፣ የተሳሉ፣የሚግሉ
የጦር መሣሪያዎች በእናንተ
ዘንድ አሉ፡፡ ከጌታችሁ ልጆች
የሚሻለውን የምትወድዱትን ለእ
ናንተ ምረጡ፡፡ በአባቱ ዙፋንም
አስቀምጡት፤ለጌታችሁ ቤት ተዋጉ
፤ፈጽማችሁም ፍሩ አላቸው፡፡

21 እነርሱም ሁለቱ ነገሥታት
በፊቱ መቆም ተሳናቸው፡፡ በፊቱ
መቆም እኛ እንዴት ይቻለናል
አሉ፡፡ የአክዓብ ሹማምንት፣የሀገር
መሪዎች ሊቃውንቱ፣ የልጆቹ
ሞግዚትም እኛ አገልጋዮችህ ነን
፤የምታዝዘንንም እናደርጋለን፤የም

ርቲክ ንሕነ ወዘአዘዝከነ ንገብር
ወአልቦ ብእሲ ዘናነግሥ ወዘትፈ
ቅድ ግበር ወእምዝጸሐፈ ሎሙ
ኢዩ ካልዕተ መጽሐፈ እንዘይብልእ
መሳኬ እሊዓየ አንትሙ ወትሰምዑኒ
ቃልየ ምትሩ አርእስቲሆሙ
ለደቂቀ እግዚእክሙወፈንው ኀቤየ
ውስተ ኢይዝራኤል ጌሰመ ዘ
ጊዜ ወደቂቀአክዓብሰ ፪ እደው ጽ
ኑዓን እሙንቱ ወሶበበጽሐት መ
ጽሐፈመልእክት ኀቤሆሙ
ነሥእዎሙ ለደቂቀ ንጉሥ ሰብአ
ሀገር ወረገዝዎሙለ፪ እደው ወሰቀ
ሉ አርእስቲሆሙ ውስተቀርሜሎስ
ወፈነውዎሙ ውስተ ኢይዝራኤል፡፡
፳፪ ወደቂቁሰ ለአክዓብ እለ ሠረ
ዎሙ እግዚአብሔር በቃለኤልያስ
ገብሩ ፪ወ፪ እሙንቱ ወእምኔሆሙ
አካዝያስ ደወየ ወሞተ በቃለኤልያስ
ወለካልዓንሰ ሠረዎሙ ኢዩ በአፈ
ኩሕናት ምስለ ኤልዛቤል ብእሲቱ
በከመ ነበበ እግዚአብሔር በአፈ
ኤልያስ ኅሩዩ ወላዕ ኩ ወአልቦ
ዘገብረ እግዚአብሔር በመዋዕለ
ኤልያስ ዘእንበለ በቃሉ ለኤልያስ፡፡
፳፫ ኦ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር እስ
እለከ ትክበር ነፍስየ ቅድመአዕይን
ናነግሠው ሰውም የለንም፤ አንተ
የምትሻውን አድርግ ብለው ላኩ
ለት፤ ኢዩም "እናንተ የእኔ ከሆና
ችሁ ቃሌንም ከሰማችሁ የጌታች
ሁን ልጆች ራሳቸውን ቁረጡ፤ነገ
ይህን ጊዜም እኔ ወ[illegible] አለሁበት
ወደ ኢይዝራኤል ላኩት አላቸው፤
ሰባው ወንዶች የአክዓብ ልጆችም
ብርቱዎች ነበሩ፡፡ የመልእክቱ ደብ
ዳቤ ወደ እነርሱ በደረሰ ጊዜ የሀገሩ
ሰዎች የንጉሡን ልጆች ይዘው
ሰባውን ወንዶች ወጓቸው፤ እራሳ
ቸውንም በቀርሜሎስ ሰቀሉት፡፡
እርሱ ወዳለበት ወደ ኢይዝራኤ
ልም ላኳቸው፡፡
22 በአገልጋዩ በኤልያስ ቃል
እግዚአብሔር ያጠፋቸው የአክዓብ
ልጆችም ሰባ ሁለት ናቸው፡፡ከእነርሱ
በኋላም አካዝያስ እንደ ኤልያስ ቃል
ታሞ ሞተ፡፡ ሌሎቹንም ከሚስቱ
ከኤልዛቤል ጋር ኢዩ በጦር አጠፋ
ቸው፡፡ በተመረጠ አገልጋዩ በኤል
ያስ አንደበት እግዚአብሔር እንደ
ተናገረው ከኤልያስ ቃል በቀር
እግዚአብሔር ያደረገው የለም፡፡
23 የእግዚአሔር ቅዱስ ሆይ
ሰውነቴ በፊትህ ትከብር ዘንድ

ኢይዝራኤል ይበልዕዋ ከሰባት ለኤል
ዛቤል ወይከውን በድና ለኤልዛል
ከመ መሬት ውስተ ገዳም በደወለ
ኢይዝራኤል ከመ ኢይበልዋ እን
ከ ኤልዛቤል ወቦቱ ለአክዓብ ፪
ደቂቅ ውስተ ሰማርያ፡፡

፳ ወጸሐፈ ኢዩ መጸሐፈ ወፈነ
ወ ውስተ ሰማርያ ኀበመላእክተ
ሰማርያ ወኀበሊቃናት ወኀበሐፃኒ
ቶሙ ለደቂቀአክዓብ ወጸሐፈ እንዘ
ይብል ይእዜኒ እምከመ በጽሐት ዛቲ
መጽሐፍ ኀቤክሙ ወናሁ ሀለው ደቂ
ቁ ለእግዚእክሙ ኀቤክሙ ወአፍራ
ሲክሙ ጽኑዓት ወንዋየ ሐቅልክሙኒ
በሊሐት ወርሱናት ወርእዩ ለክሙ
ዘይኄይስ ዘትፈቅዱ እምደቂቁ ለእ
ግዚእክሙ ወአንብርዎ ላዕለ
መንበረ አቡሁ ወተቃተሉ ለቤተ
እግዚእክሙ ወፍርሁ ፈድፋደ፡፡
፳፩ ወይቤሉ ከልኤቱ ነገሥት
ስዕኑ ቅድመ ገጹ ቀዊመ እፎ
እንከ ንክል ንሕነ ቀዊመ ቅድመ
ገጹ ወለዓኩ መገብተ አክዓብ
ወመገብተ ሀገር ወሊቃውንት
ወሐፃኒቶሙ እንዘ ይብሉ አግብ
የተናገረው የእግዚአብሔር ቃል
ነው አለ፡፡ በኢይዝራኤልዊው በና
ቡቴ/ ቦታ ኤልዛቤልን ውሾች ይበሏ
ታል፤ ከእንግዲህ ወዲህ ኤልዛቤል
እንዳይሏት የኤልዛቤል በድን እንደ
ትቢያ ይሆናል ብሏልና፡፡ ለአክዓብ
ም በሰማርያ ሰባ ልጆች ነበሩት፡፡
20 ኢዩም ወደ ሰማርያ አለቆችና
ወደ ምሁራኑ ወደአክዓብ ልጆች
ሞግዚት ደብዳቤ ጽፎ ወደሰማርያ
ላከ፡፡ ይህቺ መልእክት እንደደረሰ
ቻችሁ የጌታችሁ ልጆች ጠንካራ
የሆኑ ፈረሶች፣ የተሳሉ፣የሚግሉ
የጦር መሣሪያዎች በእናንተ
ዘንድ አሉ፡፡ ከጌታችሁ ልጆች
የሚሻለውን የምትወድዱትን ለእ
ናንተ ምረጡ፡፡ በአባቱ ዙፋንም
አስቀምጡት፤ለጌታችሁ ቤት ተዋጉ
፤ፈጽማችሁም ፍሩ አላቸው፡፡

21 እነርሱም ሁለቱ ነገሥታት
በፊቱ መቆም ተሳናቸው፡፡ በፊቱ
መቆም እኛ እንዴት ይቻለናል
አሉ፡፡ የአክዓብ ሹማምንት፣የሀገር
መሪዎች ሊቃውንቱ፣ የልጆቹ
ሞግዚትም እኛ አገልጋዮችህ ነን
፤የምታዝዘንንም እናደርጋለን፤የም

ርቲከ ንሕነ ወዘአዘዝከነ ንገብር
ወአልቦ ብእሲ ዘናነግሥ ወዘትፈ
ቅድ ግበር ወእምዝጸሐፈ ሎሙ
ኢዩ ካልዕተ መጽሐፈ እንዘይብልእ
መሰኬ እሊዓየ አንትሙ ወትሰምዑኒ
ቃልየ ምትሩ አርእስቲሆሙ
ለደቂቀ እግዚእክሙወፈንው ኀቤየ
ውስተ ኢይዝራኤል ጌሰመ ዘ
ጊዜ ወደቂቀአክዓብሰ ፪ እደው ጽ
ኑዓን እሙንቱ ወሶበበጽሐት መ
ጽሐፈመልእክት ኀቤሆሙ
ነሥእዎሙ ለደቂቀ ንጉሥ ሰብአ
ሀገር ወረገዝዎሙለ፪ እደው ወሰቀ
ሉ አርእስቲሆሙ ውስተቀርሜሎስ
ወፈነውዎሙ ውስተ ኢይዝራኤል፡፡
፳፪ ወደቂቁሰ ለአክዓብ እለ ሠረ
ዎሙ እግዚአብሔር በቃለኤልያስ
ገብሩ ፪ወ፪ እሙንቱ ወእምኔሆሙ
አካዝያስ ደወየ ወሞተ በቃለኤልያስ
ወለካልዓንሰ ሠረዎሙ ኢዩ በአፈ
ኵሕናት ምስለ ኤልዛቤል ብእሲቱ
በከመ ነበበ እግዚአብሔር በአፈ
ኤልያስ ኅሩዩ ወላዕ ኩ ወአልቦ
ዘገብረ እግዚአብሔር በመዋዕለ
ኤልያስ ዘእንበለ በቃሉ ለኤልያስ፡፡
፳፫ አ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር እስ
እለከ ትክበር ነፍስየ ቅድመአዕይን
ናነግሠው ሰውም የለንም፤ አንተ
የምትሻውን አድርግ ብለው ላኩ
ለት፤ ኢዩም "እናንተ የእኔ ከሆና
ችሁ ቃሌንም ከሰማችሁ የጌታች
ሁን ልጆች ራሳቸውን ቁረጡ፤ነገ
ይህን ጊዜም እኔ ወ[illegible] አለሁበት
ወደ ኢይዝራኤል ላኩት አላቸው፤
ሰባው ወንዶች የአክዓብ ልጆችም
ብርቱዎች ነበሩ፡፡ የመልእክቱ ደብ
ዳቤ ወደ እነርሱ በደረሰ ጊዜ የሀገሩ
ሰዎች የንጉሡን ልጆች ይዘው
ሰባውን ወንዶች ወጓቸው፤ እራሳ
ቸውንም በቀርሜሎስ ሰቀሉት፡፡
እርሱ ወዳለበት ወደ ኢይዝራኤ
ልም ላኳቸው፡፡
22 በአገልጋዩ በኤልያስ ቃል
እግዚአብሔር ያጠፋቸው የአክዓብ
ልጆችም ሰባ ሁለት ናቸው፡፡ከእነርሱ
በኋላም አካዝያስ እንደ ኤልያስ ቃል
ታሞ ሞተ፡፡ ሌሎቹንም ከሚስቱ
ከኤልዛቤል ጋር ኢዩ በጦር አጠፋ
ቸው፡፡ በተመረጠ አገልጋዩ በኤል
ያስ እንደበት እግዚአብሔር እንደ
ተናገረው ከኤልያስ ቃል በቀር
እግዚአብሔር ያደረገው የለም፡፡
23 የእግዚአሔር ቅዱስ ሆይ
ሰውነቴ በፊትህ ትከብር ዘንድ

ቲከ ወተሣሃለኒ ከመ አብድዩወአ ስተሥርይ ሊተ ቅድመ እግዚ አብሔር አምላክከ መስተመይጥ ላዕለ ጌጋዮሙ ለእጓለእመሕያው እስመእትሔዘብ ገብርከ ለእመኢ ኮነ ፈቃድከ ዝንቱ ጽሒፈ ድርሳን ወእንዘአኮ ድልወት ሊተ ሰአሎ ያድኅነኒ በብዝኃ ሣህሉ ዘተወክፈ ነቢየ በስመነቢይ ዓስበ ነቢይ ይነሥ እ እምኀበ እግዚአብሔር አምላኩ።

፳፬ አካዝያስ ዘደወየ አመ ለአከ ደቂቆ፤ ለነገረ ሞቱ ወረድከ እንዘ ኢትፈርህ ተዳድቆ፤ ሠራዌ ዘርዑ ኤልያስ ለአክዓብ ሥርወ ናፍቆ፤ ሕልመ አኃልም ለለዕለቱ ወኢያእመርኩ ጻሕቆ፤ ባሕቱ ለዘመንየ አይድዓኒ ኅልቆ።

ድርሳነ ኤልያስ ዘነሐሴ

፩ ይትባረክ ስመ ስብሐቲሁ ለእ ግዚአብሔር አብ ዘሰብሐ ወልዶ በቅድመ ሙሴ ወኤልያስ ምእመ ናን እለ ውስተ ኦሪት ዐቢያን ወይትባረክ ስመ ስብሐቲሁ ለወልድ ዋሕድ ዘጸለየ ኀበ አቡሁ እንዘ ይብል አባ ወአቡየ ሰብሐኒ በስብሐቲከ ዘሀሎ ኀቤየ እለምንሃለሁ፤እንደ አብድዩም ይ ቅር በለኝ፤ የሰውን ልጆች በደል ይቅር በሚል በአምላክህ በእግዚአ ብሔር ፊት አስተሥርይልኝ።ይህን ድርሳን መጻፍ ፈቃድህ ካልሆነልኝ አገልጋይህ እኔ ተስፋ እቆርጣለ ሁና። ሳይገባኝም እንኳን በይቅር ታው ብዛት ያድነኝ ዘንድ ለምንልኝ ፤ነቢዩን በነቢይ ስም የተቀበለ የነ ቢይን ዋጋ ያገኛል።

24 የታመመ አካዝያስ ልጆቹን በላከ ጊዜ፣ጥላቻውን ሳትፈራ የ ሞቱን ነገር ለመናገር የወረድህ ፣የመጠራጠር ሥር የሆነ የአክዓ ብን ዘር ያጠፋህ ኤልያስ ሆይ በየቀኑ ሕልም አልማለሁ፤ትርጉ ሙን ግን አላወቅም፤ ስለሆነም የዘመኔን ቁጥር ንገረኝ።

የነሐሴ ወር የኤልያስ ድርሳን

1 በኦሪቱ ታላላቅ በሆኑ በምእመ ናኑ በሙሴና በኤልያስ ፊት ልጁን ለገለጠ የእግዚአብሔር አብ ገናና ስም ይመስገን፤ አባት ሆይ አንተ እንደላክ¤ኝ ያውቁ ዘንድ፣ እኛ አንድ እንደሆንን እነርሱም አንድ ይሆን ዘንድ ዓለም ከመፈ

እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም ከመ ያእምሩ ከመአንተ ፈነውከኒ ከመ እሙንቱ ይኩኑ ከማነ አሐደ ወይትባረክ ስመ ስብሐቲሁ ለመን ፈስ ቅዱስ ተፍጻሜተ ፍቅር ወዕ ሩየ ምክር ዘአስተጋብአ ነቢያተ ወሐዋርያተ ውስተ አሐዱ ደብር ከመ ይትናጸሩ በገጸ ምሥጢር።

፪ ለነኒ ያስተጋብዓነ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚእነ በሐ ዳስ ርስት ኀበ ሀለው ማኅበረ ነቢያት ወሐዋርያት ወምስሌሆሙ ቅድስት ድንግል ወላዲተ አምላክ ማርያም ሰአሊተ ምሕረት ለነዳይ ወለእጓለ ማውታ ጸሎታ ያብጽ ሐነ ኀበ አፍቅሮታ ወረድኤታ ይከልለነ ከመ ወልታ ወያድኅነነ ለዛቲ ዓለም እምሥገርታ እስከ ዳግም ምጽአተ ወልድ ለዓለመ ዓለም ዓሜን።

፫ ዝንቱ ድርሳን ዘይትነበብ በወርኃ ነሐሴ ዘውእቱ አብ በወርኃ ዕብራውያን ወወርኃ ሮማውያን አውግሥጦስ ወበልሳነ ቅብጢ ማሴር ወበልሳነ ዓረቢ አምሲር በረከተ አምላኩ ወጸጋ ጠሩ በፊት በነበረኝ ምስጋና አመስግነኝ / ግለጠኝ/ እያለ ወደ አባቱ የጸለየ አንድ የሆነ የወልድ ስምም ይመስገን። ፍቅሩ ፍጹም ፣ምክሩም እኩል የሆነ፣ በመለኮት ፊት ይተያዩ ዘንድ ነቢያትንና ሐዋ ርያትን በአንድ ተራራ የሰበሰበ የመንፈስ ቅዱስ የምስጋና ስምም ይመስገን።

2 እኛንም መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የነቢያትና የሐዋርያት ማኅበር ወደ አለበት አዲስ ርስት ያግባን፣ ከእነርሱ ጋርም ለችግረኛው፣ ወላጅ ለሌለው ምሕረትን የምትለ ምን አምላክን የወለደች እመቤታ ችን ድንግል ማርያም አለች። ጸሎትህ እርሷን ወደ መውደድ ያድርሰን፤ረዳትነቷም እንደ ጋሻ ይከልለን፤ ዳግመኛ ወልድ እስከ ሚ መጣ ድረስም ከዚህቺ ዓለም መሰና ክል ያድነን፤ለዘለዓለሙ አሜን።

3 በነሐሴ ወር የሚነበብ ድርሳን ይህ ነው። ይህም በዕብራውያን ወር አብ፣ በሮማውያን፣ አውግስ ጦስ፣ በቅብጥ ቋንቋም ማሴር፣ በዐረብኛ ቋንቋ አምሴር ይባላል፤የ አምላኩ በረከት፣ የብፁዕ ኤልያስ

ረድኤቱ ለኤልያስ ብፁዓዊ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፱ ወእምአመ አዕረገ እግዚአብሔር ለኤልያስ በድልቅልቅ ውስተ መካነ ትፍሥሕት ዘኢየኃልቅ በ፱፻ወ፹፪ዱ ዓመት ወረደ እግዚአብሔር ቃል ከአባቱ እቅፍ ሳይለይ ከሰማይ ወረደ። ከክብር ዙፋኑ ሳይለይም ወደ ዓለም መጣ፤ከእግዚአብሔር በታች ከቅዱሳን ሁሉ በላይ በሆነች በድንግል ማርያም ማሕፀንም አደረ። የፅንሷ ወራት ከተፈጸመ በኋላም ከእርሷ ተወለደ፤በየጥቂቱም አደገ፤ በዮሐንስ ተጠመቀ፤ በገዳምም ተፈተነ።ከዚህ በኋላም ዐሥራ ሁለቱን ደቀመዛሙርት መረጠ።ያምኑበት ዘንድም በፊታቸው ተአምራትን አደረገ ። በእስራኤል ሀገር ተመላለሰ፤መንግሥተ ሰማይ የምታገባ ወንጌልንም አስተማረ።

5 ቂሳርያ በደረሰ ጊዜም የሰውን ልጅ ሰዎች ማን ይሉታል ብሎ ደቀመዛሙርቱን ጠየቃቸው እነርሱም መለሱለት፤አሉትም። ኤልያስ ነው የሚሉህ አሉ፤መጥምቁ ዮሐንስ ነው የሚሉህ አሉ፤ ከቀደሙ ነቢያት አንዱ ነው የሚሉህ አሉ፤ይህን የመለሱለት ደቀመዛሙርትም የተናገሩት ከራሳቸው አይደለም። እርስ በእርሳቸው ሲነጋገሩ ከሕዝብ የሰሙትን ነው እንጅ፤ንጉሡ ሄሮድስም የጌታችን የመድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ተአምራት፤መንክራት፣ ኃይላት በሰማ ጊዜ አገልጋዮቹን ዮሐንስ ከሙታን ተነሥቷል፤ ስለዚህም ተአምር ይደረግለታል አላቸው። ሕዝቡ ግን ኤልያስ ተገልጧል፤ ወይም ከቀደሙት ነቢያት አንዱ ተነሥቷል ያሉ አሉ።

6 ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም እናንተስ ማን ትሉኛላችሁ አላቸው። ስምዖን የተባለ ጴጥሮስም ወደዓለም የመጣህ፤ዘለዓለማዊ የሆነ ሕይወት ቃል ያለብህ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነህ አለው።ከዚህ ጀምሮ ኤልያስ እስካረገበት ጊዜ ድረስም ዘጠኝ መቶ ሠላሳ አምስት ዓመት ነው።

7 በቂሳርያ ደቀመዛሙርቱን በጠየቀበት በሰባተኛይቱ ዕለትም

ይብሉከ ዮሐንስሃ መጥምቀ ወቦ አለ ይብሉከ ከመ አሐዱ እምነቢያት ቀደምት ወዘንተሰ ዘይቤሉ እሉ አርድእት አከ እምልበመ ዘተናገሩ አላ ሰምዑ እምሕዝብ እንዘ ይትኃሠሡ በበይናቲሆሙ እስመ ሄሮድስ ንጉሥ ሶብ ሰምዓ ተአምራቲሁ ወመንክራቲሁ ወኃ ይሉቲሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ይቤሎሙ ለአግብርቲሁ ዮሐንስ ተንሥአ እሙታን ወበእንተዝ ይረድአ ኃይል ወሕዝብሰ ይቤሉ ኤልያስ አስተርአየ ወቦ አለ ይቤሉ አሐዱ እምነቢያት ቀደምት ተንሥአ።

፮ ወእግዚእነሰ ኢየሱስ ክርስቶስ ይቤሎሙ አንትሙኬ መነ ትብሉኒ። ወአውሥአ ስምዖን ጴጥሮስ ወይቤሎ አንተ ውእቱ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ዘመጻእከ ውስተ ዓለም ወብዙ ቃለ ሕይወት ዘለዓለም ወእምዝ እምጊዜ ዕርገቱ ለኤልያስ በ፱፻፹ወ፫ ዓመት።

፯ ወበትስብእት ዕለት ባቲ ተሰአሎሙ ለአርዳኢሁ በቂሳርያ ፍንተ ባሕቲቶሙ ነሥኦሙ ለጴጥሮስ ወለዮሐንስ ነው የሚሉህ አሉ፤ ከቀደሙ ነቢያት አንዱ ነው የሚሉህ አሉ፤ይህን የመለሱለት ደቀመዛሙርትም የተናገሩት ከራሳቸው አይደለም። እርስ በእርሳቸው ሲነጋገሩ ከሕዝብ የሰሙትን ነው እንጅ፤ንጉሡ ሄሮድስም የጌታችን የመድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ተአምራት፤መንክራት፣ ኃይላት በሰማ ጊዜ አገልጋዮቹን ዮሐንስ ከሙታን ተነሥቷል፤ ስለዚህም ተአምር ይደረግለታል አላቸው። ሕዝቡ ግን ኤልያስ ተገልጧል፤ ወይም ከቀደሙት ነቢያት አንዱ ተነሥቷል ያሉ አሉ።

6 ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም እናንተስ ማን ትሉኛላችሁ አላቸው። ስምዖን የተባለ ጴጥሮስም ወደዓለም የመጣህ፤ዘለዓለማዊ የሆነ ሕይወት ቃል ያለብህ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነህ አለው።ከዚህ ጀምሮ ኤልያስ እስካረገበት ጊዜ ድረስም ዘጠኝ መቶ ሠላሳ አምስት ዓመት ነው።

7 በቂሳርያ ደቀመዛሙርቱን በጠየቀበት በሰባተኛይቱ ዕለትም

ትብሉኒ፡፡ ወአውሥአ ስምዖን ጴጥሮስ ወይቤሎ አንተ ውእቱ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ዘመጻእከ ውስተ ዓለም ወብከ ቃለ ሕይወት ዘለዓለም ወእምዝ እምጊዜ ዕርገቱ ለኤልያስ በ ፱፻፴ወ፭ ዓመት፡፡

፯ ወበትስብእት ዕለት ባቲ ተሰአሎሙ ለአርዳኢሁ በቂሳርያ እንተ ባሕቲቶሙ ነሥኦሙ ለጴጥሮስ ወለ ያዕቆብ ወለዮሐንስ ወአዕረጎሙ ደብረ ነዋኅ ከመይጼሊ ወእንዘ ይጸሊ ተወለጠ አርአያሁ ወአብርሃ ገጹ ከመፀሐይ ወአልባሲሁኒ ኮነ ፀዓዳ ከመበረድ ወናሁ መጽኡ ፪ቱ ዕደው እንዘይትናገሩ ምስሌሁ ለኢየሱስ እሉ እሙንቱ ሙሴ ወኤልያስ ከመ ያእምር ኵሉ ሰብእ ከመ ውእቱ አምላኩ ለሙሴ ዘአንሥኦ እመቃብር ወከመ ውእቱ እግዚኡ ለኤልያስ ዘአውረደ እምሰማያት፡፡

፰ ወእንዘ ይትናገሩ ይብሉ በበይ ናቲሆሙ ርኢነ ስብሐቲሁ ለዋሕድ ከመ ስብሐተ አሐዱ ዋሕድ ለአቡሁ ወሙሴሰ ከመዝ ይብል ዝ ውእቱ ዘእቤለክሙ ነቢየ ያነሥእ ለክሙ እግዚአብሔር እምአኀዊክሙ ስምዖን የተባለ ጴጥሮስም ወደዓለም የመጣህ፣ዘለዓለማዊ የሆነ ሕይወት ቃል ያለብህ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነህ አለው፡፡ከዚህ ጀምሮ ኤልያስ እስ ካረገበት ጊዜ ድረስም ዘጠኝ መቶ ሠላሳ አምስት ዓመት ነው፡፡

7 በቂሳርያ ደቀመዛሙርቱን በጠየቀበት በሰባተኛይቱ ዕለትም ጴጥሮስን፣ ያዕቆብንዋ ዮሐንስን ብቻ ይዞ ይጸልይ ዘንድ ወደ ታላቅ ተራራ አወጣቸው፤ ሲጸልይም መልኩ ተለወጠ፣ ፊቱም እንደ ፀሐይ አበራ፡፡ ልብሱም እንደ በረዶ ነጭ ሆነ፡፡ሁለት ወንዶችም እነሆ ከኢየሱስ ጋር እየተነጋገሩ መጡ፡፡ እነዚህም ሙሴና ኤልያስ ናቸው፡፡ ከመቃብር ያስነሣው የሙሴ አምላክ እንደሆነ ከሰማይ ያወረደው የኤልያስ ጌታው እንደሆነ ሰው ሁሉ ያውቅ ዘንድ፡፡

8 እርስ በርሳቸው ሲነጋገሩም ለአባቱ እንደ አንድ ልጅ የሆነ ክብሩን አየን ይሉ ነበር፡፡ሙሴም እኔ ስለእርሱ እግዚአብሔር ከእናንተ ወገን እንደ እኔ ያለ ነቢይ ያስነሣ ላችኋል፤ እርሱንም ስሙት፣ ያልኋ

ለኤልያስ እስመ እሙንቱ ሙሴ ወኤልያስ አስተርአዩ በስብሐት ወነገሩ ስብሐቲሁ ዘሀለዎ ይኩን በኢየሩሳሌም ወጸአቶሂ ረከበ ጴጥሮስሃ ወእለ ምስሌሁ ክቡዳን አዕይንቲሆሙ በድቃስ ወነቂ ሆሙ ርእዩ ስብሐቲሁ ወዕደውኒ ክልኤቱ እለ ይቀውሙ ምስሌሁ ወእምዝ ይቤሎ ጴጥሮስ ለኢየሱስ ክርስቶስ ሊቅ ንንበር ዝየ ይኄይሰነ ንግበር ሠለስተ ማኅደረ አሐደ ለከ ወአሐደ ለሙሴ ወአሐደ ለኤልያስ ወኢየአምር ዘይብል እስመ ኢተዘከረ ጴጥሮስ ከመ ኢየኀድር ልዑል ውስተ ቤት ዘገብሮ ካዕበ ቃለ ኢሳይያስ ዘይቤ ሰማይኒ መንበርየ ወምድርኒ መከየደ እገርየ አየኑ ቤተ ተሐንፁ ሊተ ይቤ እግዚአብሔር፡፡

፲ ወኢለበዎ ለኤልያስ ከመ ነበረ አድባረ ወበዓታተ ወዔለ ገዳማተ መኒኖ ዘውቅሮ አብያተ ወኢጠየቀ ከመ ሙሴ አመ ጸውዖ እግዚአብሔር ኀደገ ቤቶ ወብእሲቶ ወውሉዶ ወሖረ ኀበ ፈነዎ እግዚአብ ጌታው፣አምላኩም ነው አለ፡፡ እነዚህ ሙሴና ኤልያስም በኢየሩሳሌም የተደረገውን ክብሩን ገልጠው ተናገሩ፡፡ወጥቶም ጴጥሮስንና ጓደኞቹን ዐይናቸው በእንቅልፍ ተገትቶ አገኛቸው፤ ነቅተውም ክብሩን፣ከእርሱ ጋር የቆሙሁለት ሰዎችንም ተመለከቱ፡ ከዚህ በኋላ ቅዱስ ጴጥሮስ ኢየሱስ ክርስቶስን መምህር ሆይ በዚህ መኖር ይሻለናል፡፡ሦስት ቤት እንሥራ፣አንድለ አንተ፣አንድ ለኤልያስ፣አንድ ለሙሴ አለው፡፡ የሚናገረውን ግን አያውቅም ነበር፡፡ ጴጥርስ እግዚአብሔር የሰው እጅ በሠራው ቤትእንደማያድር አላሰበም ነበርና፤ ዳግማኛም በኤልያስ ቃል ሰማይ ዙፋኔ ነው፤ምድርም የእግሬ መረገጫ ናት የምትሠሩልኝ ቤት ምን ዓይነት ነው? አለ እግዚአብሔር ያለውን አላስታወሰምና፡፡

10 ኤልያስንም በየተራራው፣ በየዋሻው እንደተቀመጠ፤የከበሩ ቤቶችን ንቆ በየገዳማቱ እንደዞረ ልብ አላለምና፡፡ ሙሴም እግዚአብሔር በጠራው ጊዜ ቤቱን፣ ሚስቱን ፣ ልጆቹን ትቶ እግዚአብሔር ወደላከው

ሔር ወእምአሜሃ ኢሐነፀ ቤተ አላ ነበረ ውስተ ገዳም ፵ ዓመተ እንዘ ይሴስዮመ ለሕዝቡመና ወጎብስተ አላ ተዘክረ በእንተ ተፈልጦመ ለሙሴ ወለኤልያስ እምቅድመ አዕይን ቲሁ እስመፍቅረ ፪ቱ ነቢያት ሁከተ አልባቢሆመለአርድእት ፀቢይ ውእቱ ትሕትናሁ ለጴጥሮስ ዘይቤሎ አስምዖንአንተ ትክውነኒ ቀናዔ ከመ ዐቢይፈድፋደ እምኵሎመ እለ ያቴሕቱርእሶሙ እስመ ኢይቤ ሰነ ወለክሙ ንግበር አላ ይቤ ንግበር አሐደ ለክ ወአሐደ ለሙሴ ወአሐደ ለኤልያስ።

፲፩ ወምክንያተ ምጽአቱሰ ለሙሴ ውስተ ደብር ዝውእቱ እስመ ይቤሎ ትካት ሙሴ ለእግዚአብሔር ለሊከ ትብለኒ ወኪያከ አዕመርኩ ከአዕመርኩ እምኵሉ ወረከብኩ ሞገሰ በጎበቤከ ወለእመሰረከብኩ ሞገሰ በጎበቤከ አስተርእየኒገሃደ ሊተ ወአዕምር ወእርኢይ ከመይኩነኒ ረኪበሞገስ በቅድሜከ ዮምወከመአዕምር ከመሕዝብከ ውእቱዝንቱ ሕዝብ ዐቢይ። ወይቤሎ እግዚአብሔር አነ አሐውር ቅድሜከ ወአዓርፈከ ወይቤሎ እንደሐደ አልተረዳምና ከዚያን ጊዜ ጀምሮም ቤትን አልሠራም።ሕዝቦችን መና እየመገበ ለአርባ ዓመት በበረሃ ኖረ እንጂ።ሙሴና ኤልያስ ከእርሱ ፊት ስለመለየታቸው ብቻ አስቧልና። የሁለቱ ነቢያት ፍቅር የደቀ መዛሙርቱን ልቡና አውቅታልና።ስሞያን ሆይ ራሳቸውን ኮሚያ ዋርዱ ከሁሉም ይልቅ ታላቅ እን ደመሆንህ ቀናተኛ ትሆንልኛለህ ያለው የጴጥሮስ ትሕትና ታላቅ ነው።ለእኛና ለእናንተ እንሥራ አላ ለምና።አንድ ለአንተ፣አንድ ለሙሴ ፣አንድ ለኤልያስ አለ እንጂ።

11 የሙሴ ወደተራራው መምጣቱም እንዲህ ነው።ሙሴ ጥንቱን እግዚአብሔርን እነሆ የአንተ ባለ ሟል ነኝ፣ከሁሉም ይልቅ አንተን አውቅሃለሁ፤ በአንተም ዘንድ ሞገስ አግኝቻለሁ፤ በአንተ ዘንድ ሞገስን ካገኘሁም በግልጽ ታየኝ፤ ዛሬ በአንተ ዘንድ ሞገስ እንዳገኘ ሁም ልወቅ ይህ ታላቅ ሕዝብ ሕዝብህ እንደሆነም ልወቅ አለው። እግዚአብሔርም እኔ በፊትህ እሔዳለሁ፤አሳርፍህም አለሁ አለው፤

ሙሴ ለእግዚአብሔር እመአንተ ለሊከ ተሐውር ምስሌነ ወኢታው ፅዓነ እምዝየ በምንት ይትዓወቅ ከመአሚንረከብኩ ሞገስ በቅድሜከ አነኒ ወሕ ዝብከኒ በጎበ ኵሎመ አሕዛብ ዘሀሎ ውስተ ኵሉ ምድር።

፲፪ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለ ሙሴ ዘንተኒ ነገረ ዘተቤለኒ እገብር ለከ እስመ ረከብከ ሞገስ በቅድሜየ ወአአምረከ እምኵሉ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር አርእየኒኬ ስብሐቲከ። ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ አነ አኃልፍ ቅድሜከ በስብሐትየ ወእጸውእ ስመ እግዚአብሔር ቅድሜከ ወእ ምሕሮ ለዘመሐርክዎ ወእሣሃለ ለዘተሣሃልክዎ ወይቤሎ እግዚአብ ሔር ለሙሴ ኢትክል ርእዮተ ገጽየሰ እስመአልቦ ሰብእ ዘይሬኢ ገጽየ ወየሐዩ አሐተ ሰዓተ ወኢስመ ቅጽበተ ዓይን በእንተ ዝንቱ ኢይበልዎ ኢይሰምዕ እግዚአብሔር ጸሎተ ጸድቃን ሰምዓ ጸሎቶ ለሙሴ ጻድቅ ወአንሥአ እመቃ ብር ወአርአዮ ገጸ ስብሐቲሁ።

፲፫ ወኤልያስኒ ኢመሐረ ፵ መዓ ልተ ወ፵ ሌሊተ ምስለ ሰናብቲሃ መሴም እግዚአብሔርን አንተ ከ እኛ ጋር ከሔድህስ ከዚህ አታው ጣን፤ እኔና ሕዝቦች በምድር ሁሉ ባለ አሕዛብ ዘንድ በፊትህ ሞገስን እንዳገኘን በምን ይታወ ቃል አለው።

12 እግዚአብሔርም ሙሴን ያል ኸኝን ይህን ሁሉ አደርግልሃለሁ፤ በፊቴ ሞገስን አግኝተሃልና፤ ከሁ ሉም ይልቅ አውቅሃለሁና አለው። ሙሴም እግዚአብሔርን ክብርህን አሳየኝ አለው። እግዚአብሔርም ሙ ሴን እኔ በክብሬ በፊትህ እሔዳለ ሁ፤በፊትህም የእግዚአብሔርነቴን ስ ምእጠራለሁ። የምምረውን እምረዋ ለሁ፤ ይቅር የምለውንም ይቅር እ ለዋለሁአለው፤እግዚአብሔርም ሙሴን ፊቴን ማየትስ አትችልም፤ ፊቴን የሚያይ አንድ ሰዓትም፣የዐ ይን ቅጽበት ያክልም ቢሆን መቆየት የሚቻለው የለምና አለው።ስለዚህም እግዚአብሔር የጻድቃንን ጸሎት አይ ሰማም አይበሉት።የሙሴን ጸሎት ሰምቶ ከመቃብር አስነሣው። የክብር ፊቱንም አሳየው።

13 ኤልያስም በኮሬብ ተራራ ላለ አርባ መዓልተና አርባ ሌሊት

ኀበ ደብረ ኮሬብ ወአመ ተናገረ ምስለ እግዚአብሔር ከደነ ገጸ በሐሜለት ከመ ኢይርአይ ስብሐቲሁ ወበእንተ ዛቲ ትሕትና ይቤሎ እግዚአብሔር አንተ ትከውነኒ ስምኣ በደኃሪ መዋዕል አመ እሠገው እምቅድስት ድንግል በእንተ ዛቲ ምክንያት አርአዮመ ስብሐቲሁ ወእምድኅረዝ ከለ ሎሙ ደመና እስመ እንበለደመና ኢይክል ዐይን ሥጋዊ ይርዓይ ብርሃነ ገጹ ክሡተ ወገሃደ ወመ ጽአ ቃል ዘያጸንዕ መለኮቶ ለእግዚእነ ውስተ ነፍሳቲሆሙ ለሐዋርያት ዝንቱ ውእቱ ወልደየ ዘአፈቅር ዘኪያሁ ሠመርኩ ወሎቱ ስምዕዎ።

፲፬ ወከነ ሙሴ ወኤልያስ ይትና ገሩ ምስሌሁ ይትአመኑ በጸጋሁ ወኂሩቱ እስመ ባቲ ተጠየቀ ትንቢቶሙ ለነቢያት በምጽአቱ ለእግዚእነ ወበዕርገቱ መልዕልተ ደብር ተፈሥሑ ነቢያት ወሐዋርያት እስመ ቀደምት ኮኑ ደኃርተ ወደኃርት ኮኑ ቀደምተ እስመ ኤልያስ ርእዮ ለሙሴ ዘተሠወረ ቀዲሙ ዓመታት ወነጸሮሙ ለደኃርት ቅድሳን እሉኒ አርድእት አልራራም። ከእግዚአብሔር ጋር በሚነጋገርበት ጊዜም ክብሩን እንዳያይ ፊቱን ሸፈነ። ስለዚህች ትትናውም እግዚአብሔር በኋለኛውም ዘመን ቅድስት ከሆነች ከድንግል ሰው በምሆንበት ጊዜ ኣንተ ምስክሬ ትሆነኛለህ አለው። በዚህች ምክንያትም ክብሩን አሳዬው ፤ከዚህ በኋላ ደመና ጋረዳቸው። ያለደመና ሥጋዊ ዐይን የፊቱን ብርሃን በግልጽ ማየት አይችልምና ወደሐዋርያት ሰውነትም የጌታችንን አምላክነት የሚመሰክር ቃል መጣ የምወደው የምወልደው ልጄ ይህ ነው፤ እርሱን ስሙትም አለ።

14 ሙሴና ኤልያስ በጸጋውና በቸርነቱ ታምነው ከእርሱ ጋር ይነጋገሩ ነበር። የነቢያት ትንቢት ጌታችን በመምጣቱ፣ ወደተራራውም በማረጉ የተረዳ ሆኗልና። ነቢያትና ሐዋርያትም ተደሰቱ። የመጀመሪያዎቹ ኋላኛ፣የኋለኛዎቹ የመጀመሪያ ሁነዋልና አስቀድሞ የተሠወረ ሙሴን ኤልያስ አይቶታልና፤ በኋላ የተነሡ ቅዱሳንንም አይቷቸዋልና። እነዚህ ኋለኞች

ቅድሳን ርእይዎ ለኤልያስ ዘሰምዕዎ ቀዳሚ በእዘኒሆሙ።

፲፭ ወትፍሥሕቶሙሰ ለነቢያት እስመ ርእይዎ ዘኢኮኑ የአምርዎ በትስብእቱ ወሰምዕዎ ዘኢሰምዕዎ ትኅት ወበቃለ ኣብ ጠየቁ ትስብእቶ ለወልድ ዘኮነ ኀቡዓ እምኔሆሙ ወበጊዜ ሰምዑ ቃለአብ አስተርአየ ስብሐተ መንግሥቱ ወአዕመሩ ሐዋርያት ከመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሎቱ ስብሐት ውእቱ ዘአንሥአ ነፍሰ ወውእቱ ዘአዕረገ ለኤልያስ እስመኢኮነ መኑሂ ዘየአምር መቃብሪሁ ለሙሴ ዘእንበለ ዘቀበሮ ወኢመኑሂ ዘየአምር ኀበሀሎ ኤልያስ ዘእንበለ ዘአዕረገ ወኢይክል መኑሂ ከመ ያሕይዎሙ ለምውታን ዘእንበለ እግዚአ ኵሉ ዘውእቱ ሥሉጥ ላዕለ ሰማያት ወምድር።

፲፮ ወኮነ ደብረ ታቦር አምላለ ቤተክርስቲያን ወአስተጋብዓ እግዚእነ ፪ተ ሕገጋተ ብሉየ ወሐዲሰ እስመ ሙሴ ወኤልያስ መምህራነ ሕገ ብሊት እሙንቱ ጴጥሮስሰ ወዮሐንስ ወያዕቆብ ሚጦ ህራነ ሐዲስ እሙንቱ። ኤልያስ ቅዱሳንም አስቀድመው በደረሱት የሰሙት ኤልያስን አዩት።

15 የነቢያት ደስታቸውም በሥጋው የማያውቁትን ስለአዩ፣ጥንት ያልሰሙትንም ስለ ሰሙ ነው። ከእነርሱ ስውር የነበረ የወልድን ሰው መሆንም ተረድተዋልና። የአብን ቃልበሰሙ ጊዜም የንግሥናው ክብርተገለጠ። ሐዋርያትም ክብር የተገባው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሰውን የሚያስነሣ፣ ኤልያስንም ያሳረገ እርሱ እንደሆነ ዐወቁ፤ከቀበረው በቀር የሙሴን መቃብር ማንም አያወቀውም ነበርና።ኤልያስንም ከየት እንዳለ ካሳረገው በቀር የሚያውቀው የለምና። ከሁሉም ጌታ በዙር ሙታንን ያድናቸው ዘንድ ማንም አይቻለውምና። እርሱም በሰማይና በምድር የሠለጠነ ነው።

16 ደብረ ታቦርም የቤተክርስቲያን ምሳሌ ነው። ጌታችን ሁለቱን ሕግጋት ብሉይናሐዲስን ሰበሰበ። ሙሴና ኤልያስ የብሉይ ሕግ/ የኦሪት/ መምህራን ናቸው። ጴጥሮስ፣ዮሐንስ፣ ያዕቆብ ደግሞ የሐዲስ ኪዳን /የወንጌል/ መምህራን

ዘሀለዎ ይምፃዕ ቀዳሚ ኮነ ቀናዔ ለሕገ ብሊት እምይእዜሰ ይሰብክ ሃይማኖተ ወንጌል ወለእመሰ ኮነ ከመዝ አዕምሩ ከመ ዝንቱ በዓል የዐቢ ወይከብር እም፪ቱ በዓላቲሁ ለኤልያስ ዘውእቶሙ አመ ፩ሩ ለታኅሣሥ አስተርእዮቱ ቅድመ አክዓብ ወአመ ፮ ለጥር ዕርገቱ ውስተ ሰማያት አሜሃሰ ተናጸረ ምስለ አክዓብ ዘየኃሥሥ ይቅትሎ ይእዜሰ ተናጸረ ምስለ እግዚአ ስብሐት ዘሠወሮ እምገጸ ሞት፡፡ አሜሃሰ ተናጸረ ምስለ አክዓብ ከዓዌ ደሞሙ ለነቢያት ይእዜሰ ተናጸረ ምስለ እግዚአ ነቢያት ዘኢይረስዕ አውያቶሙ ወይትቤቀል በእንተ ደሞሙ፡፡

፲፯ መኑ ዐቢይ ወክቡር ከመኤ ልያስ አብርሃም ጥቀ ሞተ ወነቢ ያትኒ ሞቱ ኤልያስሰ ኢጥዕመ ሞተ እስከአመ ርእዮ ለወልደ እ ጓለ እመሕያው በስብሐተ አቡሁ አብርሃምሰ ተመነየ ከመ ይርአዮ ወኢክህለ ርእዮቶ ዘእንበለ አምሳሊ ሁ እስመ ይቤሎ እግዚአብሔር ለአብርሃም ፍቁሩ በላዕለ ዕፀ ደብረ ምንባር እንዘ ይብል ኦ አብር ናቸው፡፡ አስቀድሞ ይመጣ ዘንድ ያለው ኤልያስ ለብሉይ ሕግ ቀናዒ ነበር፡፡ ዛሬም የወንጌልን ሃይማኖት ይሰብካል፡፡ እንዲህ ከሆነም ይህ በዓል ከሁለቱ ከኤልያስ በዓላት እንደሚበልጥ ዕወቁ፡፡ እነዚህም ታህሣሥ አንድ ቀን በአክዓብ ፊት የቆመበት፣ጥር ስድስት ቀን ወደሰማይ ያረገበት ነው፡፡ ያን ጊዜም ይገድለው ዘንድ ከሚፈል ገው ከአክዓብ ጋር ተያየ፤ዛሬ ግን ከሞት ፊት ከሠወረው ከክብር ጌታ ጋር ተያየ ፡፡ ያን ጊዜ የነቢያትን ደም ካፈሰሰ ከአክዓብ ጋር ተገናኘ፤ዛሬ ግን ጩኸታቸውን ከማይረሳ፣ ደማቸውን ከሚበቀል ከነቢያት ጌታ ጋር ተገናኘ፡፡

17 እንደ ኤልያስ ታላቅና የከበረ ማን ነው? አብርሃም ፈጽሞ ሞተ፤ ነቢያትም ሞቱ፤ ኤልያስ ግን የሰውን ልጅ በአባቱ ክብር አስከሚያየው ድረስ ሞትን አልቀመሰም፡፡ አብርሃም ያየው ዘንድ ተመኘ፤ ነገር ግን ምሳሌውን ነው እንጂ ማየት አልቻለም፡፡ወዳ ጁ አብርሃምን እግዚአብሔር አብ ርሃም ሆይ፣ አብርሃም ሆይ፣አብ

ሃም ኦ አብርሃም ኦ አብርሃም አነ ውእቱ አምላክከ ወአምላከ አበዊከ ወኢኮንኩ ባዕደ አምላከ ወኩን ዓቃቤ ለትእዛዝየ ወለቃለ ዚአየ ዘነገርኩከ ወአነ እሁቦሙ ምድረ ለደቂቅከ ወአበዝኖሙ ለዘርእከ ከመ ኮከበ ሰማይ ወከመ ኖፃ ዘድንጋገ ባሕር፡፡

፲፰ ተንሥእ ኦ አብርሃም ወንሣእ መሶበ ኅብስት ወፃሕበ ወይን ወግበር ሐፂነ ወ፪ተ እምደ ቂቅከ ምስሌከ ወዕርግ ዲበ ደብረ ታቦር ወጸውዖ ለካህን ዘስሙ መልከ ጼዴቅ ወጸውዖ ሠለስተ ጊዜ እንዘ ትብል ኦ ብእሴ እግዚ አብሔር ኦ ብእሴ እግዚአብሔር ኦ ብእሴ እግዚአብሔር፡፡ ወሶቤሃ ይወጽእ ብእሲ ዘመፍረህ ጥቀ ወሶበ ርኢኮ እንከ ኢትፍራህ፡፡

፲፱ ወተንሥአ አብርሃም በከመ ነበቦ እግዚአብሔር፡፡ ወነሥአ ምስሌሁ መሶበ ኅብስት ወፃሕበ ወይን ወ፪ተ እምደቂቁ ወገብረ ኀፂነ ወዐርገ ዲበ ደብረ ታቦር ወጸርሐ እንዘ ይብል ኦ ብእሴ እግዚአብሔር ኦ ብእሴ እግዚአ ብሔር ኦ ብእሴ እግዚአብሔር ርሃም ሆይ እኔ አምላክህ ነኝ፤ የአባቶችህም አምላክ ነኝ፤ሌላ አም ላክ አይደለሁም፤ ትእዛዜን የምት ጠብቅ፣ የነገርሁህን ቃሌንም የምታ ከበር ሁን፤ለልጆችህ ምድረ ርእስ ትን እሰጣቸዋለሁ፤ዘርህንም እን ደሰማይ ኮከብ፣እንደ ባሕር አሸዋአበ ዛቸዋለሁ ብሎታልና፡፡

18 አብርሃም ሆይ ተነሥ አለው፤ የኅብስቱን መሶበወርቅ፣ ከእርሱ ጋርም የወይኑን ማድጋ፣ብረትም አዘጋጅ፤ከልጆችህም ሁለቱን ያዝና ፤ወደ ደብረታቦርም ውጣ፡፡መልከ ጼዴቅ የተባለውን ካህንም የእግ ዚአብሔር ሰው፣የእግዚአብሔር ሰው፣ የእግዚአብሔር ሰው እያልህ ሦስት ጊዜ ጥራው፤ያን ጊዜም ፈጽሞ የሚያስፈራ ሰው ይወጣል ባየኸውም ጊዜ አትፍራ አለው፡፡

19 አብርሃምም እግዚአብሔር እንደ ነገረው ተነሣ፤ ከእርሱ ጋርም የኅብስት መሶብና የወይን ማድጋ ፣ሁለቱን ልጆቹንም ያዘ፤ብረትም አዘጋጀ፤ወደ ደብረ ታቦርም ወጣ፤ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ የእግዚአብ ሔር ሰው ሆይ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ እያለም ጮኸ፡፡ ከዚህ

ወእምዝ መጽአ ብእሲ መፍርሀ በሕቁ ወሶበ ርእዮ አብርሃም ወድቀ በገጹ ወከነ ከመ ምውት።

፳ ወሰፍሐ እደዊሁ መልከጼዴቅ ወአንሥኦ ወይቤሎ ተንሥእ አ እብርሃም ወኢትፍራህ እግዚአብ ሔር ዘፈነወከ ኀቤየ ውእቱ ይቤለኒ ይመጽእ ኀቤከ ወተንሥአ አብር ሃም ወተናገሩ ፪ኤሆሙ ዕበያቲሁ ለእግዚአብሔር ወተንሥአ አብርሃም ወነሥአ መቅረፀ ወቀረፀ አጽፋረ ዕደዊሁ ወአገሪሁ ወሰዕርተ ርእሱ።

፳፩ ወአንሥአ አዕይንቲሁ መልከ ጼዴቅ ወነሥአ መሶበ ኅብስት ወፃሕበ ወይን ወአንሥአ አዕይንቲሁ ውስተሰማይ አዕኰተ ወባረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ በረከተ ለአብርሃም ወለደቂቁ ወበእንተዝ ይቤሎሙ እግዚእነ ለአይሁድ አብርሃም አቡክሙ ተመነየ ከመይ ርአይ ዕለትየ ርእየኒ ወተፈሥሐ አስመ ርእዮ አብርሃም ለመልከ ጼዴቅ አምሳሊሁ ለወልደ እግዚአብሔር ወአዕመራ ለታቦር መካነ ማኅደረ ስብሐቲሁ።

በኂላም የሚያስፈራ ሰው መጣ፤ አብርሃም ባየው ጊዜ በግንባሩ ወደቀ፤ እንደሞተ ሰውም ሆነ።

20 መልከ ጼዴቅም እጁን ዘርግቶ አስነሣው አብርሃም ሆይ ተነሥ፤ አትፍራ ወደእኔ የላከህ እ ግዚአብሔር ወደ አንተ ይመጣል ብሎኛልና አለው፤አብርሃም ተነሣ። ሁለቱም ስለ እግዚአብሔር ገናናነት ተጨዋ ወቱ።አብርሃምም ተነሣና መቁስ ያዘ። የእጆቹንና፣ የእግሮቹን ጥፍ ሮች፣ የራሱን ፀጉርም ቆረጠ።

21 መልከ ጼዴቅም ዐይኖቹን አነሣ ፤የመሶቡን ኅብስት፣ የወይኑን ማድጋም ያዘ፤ዐይኖቹንም ወደ ሰ ማይ አነሣና አመሰገነ፤ባረከ፤ ቆረ ሰውና ለአብርሃምና ለልጆቹ በረከ ትን ሰጣቸው። ስለዚህም ጌታችን አይሁድን አባታችሁ አብርሃም ቀኔን ያይ ዘንድ ተመኘ፤አይቶም ተደሰተ አላቸው። አብርሃም የእግ ዚአብሔር ልጅ አምሳል የሆነ መልከ ጼዴቅን አይቷልና።የምስ ጋናው ማደሪያ ቦታ ታቦርንም አይቷታልና።

፳፪ ወተጠየቀ አምሳለ ሥጋሁ ወደሙ ለክርስቶስ ወበእንተዝ ተፈሥሐ ወተኃሥየ ኤልያስሰ ዘየዐቢ እምነቢያት ረከበ ምክዕ ቢተ ዝንቱ ፍሥሓ እስመ ርእየ ስብሐተ መንግሥቱ ለክርስቶስ ንጉሥ ወተራከቦ ለካህን ዐቢይ ዘከመ መልከ ጼዴቅ ሚሙቱ እስመ መልከ ጼዴቅ ኮነ ካህነ ወንጉሠ ወዳዊትኒ ዘይቤሎ እግዚአብ ሔር ረከብክዎ ለዳዊት ኀበርየ ብእሴ ምእመነ ዘከመ ልብየ ውእቱ ነበረ እንዘ ይትሜ ነይ ወይብል ማዕዜ እበጽሕ ወእሬኢ ገጸ ለአምላኪየ ወኢክህለ ነጽሮተ ገጹ ከመ ኤልያስ ዘከደነ ገጸ በሐ ሜለት እንዘ ይትናገር ምስለ እግ ዚአብሔር ወዳዕሙ ተፈጸመ ትን ቢቱ ለዳዊት ዘይቤ በመዝሙር ዘፎቱ አንሰ ተሰየምኩ ንጉሠ በላዕሌ ሆሙ በጽዮን በደብረ መቅደሱ ከመ እንግር ትእዛዞ ለእግዚአብሔር እግዚአብሔር ይቤለኒ ወልድየ አንተ ወእነ ዮም ወለድኩከ።

፳፫ ወካዕበ ይቤ ቃልየ ኀበ እግዚአብሔር ጸራኅኩ ወሰምዓኒ እምደብረ መቅደሱ ወሠለሰ ወይ

22 የክርስቶስ ሥጋና ደም ምሳሌ እንደሆነም ተረዳ። በዚህም ፈጽሞ ተደሰተ፤ከነቢያት የሚበልጥ ኤል ያስ ግን እጥፍ ድርብ ደስታን አገኘ። የንጉሥ ክርስቶስን አምላክነት ክብር ኦ፯ቷልና። ሹመቱ እንደ መልከ ጼዴቅ ያለ ታላቅ ካህንንም አግኝ ቷልና። መልከ ጼዴቅ ካህንም ንጉሥም ነው። እግዚአብሔር አማኝ ሰው አገልጋዩ ዳዊትን እንደ ልቤ ሆኖ አገኘሁት ያለው ዳዊትም መቼ ደርሼ የአምላኬን ፊት አየ ዋለሁ እያለ ይመኝ ነበር፤ ነገር ግን ከእግዚአብሔር ጋር ሲነጋገር በመጠምጠሚያው ፊቱን እንደ ሸፈነ እንደ ኤልያስ ፊቱን ማየት አልቻለም። ነገር ግን በሁለተኛው መዝሙር እኔ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እናገር ዘንድ በምስጋናው ተራራ በጽዮን በእነርሱ ላይ ንግሥናን ተሾምሁ፤ እግዚአብሔ ርም አንተ ልጄ ነህ እኔ ዛሬ ወለ ድሁህ ይለኛል ያለው የዳዊት ትንቢት ተፈጸመ።

23 ዳግመኛም በቃሉ ወደ እግዚአ ብሔር ጮሁ፤ በቅድስናው ተፋ ራም ሰማኝ አለ። **ሥስተኛም**

ቤ ታቦር ወአርሞንኤም በስመ ዚአከ ይትፌሥሑ ወይሴብሑ ለስምከ።ለኤልያስሰ አርአዮ ምሥ ጢረ ዳግም ምጽአቱ እስመ ሄኖክ ወኤልያስ ይከውኑ ሰማዕተ ለዳግ ም ምጽአቱ ወእመቦ ዘይሴአል ወይብል በይነ ምንት ዘኢያመጽኦ ለሄኖክ ውስተ ደብረ መቅደሱ እንዘ አሐዱ እሙንቱ ሄኖክ ወኤ ልያስ በንብረቶሙ አው በሞቶሙ አው በሕይወቶሙ ናወሥዕ ሎቱ ወንበሎ አልቦ ዘተሐዘቦ ለክርስቶስ ከመ ሄኖክ ውእቱ አላ ተሐዘቦ ከመ ውእቱ ኤልያስ።

፳፬ ወቅዱሳንሂ አርድእት አመ ተስእሎሙ እግዚእነ እንዘ ይብል መነ ይብልዎ ሰብእ ለወልደ እጓ ለምሕያው አውሥኡ ወይቤሉ ቦ እለ ይቤሉከ ኤልያስሃ ወኢይቤሉ ቦ እለ ይቤሉከ ሄኖክሃ ወናሁ ን ሕነሂ ናስተበጽያሙ ለሙሴ ወለ ኤልያስ እንዘ ንብል ከመዝ ብፁ ዓን አንትሙ አ ሙሴ ወኤልያስ እስመ ብዙኃን ነቢያት ወጻድቃን ፈተው ይርአዩ አንትሙ ዘትሬእዩ ወኢርእዩ ወፈተው ይስምዑ ታቦርና አርሞንኤም በአንተ ስም ይደሰታሉ፤ስምህንም ያመሰግናሉ አለ። ለኤልያስ ግን የሁለተኛ መምጣቱን ምስጢርም አሳየው። ሄኖክና ኤልያስ ለሁለተኛው አመጣጡ ምስክር ይሆናሉና። ሄኖክና ኤልያስ በአኗኗራቸውም ቢሆን፤ በሞታቸውም ቢሆን፤ በሕይወታቸውም ቢሆን አንድ ሲሆኑ ወደ ቅድስናው ተራራ ሄኖ ክን ያላመጣው ስለምን ነው ብሎ የሚጠይቅ ካለ ክርስቶስን ሄኖክ እንደሆነ የተጠራጠረው የለም፤ ኤልያስ እንደሆነ ተጠራጠሩት እንጂ ብለን እንመልሳለን።

24 ቅዱሳን ሐዋርያትን ጌታችን "የሰውን ልጅ ሰዎች ማን ይሉታ ል"ብሎ በጠየቃቸው ጊዜ ኤልያስ ነው የሚሉህ አሉ እንጂ ሄኖክ ነው ይሉሃል አላሉምና። እኛም ፣ ሙሴንና ኤልያስን እንዲህ እያልን እናመሰግናቸው። እናንተ ሙሴና ኤልያስ ሆይ ብፁዓን ናችሁ። ብዙ ነቢያት ጻድቃን እናንተ ያያችሁትን ሊያዩ ወደዱ ፤ነገር ግን አላዩም፤ እናንት የሰማችሁትን ሊሰሙ ወደዱ፤

አንትሙ ዘትሰምዑ ወኢሰምዑ ወለክሙሰ ብፁዓት አዕይንቲክሙ እስመ ርእያ ብርሃነ መለኮቱ ሰመ ድኃኒነ ወአዕዛኒክሙ እስመ ሰምዓ ቃለ አብ እንዘ ይብል ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ወዝ ንቱ ዘሠመርኩ ወሎቱ ስምዕዎ።

፳፭ ወሶበሃ በውእቱ ጊዜ ተመይጠ ሙሴ ኀበ መቃብሩ ወኤልያስ ዐርገ ውስተ ሰማያት ወአርድእትኒ ደንገጹ ወወድቁ ከመአብድንት ኮኑ ወቀርበ እግዚእ ኢየሱስ ወለ ከፎሙ ወይቤ ተንሥኡ ወኢት ፍርሁ ወአንሥኡ አዕይንቲሆሙ ወአልቦ ዘርእዩ መነሂ ዘእንበ ለእ ግዚእ ኢየሱስ ባሕቲቶ ወእንዘ ይወርድ እምደብር አዘዞሙ እግ ዚእ ኢየሱስ እንዘ ይብል ኢትን ግሩ ኢለመነሂ ዘርእይክሙ እስክ አመ ወልደ እጓለ እመሕያው እሙታን ይትነሣእ ወለነኒ ከማ ሆሙ አመዳግም ምጽአቱ ያስም ዓነ ቃለ ፍሥሐ ወነፈርዓጽ ወአ ኮ ቃለ ተግሣፅ ወይትወከፍ ነፍሳ ቲሆሙ በብሩህ ገጽ ኢየሱስ ክር ስቶስ ዘመንገለ ወላዲሁ አንቀጸ ሰዓለመ ዓለመም አሜን።

አልሰሙም፤የእናንተስ ያዩ ዓይኖ ቻችሁ ብፁዓን ናቸው፤ የመድኃ ኒታችንን ብርሃን ዐይተዋልና። ጆሮዎቻችሁም ብፁዓን ናቸው። የምወደው ልጄ ይህ ነው፤ ኦሩን ስሙት ሲል የአብን ቃል ሰምተዋልና

25 ያን ጊዜ ሙሴ ወደመቃብሩ ተመለሰ። ኤልያስም ወደ ሰማይ ዐረገ። ደቀመዛሙርቱም ደነገጡ፤ እንደበድን ሁነውም ወደቁ። ኢየ ሱስ ክርስቶስም ቀርቦ ዳሰሳቸው ፤ተነሡ እትፍሩም አላቸው። ዐይናቸውንም አነሡ። ከኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ በስተቀርም ያዩት አልነበረም። ከተራራው ሲወርዱ ም ኢየሱስ ክርስቶስ የሰው ልጅ (ክርስቶስ) ከሙታን ተለይቶ እስከሚነሣ ድረስ ያያችሁትን ለማንም አትናገሩ ብሎ አዘዛቸው ። እኛንም እንደአነርሱ የፍጹም ደስታ ቃልን ያሰማን። የቁጣ ቃልን አይደለም። ነፍሶቻቸውንም በአባቱ ዘንድ በር የሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ በብሩህ ገጽ ይቀበላቸው ፤ለዘላለሙ አሜን።

፳፮ ጸጋ ዘአብ ኂሩት ዘወልድ ሱታፌ ዘመንፈስ ቅዱስ ወበረከታ ለእግዝእት ማርያም ድንግል በፀኤ ተፋቅሮ ዘነቢያት ወሐዋያት የሃሉ ምስሌነ አሜን ወአሜን ለይኩን ለይኩን።

ሰላም ለከ ኤልያስ ድንግል፣ በሥጋ ርኢኮ ለአማኑኤል፣ በታቦር ቦእከ ፒላሰ ወንጌል፣ ቃልክ ያውዒ ከመ ነበልባል፣ በአፍራሰ እሳት ወሠረገላ ዐረገ በኃይልከ።

፳፯ ዛቲ ዕለት በዓልነ ነያ፣ቀዲሙ አብሃም ዘተመነያ፣ኤልያስሰ ምስሰ ሙሴ ላዕሰ ርእሰ ታቦር ርእያ፣ ንግበር ዮም በዓሉ በሃሌ ሉያ፣ ማኅበራኒሁ ለነቢይ ኬንያ ፣ አመ ጸርሐ ወልድ እንዘ ስቁል ውእቱ በመስቀሉ ኤልያስሃ ይጼውዕ ደቂቀ አይሁድ ይቤሉ ኤሎሄ ኤልማስ እንዘ ይብል በቃለ ኃይሉ ወልድሰ ጸውዓ ኀበ አስተርአየ ፀዳሉ ለፍቁሩ ኤልያስ እስመ ዮም በዓሉ።

26 የአብ ጸጋ፣ የወልድ ቸርነት የመንፈስ ቅዱስ አንድነት፣ የእመቤታችን የድንግል ማርያም በረከት፣ የነቢያትና፣ የሐዋርያት የሁለቱም ተፋቅሮ በእኛ ላይ ይኑር ለዘላዓለሙ አሜን፣ ይሁን ይደረግ። ድንግል ኤልያስ ሆይ ሰላም ለአንተ ይሁን፣በታቦር ሁነህ አማኑኤልን በሥጋ አየኸው። የወንጌል ድንኳን ቃልህም እንደነ በልባል ያቃጥላል፣በእሳት ፈረስና በሰረገላም በቅድስናህ ዐረግህ።

27 ይህቺ ዕለት እነሆ በዓላችን ናት። ቀድሞ አብርሃም የተመኛትም ናት። ኤልያስ ግን ከሙሴ ጋር በደብረ ታቦር አያት፣ የጥበበኛው ነቢይ ወዳጆች እኛም ሃሌ ሉያ እያልን በዓሉን እናክብር። ወልድ በመስቀሉ ተሰቅሎ ሳለ በአምላክነቱ ቃል ኤሎሄ፣ ኤልማስ እያሰ በጮኸ ጊዜ የአይሁድ ወገኖች ኤልያስን ይጣራል አሉ። ወልድ ግን ብርሃኑ ወደ ተገለጠበት ጠራው። የወዳጁ የኤልያስ በዓሉም ዛሬ ነው።

<u>ድርሳነ ኤልያስ ዘመስከረም</u>

፩ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ድርሳነ ኤልያስ ነቢይ ዘይትነበብ በወርኃ መስከረም ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስሌነ ለዓለም ዓለም አሜን።

ዝንቱ ወርኃ መስከረም ቡሩክ ወውእቱ ርእሰ ዓመታት ዘግብፅ ወዘኢትዮጵያ ርእሰ ዓመታቲሆ ሙ ለዕብራውያን ውእቱ ወርኀ ሚያዝያ ዘውእቱ ወርኃ ሃሌ ሉያ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ እንዘ ይብል ዝንቱ ወርኀ ይኩንክሙ ቀዳማየ አውራኀ ወርእሰ ዓመታት በሰላመ እግዚአብሔር አሜን።

፪ ድርሳነ ተስእለ ወተሠጥዎ በእንተ ተኃሥሦ ነገሮሙ ለኤል ያስ ወለዮሐንስ ትንብልናሆሙ የሃሉ ምስሌነ ወቅድስናሆሙ ይ ቀድስ ነፍሳቲነ ወሥጋቲነ ወያን ጽሕ አልባቢነ ለዮልነ ውሉደ ጥምቀት ለዓለመ ዓለም አሜን።

፫ ወሶበ ርእዩ እሉ ሠለስቱ አር ድእት እለ ይብልዎሙ ኢዕማድ እመንቱ ጴጥሮስ ወጀሆሙ ደቂቀ

<u>የመስከረም ወር የኤልያስ ድርሳን</u>

1 አንድ አምላክ በሆኑ በአብ በወልድ፣ በመንፈስ ቅዱስ ስም በመስከረም ወር የሚነበብ የነቢዩ የኤልያስ ድርሳን ይህ ነው። ጸሎቱ በረከቱ ከእኛ ጋር ይሁን ለዘለዓለሙ አሜን። ይህ ወር ወርኃ መስከረም የተባረከ ነው። የግብፅና የኢትዮጵያም የዓመታቱ ሁሉ ራስ (መጀመሪያ) ነው፣የዕብ ራውያን የዓመቶቻቸው መጀመሪያ የሚያዝያ ወር ነው። ይህም ሃሌ ሉያ የተባለው ወር ነው። እግዚ አብሔር ሙሴን ይህ ወር በእግ ዚአብሔር ሰላም የመጀመሪያ ወር የዓመታቱም (መጀመሪያ) ይሁንልህ እንዳለው ። አሜን

2 የኤልያስንና የዮሐንስን ነገር ስለመረዳት የሚያስረዳውና የሚ መልሰው ድርሳን ይህ ነው።አማ ላጅነታቸው በእኛ ላይ ይኑር ፣ ቅድስናቸውም ሥጋችንንም፣ነፍሳ ችንንም ይቀድስ የጥምቀት ልጆች የሆንን ሁላችንንም ያንጻን፣ለዘላ ዓለሙ አሜን።

3 ምስሶዎች የተባሉ እነዚህ ደቀ መዛሙርት ጴጥሮስና ሁለቱ

ዘብዴዎስ ከመ ቀዲሙ ምጽአተ ወልደ
እግዚአብሔር በሥጋ ወከመ ተድ
ኅረ ምጽአተ ኤልያስ ነቢይ ውስተ
ደብር፡፡ ወተስእልዎ ለእግዚእነ
ወይቤልዎ በእፎ ይብሉ ጸሐፍት
ወፈረሳውያን ኤልያስ ይቀድም
መጺአ ወያስተራትዕ ኵሎ እስመ
ሶበ ርእይዎ አርድእት ለኤልያስ
ውስተደብር ተዘከሩ ቃሎ ለእግዚአብ
ሔር ዘይቤሎሙ በአፈ ሚልክያስነ
ቢይ ናሁ እፌኑ ለክሙ ኤልያስሃ
ቴስብያዌ ዘእንበለ ትብጻሕ ዕለተ
እግዚአብ ሔር ዐባይ፡፡

፬ እግዚእነሂ አውሥኦሙ ወይቤ
ሎሙ እወ ኤልያስ ይቀድም
መጺአ ወያስተራትዕ ኵሎ ወባሕቱ
እብለክሙ ከመ ኤልያስ ናሁ ወ
ድዓ መጽአ ወኢያእመርዎ ዳዕሙ
ገብሩ ላዕሌሁ ኵሎ ዘፈቀዱ ወከ
ማሁ ለወልደ እጓለ እመሕያውኒ
ሀለዎ ይሕምም እምኔሆሙ
ወአሜሃ ጠየቁ ወአእመሩ አርዳ
ኢሁ ከመ በእንተ ዮሐንስ መጥ
ምቅ ይቤሎሙ፡፡

፭ ወካዕበ ይቤ መድኃኒነ በእንተ
ዮሐንስ እብለክሙ ውእቱ የዐቢ
የዘብዴዎስ ልጆችም እንደቀደመው
የእግዚአብሔርን ልጅ በሥጋ
መምጣት፣የኤልያስ መምጣትም
በተራራው እንደዘገየ ባዩ ጊዜ ጌታ
ችንን ጠየቁት፡፡ ጸሐፍትና ፈሪሳ
ውያን እንዴት ኤልያስ አስቀድሞ
ይመጣል፤ ሁሉንም ያቃናል
አሉ አሉት፡፡ ደቀመዛሙርቱ ኤል
ያስን በተራራው ባዩት ጊዜ በነቢዩ
በሚልክያስ እንዴት ታላቅ የሆነች
የእግዚአብሔር ዕለት ሳትደርስ
ቴስብያዊው ኤልያስን እልክላች
ኋለሁ ያለውን የእግዚአብሔርን
ቃል አስበዋልና፡፡

4 ጌታችንም መለሰላቸው፤ አላቸ
ውም፤ አወ፤ ኤልያስ አስቀድሞ
ይመጣል፤ ሁሉንም ያቀናል፡፡ነገር
ግን እላችኋለሁ፡፡እነሆ ኤልያስ
ፈጽሞ መጣ፤ ግን አላወቁትም፤
የወደዱትን ሁሉ አደረጉበት እንጂ
፡፡ እንደዚሁም የሰው ልጅ ክርስ
ቶስ በእነርሱ መከራ ይቀበል ዘንድ
አለው አላቸው፡፡ ያን ጊዜም በደቀ
መዛሙርቱ ስለ መጥምቁ ዮሐንስ
እንደነገራቸው ተረዱ፡፡

5 ዳግመኛም መድኃኒታችን ስለዮ
ሐንስ እርሱ ከነቢያት ይበልጣል

እምነቢያት እስመ ዝንቱ ውእቱ
ዘበእንቲአሁ ተጽሕፈ ናሁ አነ
እፌኑ መልአኪየ ቅድመ ገጽከ
ዘይጸይሕ ፍኖተከ በቅድሜከ አ
ማን እብለክሙ ኢተንሥአ እምት
ውልደ አንስት ዘየዐቢ እምዮሐንስ
መጥምቅ ወበመንግሥተ ሰማ
ያትሰ ዘይንእሶ የዐብዮ እምኔሁ
ወእመዋዕለ ዮሐንስ መጥምቅ
እስከ ይእዜ ትትገፋዕ መንግሥተ
ሰማያት ወግፉዓን ይትመኀፀንዋ
እስመ ኵሎሙ ኦሪት ወነቢያት
እስከ ዮሐንስ ተነበዩ ወእመሰ ት
ፈቅዱ ትትወከፍዎ ውእቱ ኤልያ
ስ ዘሀለዎ ይምጻእ፡፡

፮ ወካዕበ ይቤሎ ገብርኤል
መልአክ ለዘካርያስ ወውእቱ የሐ
ውር ቅድሜሁ በመንፈስ ቅዱስ
ወበኃይለ ኤልያስ ከመ ይሚጥ
ልበ አበው ኀበ ውሉድ ወሕሊና
ከሃድያን ኀበ ሕሊና ጻድቃን ወእ
መቦ ዘይናፍቅ ዘንተ ወይብል
ዝንቱ ኵሉ ቃል ዘተጽሕፈ በእ
ንተ ኤልያስ ወአኮ በእንተ ዮሐ
ንስ ወእፎ ይእዜ ይቤ መድኃኒነ
ከመዝ በእንተ ዮሐንስ ናወሥኦ፡፡
፤እነሆ እኔ መንገድን የሚጠርግ
መልአኬን በፊትህ እልካለሁ ተብሎ
ስለእርሱ የተጻፈለት እርሱ ነውና
፤ እውነት እላችኋለሁ፤ ሴቶች
ከወለዷቸው መጥምቁ ዮሐንስን
የሚበልጥ የለም፤በመንግሥተ
ሰማይ ግን ከእርሱ የሚያንሰው
ይበልጣል፡፡ ከመጥምቁ ዮሐንስ
ጀምሮም እስከ ዛሬ ድረስ መንግ
ሥተ ሰማይ ትገፋለች፡፡ የገፏት
ግን ይነጣጠቋታል፡፡ሁሉም ኦሪት
ነቢያት፤ እስከ ዮሐንስ ተናገሩት
ቀበሉት ዘንድ ከወደዳችሁስ
ይመጣ ዘንድ ያለው ኤልያስ ይህ
ነው፤ አላቸው፡፡

6 ዳግመኛም መልአኩ ገብርኤል
ዘካርያስን አለው፡፡ እርሱ የአባቶችን
ልብ ወደልጆች፤ የከሐድያንን አሳብ
ወደጻድቃን አሳብ ይመልስ ዘንድ
በመንፈስ ቅዱስ በኤልያስ ኃይል
በፊቱ ይሔዳል አለው፡፡ ይሆን
የሚጠራጠር ይህ ሁሉ ቃል የተጻ
ፈው ስለኤልያስ ነው፤ ስለዮሐንስ
አይደለም ቢል ዛሬ መድኃኒታችን
ስለ ዮሐንስ እንደሆነ እንዴት ተና
ገረ ብለን እንመልስለታለን፡፡

፮ ወንብሎ ኵሉ ቃል ዘተብህለ በእንተ ኤልያስ ርቱዕ ያብጽሑ ኀበ ዮሐንስ እስመ ስሞ ይመርህ ኀበ ግብር ወግብር ይመርህ ኀበ ስሞ ኢሰማዕከኑ አ ፍቁር ሰባዊ ከመ ኤልዛቤል ሰደደቶ ለኤልያስ ትቤሎ ለኢዩ ንጉሠ እስራኤል ሰላም ለዘምሪ ቀታሌ እግዚኡ።

፯ ወኢሳይያስኒ ኀበ ዘለፎሙ ለእስራኤል ይቤሎሙ ስምዑ መላእክተ ሰዶም ቃለ እግዚአብሔር ወአጽምኡ ሕዝበገሞራ ሕገ እግዚአብሔር። ወካዕበ ዮሐንስኒ አቡቀለምሲስ እንዘ ይዘልፎሙ ለቤተ አይሁድ አስተማሰለ በመካነ ስቅለቱ ለመድኃኒነ በሰዶም ወግብፅ እንዘ ይብል ወአንበረ በድኖሙ ውስተ ሀገር እንተ ስማ ፍጥሞ በእንተ ዘንቱኪ ሰመዮ መድኃኒነ ለዮሐንስ በስመኤልያስ ኮሬባዊ እስመ ግብሩ ለዮሐንስ ከመ ግብረ ኤልያስ ነቢይ እስመ ኤልያስ ኮነ ዘላፈ አክዓብ ንጉሠ እስራኤል ወኤልዛቤል ንግሥቶ ከማሁ ዮሐንስኒ መጥምቅ ኮነ ዘላፈ ሠሙ

7 ስለ ኤልያስ የተናገረው ቃል ሁሉ በእርሱ እንደሆነ እንሃገረዋለን፤ ስለ ዮሐንስ እንደሆነ ያውቁ ዘንድም ይገባል። ስም ወደ ግብር ይመራል፤ ግብርም ወደ ስም ይመራልና። የተወደድህ ሰው ሆይ ኤልዛቤል ኤልያስን እንዳሳደደችው አልሰማ ሀምን። የእስራኤልን ንጉሥ ኢዩ ንም ጌታውን ስገደለ ለዘምሪ ልጅ ሰላምታ ይገባል አለችው።

8 ኢሳይያስም እስራኤልን ሲዘል ፋቸው የሰዶም አለቆች ሆይ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤የገ ሞራ ሕዝቦችም የእግዚአብሔርን ሕግ አድምጡ አላቸው።ዳግመኛም አቡቀለምሲስ የተባለ ዮሐንስ የአ ይሁድን ወገን ሲገሥጽም በጌታችን የስቅለቱ በታ፤በሰዶምና በግብፅም ፍጥሞ በምትባል ሀገር በድናቸውን አስቀመጠ እያለ መለሰ። ስለዚህም መድኃኒታችን ዮሐንስን በኮሬባዊው በኤልያስ ስምሰየመው። የዮሐንስ ተግባር እንደነቢዩ ኤልያስ ነውና። ኤልያስ የእስራኤልን ንጉሥ አክ ዓብንና፣ ንግሥት ኤልዛቤልን የገ ሠጸ ነው።እንደዚሁም ሁሉ ዮሐ ንስ መጥምቅም ሄሮድስንና ሚስቱ

ለሄሮድስ ወሄሮድያዳ ብእሲቶ።

፱ በከመ ይቤ ዮሐንስ አፈወርቅ ሊቀ ጳጳሳት ዘቁስጥንጥንያ በተ ግሣፅ ፤ወሟ እንዘ ይብል በሕገ ብሊትኒ እስ ተጸምዱ ለጸሎት እምኔሆሙ ኮኑ ውስተ ፣የዐቢ መዓርግ ለኤልያስኒ ኢሀለዎ ዘእ ንበለ አሐዱ ዘብድው ወኤልያስኒ ወዮሐንስ ነበሩ በንዴት ወእመሰ ከመዝ ውእቱ አልቦ ዘይትሜነን በእንተተጽናሱ ወኢይምሰሎ ከመ ተፅናስ ኃሣር ወምናኔ አኮ ተፅናስ ዘይሬስዮ ምኑነ አላ ብዕል ይሬስዮ ለስብእ ይጸነስ በአተጋብኦ ብዙኃን ወሐልዮ ኀብስት ሎሙ ወአዕኵቶ ኢይክውኖሙ ዕዳ ቦኑ ዘይጸነስ እምያዕቆብ እስመ ይቤ ለእመ ወሀበኒ ግዚአብሔር ኀብስተ ዘዕበልዕ ወልብሰ ዘእለብስ።

፲ ትብልኑ ከመ ኤልያስ ወዮሐንስ አልቦሙ ሞገስ ወክ ሂል እስመ ኤልያስ ዘለፎ ለአክዓብ በኃይል ወበቃል ልዑል ወይቤሎ አኮ አነ ዘእገፈትየሙ ለእስራኤል አላ አንተ ወቤተ አቡከ ወዮሐንስኒ ዘለፎ ለሄሮድስ እንዘ ይብል ኢይደልወከ ታውስብ ብእሲተ

ሄሮድያዳን የዘለፈ ነው።

9 የቁስጥንጥንያው ሊቀጳጳስ ዮሐ ንስ አፈወርቅ በዐሥራ ስምንተኛው ተግሳጹ ሲናገር በብሉይ ኪዳን ሕግም ለጸሎት ከተጠመዱ ሰዎች በበለጠ መዓርግ ያሉ ነበሩ። ለኤ ልያስ ከአንድ ዳባ በስተቀር አልነ በረውም። ኤልያስና ዮሐንስ በች ግር ኖሩ። እንደዚህ ከሆነ ከችግሩ ከድሀነቱ/ የተነሣ የሚናቅ የለም ድህነት ችግር ውርደት፣ንቀት አይ ምሰለው። ብዕለጠግነት ሰውን ብዙ ከመሰብሰብ፣ ስለምግብም ከማሰብ የተነሣ እንዲቸገር ያደርገዋል እንጂ። ምስጋናውም ዕዳ አይሆን ባቸውም ከያዕቆብ ወገን የሚችገር አለን? እግዚአብሔርም የምመገበ ውን ምግብ፣ የምለብሰውን ልብስ ቢሰጠኝ ይበቃኛል ይላልና።

10 ኤልያስና ዮሐንስ ሞገስ፣ችሎታ የላቸውም፣ትላለህን? ኤልያስ በኃይ ልና በሚሰማ ድምፅ አክዓብን ዘል ፎታልና። እኔ እስራኤልን የምገለባ ብጣቸው አይደለሁም፣አንተና የአ ባትህም ወገን ነው እንጂ ብሎታልና ዮሐንስንም የወንድምህን የፊልጶስን ሚስትልታገባ አይገባህም እያለ ዘል

እጎስ ፊልጶስ ወካዕበ ኮነ ኤልያስ ባሕታዊ ንጹሐ ወድንግለ።

፲፩ ከማሁ ዮሐንስኒ ንጹሕ ወድንግል እስመ ለኤልያስ ወልደ መካን ኮነ ልብሱ ዘብድወ ጠሊ ወቅናቱ ዘዓዲም ወሲሳዩ ዘያመጽእ ሎቱ ቂዕ ሥጋ ወንብስተ ዘኢይትዓወቅ ኵነቱ ወከማሁ ለዮሐንስኒ ወልደ መካን ኮነ ልብሱ ዘፀጉረ ገመል ውስተ ሐቂሁ ቅናቱ ዘዓዲም ወሲሳዩ አንበጣ ወመዓረ ገዳም።

፲፪ እስመ ዮሐንስ ሰምዓ ውስተ ዮርዳኖስ ቃለ አብ ዘይብል ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ወርእየ መንፈስ ቅዱስ እንዘ ይወርድ ከመ ርግብ ወይነብር ላዕሌሁ ከማሁ ኤልያስኒ ታቦራዊ ሰምዓ ውስተ ደብር ቃለ አብ እንዘይብል ቦቱ ሠመርኩ ወሎቱ ስምዕዎ እስመ ዮሐንስ ኮነ ሰማዕተ ለቀዳማዊ ምጽአተ ወልደ እግዚአብሔር ወኤልያስኒ ገዳማዊ ከማሁ ይከውን ሰማዕተ ለደኃራዊ ምጽአተ ወልደ እግዚአብሔር ከመ ይትፈጸም ዘተብህለ እምኀበ እግ

ፎታልና። ዳግመኛም ኤልያስ ባሕታዊ፣ ንጹሕ፣ ድንግል ነው።

11 እንደዚሁም ሁሉ ዮሐንስም ንጹሕ፣ድንግል፣ ባሕታዊ ነው። የመካን ልጅ የሆነ የኤልያስ ልብሱ የፍየል ሌጦ ነው፤ መታጠቂያውም ጠፍር ነው። ምግቡም ሁኔታው የማይታወቅ አሞራው የሚያመጣለት ሥጋ ወይም ኅብስት ነው። እንደ ዚሁም ሁሉ የመካን ልጅ ሰሆነ ለዮሐንስም ልብሱ የገመል ፀጉር መታጠቂያውም የጠፍር ነው። ምግ ቡም አንበጣና የጋጃ ማር ነው።

12 ዮሐንስ የምወድደው ልጄ ይህ ነው ሲል የአብን ቃል በዮርዳ ኖስ ሰማ። መንፈስ ቅዱስም በርግብ አምሳል ሲወርድ ከራሱም ላይ ሲቀመጥ አየ። እንደዚሁም ሁሉ የታቦሩ እንግዳ ኤልያስም የም ወደው ልጄ ይህ ነው እርሱን ስ ሙት የሚል የአብ ቃልን በደብረ ታቦር ሰማ፤ዮሐንስ በመጀመሪያ ለእግዚአብሔር ልጅ መምጣት ምስ ክር ሆነ። እንደዚሁም ሁሉ ገዳማ ዊው ኤልያስም የእግዚአብሔር ቀንሳትደርስ ቴስብያዊው ኤልያስን እልክላችኋለሁ ተብሎ ከእግዚአብ

ሔር በነቢይ የተነገረው ይፈጸም ዘንድ ለሁለተኛው የእግዚአብሔር ልጅ መምጣት ምስክር ይሆናል።

13 ስለዚህ ነገር እንዲህ እያለ የሚጠይቀኝ ካለ ከኢየሩሳሌም ካህናቱን ሌዋውያኑን ይጠይቁት ዘንድ አይሁድ በላኩ ጊዜ አንተ ማን ነህ አሉት፤ እርሱም አመነ እንጂ አልካደም፤ ክርስቶስ እንዳልሆ ነም አመነ። አንተ ማን ነህ ኤልያስ ነህን? አሉት፤አይደለሁም አለ ። ነቢይን ነህን? አሉት፤ አይደለሁም አለ። እንኪያውስ ለኛን እንነግራቸ ው፤ እናስረዳቸውም ዘንድ ራስህን ማን ትላለህ አሉት፤ እኔ በገዳም የማስተማር ነቢዩ ኢልያስ እንደ ተናገረውም የእግዚአብሔርን መ ንገድ ጥረጉ የምል አዋጅ ነጋሪ ነኝ አለ።

14 ከፈሪሳውያን የተላኩት እነዚ ህም ጠየቁት፤ አሉትም። ክርስ ቶስ፤ ኤልያስ ነቢይም ካልሆንህ እንዴት ታጠምቃለህ? አሉት፤ ዮሐንስም መለሰ፤እኔ በውኃ አጠ ምቃለሁ፤ ነገር ግን እናንተ የማ ታውቁት በመካከላችሁ ቁሟል

መድኃኒነ በስመ ኤልያስ ነቢይ ወአፍ ለሊሁ ዮሐንስ ክህደ ከመኢክሳ ኢልያስ ንሕነሰኬ ንሠጠዎ ወንብሎ ውእቱሰ ዮሐንስ መጥምቅ አበየ ዘንተ በእንተ ፪ቱ ግብራት።

፲፩ እስመ አይሁድ ሶበ ሰምዑ ምጽአቶ ለኤልያስ ነቢይ ይቤሉ በጽሐ ጎልቀተ ዝንቱ ዓለም ወይመስሎሙ ከመ ሶቤሃ ታስተ ርኢ መንግሥተ እግዚአብሔር እስመ ይቤ ዮሐንስ መጥምቅ ነስሑ ወእመኑ እስመ ቀርበት መን ግሥተ ሰማያት ወክልዕሰ ምክን ያት እስመ ኤልያስ ጎበረ ብዙኃ ተአምረ ዘአልቦ ጕልቍ ወዮሐ ንስሰ አልቦ ዘገብረ ተአምረ ወበእ ንተዝ ይቤ ኢኮንኩ ኤልያስሃ።

፲፪ እስመ ከመዝ ልማዱ ትሕትና ለብፁዕ ዮሐንስ መጥምቃዊ ወያሬድኒ ማኅሌታይ ሶበ ርእየ ጎብረተ ግብሮሙ ለኤልያስ ወለዮሐንስ ሐለየ በመኃልይሁ ወይቤ ለኤልያስ ወለዮሐንስ አሐዱ ሕሊናሆሙ ወአሐደ ኃይለ ይለብሱ ዘብድወ የአጥቁ ዓዲመ ውስተ ሐሙሆሙ ወንብረቶሙ ገዳም አ እግዚአየ ስም ክሰየመው ይህ ዮሐንስ ኤልያስ እንዳልሆነ እንዴት ካደ? ቢል እኛም ፤ ዮሐንስ መጥምቅ ይህንን ስለሁለት ምክንያት እንቢ አለ ብለን እንመልስለታለን።

15 አይሁድ የነቢዩ የኤልያስን መምጣት በሰሙ ጊዜ የዚህ ዓለም ፍጻሜ አልቂል፤በዚያን ወቅትም የእግዚአብሔር መንግሥት የምትገለጥ ይመስላቸው ነበርና። ነቢዩ ዮሐንስም መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ ይል ነበርና። ሌላው ምክንያትም ኤልያስ ቁጥር የሌላቸው ብዙ ተአምራትን አድ ርጓል፤ዮሐንስ ግን ያደረገው ተአ ምር የለምና ። ስለዚህም ኤልያስ አይደለሁም አለ።

16 ለመጥምቁ ብፁዕ ዮሐንስ እን ዲህ ዓይነቱ ትሕትና ልማዱ ነው ና። ማኅሌታዊው ያሬድም የኤልያስንና የዮሐንስን የተግባር አንድነት በተመለከተ ጊዜ በምስ ጋናው አመሰገነ፤ አለም፤የኤልያ ስና የዮሐንስ አሳባቸው አንድ ነው፤በአንድ ኃይልም ሌጦ ይለብ ላሉ፤ በወገባቸውም ጠፍር ይታ ጠቃሉ። ኑሯቸውም ገዳም

ኢየሱስ ክርስቶስ ረስየኒ ንቁሐ ወትጉሃ ለሰብሐ ስምከ ከመ ራጉኤል መልአከ ሣህልከ ወሶበ ደወይኩ ወበጸሐኩ ለሞት ፈኑ ሊተ ዘንተ መልአከ ሣህልከ ከመ የሀበኒ ፈውሰ ከመ ኢዮብ ዕጉሥ ዘተጠምቀ በዮርዳኖስ ዘቦቱ ኪያከ አጥመቀ ዮሐንስ ወሶበ ይትቃወ መኒ ሰይጣን ጎሡም ሀበኒ መዊዓ ከመ ሜልኪ ቁልዝማዊ በኵሉ መዋዕለ ሕይወትየ እስከ ለዓለመ ዓለም አሜን

፲፯ ዘተወክፈ ነቢየ በስመ ነቢይ ዕሤተ ነቢይ ይነሥእ እምኅበ እግዚአብሔር አምላኩ፤አንተ ኦ ኤልያስ ዘመጻእከ ዝየ፤ ሶበ ይቤልዎ ሕዝብ ዮሐንስ አበየ በእንተ ዛቲ ትሕትና ኤልያስሃ ተሰምየ፤ ዮምኒ ሀበኒ ትሕትና ልብ ኦ እግዚአየ፤ ትዕቢትሰ ያቁስት ዐቢየ።

<u>ድርሳነ ኤልያስ ዘጥቅምት</u>

፩ በስመእግዚአብሔር አብ ዘአብ ጽሐነ እስከ ዛቲ ሰዓት ወበስመ ወልድ ዋሕድ ዘከለሎ ለሰማይ በክዋክብት ወዝስመ መንፈስ ቅዱስ ነው። አቤቱ ጌታዬ ኢያሱስ ክርስ ቶስ ሆይ እንደ ይቅርታህ መልአክ እንደ ራጉኤል ስምህን ለማመስገን የነቃሁ አድርገኝ፤እስከመሞት ደርሼ ከታመምሁም ዮሐንስ አንተን ባጠ መቀበት በዮርዳኖስ እኁኑ ተጠመ ቀው እንደታጋሹ እንደ ኢዮብ ፈውስ ይሰጠኝ ዘንድ ይህን የይቅርታ መልአክህን ላክልኝ ። ሰይጣን በሚቃወመኝ ጊዜም እንደ ቁልዝም ሀገር ለው እንደ ሜልኪ ድል ማድረግን ስጠኝ። ለዘላለሙ አሜን።

17 ነቢይን በነቢይ ስም የተቀበለ ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ዘንድ የነቢዩን ዋጋ ያገኛል። ወደ እኔ የመጣህ አንተ ኤልያስ ሆይ ሕዝቡ በጠየቁት ጊዜ ዮሐንስ አይ ደለሁም አለ፤ ስለዚህ ትሕትናውም ኤልያስ ተባለ፤ ጌታዬ ሆይ ዛሬም የልብ ትሕትናን ስጠኝ፤ ትዕቢት ታላቁን ያዋርዳልና።

<u>ድርሳን ኤልያስ ከጥቅምት</u>

1 እስከዚህች ሰዓት ባደረሰን በእ ግዚአብሔር አብ ስም፤ ሰማይን በክዋክብት በሸፈነው፤አንድ በሆነ በወልድ ስም፤ መሬትን በአበቦች

፩ ጸራቅሲጦስ ዘአሠርገዋ ለምድር በጽጌያት ዘአብሑ ለእስክንድር ከመይዕርግ ውስተ ገነት ወይርአይ ንብረቶሙ ለነቢያት እለ ሠወሮ ሙ እምገጸ ሞት ይቀጥቅጦ ለሰይጣን ታሕተ እገሪነ በሎሱ ጊዜ ወበሎሱ ሰዓት ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪ ዝንቱ ድርሳን ዘይትበብ በወርኃ ጥቅምት ሞገሰ ስሙ ለኤልያስ የሀሉ ምስሌነ አሜን። ስምዑ ይእዜኒ ኦ አኃውየ ንንግ ርክሙ ዜና ሀልዎቱ ለእግዚእክሙ ወሊቅክሙ ውስተ ብሔረ ሕይ ወት ምስለ ሄኖክ ጸሐፌ ኅቡዓት ወሀሎ አሐዱ ንጉሥ ዘስሙ እስክንድር ወልደ ፊልጶስ ወውእ ቱስ ንጉሥ ጻድቅ ወፈራሔ እግዚአብሔር ወመዋዒ ፍትወት ወድንጋሌ ዘአጥረየ ከመኤልያስ አልቦ እምቅድሜሁ ወአልቦ እምድኅሬሁ ዘነበረ በድንግልና እንዘ ሀሎ ውስተ መንግሥቱ።

፫ ወበእንተዝ ወሀቦ እግዚአብ ሔር አዶናይ ጥበበ ወልቡና ዘይትረአይ ወዘኢይትረዓይ ከመ ባስጌጠ ከሞት ስለሰወራቸው የነ ብያትን አኗኗር ለማየት ወደ ወደብሄረ ሕያዋን ያርግ ዘንድ ለእስክንድር በፈቀደለት ጸራቅሊ ጦስ በተባለ መንፈስ ቅዱስ ስም በየጊዜውና በየሰዓቱ ኁሉ ሰይጣ ንን ከአግራችን በታች ይጣለው፣ ለዘለዓለሙ አሜን።

2 ይህ ድርሳን በጥቅምት ወር የሚነበብ ነው። የስሙ ሞገስ በእኛ ላይ ይደር፣አሜን።ወንድሞቼ ሆይ አሁንም የተሰወረውን ከጻፈ ከሄኖክ ጋር በብሄረ ሕያዋን የጌታ ችሁን፣ የአለቃችሁን መኖር ዜና እንነግራችሁ ዘንድ ስሙ፣ስሙ እስ ክንድር የሚባል የፊልጶስ ልጅ የሚሆን አንድ ንጉሥ ነበር። ይህ ንጉሥም ጻድቅ፣ እግዚአብሔርን የሚፈራ፣ፈቃደ ሥጋን ያሸነፈ፣ እንደኤልያስም ድንግልናን ገንዘቡ ያደረገ ነበር። በንግሥናው ሆኖ በድንግልና የኖረ ከእርሱ በፊትም ከእርሱ በኋላም የለም።

3 ስለዚህም ሁሉን ቻይ እግዚአበ ሔር የሚታየውንና የማይታየውን ከምሥራቅ እስከ ፀሐይ መግቢያ

ያእምር ኵሎ ዘታሕተ ሰማይ እምሥራቅ እስከ ምዕራበ ፀሐይ አልቦ ነገር ዘውእቱ ኢተሰምዓ ወአልቦ መካን ዘውእቱ ኢበጽሐ ወአልቦ መንግሥት እንተ ኢጸው አት ስሞ ዐቢየ።

፬ ወእምዝ ሶበ ሰምዓ ውእቱ ንጉሥ እስክንድር ዜናሃ ለብሔረ ሕያዋን ዘሀለው ውስቴታ ሄኖክ ወኤልያስ ወአጥብዓ ወአውተረ ጸልዮ ኀበ እግዚአብሔር ከመይሑር ወይጠመቅ እማየ ሕይወት ወይ ርአይ ኪያሃ ወአያደ ዓዋዲ ውስ ተኵሉ ሠራዊቱ ወመከረ ምክረ ከመ ይጕሃእ ኵሎ ልሒቀ ዘቦ ጽሕ ም ወዘኢያብቁለ ጽሕመ ኢይምጻእ ከመኢይፍራህ እንዘ የዓዱ ብሔረ ጽልመት ከመ ደብተራ መልዕልተ ማየ ባሕር ወይበጽሕ እስከ ሰማይ እምሥራቅ ወምዕራብ።

፭ ወትወጽእ ፀሐይ እምውእቱ ደብተራ ጽልመት ወትሠርቅ ከመ መርዓዊ ዘይወጽእ እምጽርሑ ወተዓውድ ምዕዋደ ወዓዊዳ ትገብእ ውስተ ደብተራ ጽልመት ወትሠርቅ ህየ ለብሔረ ሕያዋን በከመ ትእዛዘ ፈጣሪሃ ከሰማይ በታች ያለውን ሁሉ ያውቅ ዘንድ ጥበብንና ማስተዋልን ሰጠው፤እሱ ያልታወቀበት እርሱ ያልደረሰበት በታም የለም። ታላቅ የሆነ ስሙን ያልጠራች መንግ ሥትም የለችም።

4 ከዚህ በኋላ ንጉሡ እስክንድር በውስጧ ሄኖክና ኤልያስ ያሉባትን የብሄረ ሕያዋንን ዜና በሰማ ጊዜ በሕይወት ውኃ ይጠመቅና እ ርሷንም ያያት ዘንድ ጨክኖ ወደ እግዚአብሔር መጸለይን አዘወተረ።

ለሠራዊት ሁሉ መልእክተኛ ላከ፣ ጽሕም ያበቀለውን ሸማሌውን ሁሉ ይወስድ ዘንድ መከረ በባሕሩ ውኃ ላይ እንደድንኳን የሆነውን ጨለማ ሀገር ሲሻገር እንዳይፈራ ጽሕም ያላበቀለ አይ ምጣ አለ። ከምሥራቁና ከምዕራ ቡም እስከ ሰማይ ይደርሳል።

5 ከዚህ ጨለማ ድንኳንም ፀሐይ ትወጣለች። ከአዳራሹ እንደሚወ ጣ ሙሽራም ብቅ ትላለች፤ዙሪያ ውንም ትዞራለች። ዙራም በጨለ ማው ድንኳን ትገባለች። በዚያም እንደፈጣሪዋ ትእዛዝ በብሔረ ሕያዋን ላሉት ትወጣለች፤ ፀሐዩም

ፀሐይኒ አዕመረ ምዕራቢሁ ወሶበ ተናገረ ከመዝ ኢይትነሥኡ ንዑሳን በውስተ ፀብዕ። ወመጽኡ ፪ቱ ዘኢያብቁሱ ጽሕመ ወወደዩ ውስተ ሥጋሆሙ መምስጠ ኀበሙጻእ ጽሕሞሙ ወሐሩ ኀበ እስክንድር ወርእዮ ንጉሥ ዘንተ ጥብአተ ልቦሙ ይቤሎሙ ለምንት ገበርክሙ ዘንተ ከመ ታቍስሉ ሥጋክሙ እስከ ይወጽእ ደም።

፮ ወይቤልዎ ሰማዕነእንዘ ይብሉ ከመኢይመጽእ ምስሌከ እመ ኢያብቁሰ ጽሕመ ወንሕነኒ ጠባዕነ ላዕለ ሥጋነ ከመ ይትዐወቅ ከመኢንፈርህ ሞተ ከመንምጻእ ምስሌከ ውስተ ቀትል ወእለሰ ልሕቁ ይቴክዙ በእንተ ብእሲቶሙ ወውሉዶሙ ወለነፍሶሙሰ ይፈርሁ ወንሕነሰ ንጠብዕ እመኒ ሞትነ ምስሌከ ወእመኒ ሐዮነ ምስሌከ ወአንከረ ንጉሥ ጥብዓቶሙ ወካዕበ ደገመ ዓዋዲ እንዘ ይብል ኵሉ ዘጠብአ ልቡ ይመጽእ ኀቤየ እመሂ ልሒቅ ወእመሂ ንዑስ ወእመኒበ መግቢያውን ዐወቀ እንደተባለ፣ይህን በተናገረ ጊዜም ታናናሾቹ በጦርነት አይነሡም። ጽሕም ያላበቀሉ ሁለት ሰዎችም መጡ። ከጽሕማቸው መብቀያ ያለ ሥጋቸውንም ቢላ ጨምረውበት ነበር።

ወደ እስክንድርም ሔዱ፣ንጉሡም የልቦናቸውን ጭካኔ ተመልክቶ ደም እስከሚወጣው ድረስ ሥጋችሁን ታቆስሉ ዘንድ ለምን እንዲህ አደረጋችሁ? አላቸው።

6 እነርሱም ጽሕም ያላበቀለ ሰው ጺም ካላበቀለ ከእንተ ጋር እንደማ ይመጣ ዐወቅን፣እኛም ከእንተ ጋር ወደጦርነቱ ለመምጣት ሞትን እንደማንፈራ ይታወቅልን ዘንድ በሰውነታችን ላይ ጨከንን፣ ታላላቆቹ ስለሚሰቶቻቸው፣ስለልጆቻቸው ያዝናሉ። ለነፍሳቸውም ይፈራሉ። እኛ ግን እንጨክናለን፣ብንሞትም፣ብንድንም ከእንተ ጋር ነው አሉት። ንጉሥእስክንድርም ጭካኔ አቸውን አደነቀ።ዳግመኛም አዋጅ ነጋሪው ታላቅም ቢሆን፣ታናሽም ቢሆን ልቡ ጨካኝ የሆነ ሁሉ ወደ እኔ ይምጣ። ልቡ የሚፈራ

ዘይፈርህ ልቡ ኢይምጻእ ከመ ኢያፍርህ ልበ ቢጹ ከማሁ።

፯ ወእምዝ ተንሥአ ለፀብዕ ምስለ ሠራዊቱ ብዙኃን ወረሰየ ትውክልቶ ላዕለ እግዚአብሔር ኦሎሊኩ ወሖረ ወበጽሐ በአሐዱ ዓመት ወነጸረ ለፌ ወለፌ ውኑጥአ ዘይገብር ውስተ ብሔረ ጽልመት እስመ አልቦ በህየ ነፋስ ለአሕማር ወለራግናት በዘይትሔ ደፉ ወየኀልፉ እንተ ህየ።

፰ ወካዕበ ርእየ እንተ ሀለው ውስተ ብሔረ ጽልመት አዕዋፍ ዐበይት ጥቀ እምነ አንስርት ወወሀቦሙ ሥጋ እንስሳ ወይትነ ሥኡ ወይበውኡ ውስተጽልመት መልዕልተማይ ወየዓውዱ ብሔረ ሕያዋን ወይበልዑ ወጎንድዮሙ ይገብኡ። ወካዕበ ርእዮሙ ከመ ይዛውው ምስለ ሰብእ እስመ ኢየእምሩ ሰብእ ወኵኑ የዋሃነ ከመ ርግብ ዘአልቦ አከይ ወከመ በግዕ ዘኢይነብብ በቅድመ ዘይቀርጾ ወይበልዑ ሥጋ ወጸቃውዐ ወሶከረ እምእደ ሰብእ ወባሕቱ ራእዮሙሰ ግሩም ፈድፋደ ሰው ግን እንደእርሱ የጓደኛውን ልቡና እንዳያስፈራ አይምጣ አለ።

7 ከዚህ በኋላ ከብዙ ሠራዊት ጋር ለጦርነት ተነሣ። ተስፋውን በአምላኩ በእግዚአብሔር አደረገ፤ በአንድ ዓመትም ሔዶ ደረሰ። ወዲያና ወዲህ ተመለከተ።በጨለማው ቦታም የሚያደርገውን አጣ። መርከቦቹ፣ ታንኳዎቹ በሚነዱበት ፣ በዚያም አልፈው ይሔዱ ዘንድ ነፋስ የለበትምና።

8 ዳግመኛም በጨለማው ሀገር ከአሞራ ዘሮች ታላላቅ አዕዋፍን ተመለከተ። የእንሰሳትን ሥጋም ሰጣቸው።ተነሥተውም በውኃው ላይ ወደጨለማው ገቡ። ብሔረ ሕያዋንንም ዞሩ። በልተው ትንሽ ቆይተውም ይገባሉ፣ዳግመኛም ከሰው ጋር ሲጫወቱ አያቸው። ሰውን አያውቁም ነበርና። ክፋት እንደሌላት ርግብም የዋሐን ናቸው። በሚሸልተው ፊት እንደ ማይናገር በግ ናቸው። ከሰው እጅም ሥጋን፣ ማርን፣ ስኳርን ተመገቡ፣ መልካቸውም ፍጹም የሚደንቅ ነው፣ በአካልም ታላላቆች ናቸው።

ወአበይት በአካል፡፡

፱ ወኀረየ እምውስተ ትዕይንቱ ዕደወ ጽኑአነ ወአዘዞሙ ይጽዓኑ አንስርተ ወገብረ በጥበብ ቅድመ ትዕይንቶሙ ዘኢይክሉ ጸቢኦቶሙ ሰቂሎሙ ዲበ ሐፃውንት ወእንዘ ይሬእዩ ሥጋ ወሰድዎሙ ውስተ ጽልመት ወአዕደውዎሙ ፫ ዕለተ ወ፫ ሌሊተ ውስተ ብርሃን በብሔረ ሕያዋን ወገብኡ ኀበእስክንድር ንጉሥ ወነገርዎ ኵሎ ዘኮነ ወዘርእይዎ በውስተ ጽልመት እስከ በጽሑ ኀበብርሃን ብሔረ ሕያዋን ወእምዝ አስተዳለው አሕማረ ወአርማሰ ወራግናተ ወጠብሐ አልህምተ ወአባግዓ ዘእንበለ ይምትሩ መለያልያቲሆሙ ወአሠሩ በሐብል አልሕምተ ወአሕማረ ወእንዘ ይስሕቡ አንስርት ሥጋ ተስሕቡ አሕማር በአህባል ወአብእዎሙ ውስተበርህ በሠለስቱ መዓልት ወበሠለስቱ ሌሊት በከመ ሖሩ እደው፡፡

፲ ወሶበ ወጽኡ ርእይዋ ለሀገር ቅድስት ወኵሎ ማዮሙ ጥዑመ እምአስካለ ወይን ወእምነ ሦከር

9 ከከተማውም ብርቱ ወንዶችን መረጡ፤ በአሞራዎቹ ይጫኑ ዘንድም አዘዛቸው፡፡ ሰቅለው በጦር ወጓቸው፤የማይችሉትንም በጥበብ ባከተማቸው አደረገ፡፡ ሥጋውንእ ያዩም ወደጨለማው ወሰዷቸው፡፡ በሦስት ቀንና በሦስት ሌሊትም ብርሃን ወደአለበት ወደብሄረ ሕያዋን አሻገሯቸው፡፡ ወደ ንጉሡ ወደ እስክንድር ተመልሰውም የሆነውን ሁሉ ነገሩት፡፡ ብሔረ ሕያዋን ወደ አለችበት ወደ ብርሃኑ እስከሚደርሱ ድረስ በጨለማው ያዩትንም ነገሩት፡፡ ከዚህ በኋላም መርከቦችን፣ የባሕር ሳንሳዎችን፣ ጀልባዎችን አዘጋጁ፡፡ መለያያቸውን ሳይቆራርጡም ላሞችን በጎችን አረዱ ፡በሬዎችንና መርከቦችንም በገመድ አሰሯቸው ሥጋውን ሲስቡት መርከቦችም ተሳቡ፡፡ መጀመሪያ ወንዶቹ እንደሔዱም በሦስት ቀንና በሦስት ሌሊት አስገቧቸው፡፡

10 በወጡ ጊዜም የተቀደሰችዋን ሀገር ተመለከቷት፡፡ከወይን ፍሬና ከስኳር ይልቅ የሚጣፍጥ ውኃቸ

ወኵሎ እበኒሆሙ ሰርድዮን፤ ወከርከዴን፤ ወያክንት፤ወሰንፔር፤ ወዘሕዋር፤ ወሉል ወአልቦ ከንቱ በውስተ ምድሮሙ እስከ ሣዕሩኒ ያወጽእ መና ወመዓረ ዘመንከር ራእዩ ወአልቦ ቁር ወሐሩር ወአልቦ ክረምት ወኢሐጋይ ዘምልዕት ጸቃውዓ ወጸጋ እግዚአብሔር ላዕሌሃ፡፡

፲፩ ወአልቦ ዓመፃ ወኢምንትኒ ሕሠም በውስተ ውእቱ ብሔር ወኵሉ ሠናይ እመሂ ነፋስ ወእመሂ ሐሩር ወህየንተ አስሐትያ ይወርድ መና ወኵሉ ግበባቲሆሙ ወጾላዕቲሆሙ ምሉዕ መዓረ ወኵሉ እንስሳሆሙ ምሉዕ ሀሊበ ወሶበ የዓርብ ፀሐይ ዘዚአሆሙ ይሠርቅ ኀቤነ ኀበ ዝንቱ ዓለም እማእከሌነ ወማእከሌሆሙ ሀሎ ደብተራ ጽልመት ወተዓውድ ፀሐይ ውስተ ጠፈረ ሰማይ ወበሌሊትኒ ይከውን መዓልተ ኀቤሆሙ ወበሌሊቶሙ ይከውን መዓልትነ ወእምዝ ነበሩ ሠናየ ንብረተ ውስተ ብሔረሕያዋን ወአልቦ ዘይፈቅድ ይጻእ እምህየ እስመ ምሕረት በኵሉ ወበፈቃደ እግዚአብሔር ተከስተት ሎቱ ለእ

ውን፣ ሰርድዮን፣ከርከዴን፣ያክንት ፣ሰንፔር ዘሕዋር፣ ሉል የሚባሉ ማዕድናቶቻቸውንም ተመለከቱ፡፡ ሣሩ መልኩ ያማረ ነው፤ማርን፣ ኅብስትን በሚያስገኝ በምድራቸው ከንቱ ነገር የለም፤ ብርድም፣ ሙቀትም የለም፤ክረምትም በጋም የለም፡፡ የማር ወለላን ጸጋን ከእግዚአብሔር የተመላች ናት፡፡

11 በዚያ ሀገርም ምንም ዓይነት ክፋት በደልም የለም፡፡ ነፋሱም ቢሆን፣ ሀሩሩም ቢሆን ሁሉም ጥሩ ነው፡፡ በውርጩ ፈንታ መና ይወርዳል፡፡ ጉድጓዶቻቸው ዋሻዎቻቸውም ማርን የተሞሉ ናቸው፡፡ እንስሳቶቻቸው ሁሉ ወተትን የተሞሉ ናቸው፡፡የእነርሱ ፀሐይ በገባ ጊዜ በዚህ ዓለም በእኛ ዘንድ ይወጣል፡፡ በእኛና በእነርሱመካከልም የጨለማ ድንኳን አለ፡፡ፀሐይ በሰማይ ጠፈር ላይ ትዞራለች፡፡ ሌሊቱ ቀን ይሆናል፤ የእነርሱ ሌሊታቸውም ቀናችን ነው፡፡ከዚህ በኋላ በብሄረ ሕያዋን መልካም ኑሮን ኖሩ፡፡ ከዚያ ሊወጣ የወደደምየለም፡፡ በሁሉም ምሕረት ነበርና፡፡ይህቺ የተሰወረች ሀገርም በእግዚአብሔር

ስክንድር ንጉሥ ይእቲ ኀበእት
ሀገር እስመ ጸሎተ ንጹሐን ያፈ
ቅር እግዚአብሔር።

፲፪ ወበህየኒ ያንሶሱ ገዳመ
እስመ አልቦ አውያት በህየ
ወእንዘ የሐውር ተዕዒኖ ፈረሰ
እመንፈስ ወበጽሐ ውስተ ዓየር
ወወረደ መልዕልተ ምድር ወአብ
ጽሐ ውስተ ሐይመት መንፈሳዊት
ወንቡራን ህየ ሄኖክ ወኤልያስ
ወወረደ እምላዕለ ፈረሱ ወሰገደ
ቅድሜሆሙ ወይቤሎሙ አንትሙ
አጋእዝትየ እምሰብእኑ ወእምዕጓ
ለምሕያው ፍጥረትክሙ ወሚመ
እምፈሪሳውያን እስመ ርእ
የቶሙ ይፀዓዱ ከመጽጌ ረዳ ወስ
ነኒሆሙ ወሰእርቶሙ ይፀዓዱ
እምሀሊብ ወአዕይንቲሆሙ ይበ
ርህ እምከበ ጽባሕ ወነዊኅ ቆሞሙ
ወአዳም ርእየተ ገጸሙ።

፲፫ ወሶበ ይቤ ዘንተ ንጉሥ
ቆሙ ወጸለዩ ወባረክዎ ወይቤ
ልዎ ንሕነ ሰብእ ዘከማከ ወበፈ
ቃደ እግዚአብሔር መጻእነ ዝየ
ወነገረነ እግዚእነ ከመ ትመጽእ
ኀቤነ አነ ኤልያስ ወዝንቱ ሄኖክ
ፈቃድ ለንጉሡ ለእስክንድር ተገለ
ጠችለት። እግዚአብሔር የንጹሐች
ን ጸሎት ይወድዳልና።

12 በዚህም በጫካው ይመላለስ
ነበር፤ጫጫታም የለም። በመንፈስ
ቅዱስ ፈቃድ ፈረሱን ተጭኖ
ሲሔድም ከህዋው ወደ መሬት ደ
ረሰ። ወደመንፈሳዊቷ ድንኳንም
አደረሰው። በዚያም ሄኖክና ኤል
ያስ ነበሩ፤ከፈረሱ ወርዶም በፊታ
ቸው ሰገደ፤ አላቸውም። ጌቶች
ሆይ ፍጥረታችሁ የአዳም ልጆች
ከሆኑት ከሰው ወገን ናችሁን?
መልካቸው እንደጽጌረዳ ነውና፤
ጥርሳቸው፤ጠጉራቸውም ከወተት
ይልቅ ይነጣልና። ዐይናቸውም
እንደአጥቢያ ኮከብ ይበራልና።
ቁመታቸው ረዥም የፊታቸው
መልክም ያማረ ነውና።

13 ንጉሡ ይህን በተናገረ ጊዜም
ቆሙና ጸለዩ፤ አመሰገኑት፤አሉት
ም። እኛ እንደ አንተ ሰው ነን።
ነገር ግን በእግዚአብሔር ፈቃድ
ወደዚህ መጣን። ወደእኛ እንደም
ትመጣም ጌታችን ነገሮናል። እኔ
ኤልያስ ነኝ፤ይህም እግዚአብሔር

ዘንብአ እግዚአብሔር እምገጸ
ሞት ወአንተኒ ብፁዕ አንተ እስ
መ ኮንክ ማኅደረ መንፈስ ቅዱስ
በእንተ ንጽሐ ሥጋክ።

፲፬ ወአብደርክ ሰማያዊተ ወመነ
ንክ ምድራዊተ ወገደፍክ ፍትወ
ተ ሥጋ ወአብደርክ ንጽሐ ሥጋ
ወቦኒሩተ ዚአክ አዕደዎመ ለሠ
ራዊትክ ምስሌክ እግዚአብሔር
እንዘ ኢይክውኑ ንጹሐነ እስመ
ጽድቀ አሐዱ ኀየለት ወአብየት
እምኃጢአተ ኵሎሙ እለ ዓደው
ዝየ ብሔረ ሕይወት ምስሌሁለ
ንጉሥ ዘይመጽእ በደኃሪ መዋዕል
ዘውእቱ እግዚእ ክሐሊ በቃሉ
ወበከመ አዕደወቶሙ ጽድቀዚአክ
ለኵሎሙ ሠራዊትክ እንዘ ኃጥአን
ከማሁ ጽድቀ ዚአሁ ለእግዚአ
ብሔር ታዓድዎሙ እምሲኦል
እለ አምኑ በስሙ ወተጠምቁ
ውስተ ሕይወት ዘለዓለም።

፲፭ ወይእዜሰ ሑር ወግባዕ
ውስተ ብሔረ ሞት ወኀዘን
እስመ በጽሐ ጊዜሆሙ ለእለ
ሀለው ምስሌክ ወኢይመውቱ
በዝየ ብሔረ ሕይወት ወንንግር
ግብረ ምሕረቱ ለእግዚአብሔር

ከሞት የሰወረው ሄኖክ ነው።
አንተም ስለ ሥጋህ ንጽሕና የመንፈስ
ቅዱስ ማደሪያ ሁነሃልና ብፁዕ ነህ።

14 ሰማያዊቷን መረጥህ፤ምድራ
ዊቷን ናቅህ፤ የሥጋ ፍላጐትን
ተውህ፤ የሥጋን ንጽሕናም ወደ
ድህ። ሠራዊቶችህንም ንጹሐን
ሳይሆኑ ከመልካም ሥራህ የተነሣ
እግዚአብሔር ከአንተ ጋር አሸን
ራቸው። የአንዱ ጽድቅ በኋለኛው
ዘመን ከሚመጣው ንጉሥ ጋር ወደ
ሕይወት ሀገር ከሚገቡት ኃጢ
አት ሁሉ ትበለጣልችና። ይህም
በቃሉ ሁሉን ማድረግ የሚችል
ጌታ ነው። ኃጢአተኛ ሲሆኑ ያንተ
ጽድቅ ሠራዊቶችህን ሁሉ እንዳሸ
ገረች እንደዚሁም ሁሉ የእግዚአብ
ሔር እውነት ያመኑትን፤በስሙም
የተጠመቁትን ከሲያል ወደዘለዓለ
ማዊው ሕይወት ያሻግራቸዋል።

15 ዛሬ ግን ሒድና ሞትና ኀዘን
ወደ አለበት ሀገር ግባ። ከአንተ
ጋር ያሉት ጊዜያቸው ደርሷልና።
በዚህ የሕይወት ሀገርም አይሞቱ
ምና፤ ከአንተ በኋላ ለሚነሡትም
የእግዚአብሔርን የቸርነቱን ሥራ

ለእለ እምድኅሬከ እስመ ከሠተ ለከ ከመ ትብጻሕ ዝየ ብሔረ ሕያዋን ሀገረ መንፈሳውያን።

፲፮ ወእምድኅረ አርመመ ኤል ያስ ነቢይ ዘተነበየ በእንተምጽአቱ ለንጉሥ ሰማያዊ ዘያዓድዎሙ ለእለ አምኑ ወተጠምቁ በስሙ እምሲኦል ውስተ ሕይወት ዘለዓለም ወአውሥአ እስክንድር ወይቤ ታበውሑኒኑ እንብብ አጋእዝትየ እመ ረከብኩ ሞገሰ በቅድሜክሙ ወአውሥአ ሄኖክ ጸሐፈ ትእዛዙ ለእግዚአብሔር ወይቤሎ በል ንብብ ዘትፈቅድ እስመ አባሕናከ ወንነግረከ ዘትሴአለነ እስመፈነወ ከ እግዚአብሔር ከመንንግር ወና ጠይቅ በኵሉ ዘሰአልከ ወከሠተ አፋሁ በፍርሃት ወበረዓድ እንዘ ይብል እፎ ንብረትክሙ ዝየ ባሕ ተ፡ትክመ ወምንት ሲሳይክመ ወዘከመ እፎ ኑሣዜክመ ወህላ ዊክመ አይድኡኒ ከመ ትፈውሱ ሕሊናትየ።

፲፯ ወአውሥአ ሄኖክ ጻድቅ ወይቤ ህላዌነሰ ሠናይ ውእቱ ዘእንበለ ደዌ ወሕማም አልቦ ለእለ ሀገረ መንፈሳውያን ወደምትሆን ወደዚህች ብሔረ ሕያዋን ትደርስ ዘንድ ገልጦልሃልና።

16 ያመኑትን በስሙ የተጠመቁ ትንም ከሲዖል ወደ ዘለዓለማዊ ሕይወት ስለሚያሻግራቸው ሰማያዊው ንጉሥ መምጣት የተናገረ ነቢዩ ኤልያስ ዝም ካለ በኋላ እስክንድር መለሰ፤ጌቶች ሆይ በእናንተ ዘንድ ባለሟልነትን አግኝቼ ከሆነ እናገር ዘንድ ፍቀዱልኝ አላቸው። የእግዚአብሔርን ትእዛዝ የሚጽፍ ሄኖክም እሽ የምት ፈልግውን ተናገር፤ፈቅደንልሃል፤ የምትጠይቀውንም እንነግርሃለን፤ የጠየቅኸውን ሁሉ እንነግርህ፤እና ስረዳህም ዘንድ እግዚአብሔር ልኮ ሃልና አለው። በመፍራትና በመን ቀጥቀጥም በዚህ ቦታ ብቻችሁን አኗኗራችሁ እንዴት ነው? ምግ ባችሁስ ምንድን ነው? መጽናና ታችሁ፤ ሕይወታችሁስ እንዴት ነው? አዕምሮዬን ደስ ታሰኙት ዘንድ ንገሩኝ እያለ ነገር ጀመረ።

17 ጻድቅ ሄኖክም መለሰ፤ አኗኗ ራችንስ መልካም ነው፤ ደዌ ሕማም የለበትም፤ኀዘንም፤ ሞትም

ሞት ወኀዘን ወአልቦ ሰይጣን ዘያስሕት ወያርኅቅ እምእግ ዚአብሔር ወኑሣዜነሰ ምስለ መላእክት ወምስለ መንፈስ ቅዱስ አምላክነ ዘያስተፈሥሕ ልበነ ሮ፡ለለጽባሑ ንሬኢ ሐደሳተ ዘያስተፈሥሕ አልባበ።

፲፰ ወሊሳይነ እመንፈስ ሕይወት ወስቴነ እምጠለ ሕይወት ዘይውኅዝ እምገነት ወፈድፋደኒ ኢነኃሥሥ እስመ ይመልዕ ላዕሌነ መንፈስ አእምሮ ዘእምላክነ ወኢያጽሕቀነ ንስቲተ ዘበእንተ ክርሥ ከማሆሙ ወንት ናዘዝ ምስለ መላእክት መዓልተ ወሌሊተ ወባሕቱ አፉነኒ ኢይክል ነጊረ ዘብነ ኑዛዜ ወፍሥሐ እም ኀበ መላእክት ወጻድቃን ወሰማ ዕት ወኵሎሙ ላህያን ወኔራን ወመንፈሳውያን እለቦሙ ዘዘዚአሁ አእምሮ ወዘዘዚአሁ ራእዮሙ።

፲፱ ወማየ ሕይወትኒ ጸዓዳ ከመ ፀሐይ ወዓሣቲሆሙኒ ጸዓዳ ከመ ሐሊብ ሶበ ይወጽኡ እማየ ሕይ ወት ኢይመውቱ ወመዝገበ ሕይ ወት ይእቲ ዛቲ ሀገር ወአልቦ ሞት በውስቴታ እመሂ አዕዋፈ የለበትም። የሚያሳስት ሰይጣንም የለም፤ መጽናኖችንም ከመላእክት፣ ልባችን ከሚያስደስት ከአምላካ ችን ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ነው፤በየዕለቱም ልባችንን የሚያስ ደስት አዳዲስ ነገርን እናያለን።

18 ምግባችንም ከሕይወት መንፈስ ነው፤ መጠጣችንም በገነት ከሚ ፈስስ ከሕይወት ጠል ነው፤ የበለጠውንም አንፈልግም፤የአምላ ካችን የዕውቀት መንፈስ በእኛ ላይ ይሞላልና። ትንሽ ስንኳ ስለሆድ አያስጨንቀንም። በቀንም በሌሊትም በመላእክት እንጽናናለን ፤ነገር ግን ከመላእክት፣ ከጻድቃን፣ ከሰማዕታት ካማሩ፣ ቸር ከሆኑ፣ የተለያየ ዕውቀት የተለያየ ደም ግባት ካላቸው ሁሉ ያለንን የመ ደሰት የመጽናናት ነገር አንደበታ ችን መግለጥ አይቻለውም።

19 የሕይወት ውኃውም እንደ ፀሐ ይ ነጭ ነው፤ ዓሣዎቹም እንደወ ተት ይነጣሉ።ከሕይወት ውኃው በሚወጡም ጊዜ አይሞቱም። ይህቺ ሀገርም የሕይወት ቦታ

ሰማይ ወእመሂ ዓሣተ ባሕር ኢይመውቱ ወኵሎሙ ከመ ዕፀ ብሔሮሙ ምሉዓን ፍሬ ወለኵሉ ሣዕረ ብሔሩ ወይወርድ መና ውስቴቱ ወእንተሰ በእንተ ንጽሕከ ተናዘዝከ ምስሌነ በከመ አዘዘነ እግዚአብሔር። ወአውሥአ ኤልያስ ወይቤሎ ለእስክንድር ወለኵሉ ሎሙ እሰ ያፈቅሩ ሰገለ ወማሪተ ወለእሰ ያመልኩ ጣዖተ ሠርምሙ እምድር ወአጥፍአሙ እምዓለም ወአርትዕ ሕሊናሆሙ።

፳ ወአንጽሕ አልባቢሆሙ በተግሣጽከ ከመ ይግበሩ ጽጽቀ እሰ ተርፉ እምአምልኮተ ከንቱ ወአርትዕ ፍናዊሁ ለእግዚአብሔር አምላከ ሰማይ ወለከ ያረትዕ እግዚአብሔር ኀበ ኮኑ ዘሐሰይከ እስከ ትመጽእ ዝየ በመንፈስ ወትትናዘዝ ምስሌነ ወበዘይመጽእ ዓለም ሕይወተ ትወርስ ምስለ ሰማዕታት ወጻድቃን እስመ መነንካ ለፍትወተ ሥጋ ወአብደርከ ዘይትፈቀድ ኀበ እግዚአብሔር።

ናት። በውስጧ ሞት የለም። የሰማይ ወፎች፣ የባሕር ዓሣዎች አይሞቱም፤ የሀገሮቹ ዕፀዋትም ፍሬን የተሞሉ ናቸው። ሀገሩ ሁሉ ሣር ነው። በውስጡም መና ይወርዳል ፤ አንተም ከንጽሕናህ የተነሣ እግዚአብሔር እንዳዘዘው ከእኛ ጋር ተጽናናህ አለው። ኤልያስም መለሰ እስክንድርን፣ ጥንቁልናን፣ ሚርትን የሚወድዱትን ፣ ጥፋትን የሚያጠፉትን ሁሉ ከምድር ንቀላቸው፤ ከዚህዓለምም አጥፋቸው። አሳባቸውንም አቃና።

20 ከንቱ ጣዖትን ከማምለክ የቀሩትንም ጽድቅን ይሠሩ ዘንድ አሳባቸውንም አቃናላቸው በትምህርትህ ልቦናቸውን አንጻ፣ የሰማይን አምላክ የእግዚአብሔርን መንገድም አቅና። በመንፈስ ቅዱስ ፈቃድ ወደእኛ እስከምትመጣና፣ ከእኛ ጋር እስከምትጽናና ድረስም ያስብኸውን ሁሉ እግዚአብሔር ያቀናልሃል። በሚመጣው ዓለምም ከጻድቃን ከሰማዕታት ጋር ሕይወትን ትወርሳለህ፤ የሥጋን ፈቃድ ንቀህ በእግዚአብሔር ዘንድ የሚወደደውን ንጽሕናን መርጠሃልና አለው።

፳፩ ወዘንተ እንዘ ይትናገሩ ሄኖክ ወኤልያስ ናሁ መንፈሰ እግዚአብሔር ወረደ ላዕሌሆሙ ወመጽአ ሠረገላ እሳት ወተመስጡ እሙንቱ ሄኖክ ወኤልያስ እምቅድመ አዕይንቲሁ ለእስክንድር ንጉሥ ወሐይመቶሙ መንፈሳዊት ተመስጠት ምስሌሆሙ ወደንገፀ እስክንድር እስመተመስጡ ዘእንበለ ይጠይቅ ነገሮሙ ወዘእንበለ ይጸግብ ላህየ ገጸሙ ወተፅዕነ በፈረሱ ወአተወ ውስተትዕይንቱ ወይቤልዎ ሠራዊቱ ኢኮነ ንግባዕ ብሔረነ አላ ንንበር ዝየ እስመ መዛግብተ ፍሥሓ ውእቱ ወአልቦ ሕማም ወኢኀዘን እምከመ መጻእነ ዝየ።

፳፪ ወይቤሎሙ ኢኮነ በፈቃድነ ወበፈቃድክሙ ነቢር ዝየ አላ በፈቃደ እግዚአብሔር በዓትነኒ ወፀዓትነኒ ወባሕቱ እስከ ይፈቅድ እግዚአብሔር ንንበር ዝየ እስ ዘርጸ ወኢዘበደረ ዳዕሙ ይጸድቅ ዘእግዚአብሔር መሐረ፤ ብሔረ ኤልያስ ወሄኖክ አመ እስክንድር ሖረ፤ ይቤሎ ተመየጥ ብሔረ ሞት ከመ ውእቱ አእመረ፤

21 ሄኖክና ኤልያስ ከእርሱ ጋር ይህን ሲነጋገሩም እነሆ የእግዚአብሔር መንፈስ በእነርሱ ላይ ወረደ፤ የእሳት ሰረገላም መጣ፤ እነዚህ ሄኖክና ኤልያስም ከንጉሡ ከኦሳክንድር ዐይኖች ተነጠቁ።መንፈሳዊት የሆነች ድንኳናቸውም ከእነርሱ ጋር ተነጠቀች።እስክንድርም ደነገጠ። አነጋገራቸውን ሳይረዳ፣ የፊታቸውን ደም ግባት ሳይጠግብ ተነጥቀዋልና።እርሱም በፈረሱ ተጭኖ ወደ ከተማው ገባ። ሠራዊቱም ወደሀገራችን እንመለስ ዘንድ መልካም አይደለም፤በዚህ እንኑር እንጂ፤ የደስታ ቦታ ነውና፤ ከመ ጣን ጀምሮም ሕመም ኀዘንም የለበትምና አሉት።

22 ከዚህ መቀመጥ በፈቃዳችን፣ በፈቃዳችሁም አይደለም፤ መምጣታችንም መውጣታችንም በእግዚአብሔር ፈቃድ ነው እንጂ። ነገር ግን እግዚአብሔር እስከ ፈቀደ ድረስ ከዚህ እንኖ መጣለን፤ሰርጠም ሰቀደመም አይደለምና።እግዚአብሔር ይቅር ያሰው ይጸድቃል እንጂ። እስክንድር ወደ ኤልያስና ወደሄኖክ ሀገር በሔደ ጊዜ እርሱ እንዳወቀው ወደሞት

እንዘ እምኔሆሙ ንጹሐ ኢየሐ ፅፅ ወትረ፡፡

፳፫ ወእምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል ተንሥአ እስክንድር ንጉሥ ወተሎሙ ሠራዊቱ ምስሌሁ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር በቃለ ኤልያስ ነቢይ ወሖረ ሀግሮ እንዘ ይሴብሖ ለእግ ዚአብሔር በእንተ ኵሉ ዘርእየ ወሰምዓ ዘከመ አስተደለወ እግዚአብ ሔር ለእለ ያፈቅርዎ ወእንዘ ያነክር ጣዕመ ነገሮሙ ወሥነ ራእዮሙ ለሄኖክ ሰ ወለኤልያስ እለ አምሠ ጥዎ ለመጽብብ ዘምሉዕ ሥራኃ፡፡

፳፬ ወረከብዎ ለመርህብ ዘምሉዕ ፍስሐ እለ ነበሩ ውስተ ብሔረ ሕይወት በትፍሥሕት ተዓሚኖሙ ተስፋ ዘአሰፈዎሙ በእንተዘአሥ መርዎ በሕይወቶሙ ወለነኒ በጸ ሎቶሙ ለሄኖክ ወኤል ያስ ወበአስ ተብቁዖቱ ለእስክ ንድር ንጉሥ ኪያሃ ይክፍ ለነ ኢየሱስክርስ ቶስ ዘሎቱ ስብሐት ምስለ አቡሁ ኀር ወመንፈስ ቅዱስ ጸራቅሊ ጦስ ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡

ሀገር ተመለስ አለው፡፡ በንጽሕና ዘወትር ከእነርሱ አያንስምና፡፡

23 ከትንሽ ጊዜ በኋላም ንጉሥ እስክንድር ተነሣ፤ ሠራዊቱም ሁሉ እግዚአብሔር በነቢዩ በኤልያስ ቃል እንደ አዘዘው እግዚአብሔር ለሚፈሩት ሰዎች ያዘጋጀውን ስለ አየው፣ ስለሰማው ነገር ሁሉ እግዚ አብሔርን እያመሰገነ ወደ ሀገሩ ሔደ፤ድካም የበዛባትን ጠባቧን ዓለም ያመለጧት የሄኖክንና የኤል ያስን ደም ግባት ፣ የነገራቸውን ምመጣፈጥ እያደነቀም ሔደ፡፡

24 በሕይወታቸው ስላገለገሉት የሰጣቸውን ተስፋ ተማምነው በደስታ በብሄረ ሕያዋን የሚኖሩ እነርሱ በደስታ የተሞላ ሰፊ ቦታ አግኘተዋልና፡፡እኛንም በኤልያስና በሄኖክ ጸሎት በንጉሥ እስክንድር ምልጃ ከቸር አባቱ፣ ጸራቅሊጦስ ከተባለ ከመንፈስ ቅዱስም ጋር ምስጋና የሚገባው ኢየሱስ ክርስቶስ እርሷን ይክፈለን፡፡ ለዘለዓለሙ አሜን፡፡

ድርሳነ ኤልያስ ዘኅዳር

፩ ቅዱስ እግዚአብሔር አብ ዘይፌንዎ ለሚካኤል ሊቀ መላእክት ምስለ ቃለ ቀርን ዐቢይ ቅዱስ እግዚአብሔር ወልድ ኃይል በውስተ ፀብዕ መዋዒ አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ ዘእምነ ሥርው ለዳዊት ዘይመጽእ ካዕበ በስብሐት ይኮንን ሕያዋነ ወሙታነ በፍትሐ ጽድቁ ቅዱስ እግዚአብሔር መንፈሰ ኃይል ጸራቅሊጦስ ዘአንኃ መዋዕሊሆሙ ለሄኖክ ወኤልያስ ከመ ይትበዓሱ ምስለ አርዌ ዘየዐርግ እምቀላይ ውስተ የብስ ወውእቱኬ ሐሳዊ መሲሕ ዘይሬሲ ርእሶ እግዚአብሔርሃ መንሥኤሆሙ ለምውታን፡፡

፪ ዝንቱ ድርሳን ዘይትነበብ በወ ርኃ ኅዳር ወውእቱኬ ይነግር በእ ንተ ምጽአቶሙ ለሄኖክ ወኤል ያስ ውስተ ዓለም በፍጻሜ ሱባዔ ሰንበታት ስሳ ዘውእቱ ፬፻ወ፳ ወይእቱ ካዕበ በእንተ ቅትለቶሙ በእደ ሐሳዌ መሲሕ ወልደ ዓመፃ ስምዑ አ አኃውየ ነጻርያን ወለባ

የኅዳሩ የኤልያስ ድርሳን

1 ከታላቅ የመለከት ድምፅ ጋር የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤ ልን የሚልከው እግዚአብሔር ቅዱስ ነው፡፡በጠብ ጊዜ ኃይለኛ፣ አሸናፊ፣ ከዳዊት ሥር የተገኘ፣የይሁዳ ነገድ አንበሳ፣ በሕያዋንና በሙታን ላይ የጽድቅ ፍርድን ይፈርድ ዘንድ ዳግመኛ በምስጋና የሚመጣ እግዚአ ብሔር ወልድ ቅዱስ ነው፡፡ ከባሕሩ ወደ የብሱ/ወደ ደረቁ/ ከሚመጣ ከአውሬው ጋር ይዋጉ ዘንድ ይህም ራሱን የሙታን አስነሻቸው የሆነ እግዚአብሔርን ያደረገ ሐሳዊ መሲህ ነው፡፡ ለሄኖክና ለኤልያስ ዘመናቸውን ያስረዘመ ኃያል ጸራ ቅሊጦስ የተባለ እግዚአብሔር መን ፈስ ቅዱስም ቅዱስ ነው፡፡

2 በኅዳር ወር የሚነበብ ድርሳን ይህ ነው፤ ይህም በስልሳኛው ሱ ባኤ መጨረሻ የሄኖክንና የኤልያ ስን ወደዚህ ዓለም መምጣት ያስ ረዳል፡፡ ይህም አራት መቶ ሃያ ዘመን ነው፡፡ ዳግመኛም በዓመጻ ልጅ በሐሳዌ መሲህ እጅ እንደሚገ ደሉ ይናገራል፡፡ ጌታችን ለደቀመ

ውያን ዘይቤሎሙ እግዚእነ ለአር ዳኢሁ ዑቁ ኢትሰሐቱ እስመ ብዙኃን ይመጽኡ በስምየ እንዘ ይብሉ እነ ውእቱ ክርስቶስ ወብ ዙኃን የዓልው ሃይማኖቶሙ· ወፍቅሮሙ ወእምብዝኀ እክይ ትሴኰስ ፍቅር። ወካዕበ ይቤ አሌ ሎን ለፅኑሳት ወለእለ የሐፅና በእማንቱ መዋዕል ወጸልዩ ባሕቱ ከመ ኢይኩን ጉያክሙ በክረምት ወበሰንበት እስመይከውን ሕማም ወምንዳቤ ዘኢኮነ እምቅድመ ዓለም ወእስከ ዮም ወኢይከውንሂ ወሶበ አኮሁ ዘአኀጸሮን እግዚአብ ሔር ለእማንቱ መዋዕል አልቦ ዘእምድኅነ መኑሂ ዘሥጋ ወባሕቱ በእንተኅሩያን የሐጽራ እማንቱ መዋዕል አሜሃ።

፫ እመቦ ዘይቤሉክሙ· ነዋ ዝየ ሀሎ ክርስቶስ ወነዋ ከሐክ ኢትእ መኑ· እስመ ይመጽኡ ሐሳውያነ መሲሕ ወሐሳውያነ ነቢያት ወይ ገብሩ ተአምራተ ዐቢያተ ወመንክ ራተ ለአስሕቶ ሶበሰ ይትከኀሎሙ· ለኅሩያንሂ እምአስሐትዎሙ· ናሁ ቀደምኩ ነገሮተክሙ· በከመ ይቤ ሐዋርያ በመልእክቱ ኀበ ሰብአ ዛሙርቱ የነገራቸውን ያያችሁ ልብ ያደረጋችሁ ወንድሞቼ ሆይ እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ ብዙዎቹ በስሜ ይመጣሉና እንዳትስቱ ዕውቁ ብዙዎቹ ሃይማኖታቸውን፣ ፍቅራቸ ውን ይክዳሉ።ከክፋት ብዛት የተነ ሣም ፍቅር ትጠፋለች አለ። ዳግ መኛም ለፀነሱ፣በዚያን ወራት ለሚ ያሳድጉ ለዎች ወዮላቸው። ነገር ግን ሽሽታችሁ በክረምት፣በሰንበት እንዳይሆን ጸልዩ።ያን ጊዜ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከዛሬ ድረስ ያልተደረገ ከእንግዲህም የማይሆን ታላቅ መከራና ችግር ይሆናልና። እነዚህን ቀኖች እግዚአብሔር ባያ ሳጥራቸው ኑሮ ማንኛውም ሥጋ ለባሽ ባልዳነም ነበር። ነገር ግን ስለተመረጡት ቀኖቹ ያጥራሉ።

3 ያን ጊዜ ክርስቶስ ከዚያ አለ፤ ከዚህ የለም ቢሏችሁ አትመኑ። ሐሳውያነ መሲህ፣ ሐሳውያነ ነቢ ያት ይመጣሉና፣ለማሳትም ታላላ ቅና፣ ድንቅ ተአምራትን ያደርጋ ሉና። ቢቻላቸውስ የተመረጡት ንም ባሳቱ ነበር።እነሆ አስቀድሜ ነገርኋችሁ ሐዋርያው ወደተሰሎ ንቄ በላከው መልክቱ ወንድሞቼ

ተሰሎንቄ ንንግርክሙ አኃዊነ በእንተ ምጽአተ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወእንትሙሂ ውስተ ማኅ በሩ ዑቁ ኢያደንግጹክሙ· ፍጡነ ወኢትትሐወኩ እምአዕምሮ ወኢበመንፈስ ወኢበነገር ወኢበመ ጽሐፍ ከመ ዘእምኀቤነ ትመጽእ ዕለተ እግዚአብሔር አልቦ ዘያስሕ ተክሙ· ወኢምንትኒ በከመ ኢቀደ መ መጺአ ዘየሐውክ ወይትከሠት ብእሴዓመሳ ወልደ ሕርትምና ዓላዊ ዘየዐቢ ርእሶ ወይብል ለዝሉ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ወ ይነብር በቤተ እግዚአብሔር ወይ ሬሲ ርእሶ ከመ እግዚአብሔር።

፬ ኢትዜክሩኑ ከመ አመ ሀሎኩ ኀቤክሙ· ነገርኩክሙ· ዘንተ ወይ እዜኒ ተአምሩ ዘይክልዖ አስተር እዮ እስከ ይበጽሕ ዕድሜሁ እስ መእኩየ ምክረ ኃጢአት ወድዓ ይትገበር በላዕሌሁ።ወዳዕመ· ይእ ዜሰ እትዝ እስከ ይትኃደግ እማ እከል ወይእተ አሚረ ይትከሠት ወልደ ዓመሳ ኃጥእ ዘሀለዎ ያጥ ፍአ መንፈሱ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወይሥዕሮ በአስተር ዕዮተ ምጽአቱ።

ሆይ ስለጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መምጣት እነግራችኋለሁ እንዳስ፡ ፡ እናንተም በማኅበሩ ፈጥናችሁ እንዳትደነግጡ ዕወቁ። በአዕምሮ ፣በመንፈስ፣ በነገር፣ በመጽሐፍ ቢሆን አትታወኩ፤ የእግዚአብ ሔር ቀን ከእኛ እንደምትመጣ አድርጉ የሚያውክ፣ ወንጀለኛ ራ ሱንም ከፍ ከፍ የሚያደርግ የገነቋልና ልጅ፣ የአመጽ ሰው ከመምጣቱ በፊት የሚያስታችሁ ማንም አይኑር እርስም እኔ እግዚአብ ሔር አምላክ ነኝ ይላል፤ በእግዚአብ ሔር ቤትም ይቀመጣል ራሱን እግዚአብሔር ያደርጋልና።

4 በእናንተ ዘንድ ሳለሁ የነገርኋ ችሁን ይህን አታስታውሱምን?፤ ዛሬም ዘመኑ እስከሚደርስ ድረስ መገለጥ የሚከለክለውን ታውቃላ ችሁ፤ ክፋ የኃጢአት ምክር በእ ርሱ ፊጽሞ ይደረጋል። ዛሬ ግን እስከሚለቀቅ ድረስ በመካከል ተይዟል። ያን ጊዜ ግን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ መንፈሱ ያጠ ፋው ዘንድ ያለው ኃጢአተኛው የአመጻ ልጅ ይገለጣል። መጥቶ በመገለጡም ይሽረዋል።

፰ ወምጽአቱሰ ለዝንቱ በኃይለ ሥልጣን በኵሉ ኃይል ወትእምርት ወመንክር ዘሐሰት ወበኵሉ አስሕቶ ዘኃጢአት ለሕርቱማን። እስመ ኢተወክፉ ቃለ ፍቅረ ጽድቅ በዘየሐይው ወበእንተዝ ይፈኑ ሎሙ እግዚአብሔር ኃይለ መስሕት ከመ ይእመኑ በሐሰት ከመ ይትኮነኑ እለ ኢየአምኑ በጽድቅ ወየኀብሩ በዓመፃ።

፱ ወካዕበ ይቤ ዮሐንስ ረዳዬ ጎቡዓት በእንተ ዝንቱ ሐሳዌ መሲሕ ወወጽአ አርዌ እምነ ባሕር ዘ፯ቱ አርእስቲሁ ፯ቱ አህጉር እሙንቱ። ወዐሠርቱ አቅርንቲሁ ነገሥታት እሙንቱ እለ ዓዲ አጽንዓት መንግሥቶሙ ወውስተ አቅርንቲሁ ቀጸላ ወውስት አርእስቲሁ ስመ ጽርፈት ወይመስል ውእቱ አርዌ ነምረ ወእገሪሁ ከመ ድብ ወአፉሁ ከመ አንበሳ አሐዱ ዓይኑ ዘስኩር በደም ወአሐቲ ዓይኑ ዘፍሥሕት ወአደዊሁ ጽንጽዋት።

፲ ወዝንቱ ሐሳዌ መሲሕ ስሙ 5 የዚህ አመጣጡም በሰይጣን ኃይል ኃይልን፣ ምልክትን፣ የሐሰት ተአምርን በማድረግ ጉቁዕሎችን ኃጢአት በሆነው ነገር ሁሉ በማሳት ነው። በሚድኑበት ገንዘብ የጽድቅ ፍቅር ቃልን አልተቀበሉምና። ስለዚህም እግዚአብሔር በጽድቅ የሚያምኑ፣ በበደል የሚተባበሩ ሰዎችን ይፈርድባቸው ዘንድ በሐሰት እንዲያምኑ የሐሰት ኃይልን ይልክባቸዋል።

6 ዳግመኛም የተሰወረውን የሚመለከት ዮሐንስስ ለዚህ ስለ ሐሳዌ መሲሕ እንዲህ አለ። ሰባት ራሶች ያሉት አውሬ ከባሕር ወጣ። እነዚህም ሁለቱ ሀገሮች ናቸው። ዐሥር ቀንዶች ያለውም መንግሥታቸው የጸናችላቸው ነገሥታት ናቸው። በቀንዶችም መጠምጠሚያ አለ። በራሶቹም የስድብ ስም አለ። ይህ አውሬም ነብር ይመስላል። እግሩ እንደድብ፣ አፉም እንደ አንበሳ ነው። አንዱ ዐይኑ በደም የሰከረ ይመስላል፤አንዲቱ ዐይኑም የጠፋች ናት፤እጆቹም የተጠማዘዙ ናቸው። 7 ይህ ሐሳዌ መሲህም ስሙ መርምያዋያስ ይባላል፤ ነገዱም ከነ

መርምያዋያስ ዘእምነገደ ዳን ውእቱ አቡሁ ወአመ፡ ተንባላታዊት ወይእቲኒ ድንግል እንዘ ተጼሊ ውስተ መቃብረ አረሚ ይመጽእ ወፈዛ ቀይሕ ወነቋር ወያማስን ድንግልናሃ በኃይል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ወትብል ወለድኩ በድንግልና እስመ የኀድር ላዕሌሃ መንፈሰ ትዕቢት ወትከውን ማኅደረ ለሰይጣን ወውእቱ ወልደ ሐሣዌ መሢሕ ይብል አነ ውእቱ ክርስቶስ።

፮ ወያስሕቶሙ ለብዙኃን ወዝክሰ ዓርዌ ቀዳማዊ ዘውእቱ ሰይጣን ዘፀብዕዎ ሚካኤል ወሠራዊቱ ዘሞዕዎ ወዓውደቅዎ ውስተ ምድር ወውእቱ ሰይጣን ወሀቦ ኃይሎ ወመንበሮ ወዕበየ ሥልጣኑ ወአሐቲ እምነ አርእስቲሁ እንተ ተረግዘት በሞት ወቍስለ ሞቱስ ሐይወ ወአንከረቶ ኵላ ምድር።

፬ ወተሰውዎ ለውእቱ አርዌ ወሰገዱ ሎቱ ለውእቱ አርዌ እንዘ ይብሉ መኑ ይመስሎ ለዝንቱ አርዌ ወመኑ ይክል ጸቢዖቶ ወተ ውህበ ሎቱ አፍ ከመ ይንብብ በቢያተ ጠጽርፈታተ ወተውህበ ገደ ዳን ነው። እናትና አባቱም ያልተጠመቁ ናቸው፤ይህቺ ድንግል በአረማዊ መቃበር ስትጸለይ ቀይና ነቋር አንድ ዐይና/ ጕልማሳ ይመጣል። በኃይሉም ድንግልናዋን ያጠፋባታል። ፀንሳም ወንድ ልጅ ትወልዳለች። የትዕቢት መንፈስ ያድርባታልና በድንግልና ወሰ ድሁትላለች። የሰይጣን ማደሪያም ትሆናለች። የዚህ የሐሰዊ መሲሕ ልጅም እኔ ክርስቶስ ነኝ ይላል።

8 ብዙዎችንም ያስታቸዋል፤ይህ የመጀመሪያው አውሬም ሚካኤልና ሠራዊቱ የተዋጉት ድል አድርገውም ወደመሬት የጣሉት ሰይጣን ነው። ይህ ሰይጣንም ኃይሉን፣ ዙፋኑን፣ ገናና ሥልጣኑም ሰጠው ፤ከራሶቹ አንዷም በሞት የተወጋች ናት።የሞቱ ቁስልም ዳነ፤ ምድር ሁሉ አደነቀችው።

9 ይህን አውሬም ተከተሉት፤ ይህን አውሬ ማን ይመስለዋል? ሊዋጋውስ ማን ይችላል?እያሉም ሰገዱለት። ታላላቁን ነገር ይናገር፣ ይሳደብም ዘንድ አፍ ተሰጠው፤ ለአርባ ሁለት ወር የወደደውን

ሎቱ ሥልጣን ይግበር ተአምረ ዘፈቀደ ፫ወጀተ አውራጎ ወእምዝ ፈትሐ አፉሁ ከመ ይፅርፍ ላዕለ እግዚአብሔር ወላዕለ ስሙ ወላዕለ ጽርሐ መቅደሱ ዘሰማይ ውተ ውህቦ ከመ ይግበር ፀብዓ ምስለ ቅዱሳን ወይማእሙ ወተውህቦ ሥልጣን ላዕለ ኵሉ አሕዛብ ወሕዝብ ወበሐውርት ወነገድ።

፲ ወሰገዱ ሎቱ ኵሎሙ እለ ይነብሩ ዲበ ምድር እለ ኢኮኑ ጽሑፋን አስማቲሆሙ ውስተ መጽሐፈ ሕይወት ዘበግዑ ዘተቀ ትለ ዘእምፍጥረተ ዓለም ዘቦ ዕዝን ለሚዓ ለይስማዕ ውተዒወወኒ ሕሊናየ ወዘሰ ይቀትል በመጥባ ሕት ህለም ይሙት በመጥባሕት ወዝየ ውእቱ ትዕግሥቶሙ ወሃይማ ኖቶሙ ለቅዱሳን ብፅዕት ወኢአን ክሮቱ ለሰይጣን ወእምዝ ወጽአ ካልዕ አርዌ እምነ ምድር ወ፲ቱ አቅርንቲሁ ዝንቱሰ አርዌ ሐሳዊ ኤልያስ ውእቱ እስመ ሰምዓ ውእቱ ሐሳዊ መሲሕ እምቃለ ነቢያት ከመ ይመጽእ ኤልያስ እምቅድመ ዕለተ እግዚአብሔር።

፲፩ ወዝንቱኒ አርዌ ዘውእቱ ተአምር ያደረግ ዘንድም ሥልጣን ተሰጠው። ከዚህ በኋላም በእግዚአብሔር፣ በስሙ፣ በሰማይ ባለ በመቅደሱ ላይ ይሳደብ ዘንድ አፋን ከፈተ። ከቅዱሳን ጋር ተዋግቶ ያሸንፋቸው ዘንድም ተሰጠው። በሕዝቡ፣ በአሕዛቡ፣ በሀገሩ፣ በነገዱ ሁሉ ሥልጣን ተሰጠው።

10 ዓለም በተፈጠረበት /በዳነበት/ ወቅት በተገደለ በበጉ የሕይወት መጽሐፍ ያልተጻፉ በምድር ያሉ ሁሉም ሰገዱለት። ጆሮ ያለው መስማትን ይስማ። ሕሊናየም ተማረከ። በሾተል የገደለ በሾተል ይሞታልና። የቅዱሳን ትዕግሥታቸው፣ ሃይማኖታቸውም በዚህ ነው። ሰይጣንን የማታደንቅም ብፅዕት ናት። ከዚህ በኋላም ከመ ሬት ሌላ አውሬ ወጣ፤ ዐሥር ቀንዶችም አሉት። ይህ አውሬም ኤልያስን የሚያሳብል ነው። ይህ ሐሳዊ መሲሕ ከእግዚአብሔር ቀን በፊት ኤልያስ እንደሚመጣ ሰምቷልና።

11 ኤልያስን የሚያሳብል ይህ

ሐሳዊ ኤልያስ ይመስል ከመበግዕ ወይነብብ ከመ አርዌ ወበሥልጣኑ ለቀዳማዊ አርዌ ሰይጣን ይገብር ኵሎ በቅድሜሁ ወይሬ ስያ ለምድር ከመ እለ ይነበሩ ውስቴታ ይሰግዱ ሎቱ ለቀዳማዊ አርዌ ዘሐይወ እምቁ ስለ ሞቱ ወገብረ ተአምራተ ዐበ ይተ ከመ ያውርድ እምሰማይ እሳተ ውስተ ምድር እምቅድመ እንለእመሕ ያው ወያስሕቶሙ ለእለይነብሩ ዲበ ምድር በእንተ ተአምር ዘተ ውህበ ሎቱ በምትሐት ይግበር በቅድመ ውእቱ አርዌ።

፲፪ ወይቤሎሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ ምድር ከመ ይግበሩ አም ሳሎ ለዝንቱ አርዌ ዘቁስለ በመ ጥባሕት ወሐይወ ወተውህበ ሎቱ ይደይ ውስቴቱ መንፈስ ለአምሳለ ዝንቱ አርዌ ከመ ይን ብዘ ምስሉ ለውእቱ አርዌ ወይግ በር ከመ ይሙቱ ኵሎሙ እለ ኢሰገዱ ለውእቱ አርዌ ወለምስሉ ወይግበር ኵሉ ንኡሱ ወዐቢዩ አብዕልት ወነዳያን አግብርት ወአ ግዓዝያን ከመ ይጽሐፉ ውክተ እደዊሆሙ እንተ የማን ወእመ አውራም በግ ይመስላል። እንደ አውሬውም ይናገራል። በቀዳማዊ ው አውሬ በሰይጣን ሥልጣንም ሁሉንም በፊቱ ያደርጋል። መሬ ትንም በውስጧ እንደሚኖሩባት ያደርጋታል። ከሞት ቁስል ለዳነ ው ለመጀመሪያው አውሬም ይሰ ግዱለታል። በሰው ልጆች ፊት ታላላቅ ተአምራትን አደረገ፤ከሰ ማይ ወደመሬትም እሳትን አወ ረደ፤ በዚህ አውሬ ፊት በምት ሐት ተአምርን ያደረግ ዘንድ ስለተሰጠውም በምድር የሚኖሩ ትን ሁሉ ያስታቸዋል።

12 በምድር የሚኖሩ ሰዎችንም በሰይፍ ቆስሎ የዳነ የዚህን አው ሬ ምስል ይሠሩ ዘንድ ነገራቸው ። ለዚህ አውሬ ምስልም መንፈስ ያድርበት ዘንድ ተሰጠው። የዚህ አውሬ ምስል ይናገር ዘንድ፤ ለዚህ አውሬና ለምስሉ ያልሰገዱትም እንዲሞቱ ያደርግ ዘንድ። ታናሹ፣ ታላቁ፣ ባዕለጸጋ ዎቹ ፣ ድሀዎቹ አገልጋዮቹ ፣ ጌቶቹ ሁሉ በቀኝ እጃቸው፣ ያም ባይሆን በፊታቸው እንዲጽፉ ያደርግ ዘንድ የዚህን አውሬ

አኮ ውስተ ፍጽሞሙ ወከመ
አልቦ ዘይክል ሰይጠ ወተሳይጦ
እንበለ እለ ጽሑፋን እሙንቱ
ትእምርተ ስሙ ለው እቱ አርዌ
አው ዘኍልቈ ስሙ፡፡

፲፫ ወዘሰ ጠቢብ ውእቱ ወዘቦ
ልብ ያእምር ኍላቋሁ ፮፻
፰ወ፮ቱ፡፡ አንትሙሰ አኀዊነ
ስምዑ ቃሎ ለሚልክያስ ነቢይ
ወሐዋርያ ወመልአክ ዘእምቤተ
ይሳኮር ዘአቡሁ ፋሄል እስመ
ጸሐፈ እግዚአብሔር መጽሐፈ
ተዝካር በቅድሜሆሙ ለእለ
ይፈርህዎ ለእግዚአብሔር ወለእለ
ይፈርሁ ስሞ ይከውኑኒ ስምዓ
ይቤ እግዚአብሔር ዘኵሎ
ይመልክ ለእመ እገብር አነ
ሕይወተ ወአኀርዮሙ በከመ
ያበድር ብእሴ ወልደ ዘይትቀነይ
ሎቱ ወትትመየጡ ወትትረአዩ
ማእከለ ጽድቅ ወኃጢአት
ወማእከል ዘይትቀነይ
ለእግዚአብሔር፡፡

፲፬ ወናሁ ይመጽእ መዋዕል ይቤ
እግዚአብሔር እንዘ ይነድድ ከመ
እሳት ወያውዕዮሙ በእሳት ወይከ
የስም ምልክት ወይም የስሙን
ቁጥር ከጻፋት በቀርም መሸጥና፣
መግዛት እንዳይችሉ ያደርጋል፡፡

13 ጥበበኛ የሆነ አስተዋይ ልብ
ያለውም ሰው ቁጥሩ ስድስት
መቶ ስልሳ ስድስት እንደሆነ
ይወቅ፤ እናንተ ወንድሞቻችን
ሆይ በፋሄል አባት በይሳኮር ቤት
አለቃ ነቢይና ሐዋርያ የሆነ
የሚልክያስን ቃል ስሙ፡፡ እግዚ
አብሔርን በሚፈሩ፣ ስሙን በሚ
ያፍሩ ሰዎች ፊት እግዚአብሔር
የመታሰቢያ መጽሐፍ ጽፏልና
ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር ምስ
ክር ይሆነኛል፤ እኔ ሕይወትን
በምሰጥበት ጊዜ ሰው የሚታዘዘ
ውን ልጁን እንደ ማያስቀድም
እመርጣቸዋለሁ፡፡ ተመልሳች
ሁም በጽድቅና በኃጢአት መካ
ከል፣ ለእግዚአብሔር በመታዘዝ
መካከል ያለውን ታያላችሁ፡፡

14 ዘመን እንደእሳት እየነደደ እነሆ
ይመጣል በእሳትም ያቃጥላቸዋል
ሌሎች ሕዝቦችና አመፅን የሚያ

ውኑ ባዕዳን አሕዛብ ወኵሎሙ ገበርተ
ዓመፃ ከመ ኃሣር ወታውዕዮሙ
ዕለት እንተ ትመጽእ ይቤ እግዚአ
ብሔር ዘኵሎ ይመክል ወኢይተርፍ
አሠሮሙ ወኢአጽቆሙ ወይሠርቅ
ለክሙ ለእለ ትፈርሁ ስምዖ ፀሐየ
ጽድቅ ወሕይወት ውስተ ክነፊሁ፡፡

፲፭ ወታንፈርዕፁ እንዘ ትወጽኡ
ከመ ጣዕዋ ዘተፈትሐ እማዕሠሩ
ትከይድዎሙ ለኃጥአን ወይከውኑ
ሐመደ ታሕተ እገሪክሙ በዕለት
እንተ እገብር አነ ናሁ አነ እፌኑ
ለክሙ ኤልያስሃ ቴስብያዌ ዘእን
በለ ትብጻሕ ዕለተ እግዚአብሔር
ዐባይ እንተ ታስተርኢ እመይጥ
ሕሊና አበው ኀበ ውሉድ ወልበ
ብእሲ ኀበ ቢጹ ከመ መጻእኩ
ወቀሠፍክዋ ለምድር፡፡

፲፮ ወለዝንቱኒ ሱቱኤል ነገሮ
እግዚአብሔር ዜና ተፈንዎቶሙ
ለሄኖክ ወለኤልያስ ወይቤሎ
ኵሎ ዘተርፈ እምዘእቤለከ አነ
የሐዩ ወውእቱኬ ዘይሬኢ ስብሐ
ትየ ወውእተ አሚረ ይሬእይ
ዎሙ ለእሙንቱ ዕደው እለ
ዐርጉ ውስተ ሰማያት ወእለ
ኢይጥዕምዎ ለሞት እምአመተ
ደርጉ ሁሉ ይቃጠላሉ አለ እግዚአ
ብሔር፡፡ ሁሉን የሚገዛ እግዚአብ
ሔር የምትመጣዋ ዕለት ታቃጥላቸ
ዋለችም አለ፡፡ ምልክታቸውም አጽ
ማቸውም አይቀርም፡፡ ስሙን ለምት
ፈሩት ግን በክንፋችሁ የጽድቅ፣የሕ
ይወት ፀሐይ ይወጣላችኋል፡፡

15 ስትወጡም ከማሰሪያው እንደ
ተፈታ ጥጃ ትዘላላችሁ፤ኃጥአንን
ትረግጧቸዋላችሁ፣እኔ በማዘጋጀው
በዓልም ከእግራችሁ በታች እንደ
አመድ ይሆናሉ፡፡የምትገለጠዋ የእ
ግዚአብሔር ቀን ከመድረሷ በፊትም
እኔ እነሆ ቴስብያዊው ኤልያስን
እልክላችኋለሁ፡፡ የአባቶችን ሀሳብም
ወደልጆች እመልሳለሁ፤ የሰውን
ልብም ወደ ጓደኛው እመልሳለሁ፤
ከመጣሁ መሬትን እቀጣታለሁ፡፡

16 እግዚአብሔር የሄኖክንና የኤ
ልያስን የተልኮ ዜና ለእዝራ
ሱቱኤል ነገረው፡፡ እኔ ካልሁህ
የተረፈው ሁሉ ይድናል አለው፡፡
ክብሬን የሚያይ እርሱ ያን ጊዜ
ወደ ሰማይ ያረጉትን፣ ከእናታ
ቸው ማሕፀን ከተወለዱ ጀምሮ
ሞትን ያልቀመሱትን እነዚህን
ወንዶች ይመለከታሉ፡፡ እነዚህም

ወልዱ እምክርሠ እሞሙ ዘውእ
ቶሙ ሄኖክ ወኤልያስ ወዘዮሐንስኒ
ረድኡ ዘያፈቅር እግዚእ ኢየሱስ
ይቤሎ ውእተ አሚረ እፌንዎሙ
ለፀቱ ጻድቃ ንየ ዘውእቶሙ ሄኖክ
ወኤልያስ ወእኤዝዞሙ ከመ ይት
ነበዩ መዋዕለ እንዘ ሠቀ ይለብሱ
እሉ እሙንቱ ፱ቱ ዕፀ ዘይት ወ
መኃትው እለ ቅድመ እግዚአብ
ሔር እለ ሥዩማን ላዕለ ምድር
ወለዘፈቀደ ይስሐጦሙ እምውስተ
ጸላዕቶሙ ትወጽእ እሳት እምነ
አ ፋ ሆ ሙ ወ ታ ጠ ፍ አ ሙ
ለፀላዕቶሙ ወከመዝ ይመውቱ
እለ ይስሕጥምሙ።።

፲፯ እስመ እሙንቱ ሥሉጣን
ላዕለ ሰማይ ከመ ይእጽውዎ
ከመ ኢይዝንም ዝናም ላዕለ
ምድር በመዋዕለ ትንቢቶሙ
ወዓዲ ሥሉጣን እሙንቱ ላዕለ
ማይ ከመ ይረስይዎ ደመ
ወያሕምምዋ ለምድር በኵሉ
መቅሠፍት መጠነ ፈቀዱ ወሶበ
ፈጸሙ ስምዖሙ ወትንቢቶሙ
አርዊ ዘዐርገ እምቀላይ ይትበአስ
ምስሌሆሙ ወይመውዖሙ
ወይቀትሎሙ ወያነብር በድኖሙ
ሄኖክና ኤልያስ ናቸው። ጌታ ኢየ
ሱስ ክርስቶስ የሚወድደውን ደቀ
መዝሙሩ ዮሐንስን አለው። ያን
ጊዜ ሁለቱን ጻድቃኖቼን እልካቸ
ዋለሁ፤ እነዚህም ሄኖክና ኤልያስ
ናቸው። እነዚህም ማቅ ለብሰው
ስለ ዘመኑ ይተነብዩ ዘንድ አዝዣቸ
ዋለሁ። እነዚሁም ሁለቱ የወይራ
ዕንጨቶች ናቸው። በምድር የጠ
ለጠኑ በእግዚአብሔር ፊትም የሚ
ያበሩ ናቸው፤ከጠላቶቻቸው ወገን
የሆኑትንም እሳት ከአንደበታቸው
ወጥታ ታቃጥላቸዋለች፤ ጠላቶቻ
ቸውንም ታጠፋለች፤ የሚነኳቸ
ውም እንዲሁ ይሞታሉ።

17 እነርሱ በትንቢታቸው ዘመን
በምድር ላይ ዝናም እንዳይዘንም
ይዘጉት ዘንድ በሰማይ ሥልጣን
ነበራቸውና። ዳግመኛም ውኃውን
ደም ያደርጉ ዘንድ፣ መሬትንም
በፈለጉት መቅሠፍት ሁሉ ያስቃ
ዩአት ዘንድ ሥልጣን ነበራቸው፤
ምስክርነታቸውን፣ ትንቢታቸውን
በፈጸሙ ጊዜም ከባሕሩ የወጣው
አውሬ ከእነሱ ጋር ይጣላል።
አሸንፎም ይገድላቸዋል። በድናቸ
ውንም ሰዶምና ግብፅ በሚያዋስ

ውስተ ሀገር ዐባይ እንተ ስማ
ፍጥሞ ዘጎቡዕ ሰዶም ወግብፅ
ጎበ ተጸልበ እግዚአሙ ፍጥሞሰ
ዘይቤ ይእቲኬ ቀራንዮ ጎበ
ተተክለ ዕፀ መስቀሉ ለእግዚእነ።

፲፰ ወሀየ ያነብሩ በድኖሙ ለሄ
ኖክ ወለኤልያስ መምህራነ ዳግም
ምጽአቱ ወይራእይዎሙ አሕዛብ
ወሕዝብ ወነገድ ወበሐውርት ለበ
ድኖሙ ሠሉስ መዋዕለ ወመን
ፈቀ ወኢያበውሑ ይቅብርዎሙ
ውስተ መቃብር ለበድኖሙ ወይት
ፈሥሑ ላዕሌሆሙ እለ ይነብሩ
ዲበ ምድር ወይጸገው በበይናቲ
ሆሙ አምኃ ወይቤሉ እስመ
እሉ ነቢያት አሕመምዎሙ ለእለ
ይነብሩ ዲበ ምድር።

፲፱ ወእምድኀረ ሠሉስ መዋዕል
ወመንፈቅ ትመጽእ መንፈሰሕይ
ወት እምኀበ እግዚአብሔር ወት
በውዕ ውስቴቶሙ ወይትነሥኡ
ወይቀውሙ በእገሪሆሙ ወኮነ
ፍርሃት ዐቢይ ላዕለ እለ ይራእይ
ዎሙ። ወመጽአ ቃል እምሰማይ
ወይቤሎሙ ዕርጉ ውስተ ሰማይ
በደመና ወርእይዎሙ ጸላዕቶሙ
ወበይእቲ ሰዓት ኮነ ዐቢይ ድልቅ
ኗት፣ ጌታቸውም በተሰቀለባት
ፍጥሞ በተባለችዋ በታላቋ ሀገር
ያስቀምጠዋል። ፍጥሞ ያለውም
የጌታችን መስቀል የተተከለበት
ቀራንዮን ነው።

18 ፣ግመኛ ለመምጣቱ መምህ
ራን የሆኑ የሄኖክንና የኤልያስን
በድን በዚያ ያኖሩታል። ሕዝብ፣
አሕዛቡ፣ ነገዱ፣ ሀገሩ ሁሉ ለሦ
ስት ቀን ተኩል ያህል በድናቸ
ውን ይመለከታል። በድናቸውን
በመቃብር ይቀብሩ ዘንድም አይ
ፈቅዱም፤ በምድር የሚኖሩትም
በእነርሱ ይደሰታሉ። እነዚህ ነቢ
ያት በምድር የሚኖሩትን አሠቃ
ይተዋቸው ነበርና እያሉም እርስ
በእርሳቸው ሰላምታ ይሰጣጣሉ።
19 ከሦስት ቀን ተኩል በኋላም
የእግዚአብሔር መንፈስ ከእግዚአ
ብሔር ዘንድ ትወጣለች፤ በእነር
ሱም ታድራለች። ተነሥተውም
በእግራቸው ይቆማሉ፤በሚመለከ
ቷቸውም ታላቅ ፍርሐት ይሆና
ል። ቃልም ከሰማይ ይመጣል፤
በደመናም ወደሰማይ ውጡ አላ
ቸው፤ ጠላቶቻቸውንም ተመለከ
ቷቸው። በዚህችን ሰዓትም ታላቅ

ልቅ ወወድቀ ዐሠርተ እዴሃ ለይእቲ ሀገር ወሞቱ በውእቱ ድልቅልቅ ፍጹ ነፍስ ወደንገፁ እለ ተርፉ ወሰብሕዎ ወአዕኮትዎ ለአምላክ ሰማይ ወዘከመሰ ይመ ውቱ ወይትነሥኡ ስምዓ ይከውን መጽሐፈ ዜናሁ ለአባ ዮሐኒ።

፳ ስምዑ ኦ አኀው ወሰብው ከመ ንንግር ዜናሁ ለቅዱስ ወሰብዑዕ አባ ዮሐኒ ወነበረ ውስተ ገዳም እምድኅረ ሞተ አቡሁ አሞኒ ፲ተ ወ፪ተ ዓመተ እንዘ ይትለአኮ አባ አበይዶ ወማኅደሩኒ መልዕልተ ጸድፍ ወሰበ ሰምዓት እመ ዜና ወልዳ ኃሠሠት ውስተ ጸማዕቱ ወበጽሐት ኀበ ሀሎ ውስተ ዴዶ ጸማዕቱ በጊዜ ሰዓት አመ ሐሙስ ለጎዳር እንዘ ይጽሕፍ አባ ዮሐኒ ወትቤ እመ አውሎግሶን ፲ተ ጊዜ ወይቤ ቅዱስ መኑ አንተ ወትቤሎ አነ አመተ መንፈስ ቅዱስ ወተሐዘበ ልብ እስመ ኢለመደ ብሂለ አመት።

፳፩ ወአድነነ ክሳዶ ወነጸራ እምርኁቅ ወገደፈ ብርዖ እስመ ንውጽውጽታ ሆነ። የዚህች ሀገር ዐሥረኛ እጅም ተናወጸ። በዚህችን ሰዓትም በዚህ ታላቅ ንውጽውጽታ ሰባት ሺህ ሰዎች ሞቱ፤ የቀሩትም ደነገጡ፤ የሰማይን አምላክም ፊጽ መው አመሰገኑት፤ ቢሞቱም ይነ ሣሉ። የአባ ዮሐኒ መጽሐፍም ምስክር ነው።

20 ወንድሞቼ ሆይ ቅዱስና ብፁዕ የሆነ የአባ ዮሐኒን ዜና እንነግራ ችሁ ዘንድ ስሙ፤ አስተውሉም። አባቱ አሞኒ ከሞተ በኋላ አባ አብይዶ እያገለገለው ለዐሥራ ሦ ስት ዓመት በገዳም ኖረ። ማደሪያ ውም በገደል ላይ ነበር። እናቱም የልጇን ዜና በሰማች ጊዜ በዋሻው ፈለገችው፤ አባ ዮሐኒም እየጸፈ ሳለ ጎዳር አምስት ቀን ዐሥር ሰዓት ሲሆን ካለበት ዋሻ በር ደረ ሰች። እናቱም ሦስት ጊዜ አውሎ ግሶን አለችው። ቅዱሱም አንተ ማን ነህ? አለ። እርሷም አመተ መንፈስ ቅዱስ ነኝ አለችው። አመት/ አገልጋይ/ ማለት አልለ መደም ነበርና ተጠራጠረ።

21 አንገቱን ዘንበል አድርጉም ከሩቅ አያት፤ ብዕሩንም/መጻፊያ

፳፪ ወአድነነ ክሳዶ ወነጸራ እምርኁቅ ወገደፈ ብርዖ እስመ ተዘከረ ቃለ አቡሁ ወተወርወ መትሕተ ጸድፍ እንዘ ይኔጽሮ አባ አበይዶ በድንጋጌ ወአውጽአ አክናፈ በኵርናዓቲሁ ሠፈረ ወጽአ ብሔረ ሕያዋን ወቦአ ሀየ እንዘ ይመርሆ መንፈስ ቅዱስ ወገብርኤል መልአክ ምስሌሁ ኀበ ሀሰው ሄኖክ ወኤልያስ።

፳፪ ወሶበ ርእይዎ ለአባ ዮሐኒ ጸርሑ እንዘ ይብሉ መኑ አምጽአ ለዝንቱ መዋቲ ኀበ ሀገር ዘኢመ ዋቲ ወይቤሎሙ ቅዱስ ገብርኤ ልም አነ አምጻእክዎ በስመ አዘዘኒ እግዚአብሔር። ወይቤልዎ ለምንት አምጻእኮ ዝየ ወምንተ ሠናየ ገብረ ወይቤ ሄኖክ አንሰ ርኢክዎ ለእግዚአብሔር ወተፀ መድክዎ አመ ኵሉ ክህደ ወበአ ንተ ዝንቱ ኀብአኒ እግዚአብሔር እምገጸ ሞት ወኤልያስ ይቤ ቀኒዓ ቀናዕኩ ለእግዚአብሔር እምኵሉመ ነቢያት ወአጥረይኩ ድንግልና ወበእንተ ድንግልናየ ኀብዓኒ እግ ዚአብሔር እምገጸ ሞት።

፳፫ ወአውሥአ ቅዱስ ገብርኤል ከሩቅ አያት፤ ብዕሩንም/መጻፊያ ውንም/ አስቀመጠ። ያባቱን ቃል አስታውሷልና። አባ አበይዶ በመ ደንገጥ እየተመለከተውም ወደዋ ሻው ተወረወረ። በክንዶቹም ክን ፍችን አውጥቶ በረረ። ወደብሔረ ሕያዋንም ወጣ። መንፈስ ቅዱስ እየመራውም ሄኖክና ኤልያስ ወደ አሉበት ወደዚያ ገባ፤ መልአኩ ገብርኤልም ከእርሱጋር ነበር።

22 አባ ዮሐኒን ባዩት ጊዜም ይህን ሚች ሰው ሞት ወደሌለበ ት ሀገር ማን አመጣው ተባባሉ። ቅዱስ ገብርኤልም እግዚአብሔር እንደዘዘኝ እኔ አመጣሁት አላቸ ው።ለምን ወደዚህ አመጣኸው? ምን መልካም ሥራንስ ሠርቷል አሉት። ሄኖክም እኔ እግዚአብ ሔርን አየሁት፤ ሁሉ በካደው ጊዜም አገለገልሁት፤ ስለዚህም እግዚአብሔር ከሞት ፊት ሰወረኝ አለ። ኤልያስም ከሁሉም ነቢያት ይልቅ ለእግዚአብሔር ቀናሁ፤ ድንግልናየንም ጠበቅሁ፤ ስለዚህም እግዚአብሔር ከሞት ሰወረኝ አለ።

23 ቅዱስ ገብርኤልም መለሰ፤ እንዲህም አለ። አንተ ሄኖክ ሆይ

ርዓተ ሥጋ ተወለድከ ወከሥርዓተ ሥጋ ተሐፀንከ በሥርዓተ ሥጋ ነበርከ ምስለ ብእሲትከ ወወለድከ ውሉደ ወበሥምረቱ ለእግዚአ ብሔር በጻሕከ ብሔረ ሕያዋን ዝንቱሰ በሥርዓተ ሥጋ ተወልደ ወኢያእመረ ሕገ ሥጋ ወኢጠበወ ጥበ እሙ ወመሰሎሙ ለመላእ ክት ኢፈለጠ ተባዕተ ወአንስተ እስመ ኮነ ንብረቱ ምስለ አራዊተ ገዳም ወእም ርእየተ እሙ ተወርወ ውስተ ጸድፍ ወበእንተ ዝንቱ ጸገም እግዚአብሔር አክናፈ ከመ ንስር ወበጽሐ ዝየ በሥምረተ እግዚአብሔር ወውእቱ ይኄይስ እምኔክሙ በፍትሕ ወይትሜሰ ሎሙ ለመላእክት ወየዐቢ እምትውልደ አንስት።

፳፬ አንትሙሰ ትመውቱ አመ ምጽአቱ ለወልደ እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ወትትነሥኡ ፍጡነ በከመ ሀብትክሙ ወውእቱሰ ኢይመውት ዳግመ ወአመ ተወርወ እምውስተ ጸድፍ ፈጸመ አርአያ ሞት ወአሥረጸ አክናፈ በማእከለ ጸድፍ ወኮነ በሥጋ ሥርዓት ተወለድህ። በሥጋ ሥርዓትም አደግህ፤ ከሚስትህ ጋርም በሥጋዊ ሥርዓት ኖርህ፣ ልጆንም ወለድህ። በእግዚአብሔር ፈቃድም ወደብሔረ ሕያዋን መጣህ ይህ ግን በሥጋ ሥርዓት ተወለደ ። የሥጋን ሕግ ግን አላወቀም። የእናቱን ጡትም አልጠባም፤ መላእ ክትንም መሰላቸው፤ ወንድንና ሴት ንም አልለየም። ኑሮው ከዳር አራ ዊት ጋር ነበረና። እናቱን ከማየቱ የተነሣ ወደገደል ተወረወረ። ስለዚ ህም እግዚአብሔር እንደንስር ያለ ክንፍን ሰጠው፤ በእግዚአብሔር ፈቃድም ከዚህ ደረሰ። በፍርድም ከእናንተ ይበልጣል። መላእክት ንም ይመስላቸዋል፤ ሴቶች ከወለ ዷቸውልጆችም ይበልጣል።

24 እናንተ ግን የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ በሚመጣ በት ጊዜ ትሞታላችሁ፤እንደጸጋች ሁም ፈጥናችሁ ትነሣላችሁ። እርሱ ግን ሁለተኛ አይሞትም። ወደዋሻው በተወረወረ ጊዜ የሞ ትን አርአያ ፈጽሟልና። በመው ደቅ መካከል እያለም ክንፍን አበ

አርአያ ትንሣኤ ወአብጽሐ እግዚአብሔር ውስተ ብሔረ ሕያ ዋን ጎበ ሕይወት ወጎበ ተነጽፈ ዕረፍት ወኢየጎብር ምስሌክሙ ጎበ ትመውቱ ወውእቱሰ ኢይ ፈውት አልቦ ከማሁ እም ትው ልደ አንስት ኢእምቅድሜሁ ወኢ እምድኅሬሁ።

፳፭ ወሶበ ሰምዑ ሄኖክ ወኤልያስ መምህራን ሐዲስ ምጽአቶ ለወልደ እግዚአብሔር ነገሮ ለቅዱስ ገብርኤል መልአክ አንክሩ ወተደሙ ወይቤሉ አማን ይደልዎ ለዘከመዝ ንጹሕ ብሔረ ሕይወት ወብሔረ ብርሃን ወለነሰ ኢይደልወነ ንባእ አላ በሥምረተ እግዚአብሔር አብአነ ዝየ ወሎቱሰ ርቱዕ ይደልዎ ወዘንተ ብሂሎሙ ሰብሐዎ ለእግዚአ ብሔር ወተሰነዓው ኀቡረ ምስለ ብፁዕ ወቅዱስ አባ ዮሐኒ ወገብርኤል መልአክ ዐርገ ሰማያተ ኀበ አብ ወእም ቃለ ገብርኤል መልአክ አዕመርነ ወጠየቅነ ለእሉ ፪ቱ ሄኖክ ወኤልያስ ምእመቀን አግብርተ ክርስቶስ መምህራኒሃ ቀለ፤የመኑት ምሳሌም ሆነለት።እ ግዚአብሔርም ሕይወት ባለበት ዕረ ፍት በተነጠፈበት ወደብሔረ ሕያ ዋን አደረሰው። በምትሞቱበት ጊዜም ከእናንተ ጋር አንድ አይሆ ንም፤ እርሱ አይሞትምና። እርሱ በፊትም ከእርሱ በኋላም ሴቶች ከ ወለዷቸውእንደ እርሱ ያለ የለም አላቸው።

25 ለእግዚአብሔር ልጅ አዲስ አመጣጥ መምህራን የሆኑ ሄኖክ ና ኤልያስም ይህን በሰሙ ጊዜ ፈጽመው ተደነቁ፤ በእውነትም እንደዚህ ላለው ንጹሕ ሰው የብርሃን ሀገር ብሔረ ሕያዋን ይገባል፤ እግዚአብሔር በቸርነቱ ወደዚህ አስገባን እንጂ ለእኛስ አይገባንም ነበር፤ ለእርሱ ግን ይገባዋል አሉ። ይህን ተናግረው እግዚአብሔርን አመሰገኑት። ከብ ፁዕ ወቅዱስ አባ ዮሐኒ ጋርም ተስማሙ። መልአኩ ገብርኤልም ወደሰማይ ወደ አብ ዐረገ። ከመ ልአኩ ከገብርኤል ቃልም የዓለም ፍጻሜ መምህራን የሆኑ የክርስ ቶስ አገልጋዮች ምእመናን የሁ ለቱ የሄኖክንና የኤልያስን መሞ

ለሕልቀተ ዓለም ሞቶሙ ወተንሥአቶሙ ፍጡነ።

፳፮ ንግባዕኬ ነበ ጥንተ ነገርነ ወእምዝ ተርኅወ ሰማይ ወወጽአ ፈረስ ፀዓዳ ወዘይዜዓኖ ስሙ መሃይምን ወጻድቅ ዘበጽድቅ ይኮንን ወይፀብዕ ወአዕይንቲሁ ከመ ነደ እሳት ወዲበ ርእሱ አክሊል ወጽሑፍ ውስተ ቀጸላሁ አስማት ዘአልቦ ዘየአምሮ ዘእን በለ ውእቱ ባሕቲቱ ወይሰብስ ልብሰ ዘንዙኅ በደም ወሰመዮ ስሞ ቃለ እግዚአብሔር ወሐራ ሰማይ ይተልውዎ በአፍራስ ፀዓድው ወይለብስ ሜላተ ብርሃን ንጹሐ ወይወጽእ እምነ አፉሁ ሰይፍ በሊህ በዘቦቱ ይቀስፎሙ ለአሕዛብ ፤ወውእቱ ይርእዮሙ በበትረ ሐዲን ወውእቱ ይከይድ በምክያደ ኅምዘ መዓቱ ለእግዚአብሔር ዘኵሉ ይመልክ ወጽሑፍ ላዕለ ልብሱ ወውስተ ገቦሁ ስም ዘይብል ንጉሠ ነገሥት ወእግዚአ አጋዕዝት ውእቱ።

፳፯ ወእምዝ ቆመ መልአክ ውስተ ፀሐይ ወይጸርሕ በቃል ዐቢይ ወይቤ ለኵሉ አዕዋፈ ታቸውንም መነሣታቸውንም አወቅን፤ ተረዳንም።

26 ወደ ቀደመ ነገራችን እንመለስ፤ ከዚህ በኋላ ሰማይ ተከፈተ ፤ነጭ ፈረስም ወጣ። የሚቀመጥበት ስሙም በእውነት የሚፈርድ፣ የሚዋጋ እውነተኛ መሃይምን ይባላል።ዐይኖቹ እንደሚነድድ እሳት ናቸው። በራሱም አክሊል አለ፤በመጠመጣሚያውም ከእርሱ ብቻ በቀር የሚያውቀው የሌለ ስም ተጽፏል።በደም የተረጨ ልብስንም ለብሷል፤ስሙንም የእግዚአብሔር ቃል አለው። የሰማይ ሠራዊትም በነጭ ፈረስ ይከተሉታል። ንጹሕ የሆነ የብርሃን ግምጃም ይለብሳል። አሕዛብን በሚቀጣበትገንዘብ ከአንደበቱ ስለት ሰይፍ ይወጣል። በብረት በትርም ይቀጣቸዋል። ሁሉን በሚሾ በእግዚአብሔር በቁጣው መርዝ መረገጫም ይረግጣቸዋል። በልብሱ፤በጕኑም ላይ የነገሥታት ንጉሥ፣ የጌቶች ጌታ ነው የሚል ስም ተጽፏል።

27 ከዚህ በኋላ መልአኩ በፀሐይ ፊት ቆመ፤ በታላቅ ድምፅም ጮኸ። በሰማይ መካከል የሚበረ

ሰማይ ዘይሰርር ውስተ ማእከለ ሰማይ ንዑ ተጋብዑ ውስተ በዓሉ ለእግዚአብሔር ዐቢይ ከመ ትብልዑ ሥጋ ነገሥት ወሥጋ መላእክት ወሥጋ ጽኑዓን ወሥጋ አፍራስ ወዘእለ ይጸዓንዎሙ ወሥጋ ኵሉ አግዓዚ ወገብር ወዘንኡስ ወዘዐቢይ፤ ወእምዝ መጽአ ዝኩ ዓርዌ ወነገሥተ ምድር ወሠራዊቶሙ ተጋብዑ ምስሌሁ ከመ ይፅብዕዎ ለውእቱ ዘይዜዓን ላዕለ ፈረስ ፀዓዳ ወለሠራዊቱ።

፳፰ ወእምዝ አኃዝዎ ለዝኩ አርዌ ወለሐሳዌ ነቢይ ዘገብረ ተአምራተ በቅድሜሆሙ በዘያስሕቶሙ። ለእለ ጸሐፉ ትእምርተ ስሙ ለውእቱ አርዌ ወሰገዱ ሎቱ ወለምስሉ ወወደይዎሙ ሕያዋኒሆሙ ውስተ አዘቅተ እሳት ዘይነድድ በተይ ወለእለሰ ተርፉ ቀተልዎሙ ላዕለ ፈረስ ፀዓዳ እንተ ትወጽእ እምአፉሁ ሰይፍ በሊህ ወጸግቡ ኵሉ አዕዋፈ ሰማይ እምሥጋሆሙ።

፳፱ ወእንዘ ትሰብኩ ወታነብቡ ዘንተ ድርሳነ ለለወርጉ አንሣቡ ዘንተ ጸሎተ ወበተፍጻሜቱ ለሄ

ውን የሰማይ ወፍ ሁሉ የነገሥታቱን፣ የአለቆቹን፣ የብርቱዎቹን የፈረሶቹን፣ የሚጫኑዋቸውን ሁሉ የገዥዎችን፣ የታናናሾችን፣ የታላቆችንም ሥጋ ትበሉ ዘንድ ታላቅ በሆነች በእግዚአብሔር በዓል ኑ ተሰብሰቡ፤ አለ። ከዚህ በኋላም ይህ አውሬ መጣ። የምድር ነገሥታትና ሠራዊቶቻቸውም በነጭ ፈረስ ላይ የተጫነውንና ሠራዊቱንም ይዋጉ ዘንድ ተሰበሰቡ።

28 ከዚህ በኋላ ክቢዩን የሚያሳብል ያስታቸው ዘንድም በፊታቸው ተአምራትን ያደረገ ይህን አውሬ ያዙት፤የዚህን አውሬ ስም ምልክት የጻፋትን፣ ለእርሱና ለምስሉ የሰገዱትንም ከነሕይወታቸው ወደሚነደድ የእሳት አዘቅት ጣሏቸው። የቀሩትንም በነጭ ፈረስ ላይ በተሰቀለው ሰይፍ ገደሏቸው። ከአንደበቱ የሚወጣውም የተሳለ ሰይፍ ነው። ከሥጋቸውም የሰማይ ወፎች ሁሉ ጠገቡ።

29 ይህን ድርሳን በየወሩ ስትሰብኩ ስታነቡም በመጨረሻው ይህንን ጸሎት አንብቡት።በዓለም

ናክ ወኤልያስ አግብረተ ክርስቶስ ምእመናን እለእምዓለም ነቢያት መተንብላኒሃ ለምሕረት ጸልዩ ቅድመ እግዚአብሔር በእንተ ዛቲ መካን ኢይኩን በውስቴታ ሕፀተ ማይ ወኢአባረ እክል ወኢይምጻእ በውስቴታ ሞተ ላህም ወኢብ ድብድ ላዕለ ስብእ። ያልሕቅ ሕፃናቲሃ ወየሀበሙ መዋዕለ ንስሐ ለአዕሩጊሃ።

፴ አ ሄኖክ ወኤልያስ ምዑዛነ ጸሎት ከመ ስዒን ጸልዩ በእንተ እለ ያበውው መባዓ ዕጣን ውስተ ዛቲ ቤተ ክርስቲያን ከመ ትትመ ለጥ ነፍሶሙ በመዓዛ ጽጌ ገነት ወኢያደንግፆሙ ፀዋግ ዓፅረ ሞት አሜን። አ ሄኖክ ወኤልያስ ቀዋም ያን ለነፍሳት ጸልዩ በእንተ እለ ይቀውሙ ውስተ ዛቲ ቤተ ክርስቲ ያን ከመ ይክፍሎሙ ቁመተ ዘየ ማን በሐዳስ ደብረ ጽዮን ምስለ አባግዕ ቡሩካን አሜን። አ ሄኖክ ወኤልያስ ጸልዩ ከመ ኵሉ ዘገሠ ጎቤሃ ለዛቲ ቤተ ክርስቲያን በተአ ምኖ ቃለ ኪዳን ኢይጸሙ ኢዘር ጎቅ ወኢዘቅሩብ ወኢይትመየጡ ነቢያት የሆናችሁ፣ ምሕረትን የምትለምኑ፣ የክርስቶስ አገልጋ ዮች ምእመናን ሄኖክና ኤልያስ ሆይ በውስጧ የውኃ መጉደል፣ የእህል ድርቅ እንዳይሆን በእግዚ አብሔር ፊት ስለዚህች ቦታ ለምኑ በውስጧም የከብት መሞ ት፣ በሰው ላይም በሽታ፣ እንዳይ መጣ ለምኑ ሕፃናቷን ያሳድግ ዘንድ፣ ለሽማግሌዎችም የንስሐ ዘመንን ይሰጥ ዘንድ ለምኑ።

30 ጸሎታችሁ እንደሽቱ የሚሸት ሄኖክና ኤልያስ ሆይ የዕጣን መባዕን ለቤተክርስቲያን ስለሚያ ስገቡ ሰዎች ጸልዩ፤ ነፍሳቸው በገነት ጽጌ/አበባ/ መዓዛ ትመሰጥ ዘንድ፤ ክፋ የሞት ዛዕርም እንዳ ያስደግጣቸው። አሜን። ለነፍሳት የምትቆሙ ሄኖክና ኤልያስ ሆይ በአዲሷ በደብረ ጽዮን ከተባረኩ በጐች ጋር በቀኝ መቆምን ያድላ ቸው ዘንድ በዚህች ቤተክርስቲ ያን ስለቆሙት ጸልዩ፤ አሜን። ሄኖክና ኤልያስ ሆይ በቃል ኪዳናችሁ በመተማመን ወደዚህች ቤተ ክርስቲያን ስለሔደው የቅር ብም፣የሩቅም ቢሆን በልባዊ ጎዘን

በጎዘነ ልብ አሜን።

፴፩ ወአለ ይተግሁ በመሐልይሃ ሠርከ ወነግሃ ያስምዖሙ ቃለ ፍሥሐ ዘይብል ንዑ ጎቤየ ቡሩ ካኑ ለአቡየ አ ሄኖክ ወኤልያስ ለአሉ ለነ ጎበ ክርስቶስ እግዚእነ በመንፈስ ቅዱስ ከመ ያጽንዓነ በርትዕት ሃይማኖት እስከ ዳግም ምጽአት ወይክፍለነ መክፈልተ ወርስተ ምስሌክሙ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፴፪ ወይእዜኒ አኀዊነ ጽውዓን በጎበ እግዚአብሔር እለ ተአምርዎ ለጉሳሉተ ሰይጣን ወለእመ ኮነ ኃጥአ ወጊጉየ አስተጋባዔ ዝንቱ ድርሳን ኢትመንኑ ዘንተ ድርሳነ ባቁዓ እስመ አኮ እምልቡ ዘነሥዓ አላ እምቃለ መጻሕፍት አስተጋብአ ወአበሳሁ ለዝንቱ ርኩስ ኢየኃድገክሙ ፍቅሮ ለኤልያስ ወትረክቡ ኑዛዜ በዕለተ ጎዘን በአንብቦ ዝንቱ ድርሳን።

፴፫ ኢያንብብክሙኑ በውስተ አሪት በእንተ በለዓም መሰግል ወመጥዓዊ ኃጥእ ወአላዊ ከመ ወደየ እግዚአብሔር ቃለ ውስተ አንዳ ይመስሉ ጸልዩ፤ አሜን።

31 ጥዋትና ማታ በማመሰገን የሚተጉትንም ያባቴ ቡሩካን ወደ እኔ ኑ የሚል የደስታ ቃልን ያሰማቸው አሜን። ሄኖክና ኤልያስ ሆይ ዳግመኛ እስከሚመጣ ድረስ በመንፈስ ቅዱስ በቀናቸዋ ሃይማኖት ያቀናን ዘንድ ወደጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለምኑ። ከአናንተ ጋርም ርስተ መንግሥተ ሰማያትን ያክፍለን ዘንድ ጸልዩ፤ለዘላዓለሙ አሜን።

32 የሰይጣንን ሽንገላ የምታውቁ፣ በእግዚአብሔር የተጠራችሁ ወን ድሞቼ ሆይ ይህን ድርሳን ያዘጋ ጀው ኃጢአተኛ በደለኛ ቢሆንም ይህን ጠቃሚ የሆነ ድርሳን አት ናቁት። ከልቡናው አንቅቶ አልተና ገረውምና፤ከመጻሕፍት ቃል ሰበሰ በው እንጂ። የጐስቋላው የዚህሰው በደል የኤልያስን ፍቅር ሊያስተዋ ችሁ አይገባም።በዚህ ድርሳን በመጸለይ በጎዘን ጊዜ መረጋጋትን ታገኛላችሁና።

33 በአሪት እግዚአብሔር በአንደ በቱ ቃልን እንደጨመረለት፣ የእ ግዚአብሔር መንፈስም በእርሱ ላይ እንዳደረ ስለጠንቋዩ፣ ስለሚ

አፉሁ። ወመጽአ መንፈስ እግዚ አብሔር ላዕሌሁ ወይቤ ጸውዓኒ እመስጴጦምያ ባላቅ ወልደ ሶፎር ወይቤለኒ ነዓ ርግሞ ለያዕቆብ ወጸዓሎ ለእስራኤል ምንተ እጼ ዕል ዘእግዚአብሔር ኢጸአለ ወም ንተ እረግም ዘእግዚአብሔር ኢረ ገመ እስመ እምአርእስተ አድባር እሬእዮ ወእምነ አውግር እሴብዎ ናሁ ሕዝብ ዘባሕቲቱ የኀድር ወኢይትኤለቍ ውስተ አሕዛብ።

፳፬ ወእግዚአብሔር አምላኩ ምስሌሁ መኑ የአምሮ ለዘርዓ ያዕቆብ ወመኑ ይኄልቆ ለሕዝበ እስራኤል ወትሙት ነፍስየ ምስለ ነፍሰ እሉ ጻድቃን። ወይኩን ዘርእየ ከመ ዘርኦሙ ለእሉ። ወበተፍጻሜተ ቃሉ ይቤ ይሠርቅ ኮከብ እምያዕቆብ ወይትነሣእ እም እስራኤል።

፳፫ በዝየ ተፈጸመ ድርሳነ ኤል ያስ ነቢይ እንዘ እግዚእ ይረድኦ ወቃሉ ያጸንዕ በአስተሐምሞ መንፈስ ቅዱስ ወበሰላመ እግዚ አብሔር አሜን ወአሜን ለይኩን ለይኩን።

ርተኛው፤ ስለኃጢአተኛው፤ስለወ ንጀለኛው በሰዓም፤አላነበባችሁም ን? የሶፎር ልጅ ባላቅ ከመስጴጦ ምያ ጠራኝ፤ ና ያዕቆብን ርገመው ፤ እስራኤልንም ስደበው አለኝ። እግዚአብሔር ያልሰደበውን ለምን እሳደባለሁ፤ እግዚአብሔር ያልረገመውንስ ለምን እረገማለሁ? ከተራራው ራስ ላይ አየዋለሁ፤ከኮ ረብታውም አመሰግነዋለሁ፤ እነሆ ብቻውን የሚኖር ሕዝብ ነው።በአሕ ዛብም አይቆጥርም።

34 አምላኩ እግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር ነው። የያዕቆብን ዘር ማን ያውቀዋል? የእስራኤልን ሕዝብስ፣ ማን ይቆጥረዋል ከነዚህ የጽድቃን ነፍስ ጋርም ነፍሴ ትለይ፤ ወገኔም እንደነርሱ ወገን ይሁን አለ በመ ጨረሻው ቃሉም ከያዕቆብ ወገን ኮከብ ይወጣል፤ ከእስራኤል ወገ ንም ይነግሣል ብሏልና።

35 ይህ ድርሳነ ኤልያስ ጌታችን እያገዘን፤ ቃሉንም እያስረዳን፤ በመንፈስ ቅዱስ አጽናኝነት በእ ግዚአብሔር ሰላም በዚህ ተፈጸመ። ለዘለዓለሙ አሜን ይሁን ይደረግ።

መልክዓ ኤልያስ

፩ ኦ ኤልያስ ዘወሀብኩ ካዕበተ መንፈስ ምስለ ሐሜሰት፤ ለረድ እከ ኤልሳዕ ገባሬ ኃይላት፤ሰላመ መልክእከ እንብብ በረድኤትከ ቅድ ስት፤ ጸጋ ሀበኒ እምእግዚአ ከመ ሐዋርያት፤ ዘወረደ ላዕሌ ሆሙ መንፈስ ቅዱስ ከመ ዘእሳት፤ወተና ገሩ በነገረ ኩሉ በሐውርት።

፪ ሰላም ለትርጓሜ ስምከ ዘተብ ህለ ዘይተ፤ ወለርእስከ ሰላም ዘኢተቀርጸ ቅርጸተ፤ በጸውዖ ስምከ ኤልሳዕ ፈለገ ዮርዳኖስ አዕተተ፤እዙየ ስመ ኢትሀበኒ እንበለ እግበር እኪተ።

፫ ሰላም ለርእስከ ወለገጽከ ዘየሐቱ ከመ ጽጌ ረዳ ርእየቱ፤ እስክንድር ዘርእየ ብሔረ ሕያዋን ጊዜ በዓቱ ኤልያስ አወፍየኒ ሐሜለተ ርእስከ ዝንቱ። ፈለገ ኩነኔ ወፃዕር ከመ እዕዱ ቦቱ።

፬ ሰላም ለቀራንብቲክ ወለአዕይንቲክ ዘርእዩ፤ ስብሐተ ክርስቶስ በታቦር ዘይሜኒ ሥነ ላሕዩ፤ በኩረ ሐዋርያት ኤልያስ

የኤልያስ መልክ

1 ተአምራትን ላደረገ ለደቀመዝ ሙርህ ለኤልሳዕ ከመጠምጠሚያ ጋር መንፈስን በእጥፍ የሰጠኸው ኤልያስ ሆይ የመልክህን ሰላም እናገር ዘንድ መንፈስ ቅዱስ እንደ ወለዳቸው፤በየሀገሩ ቋንቋም እንደ ተናገሩ እንደሐዋርያት በተቀደሰች ረድኤትህ ከጌታህ ጸጋን ስጠኝ።

2 ዘይት ለተባለ ለስምህ ትርጓሜ ሰላምታ ይገባል። መቆረጥን ላልተቆ ረጠ ፀጉርህም ሰላምታ ይገባል። ስምህን በመጥራት ኤልሳዕ የዮር ዳኖስን ውኃ ከፈለ፤ ክፋትን ሳል ሠራ ክፋ ስምን አትስጠኝ።

3 ለራስህ፤ መልኩ እንደጽጌረዳ ለሚያበራው፤ ወደብሔረ ሕያዋን በገባ ጊዜ እስክንድር ለተመለከተው ፊትህም ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ የኩነኔና የጭንቀት ወንዝን እሻገርበት ዘንድ የአንተን መጠም ጠሚያህን ስጠኝ።

4 ለቅንድቦችህ፤ በታቦር ደም ግባቱ ያማረ የክርስቶስን ምስጋና ለተመለ ከቱ ዐይኖችህም ሰላምታ ይገባል። ከታላቅነቱ የተነሣ የሙሴ ጓደኛ

ወቢጸ ሙሴ በሥነ ዕበዩ፤ ሣህ ለከ አርእየኒ ከመ ገባሬ ሣህል አብድዩ፤ ወቅብዓኒ መንፈሰ ኃይል ከማሁ ለኢዩ።

፩ ሰላም ለአዕዛኒከ እለ ሰምዓ ነገረ፤ እምእግዚአብሔር በኮሬብ ቀዳሚ ወበታቦር ድኅረ፤ ኤልያስ ነዓ ምስለ ማርያም ወትረ፤ ኀበ ንገብር በዓላ ወበዓለከ ኀቡረ፤ከመ ተሀበኒ ተምኔትየ ዙሉ አሚረ።

፪ ሰላም ለመላትሒከ በሐሜለቱ ክዱን፤ እመቃለ አብ ሰምዓ ከመ ድምፀ ፋባ ቀጢን፤ ኤልያስ ነቢይ ዘገጸ ኀዙናን ብርሃን፤ በጸሎትከ አመ ተፈትሐ ማሕፀነ ደመና መካን፤ውእተ አሚረ ተረስዓ ኀዘን።

፫ ሰላም ለአዕናፊከ ዘቋዓ ጽጌ ፄናሁ፤ እለ ይመስጣ ቦቱ ነፍሰ ሳተ ጻድቃን በበጊዜሁ። ኀቡረ ሀላዌ ኤልያስ ምስለ ሄኖክ ወእሊዓሁ ለፍቁር ደመና ሣህል ኢይኅልፈኒ ጽጌሁ። እንቀጸ መዓዛከ አባ ለአንፍየ አርኁ።

፬ ሰላም ለከናፍሪከ ወለአፉከ ዐውደ ጽሕም፤ እንተ እምኔሁ የሐዋርያት አለቃቸው ኤልያስ ሆይ ይቅርታን እንዳደረገው እንደ አብድዩ ይቅርታህን አሳየኝ። እንደ ኢዩም የኃይል መንፈስን አሳድርብኝ።

5 መጀመሪያ በኮሬብ በኋላም በታቦር ከእግዚአብሔር ዘንድ ነገርን ለሰሙ ጆሮዎችህ ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ ምኞቴን ሁሉ ዘውትር ትፈጽምልኝ ዘንድ ከድንግል ማርያም ጋር በአንድነት ና ።

6 ቀጭን እንደሆነ የፋጩት ድምፅ ያለ የአብን ቃል በሰማ ጊዜ በመጠምጠሚያው ስተሸፈነው ፊትህ ሰላምታ ይገባል። ያዘኑትን ፊት ብሩህ የምታደርግ ኤልያስ ሆይ በጸሎትህ የመካኗ ደመና ማሕፀን በተፈታ ጊዜ በዚያን ወቅት ኀዘኑ ተረሳ።

7 የጻድቃን ነፍሶች በየጊዜው የሚያሸቱት ሽታው የአሞራ አበባ ለሆነ ለአፍንጫህ ሰላምታ ይገባል። ከሄኖክና እርሱን ከመሰሉት ጋር በአንድነት የምትኖር ኤልያስ ሆይ ለተወደደው የይቅርታ ደመና አበባው እንዳያልፈኝ አባቴ ለአፍንጫዬ የመዓዛህን በር ክፈት።

8 ለክንፈሮችህ፣ በጽህም ለተከበበ፣ ከእርሱም የአሳትና የፍም ነጸብራቅ ይወፅእ ነጸብራቀ እሳት ወፍሕም እስእለከ ኤልያስ ነቢየ ክዋላ ወፍጽም፤ ፍኖተ ኀበ ነገድኩ ኢይም ጽእኒ ዝናም፤ ጽንዓ ተአምሪከ ዘቀዳሚ አርእየኒ ዮም።

፱ ሰላም ለስንከ ኀብስተ ሕይወት ዘየኀይክ፤ ምዕረ ወካዕበ በእደ ቅዱስ መልአክ፤ ለለጽባሑ ኤልያስ እንተ ኢትትዌለጥ አርክ ፤ሀቦሙ ለአግብርቲከ ሱላሜ ዘሠርክ፤ ውስተ ማኅበሮሙ ኢይምጻእ ሐከክ።

፲ ሰላም ለልሳንከ ዘነደ እሳት ሰይፍ፤ በምዕት ዕደው ወአኮ በዕልፍ፤እስከ ለዓለም ኤልያስ እንተ ኢትነውም ያፍ፤ እምኔየ ሠዓር በጸሎትከ መንፈሰ ደዌ ዘዘልፍ። አርዘ ልሳንየ ለስምክ አኮኑ ምዕራፍ።

፲፩ ሰላም ለቃልከ ለአክዓብ ዘአደንገጸ፤ ሶበ ለናቡቴ ቀተሎ በነገረ ዕልወት ወዓምፃ፤ ኤልያስ ዝኬከ አቅርበኒ በአንፈርዕጸ፤ምስለ ጠባባት ከመ እባዕ ለመርዓዌ ሰማይ አንቀጸ፤ አመ በሐምስ ዓብዳት የዐፁ ማዕፆ።

ለሚወጣበት ለአፍህ ሰላምታ ይገባል።የኋላና የፊት ነቢይ ኤልያስ ሆይ በሔድሁበት መንገድ ዝናም እንዳይመጣብኝ የቀደመው ተአምርህን ጽንዓት ዛሬ አሳየኝ።

9 በመጀመሪያ በሁለተኛ ጊዜም በተቀደሰው መልአክ እጅ የሕይወትን ኅብስት ላላመጠው ለጥርስህ ሰላምታ ይገባል። በየዕለቱ የማትለወጥ ኀደኛ ኤልያስ ሆይ በአንድ ነታቸው ክርክር እንዳይመጣ የዘወትር ፍቅርን ስጣቸው።

10 በዕልፍ ሳይሆን በሙቶ ወንዶች ዘንድ እንደሚነድድ እሳት ሰይፍ ለሆነው ለአንደበትህ ሰላምታ ይገባል።እስከዘለዓለሙ የማትተኛ ወፍ ኤልያስ ሆይ በጸሎትህ ዘወትር የሚያስቃዬኝ የደዌን መንፈስ ከእኔ አስወግድ የአንደበቴ ዛፍ ለስምህ መጠለያ ነውና።

11 በሽንገላና በበደል ነገር ናቡቴን በገደለው ጊዜ አክዓብን ላስደነገጠው ለቃልህ ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ በአምስቱ ሰነፎች ላይ በሩን በሚዘጋበት ጊዜ ከሰማያዊው መሸሪያ ቤት ከብልሆቹ ጋር እገባ ዘንድ በደስታ ወደአንተ አቅርበኝ።

፲፪ ሰላም ለእስትንፋስከ ምውተ መበለት ዘአንሥአ፤ ወለጉርዔከ ጽሙዕ ነቅዓ ማይ ጎበ ተጎጥዓ፤ ኤልያስ ጸዋሚ መጠነ ዕለታት አርብዓ፤ እምይእዜሰ ኢታርእየኒ ረኃበ ወጽምዓ፤ሴስየኒ አላ ከዊነከ ቋዓ።

፲፫ ሰላም ለክላድከ ለባሴ አስኬማ ዘቅድስና፤ ወለመትከፍት ከ ሰላም ዘዘብድወ ጠሊ ክዳና ፤ ኤልያስ ዐቢይ እምዐበይተ አምሳል ወዜና፤ ሕይወትከ ዘመላእከት ወጠለ ሀገርከ መና፤ አስኬማከኒ አልባቲ ሙስና።

፲፬ ሰላም ለዘባንከ ወለእንግድዓከ ዘፍጽም፤ ዘያሰምከ ቦቱ ንጉሠ ውርዙትከ ጽሕም፤ ኤልያስ ህልው በነበ አልቦ ሕመም፤ ሰውረኒ ውስተ ሐፅንከ እመብረቀ ሐጋይ ወከርም፤ አመ ነፍሐ ዓውሎ ወደምፀ ዝናም።

፲፭ ሰላም ለአዕዳዊከ እለ ስፋሐት ለጸልዮ፤ ከመ ኢየሱስ ክርስቶስ ዲበ ዕፀ መስቀል ዘቀራንዮ። ኤልያስ ሀቦ ለዘሰአለከ ሲሳዮ፤ 12 የሞተ የመበለቷን ልጅ ላስነሣ ለትንፋሽህ የውኃው ምንጭ በጠፋ ጊዜም ለተጠማው ለጉራሮህ ሰላምታ ይገባል። ለአርባ ቀን ያህል የጾምህ ኤልያስ ሆይ ዛሬ ግን ረኃብና ጽምን አታሳየኝ። አሞራሁነህ መግበኝ እንጂ።

13 የቅድስና አስኬማን ለለበሰ ለ አንገትህ ሰላምታ ይገባል። ልብሷ የፍየል ሌጦ ለሆነው ለትክሻህ ሰላምታ ይገባል። በምሳሌና በዜና ከታላላቆች ይልቅ ታላቅ የሆንህ ኤልያስ ሆይ ሕይወትህ የመላእክት ነው።የሀገርህ ጠልም መናነው፤አስ ኬማህም ነውር የለባትም።

14 ለጀርባህ፤ የጉልማሳነትህ ጽ ሕምንጉሥ ለተጠጋበት በፊትህለ ሚገኘው ለደረትህም ሰላምታ ይገባ ል ።ሕማም በሌለበት ሀገር የም ትኖር ኤልያስ ሆይ ነፋስ በነፍሰ ዝናብም በዘነመ ጊዜ በእቅፍህ አድርገህ ከቢጋና ከክረም መብረቅ ሰውረኝ።

15 በመስቀል ላይ በቀራንዮ እንደ ተሰቀለ እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ ለጸሎት ለተዘረጉ እጆችህ ሰላ ምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ ለለ

እመኒ አበሰ በቅድሜከ አስተሥሪ ጌጋዮ፤ እስመ ለቀናዪ ተሠርዓ ይትዓገሥ ቅኑዮ።

፲፯ ሰላም ለመዝራዕትከ ለዙርናዕከ መካኑ፤ ከመ አጽቅ በጉንደ ወይኑ፤ በጎልቀተ ዓለም ኤልያስ ዘተሰፋ ትንሣኤ ትዜኑ፤ ለእለ አመነ ትንሣኤከ ዘትንሣኤ አምላክ መጠኑ፤ በረከተከ ላዕሌነ ፈኑ።

፲፰ ሰላም ለእመትከ ወለአራኅከ ርቡብ፤ እምነ አፉሁ ለቋዕ ለተወክፎ ሥጋ ውሁብ፤ኤልያስ ነቢይ እምካልዕተ ሣራ ጠባብ። ልደትከ አመ፩ ለመስከረም ተዝካረ ኢዮብ፤ እንዘ ኵለንታከ በእሳት ግልቡብ።

፲፱ ሰላም ለአፃብዒከ ሥርግዋነ አጽፋር አልባስ፤ ሐምስ ለፈ ወለፈ ሐምስ፤ ኤልያስ ሀበኒ ሞገሰ ሥጋ ወነፍስ፤ ቅድመ ነገሥተ ምድር ወቅድመ ኢየሱስ ክርስቶስ፤ እስመ ለከ አላ ዐቢይ ሞገስ።

መነህ ምግቡን ስጠው። በፊትህ ቢበድልም በደሉን ይቅር በለው። ለሚቀና መገዛቱ ይቀርለት ዘንድ ተወስኗልና።

16 በወይን ግንድ እንዳለ ቅርን ጫፍ የአንጓዎችህ ቦታ ለሆኑ ክ ንዶችህ ሰላምታ ይገባል። በዓለም ፍጻሜ ጊዜ የትንሣኤን ተስፋ የምት ናገር ኤልያስ ሆይ መጠኑ የአምላክ ትንሣኤ የሆነለት ትንሣኤህን በሞና ምን በእኛ ላይ በረከትህን ላክ።

17 ለክንድህ፤ የሚሰጥ ሥጋን ለመቀበልም ከቁራ አፍ ይልቅ ለሚሰፋው ለመሃል እጅህ ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ የሣራ ሁለተኛ ከሆነች ከጥበበኛዋ እና ትህ ሁለንተናህ በእሳት ተከብቦ የተወለድኸው የኢዮብ መታሰቢያ በሆነች በመስከረም አንድ ነው።

18 አምስት በወዲያ አምስት በወ ዲህ ሁነው በጥፍር ልብሶች ለተ ሸለሙ ጣቶች ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ በምድር ነገሥታትና በኢየሱስ ክርስቶስ ፊት የነፍስና የሥጋ ሞገሥን ስጠኝ፤ አባት ሆይ አንተ የሞገስ ነቢይ ነህና።

፲፱ ሰላም ለገቦከ ዘኢጎሠሠ ምዕራፈ፤ ኢዓራተ ወኢመንጸፈ፤ ዘኢትነውም ኤልያስ ወዘኢትደ ቅስ ዘልፈ፤እመሥገርተ ሞት እንበለ ጊዜ ኩነኒ ምኅላፈ፤ ኮሎ አሚረ ኢይኩን ቅሡፈ።

፳ ሰላም ለክርሥከ ዘኢያጽአቀ መብልዕ፤ ኢስቴ ወልብሰ አሮን ሳውዕ፤ ሱታፌ ዕዝራ ወሄኖክ ኤልያስ ብፁዕ፤ አኮኑ ሀገሪትከ ሀገረ ተድላ ወፍግዕ፤መጽሐፍከ ከመ ኮነ ስምዕ ።

፳፩ ሰላም ለልብከ ዘይሔሊ ዘበላዕሉ፤ከመ ብፁዓን ጻድቃን እንዘ በታሕቱ ይሄሉ፤ከመ አምላኩ ኤልያስ ከሃሊ በቃሉ፤ አኮኑ ፍወፀቱ ደቂቀ አክዓብ ኮሉ፤ ደወዩ በቃልከ ወእምዝ ተኀጉሉ።

፳፪ ሰላም እብል ለኮልያቲከ ምንትወ፤ርእሰ ሕያዋን ኤልያስ እንተ ትነብር ሕያው፤ በዕሉተ ጸዋዕከ አባ እምኑኀ ሰማያት ሐወ፤በልዓ መሥዋዕተከ ምስለ እበኒሁ ዕፀወ፤ ወምስለ ማዩ ለሐሰ ዕዳወ።

19 ማረፊያን፣ አልጋን፣ምንጣፍን ሳልፈለገው ኅንህ ሰላምታ ይገባል፣ የማትተኛ ዘወትርም የማታንቀ ላፋ ኤልያስ ሆይ ያለጊዜው ከመ ሞት ወጥመድ ማለፊያ ሁነኝ ዘወ ትርም የምገረፍ አልሁን።

20 መብል፣ መጠጥ፣ የካህኑ የአ ሮን ልብስም ለማያስጨንቀው ለሆድህ ሰላምታ ይገባል። ከዕዝ ራና ከሄኖክ ጋር አንድ የምትሆን ብፁዕ ኤልያስ ሆይ መጽሐፍህ ምስክር እንደሆነ ሀገርህ የተድላና የደስታ ሀገር አይደለችምን?

21 በመሬት እየኖረ እንደብፁዓን ጻድቃን የላዩን ለሚያስብ ልቦናህ ሰላምታ ይገባል። እንደአምላክ በቃ ልህ ሁሉን የቻልህ ኤልያስ ሆይ ሰባ ሁለቱም የአክዓብ ልጆች ሁሉ በቃልህ ታምመው የጠፉ አይደለ ምን?

22 በሕይወት የምትኖር የሕያዋን አለቃ ኤልያስ ሆይ መንታ ለሆ ነው ኩላሊትህ ሰላምታ ይገባል፤ አባት ሆይ ከሩቁ ሰማይ እሳትን በጠራህ ጊዜ፣ መሥዋዕትህን፣ ከድንጋዩ ጋርም እንጨቱን በላ። ከውኃው ጋርም መሬቱን ላሰ።

፳፫ ሰላም ለኤምኅ በሕሊናየ ሕሊናከ ቅዱስ፤ ወለንዋየ ውስጥከ ኮሉ አቁርብ ተውዳሰ፤ ለባሴ ብሉይ ኤልያስ ዘተቀጸልከ ሐዳስ፤ ዓቀ ምከ ኃይለ ዝናም አመ ረከብከ ሞገስ፤ ወእሳተ ሰማይ አውርድከ ጊዜያተ ሥልስ።

፳፬ ሰላም ለኅንብርትከ ኤልያስ መዝገብ፤ ዘኢሰረቀከ ሞት ወኢያማሰነከ ግብ፤ሰላመ አፉየ ረሲ መስተሥርየ ጌጋይ ዕቀብ፤ከመ ዕፍረት ዘቀብዓቶ ማእከለ ሐዲሳን ሕዝብ፤ ለእግዚ አብሔር ማርያም ጠባብ።

፳፭ ሰላም ለኀቍኤከ ቅናቱ ዘዓዲም፤ ማኅሜ መለኮት ቃልከ ገዛሚ አካዝያስ አም፤ ጸጓር ሰ ብ እ ና ከ ወ ን ብ ረ ት ከ ገዳም፤ ኤልያስ ወዮሐንስ ኀቡራነ ምግባር ወስም፤ በበዓልክሙ ባርኩነ ዮም።

፳፮ ሰላም እብል ለዘዚአከ አቍያጽ፤ በዋዔ ቤታ ኤልያስ

23 በሕሊናዬ የተቀደሰ ሕሊናህን ሰላም እላለሁ። ለውስጣዊ አካል ህም ሁሉ ምስጋናን አቀርባለሁ። አሮጌውን የለበስህ አዲሱንም የተ ጐናጸፍህ ኤልያስ ሆይ ባለሟልነ ትን ባገኘህ ጊዜ የዝናምን ኃይል አቆምህ ለሦስት ጊዜ ያህልም የሰማይ እሳትን አወረድህ።

24 ሞት ያልሰረቀህ፣መቃብርም ያላጠፋህ መዝገብ ኤልያስ ሆይ ለእንብርትህ ሰላምታ ይገባል። የአንደበቴን ሰላም ዕጠብቅ ዘንድ በደልን የሚያስተሠርይ አድርግ ልኝ፤በአዲስ ሕዝቦች መካከል እ ግዚአብሔርን ሽቶ እንደቀባች እን ደጥበበኛዋ ማርያምም አድርገኝ።

25 መታጠቂያው ቁርበት ለሆነ ለወገብህ ሰላምታ ይገባል፤ የመለ ኮት ቃል ምሳርህም አካዝያስ ዛ ፍን የቆረጠው ነው። ሰውነትህ ፀጉር ነው። ኑሮህም በገዳም ነው በምግባርና በስም አንድ የምት ሆኑ ኤልያስና ዮሐንስ ሆይ ዛሬ በበዓላችሁ ቀን ባርኩን።

26 ከዕንጨት ለቃሚዋ ቤት የገባህ ኤልያስ ሆይ ለእንተ ጭኖች ሰላም እላለሁ።በሚሰማ የበረከት

ለአጣቢተ ዕፅ፣አመ ባረከ ጥሪታ በበረከተ ቃል ድሙዕ፣ መልዓ ውተወሰከ ቅብዓ ልሕኩታ ሕፁፅ፣ ወተመክዓበ እምቀዳሚ ምልዓ ሕፍን ሐሪጽ።

፳፯ ሰላም ለአብራኪክ ሰርእስክ ምስማካ፣ ለውሂበ ዝናም ግብርክ አመ በጸሎት ወጠንካ፣ ቀርሜሎሳዊ ኤልያስ ቢጸ ሄኖክ ወልደ ባረካ፣ አይቴኑመ አባ ትንብልናክ ታዕካ፣ ጎበ እገብር ለነፍስየ ንስሐ ፋሲካ።

፳፰ ሰላም ለአዕጋሪክ እንበለ ጽርዓት እለ ነገዳ፣ በጕልቈ አርብዕ ጽባሕ እስከ ደብረ ኮሬብ እምድረ ይሁዳ፣ኤልያስ ንግረኒ ለመዋዕልየ ውኑዳ፣ ወዕቀብ በጸሎትክ ዓመተ በረድ ፀዓዳ፣ፍሬ ሀገርክ ተስፋሆመ፡ ለሶሉ ውሉዳ።

፳፱ ሰላም ለሰኮናክ ቀሊለ ሩጸት ዘከነ፣ እምንኩሥ አክዓብ ዘሠረገላ ተጽዕነ፣ኤልያስ አቅንተኒ ኃይለ አእምሮ መድኅነ፣ሰብ ይደግነኒ ሠረገላ ሞት ፍጡነ፣ ቤተ ንስሐ በዊዓ ክመ አቅድም አነ።

ቃል ገንዘቢን በባረክህ ጊዜ ጕደሎ የነበረው የማሰሮው ዘይት ሞላ ፣ ተጨመረም። እፍኝ ሙሉው ዱቄትም እጥፍ ድርብ ሆነ።

27 ዝናምን ለመስጠት ጸሎት በጀመርህ ጊዜ የራስህ መደገፊያ ለሆኑት ጕልበቶችህ ሰላምታ ይገባል። የባረካ ልጅ የሄኖክ ጓደኛ፣ የቀርሜሎስ ሰው ኤልያስ ሆይ ለነፍሴ ንስሓ ፋሲካን አደርግበት ዘንድ አባቴ የማማለድ አዳራሽህ ያለው የት ነው።

28 በይሁዳ ምድር እስከ ምትገኝዋ እስከ ምድረ ኮሬብ ድረስ ለአርባ ቀን ያክል ያለማቋረጥ ለተጓዙት እግሮችህ ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ የዘመኔን ጕድለት ንገረኝ፣ በጸሎትህም ነጭ የሆነ የበረዱን ዘመን ጠብቅ።ለትውልዱ ሁሉ ተስፋችው የሀገሩ ፍሬ ነውና።

29 በሠረገላ ከተጫነው ከንጉሡ ከአክዓብ ይልቅ አሯሯጡ ፈጣን ለሆነው ለተረከዝህ ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ የሞት ሠረገላ ፈጥኖ በከበበኝ ጊዜ እኔ ወደእሱ ቤት በመ ሻት እቀድመው ዘንድ አዳኝ የሆነ የዕውቀት ኃይልን አስታጥቀኝ።

፴ ሰላም ለመከየድከ ዘኬደ ዮርዳኖስ፣ ለፌ ወለፌ በጊዜ ተግሕሠ፣ኤልያስ ጸያሔ ፍና ዕርገተ ወልድ ሐዲስ፣ ረከብክ እምኀበ አልቦ ዘነደ አሳት ፈረስ፣ወለዕርገትከ ቀጸብክ ነፋስ።

፴፩ ሰላም ለአፃብዒክ ደናግል ዐሥር፣ዓዲ ሰላም ለመኃትዊ ሆን አጽፋር፣ዓርክ መርዓዊ ኤልያስ ከመ ዮሐንስ ፍቁር፣ ደምረኒ ለዘለዕንኩ ገቢረ ፲ ምግባር፣ ምስለ ሥርግዋን በፍቅርክ ፀምር።

፴፪ ሰላም ለቆምክ ወለመልክእክ ክሡት፣ ለዐይነ እስክንድር ድን ግል ነጻሬ ኀቡዓት፣ኤልያስ ጴጥሮስ ተፍጻሜ ለማዕት፣ በጽድቅ ገሥጸኒ ወተዛለፈኒ በምሕረት፣ ከመ ታድኅነኒ እምዳግም ሞት።

፴፫ ፫ተ ዓመተ ወጌተ አውራኃ ፣ንየይክ ሐቅለ ወነበርክ በውሳጤሃ፣ ኤልያስ ዘኮንክ ለጉየተ ሊቅክ መርሐ፣ምድረ ግብፅ ይወርድ ተፅዒኖ ደመና ብሩሃ፣እስመ እንዘ ይብል ከመዝ 30 ወዲያና ወዲህ ሆኖ በተከፈለ ጊዜ ዮርዶናስን ለረገጠው ጫማህ ሰላምታ ይገባል። አዲስ የሆነ የወልድ ማረግ መንገድን የረገጥህ ኤልያስ ሆይ በሌለበት ቦታ የሚኖድ እሳት ፈረስን አገኘህ፣ለዕርገትህ ጊዜም ነፋስን ጠቀስኽው።

31 ዐሥር ለሆኑደናግል ጣቶችህ ሰላምታ ይገባል፣ዳግመኛም ለመባረት ጥፍሮቻቸውም ሰላምታ ይገባል። የመርዓዊ የክርስቶስ ወዳጅ ኤልያስ ሆይ ዐሥሩን ቃላት መፈጸም የተሳነኝ እኔን እንደወዳጁ ዮሐንስ በፍቅርህ ግምጃ ካጌጡት ጋር ጨምረኝ

32 ለቁመትህ፣ የተሰወረውን ለሚመስክት ለድንግሉ ለእስክንድር ዓይን ግልጽ ለሆነው ለመልክህም ሰላምታ ይገባል። የሰማዕታት መጨረሻ ጴጥሮስ ኤልያስ ሆይ በእውነት ተቆጣኝ፣ ክዳግመኛም ሞት ታድነኝ ዘንድም በይቅርታ ዝሰፈኝ።

33 ሦስት ዓመት ከስድስት ወር ወደቢረሃ ሸሸህ፣ በውስጧም ኖርህ ። ኤልያስ ሆይ ለጌታህ መሸሸ መሪ የሆንኽውም አንተ ነህ ኢላ ይያስ ብብሩህ ደመና ተጭኖ ወደ ምድረ ግብፅ ይወርዳል እያለ ተናግ

ኢሳይያስ ጸርሐ።

፴፬ ሰላም ለምጽአትከ ለምጽአተ ክርስቶስ ዘይቀድሞ፤ ሱባዔ ሰንበታት ስላ ድኅረ ፈጸምከ ፈጽሞ፤ነዋ ኤልያስ ምዕራፈ በድንክ ፍጥሞ፤ ኀበ ተጸልበ እግዚእከ ወኀበ ከዓወ ደሞ፤ወኀበ ለበድኑ ዮሴፍ ሰዓሞ።

፴፭ ሰላም ለመጥምትከ ነፍስከ ሰዓርዌ፤ዘይሰሚ ርእሶ ክርሰቶስሃ ማሕየዌ፤ቤዛ አባግዕ ኤልያስ ኩነኒ ኖላዌ፤ኢይምሥጡኒ ለበግ ዕክ እመርዔትየ ውርዛዌ፤ተኩላተ ረጎብ ወጽኑዕ ደዌ።

፴፮ ሰላም ለትንሣኤከ በመንፈቀ ዕለት ራብዕ፤ ከመ ቃለ ዮሐንስ ረድእ፤ዘሀሎ እምቅድሜየ ወዘድ ኀሬየ ይመጽእ፤ ዘይቤ ዮሐንስ መጥምቃዊ በእንተ ክርስቶስ እግዚእ፤ አማን ይደልወከ ኤልያስ ራትዕ።

፴፯ ካህን ወነቢይ ወሰማዕተ ዳግም ጸዋዔ፤ እምሐዋርያት ሐዋርያ ዘታቦራዊ ጉባዔ፤ ኤልያስ ዘኮንከ ሕገ መኰሳት ሠራዔ፤እስመ ፈጸምኩ ወድሶተከ ሥርዓተ።

34 ስልላውን የሰንበታት ሱባዔ መፈጸምን ከፈጸምህ በኋላ የክርስቶስን መምጣት ለሚቀድመው አመጣጥህ ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ የበድንህ ማረፊያም እነሆ ጌታህ በተሰቀለበት፤ደሙን ባፈሰሰበት፤ ዮሴፍ ምክድኑን በሰመባት በፍጥሞ ነው።

35 ራሱን አዳኝ ክርስቶስ ነኝ ለሚሉው አውሬ ሰውነትህን ለመስጠትህ ሰላምታ ይገባል። የበጉች መጻኛ ኤልያስ ሆይ የረሀብ ተኩላዎችና ጽኑዕ ደዌ በግህ እኔን ከጉልምስና መንጋዬ እንዳይነጥቁኝ ጠባቂ ሆንኝ።

36 እንደ ደቀመዝሙሩ እንደ ዮሐንስ ቃል በአራት ቀን እኩሌታ በሁለት ቀን ለሚሆነው ትንሣኤህ ሰላምታ ይገባል። መጥምቁ ዮሐንስ ስለጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ከእኔ በፊት የከበረው ከእኔ በኋላ ይመጣል ብሏልና። ቅን የሆንህ ኤልያስ ሆይ በእውነትም ይገባሃል።

37 ካህንና ነቢይ፤ በሁለተኛው ጥሪም ለማዕት የምትሆን በታቦሩ ጉባኤም ከሐዋርያት ጋር ሐዋርያ የሆንህ፤ የመነኰሳትንም ሕግ መሥራች /ሠሪ/ የሆንህ ኤልያስ ሆይ

በሰላመ ሐምስ ሱባዔ፤ከመ ዮናስ ዘአንሣዕኮ ረስየኒ ቁልዔ።

፴፰ ስብሐት ለአብ ለሄኖክ ዘአር አዮ፤ ኵሉ ግብሮ ወኵሉ ዕበዮ፤ ወስብሐት ለወልድ ለኤልያስ ዘን ረዮ፤ ከመ ይርአይ ስብሐቲሁ ም ስለ ሐዋርያት በተባርዮ፤ ወስብ ሐት ለመንፈስ ቅዱስ ለአዝራ ጽዋዓ እሳት ዘአስተዮ። በዝየ ተፈ ጸመ መልክአ ኤልያስ ዳግማዊ ተማኅፀንኩ በዝ ሰላመ መልክአከ ከመ ተሀበኒ መዋዕለ ንስሐ ለንብርከ አሜን።

፴፱ ኤልያስ እምኤልሳዕ ዘኢትጸንሕ ሊሉየ፤ ድኅረ ዐረገ ሰማየ፤ እስመ ድኅሬሁ ርእየከ እንዘ ትከፍል ማየ፤ኵሉ ዕለተ ከማሁ ሀሉ ምስሌየ፤ ጸውኦ ስምከ ኢያጽርዕ አፉየ፤ ወተዘክሮትከ ካዕበ ኢይርሳዕ ልብየ። አሜን።

በአምስተኛው ሱባዔ በሰላም ምስጋና ሀን ፈጽሚያለሁና እንዳ ስነሣኸው እንደ ዮናስ ወዳጅ አድርገኝ።

38 ለሄኖክ ሥራውን፣ ገናናነቱን ሁሉ ላሳየው ለአብ ምስጋና ይገባል፤ ከሐዋርያት ጋር በአንድነት ክብሩን ያይ ዘንድ ኤልያስን ለመረጠው ለወልድም ምስጋና ይገባል ለእዝራ የእሳት ጽዋን ላጠጣው ለመንፈስ ቅዱስም ምስጋና ይገባል። የኤልስ መልክአ በዚህ ተፈጸመ። ዳግመኛም ለአገልጋይህ ለእኔ የንስሓ ዘመንን ትሰጠኝ ዘንድ በመልክህ ሰላምታ እማጸናለሁ፤ አሜን።

39 ከኤልሳዕ ይልቅ ሌላውን የማ ታስቀድም ኤልያስ ሆይ ካረግህ በኋላም ባህርን ስትከፍል ተመለ ከተህ እንደዚሁም ሁሉ አንደበቱ ስምህንመጥራት እንዳያቋርጥ፣ ዳ ግመኛም ልቦናዬ አንተን ማስታ ወስን እንዳይረሳ ዘወትር ከእኔ ጋር ሁን አሜን።

ሕይወተ ክርስትናን ለመጠበቅ፣ግብረ ተልእኮን ለመፈጸም፣ ጽንአ ሃይማኖትን እንደሚገባ ለማስቀጠል ቅዱሳት መጻሕፍትን ከመመርመርና ከማንበብ የተሻለ አማራጭ የለንም:: ቅዱሳት መጻሕፍት የራቀውን ከቀረበው ፣ የተሰወረውን ከተገለጠው ፣ የአምናውን ከዘንድሮው፣አባቶችን ከልጆች የሚያገናኙ ቀዋምያን ድልድዮች፣ መሰላሎች ናቸው::ከዚህ አኳያ ይህ«ድርሳነ ኤልያስ» የተሰኘው መጽሐፍ መንፈሳዊ ቅንዓትን፣ ሃይማኖታዊ ተጋድሎን፣ የጸሎትን ኃያልነት ከአባቶቻችን ሕይወት እንማር ዘንድ በሰፊው ያትታል::መጽሐፉ ነቢዩ ኤልያስ ለምን እንዴትና መቼ እንደሚ መጣ የሚያስረዳና የነቢዩን አማላጅነት፣ ረድኤት ተስፋ ለሚያደ ርጉ ምእመናንም ለጸሎትና ለትምህርት የሚሰጠው ጠቀሜታ የጐላ ነው::

ስለሆነም በተሰጣቸው ጸጋ እግዚአብሔር ይህን መጽሐፍ በትጋትና በቅንነት ለንባብ ያበቁትን አባት እያመሰገንን ለመን ፈሳዊ ዕውቀትና በረከት እንበቃ ዘንድ ከመጽሐፉ ጋር እንድን ገናኝ ግብዣዬ ነው::

ሊቀ ጠበብት ሐረገ ወይን አዝዘ::

ዋጋ ብር 45:00

ህትመት ፋር ኢስት ትሬዲንግ ኃላፊነቱ ያልተወሰነ ማህበር 0111563832

10.00